

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 1

- Ματθ. 1,1 Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαυΐδ, υἱοῦ Ἀβραάμ.
- Ματθ. 1,1 Βιβλίον της γενεαλογίας του Ἰησοῦ Χριστοῦ, απογόνου κατὰ το ανθρώπινον του βασιλέως Δαυΐδ, ο οποίος πάλιν υπήρξεν απόγονος του πατριάρχου Αβραάμ.
- Ματθ. 1,2 Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ, Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ, Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ,
- Ματθ. 1,2 Διότι ο Αβραάμ ἐγέννησε τον Ἰσαάκ, ο Ἰσαάκ δε ἐγέννησε τον Ἰακώβ, ο δε Ἰακώβ ἐγέννησε τον Ἰούδαν και τους ἀδελφούς αὐτοῦ.
- Ματθ. 1,3 Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ, Φαρὲς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἑσρὼμ, Ἑσρὼμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ,
- Ματθ. 1,3 Ο Ἰούδας δε ἐγέννησε ἀπὸ την νύμφην αὐτοῦ Θάμαρ τους διδύμους Φαρὲς και Ζαρά, ο Φαρὲς δε ἐγέννησε τον Εσρὼμ, ο Εσρὼμ δε ἐγέννησε τον Αράμ.
- Ματθ. 1,4 Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ, Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών, Ναασσών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών,
- Ματθ. 1,4 Ο Αράμ δε ἐγέννησε τον Αμιναδάβ, ο Αμιναδάβ δε ἐγέννησε τον Ναασσών, ο Ναασσών δε ἐγέννησε τον Σαλμών.
- Ματθ. 1,5 Σαλμών δὲ ἐγέννησε τὸν Βοόζ ἐκ τῆς Ῥαχάβ, Βοόζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὠβήδ ἐκ τῆς Ῥούθ, Ὠβήδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί,
- Ματθ. 1,5 Ο Σαλμών δε ἐγέννησε τον Βοόζ ἀπὸ την τέως αμαρτωλὴν Ῥαχάβ, ο Βοόζ δε ἐγέννησε τον Ὠβήδ ἀπὸ την Μωαβίτιδα Ῥούθ, ο Ὠβήδ δε ἐγέννησε τον Ἰεσσαί.

Ματθ. 1,6	Ἰεσσαὶ δὲ ἐγέννησε τὸν Δαυῖδ τὸν βασιλέα. Δαυῖδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου,
Ματθ. 1,6	Ο Ιεσσαὶ δε ἐγέννησε τον βασιλέα Δαυῖδ, ο δε βασιλεὺς Δαυῖδ ἐγέννησε τον Σολομῶντα ἀπὸ την γυναῖκα του Ουρίου.
Ματθ. 1,7	Σολομὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ῥοβοάμ, Ῥοβοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά, Ἀβιά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά,
Ματθ. 1,7	Ο Σολομὼν δε ἐγέννησε τον Ροβοάμ, ο Ροβοάμ δε ἐγέννησε τον Αβιά, ο Αβιά δε ἐγέννησε τον Ασά.
Ματθ. 1,8	Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ, Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ, Ἰωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζιαν,
Ματθ. 1,8	Ο Ασά δε ἐγέννησε τον Ιωσαφάτ, ο Ιωσαφάτ δε ἐγέννησε τον Ιωράμ, ο Ιωράμ δε ἐγέννησε τον Οζιαν.
Ματθ. 1,9	Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ, Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ, Ἀχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν,
Ματθ. 1,9	Ο Οζίας δε ἐγέννησε τον Ιωάθαμ, ο Ιωάθαμ δε ἐγέννησε τον Αχαζ, ο Αχαζ δε ἐγέννησε τον Εζεκίαν.
Ματθ. 1,10	Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ, Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμὼν, Ἀμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν,
Ματθ. 1,10	Ο Εζεκίας δε ἐγέννησε τον Μανασσή, ο Μανασσῆς δε ἐγέννησε τον Αμὼν, ο Αμὼν δε ἐγέννησε τον Ιωσίαν.
Ματθ. 1,11	Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος.
Ματθ. 1,11	Ο Ιωσίας δε ἐγέννησε τον Ιεχονίαν και τους ἀδελφοὺς αὐτοῦ κατὰ την εποχὴν, που ἀπήχθησαν αιχμάλωτοι εἰς την Βαβυλώνα οἱ Ιουδαῖοι.
Ματθ. 1,12	Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ, Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ,
Ματθ. 1,12	Επειτα δε ἀπὸ την βιαίαν αὐτὴν μετανάστευσιν των Ιουδαίων εἰς Βαβυλώνα και την ζωὴν των ἐκεῖ ως αιχμαλώτων, ο Ιεχονίας ἐγέννησε τον Σαλαθιήλ, ο δε Σαλαθιήλ ἐγέννησε τον Ζοροβάβελ.

- Ματθ. 1,13 Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ, Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ, Ἐλιακείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ,
- Ματθ. 1,13 Ο Ζοροβάβελ δε ἐγέννησε τον Αβιούδ, ο Αβιούδ δε ἐγέννησε τον Ελιακείμ, Ελιακείμ δε ἐγέννησε τον Αζώρ.
- Ματθ. 1,14 Ἀζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ, Σαδώκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ, Ἀχείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ,
- Ματθ. 1,14 Ο Αζώρ δε ἐγέννησε τον Σαδώκ, ο Σαδώκ δε ἐγέννησε τον Αχείμ, ο Αχείμ δε ἐγέννησε τον Ελιούδ.
- Ματθ. 1,15 Ἐλιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ, Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν, Ματθάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ,
- Ματθ. 1,15 Ο Ελιούδ δε ἐγέννησε τον Ελεάζαρ, ο Ελεάζαρ δε ἐγέννησε τον Ματθάν, ο Ματθάν δε ἐγέννησε τον Ιακώβ.
- Ματθ. 1,16 Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός.
- Ματθ. 1,16 Ο Ιακώβ δε ἐγέννησε τον Ιωσήφ, τον μνηστήρα της Μαρίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη ὁ Ἰησοῦς ὁ ὀνομαζόμενος Χριστός.
- Ματθ. 1,17 Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαυῖδ γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ Δαυῖδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες.
- Ματθ. 1,17 Οἱ λοιπὸν αἱ γενεαὶ ἀπὸ τὸν Αβραάμ μέχρι τοῦ Δαυῖδ εἶναι γενεαὶ δεκατέσσαρες καὶ ἀπὸ Δαυῖδ μέχρι τῆς μετοικεσίας τῶν Ἰουδαίων ὡς αἰχμαλώτων εἰς τὴν Βαβυλῶνα εἶναι γενεαὶ δεκατέσσαρες καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας εἰς τὴν Βαβυλῶνα μέχρι τῶν ἡμερῶν τοῦ Χριστοῦ γενεαὶ πάλιν δεκατέσσαρες.
- Ματθ. 1,18 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν. μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς εὗρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου.

- Ματθ. 1,18 Η δε γέννησις του Ιησού Χριστού έγινε κατά τον ακόλουθον υπερφυσικόν τρόπον. Όταν δηλαδή εμνηστεύθη η μήτηρ αυτού Μαρία με τον Ιωσήφ, χωρίς να συνοικήσουν ως σύζυγοι, ευρέθη έγκυος από την δημιουργικήν ενέργειαν του Αγίου Πνεύματος.
- Ματθ. 1,19 Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν.
- Ματθ. 1,19 Ο δε Ιωσήφ, ο μνηστήρ αυτής, όταν αντελήφθη την εγκυμοσύνην αυτής, επήρε την απόφασιν να διαλύσῃ την μνηστείαν. Επειδή όμως ἦτο ενάρετος και εύσπλαγχνος δεν ηθέλησε να την διαπομπεύσῃ δημοσίᾳ, ἀλλ'εσκέφθη να την διώξῃ μυστικά χωρίς να ανακοινώσῃ εἰς κανένα τας υποψίας του.
- Ματθ. 1,20 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαυΐδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος ἐστὶν Ἁγίου.
- Ματθ. 1,20 Ενώ δε αυτά εἶχε στον νουν, ἰδοὺ ἕνας ἄγγελος του Κυρίου παρουσιάσθη στο ὄνειρόν του και του εἶπεν· Ιωσήφ, ἀπόγονε του Δαυΐδ, μη διστάσης, να παραλάβῃς στον οἶκόν σου την Μαριάμ, την αγνήν και πιστήν μνηστή σου, διότι το παιδίον που κυοφορεῖται ἐντός αυτής ἔχει συλληφθῇ ἀπὸ την δημιουργικήν ἐνέργειαν του Αγίου Πνεύματος.
- Ματθ. 1,21 τέξεται δὲ υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.
- Ματθ. 1,21 Θα γεννήσῃ δε υἱόν, και συ (ο οποίος σύμφωνα με τον νόμον θεωρεῖσαι προστάτης και πατέρας του) θα το ονομάσῃς Ιησοῦν (δηλαδή Θεόν-Σωτήρα) διότι αὐτός θα σώσῃ πράγματι τον λαόν του ἀπὸ τας ἁμαρτίας αὐτῶν.
- Ματθ. 1,22 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ

Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος·

Ματθ. 1,22 Και ὅλον αὐτό το θαυμαστόν και μοναδικόν γεγονός ἐγινε, δια να πραγματοποιηθῇ και επαληθεύσῃ αὐτό, που εἶχε λεχθῇ ἀπό τον Κυριον δια του προφήτου Ησαΐου·

Ματθ. 1,23 Ἴδου ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἑμμανουήλ, ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ματθ. 1,23 “Ἴδου ἡ αγνή και ἀμωμος παρθένος θα συλλάβῃ και θα γεννήσῃ υἱόν, χωρίς να γνωρίσῃ ἄνδρα, και θα ονομάσουν αὐτόν Εμμανουήλ, ὄνομα που σημαίνει· Ο Θεός εἶναι μαζί μας”.

Ματθ. 1,24 Διεγερθεῖς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,

Ματθ. 1,24 Ἀμέσως λοιπόν μόλις εσηκώθη ἀπὸ τον ὕπνον ο Ιωσήφ, ἔκαμε ὅπως τον εἶχε διατάζει ο ἄγγελος του Κυρίου και παρέλαβε στον οἶκον του με εμπιστοσύνην και σεβασμόν την μνηστήν του.

Ματθ. 1,25 καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἕως οὔ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Ματθ. 1,25 Και ποτέ δεν ἐγνώρισεν αὐτὴν ὡς σύζυγον οὔτε και ὅταν ἐγέννησεν αὐτὴ τον πρῶτον και μοναδικόν υἱὸν της οὔτε και μετὰ ταῦτα. Και ἐκάλεσεν ο Ιωσήφ το ὄνομα του παιδίου Ιησοῦν.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 2

Ματθ. 2,1 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα

Ματθ. 2,1 Ὅταν δε ἐγεννήθῃ ο Ιησοὺς εἰς την Βηθλεὲμ της Ιουδαίας,

κατά τας ημέρας που βασιλεύς ἦτο ο Ηρώδης, ἰδοὺ μάγοι (δηλαδή ἄνθρωποι σοφοὶ που ἐμελετοῦσαν καὶ τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ) ἦλθον ἀπὸ τας χώρας τῆς Ανατολῆς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

Ματθ. 2,2 λέγοντες· ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἦλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.

Ματθ. 2,2 Καὶ ἐρωτοῦσαν τοὺς κατοίκους· “που εἶναι ὁ νεογέννητος βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Διότι ἡμεῖς εἶδαμεν τὸν ἀστέρα αὐτοῦ εἰς τὴν Ανατολήν καὶ ἀπὸ τοῦ οὐράνιου αὐτό φαινόμενον ἐπληροφορηθήκαμεν τὴν γέννησίν του καὶ ἦλθομεν νὰ τον προσκυνήσωμεν”.

Ματθ. 2,3 Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ’ αὐτοῦ,

Ματθ. 2,3 Ὅταν ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ηρώδης νὰ γίνεταί λόγος διὰ νεογέννητον Βασιλέα ἐκυριεύθη ἀπὸ ταραχὴν, διότι ἐφοβήθη μήπως τοῦ ἀρπάσῃ ἐκεῖνος τὴν βασιλείαν· μαζὴ μετὸν Ηρώδη ἐταράχθησαν καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλὴμ (φοβηθέντες μήπως ἐκσπάσῃ καὶ εἰς βάρος αὐτῶν ἡ ὀργὴ τοῦ αἰμοβόρου βασιλέως).

Ματθ. 2,4 καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ ἐπυνθάνετο παρ’ αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται.

Ματθ. 2,4 Ὁ Ηρώδης, ἀφοῦ ἐκάλεσε καὶ συνεκέντρωσε ὅλους τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ (αὐτοὺς που ἐθεωρεῖτο ὅτι ἐγνώριζαν τὸν νόμον καὶ τοὺς προφῆτας) ἐζητοῦσε πληροφορίας, που, σύμφωνα μετὰ τὰς Γραφάς, θὰ ἐγεννᾶτο ὁ Χριστός.

Ματθ. 2,5 οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου·

Ματθ. 2,5 Ἐκεῖνοι δὲ τοῦ εἶπαν· “εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, διότι ἐστὶ ἐκεῖ γραφὴ ἀπὸ τοῦ προφήτου Μιχαίου·

- Ματθ. 2,6 Καὶ σὺ Βηθλεέμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαὸν μου τὸν Ἰσραήλ.
- Ματθ. 2,6 Καὶ συ Βηθλεέμ, που ανήκεις εἰς τὴν περιοχὴν τῆς φυλῆς Ἰούδα μολονότι μικρὰ στον πληθυσμόν, δεν εἶσαι ἀπὸ ἀπόψεως αξίας καθόλου μικρότερη καὶ ἀσημη ἀπὸ τὰς μεγάλας πόλεις τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα. Καὶ τοῦτο, διότι ἀπὸ σε θὰ προέλθῃ καὶ θὰ ἀναδειχθῇ ἀρχων, ὁ ὁποῖος ὡς καλὸς ποιμὴν θὰ ὁδηγήσῃ με στοργὴν τὸν λαὸν μου τὸν Ἰσραηλιτικόν”.
- Ματθ. 2,7 Τότε Ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους ἠκρίβωσε παρ’ αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος,
- Ματθ. 2,7 Τότε ὁ Ἡρώδης ἐκάλεσε κρυφίως τοὺς μάγους καὶ ἐπληροφορήθη ἀκριβῶς ἀπὸ αὐτοὺς τὸν χρόνον, κατὰ τὸν ὁποῖον εἶχε φανῇ ὁ ἀστήρ.
- Ματθ. 2,8 καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεέμ εἶπε· πορευθέντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου, ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ.
- Ματθ. 2,8 Κατόπιν τοὺς ἐστείλε εἰς τὴν Βηθλεέμ καὶ εἶπε· “πηγαίνετε ἐκεῖ καὶ ἐξετάσατε με καθε ἀκρίβειαν ὅλα τὰ περὶ τοῦ παιδίου· καὶ ὅταν θὰ το εὔρετε, πληροφορήσατέ με, διὰ νὰ ἐλθῶ εἰς τὴν Βηθλεέμ νὰ το προσκυνήσω καὶ ἐγώ”.
- Ματθ. 2,9 οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστήρ ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ προῆγεν αὐτοὺς, ἕως ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω οὗ ᾧ ἦν τὸ παιδίον·
- Ματθ. 2,9 Οἱ δὲ μάγοι, ἀφοῦ ἤκουσαν τὰ λόγια τοῦ βασιλέως, ἐξεκίνησαν καὶ ἐπορεύοντο εἰς τὴν Βηθλεέμ· καὶ ἰδοὺ τὸ λαμπρὸν ἀστὲρ, που εἶχαν ἰδεῖ εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἐπροπορεύετο καὶ τοὺς ὡδηγούσεν, ἕως ὅτου ἦλθε καὶ ἐστάθη ἐπάνω ἀπὸ τοῦ τόπον ὅπου εὐρίσκετο τὸ παιδίον.
- Ματθ. 2,10 ἰδόντες δὲ τὸν ἀστὲρα ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα,

- Ματθ. 2,10 Οι μάγοι, όταν είδαν τον αστέρα, εδοκίμασαν πολύ μεγάλην χαράν (διότι ευρήκαν πάλιν τον ασφαλή οδηγόν των).
- Ματθ. 2,11 καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν εἶδον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν·
- Ματθ. 2,11 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν εἶδαν τὸ παιδίον μετὰ τὴν μητέρα αὐτοῦ Μαρίαν καὶ πεσόντες ἐπὶ τὸ ἔδαφος ἐπροσκύνησαν μετὰ βαθεῖαν εὐλάβειαν αὐτό· καὶ ἀνοίξαντες τὰς ἀποσκευάς καὶ τὰ θησαυροφυλάκιά των τοῦ προσέφεραν δῶρα, χρυσὸν καὶ πολύτιμα ἀρώματα τῆς ἀνατολῆς, λίβανι καὶ σμύρναν.
- Ματθ. 2,12 καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.
- Ματθ. 2,12 Ἐπειδὴ δὲ ἔλαβον ἐντολὴν καὶ ὁδηγίαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς ὄνειρόν των νὰ μὴ ἐπιστρέψουν πρὸς τὸν Ἡρώδην, ἀνεχώρησαν διὰ τὴν πατρίδα των ἀπὸ ἄλλου δρόμου.
- Ματθ. 2,13 Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ λέγων· ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἶπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό.
- Ματθ. 2,13 Ὅταν δὲ αὐτοὶ ἀνεχώρησαν, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἐφάνηκε δι' ὀνείρου τῷ Ἰωσήφ καὶ τοῦ εἶπε· “σὴκω ἀμέσως χωρὶς ἀναβολῆς καὶ ἄρε το παιδίον καὶ τὴν μητέρα σου καὶ φύγε εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ μένε ἐκεῖ, μέχρις ὅτου πάλιν ἐγὼ σοι εἶπω· διότι ὁ Ἡρώδης θὰ ἀναζητήσῃ τὸ παιδίον, διὰ νὰ το θανατώσῃ”.
- Ματθ. 2,14 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον,
- Ματθ. 2,14 Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἐσηκώθηκε ἀμέσως, παρέλαβε νύκτα τὸ

- Ματθ. 2,15 παιδίον και την μητέρα αυτού και έφυγεν εις την Αίγυπτον.
καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου, ἵνα πληρωθῇ τὸ
ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· ἐξ
Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱὸν μου.
- Ματθ. 2,15 Και έμενε εκεί, έως ότου απέθανε ο Ηρώδης και έτσι
εξεπληρώθη και επραγματοποιήθη πλήρως εκείνο, που είχε
λεχθή από τον Κυριον δια του προφήτου, ο οποίος είπε·
“από την Αίγυπτον εκάλεσα τον υιόν μου”.
- Ματθ. 2,16 Τότε Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων,
έθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνείλε πάντας τοὺς
παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεέμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς
ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν
ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων.
- Ματθ. 2,16 Τότε ο Ηρώδης, όταν είδε ότι οι Μαγοι τον εξεγέλασαν,
ωργίσθη παρά πολύ, και επάνω εις την φονικὴν οργήν του
έστειλε δημίους και έσφαξε όλα τα παιδιά, που ήσαν εις την
Βηθλεέμ και εις τα περίχωρα αὐτῆς από ηλικίας δύο ετών
και κάτω, σύμφωνα με τον χρόνον, τον οποίον είχε
εξακριβώσει από τους μάγους.
- Ματθ. 2,17 τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου
λέγοντος·
- Ματθ. 2,17 Τότε εξεπληρώθη εκείνο που είχε λεχθή από τον προφήτην
Ιερεμίαν, ο οποίος είχε προφητεύσει·
- Ματθ. 2,18 Φωνὴ ἐν Ῥαμᾶ ἠκούσθη, θρήνος καὶ κλαυθμὸς καὶ
ὀδυρμὸς πολὺς· Ῥαχήλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ
οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσὶν.
- Ματθ. 2,18 “Κραυγὴ πόνου και σπαραγμοῦ ηκούσθη εις την περιοχὴν
Ραμᾶ· θρήνος μεγάλος και κλαυθμὸς και οδυρμὸς πολὺς·
όλαι αι μητέρες της περιοχῆς, απόγονοι της συζύγου του
Ιακώβ Ραχήλ (η οποία είχε ταφή εκεί) έκλαιαν και
εκόπτοντο δια τα φονευθέντα τέκνα των και δεν ήθελαν με
κανένα τρόπον να παρηγορηθουν, διότι τα αθώα αὐτὰ

πλάσματα δεν υπάρχουν πλέον”.

Ματθ. 2,19 Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ’ ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ

Ματθ. 2,19 Οταν δε απέθανε ο Ηρώδης, ιδού ἄγγελος πάλιν Κυρίου εφάνη δι’ ονείρου στον Ιωσήφ, που ἔμενε εἰς την Αἰγυπτον

Ματθ. 2,20 λέγων· ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου.

Ματθ. 2,20 και του εἶπε· “σὴκω, πάρε το παιδίον και την μητέρα αυτού και πῆγαινε, χωρὶς φόβον, εἰς την χώραν των Ισραηλιτῶν. Διότι ἔχουν πλέον αποθάνει εκείνοι, που ἐζητούσαν να αφαιρέσουν την ζωὴν του παιδίου”.

Ματθ. 2,21 ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ.

Ματθ. 2,21 Αυτὸς δε εσηκώθη, ἐπῆρε το παιδίον και την μητέρα του και ἐπανήλθεν εἰς την Παλαιστίνην.

Ματθ. 2,22 ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ’ ὄναρ ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας,

Ματθ. 2,22 Οταν ὁμως ἤκουσε ὅτι εἰς την Ιουδαίαν βασιλεύει ἀντὶ του Ηρώδου του πατρὸς του ο Αρχέλαος (μοχθηρὸς ἐπίσης ηγεμὼν) ἐφοβήθη να μεταβῇ ἐκεῖ. Λαβὼν δε οδηγίας ἀπὸ τον Θεὸν στο ὄνειρόν του ἀνεχώρησε και ἐπῆγε εἰς τα μέρη της Γαλιλαίας (ὅπου ηγεμόνευεν ο Ηρώδης Αντίπας, ολιγώτερον σκληρὸς ἀπὸ τον ἀδελφόν του Αρχέλαον).

Ματθ. 2,23 καὶ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

Ματθ. 2,23 Και αφοῦ ἦλθεν ἐκεῖ, ἐγκατεστάθη εἰς την πόλιν ονομαζομένην Ναζαρέτ· και ἔτσι ἐξεπληρώθη αὐτό που εἶχε προαναγγελθῇ ἀπὸ τους προφῆτας, ὅτι δηλαδή ο Ιησοῦς

“θα ονομασθή (περιφρονητικῶς ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς του)
Ναζωραῖος”.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 3

- Ματθ. 3,1 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται Ἰωάννης ὁ
βαπτιστὴς κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας
- Ματθ. 3,1 Κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας (που ὁ Ἰησοῦς ἐζούσε ἀφανὴς εἰς
τὴν Ναζαρέτ) ἔκαμε τὴν ἐμφάνισίν του ὁ Ἰωάννης ὁ
βαπτιστὴς καὶ ἐκήρυσσε εἰς τὴν ἐρημὸς τῆς Ἰουδαίας (που
εὐρίσκεται εἰς τὰ βόρεια τῆς Νεκρᾶς θαλάσσης).
- Ματθ. 3,2 καὶ λέγων· μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.
- Ματθ. 3,2 Καὶ ἔλεγε· “μετανοεῖτε, ἀλλάξατε φρονήματα καὶ ζωὴν,
διότι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν (τὴν ὁποίαν θὰ μας φέρῃ ὁ
Μεσσίας) ἔχει πλέον πλησιάσει”.
- Ματθ. 3,3 οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ ῥηθεὶς ὑπὸ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου
λέγοντος· φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν
ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.
- Ματθ. 3,3 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης ἦτο ἐκεῖνος, διὰ τὸν ὁποῖον εἶχε
προφητεῦσει ὁ Ἡσαΐας λέγων· “φωνὴ ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος
κράζει μεγαλοφῶνως εἰς τὴν ἐρημὸν· Ετοιμάσατε τὸν
δρόμον τοῦ Κυρίου, κάματε εὐθεῖς καὶ ὁμαλοὺς τοὺς
δρόμους αὐτοῦ· (δηλαδὴ προπαρασκευάσατε τὰς καρδιὰς
σας καὶ καθάρισατε τὰς ψυχὰς σας, διὰ νὰ τις ἐπισκεφθῇ ὁ
Κυριος).
- Ματθ. 3,4 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν
καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ,
ἡ δὲ τροφή αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον.
- Ματθ. 3,4 Ὁ δὲ Ἰωάννης (ἀφοσιωμένος στὸν Κύριον καὶ τὴν
ἀποστολήν του) ἐζούσε ἀσκητικὴν ζωὴν· ἐφορούσε ἔνδυμα

από τρίχας καμήλου και δερματίνη ζώνην, γύρω από την μέσην του. Ετρωγε δε μόνον ακρίδας (από εκείνας, που κοπάδια ήρχοντο από την Αραβίαν και τας άλλας περιοχάς) και μέλι, το οποίον άγρια μελίσσια αποθήκευαν εις σχισμάς βράχων η κουφάλες δένδρων.

Ματθ. 3,5 Τότε έξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία καὶ πᾶσα ἡ περιχώρος τοῦ Ἰορδάνου,

Ματθ. 3,5 Οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ ὅλης τῆς περιοχῆς δεξιὰ καὶ αριστερὰ τοῦ Ἰορδάνου ἔβγαιναν τότε εἰς τὴν ἔρημον πρὸς τὸν Ἰωάννην.

Ματθ. 3,6 καὶ ἔβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὑπὲρ αὐτοῦ ἑξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Ματθ. 3,6 Καὶ εβαπτίζοντο ἀπὸ αὐτὸν στὸν Ἰορδάνην, ὅπου συγχρόνως ἐξομολογοῦντο καὶ τὰς ἁμαρτίας των.

Ματθ. 3,7 ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς· γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;

Ματθ. 3,7 Οταν δε ο Ιωάννης εἶδε πολλοὺς ἀπὸ τάξιν των υποκριτῶν Φαρισαίων καὶ των υλιστῶν Σαδδουκαίων νὰ ἐρχονται, διὰ νὰ δεχθoύν τὸ βάπτισμά του, εἶπε πρὸς αὐτοὺς· “Γεννήματα ἀπὸ φαρμακιερές οχιές (που ἔχετε κληρονομικῶς ἀπὸ τοὺς προγόνους σας τὸ δηλητήριον τῆς κακίας καὶ τῆς μοχθηρίας) ποίός σας ὠδήγησε νὰ ἀποφύγετε τὴν δικαίαν τοῦ Θεοῦ ὀργήν, που θα ξεσπάσῃ ἐντὸς ολίγου;

Ματθ. 3,8 ποιήσατε οὖν καρπὸν ἄξιον τῆς μετανοίας,

Ματθ. 3,8 Διὰ νὰ σωθῆτε, δὲν ἀρκεῖ τὸ βάπτισμα, ἀλλὰ πρέπει νὰ κάμετε καὶ ἔργα καλὰ, που θα εἶναι καρπὸς καὶ ἀπόδειξις τῆς εὐκρινοῦς μετανοίας σας.

Ματθ. 3,9 καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ.

- Ματθ. 3,9 Και μη νομίσετε ότι μπορείτε να σωθήτε με το να λέγετε μέσα σας, και μάλιστα με καύχησιν, πατέρα έχομεν τον πατριάρχην Αβραάμ. Διότι σας λέγω τούτο, ότι ο Θεός ημπορεί και από αυτές τις πέτρες να αναδείξῃ δια θαύματος αξίου απογόνους του Αβραάμ.
- Ματθ. 3,10 ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.
- Ματθ. 3,10 Τώρα δε και το τσεκούρι ευρίσκεται πλέον κοντά εις την ῥίζαν των δένδρων. (Εφθασε δηλαδή ο καιρός, που θα εκδηλωθῇ ἡ δικαιοσύνη του Θεοῦ)· κάθε δένδρον, που δεν κάνει καρπὸν καλόν, κόπτεται σύριζα και ρίχνεται στην φωτιά (αυτό θα πάθῃ κάθε ἄνθρωπος, του οποίου τα ἔργα δεν εἶναι καλά).
- Ματθ. 3,11 ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἰσχυρότερός μου ἐστίν, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα βαστάσαι· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ πυρί.
- Ματθ. 3,11 Εγὼ μεν σας βαπτίζω με νερό, δια να σας οδηγήσω εις την μετάνοιαν· ἐκεῖνος ὁμως που ἐρχεται ἔπειτα ἀπὸ ἐμέ, εἶναι ἰσχυρότερός μου και δεν εἶμαι ἐγὼ ἄξιος οὔτε τα υποδήματά του να βαστάσω. Αὐτός θα σας βαπτίση με Πνεῦμα Ἅγιον και με το πυρ της χάριτος (που κατακαίει την αμαρτίαν, καθαρίζει δε και ζωογονεῖ την ψυχὴν).
- Ματθ. 3,12 οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ.
- Ματθ. 3,12 Αὐτός κρατεῖ στο χέρι του το φτυάρι και θα καθάρισῃ πλήρως το ἀλὼνι του· και το μεν σιτάρι του θα το συγκεντρώσῃ εις την αποθήκην (τους δικαίους δηλαδή και εναρέτους θα παραλάβῃ εις την βασιλείαν του) το δε ἄχυρον θα το κατακαύσῃ εις ἀσβεστον πυρ, (δηλαδή τους αμετανοήτους αμαρτωλοὺς θα τους καταδικάσῃ εις την

γένναν του πυρός). Ακούσατέ τα αυτά Σαδδουκαίοι και Φαρισαίοι”.

Ματθ. 3,13 Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ’ αὐτοῦ.

Ματθ. 3,13 Τότε ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν (ὅπου ἔμενε καὶ ἠσχολεῖτο μετὰ τὴν ξυλουργικὴν τέχνην) στὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, δια να βαπτισθῇ ἀπὸ αὐτόν.

Ματθ. 3,14 ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτόν λέγων· ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με;

Ματθ. 3,14 Ὁ Ἰωάννης ὁμῶς τὸν ἐμπόδιζε μετὰ ἐπιμονὴν καὶ ἔλεγε· “ἐγὼ, ὁ ἀτελής καὶ ἀδύνατος ἄνθρωπος, ἔχω ἀνάγκην να βαπτισθῶ ἀπὸ σε, καὶ σὺ, ὁ ἀναμάρτητος καὶ τέλειος, ἔρχεσαι να βαπτισθῇς ἀπὸ ἐμέ;”

Ματθ. 3,15 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπει ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην· τότε ἀφήσιν αὐτόν·

Ματθ. 3,15 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· “ἐτσι εἶναι, ἀλλὰ ἀφησε τώρα τὰς ἀντιρρήσεις καὶ μὴ φέρνεις δυσκολίες στὸ βάπτισμά μου, διότι ἐτσι πρέπει, καὶ γιὰ μένα καὶ γιὰ σένα, να εκπληρώσω κάθε ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ· μία ἀπὸ τὰς ἐντολὰς εἶναι καὶ αὕτη”. Τότε ὁ Ἰωάννης τὸν ἀφῆκε να βαπτισθῇ.

Ματθ. 3,16 καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθύς ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ ἀνέωχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν καὶ ἐρχόμενον ἐπ’ αὐτόν·

Ματθ. 3,16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὅταν ἐβαπτίσθη, ἐβγήκε ἀμέσως ἀπὸ τὸ νερὸ (διότι δὲν εἶχε καμμίαν ἀμαρτίαν να ἐξομολογηθῇ, ἐνῶ οἱ ἄλλοι ἔμεναν εἰς αὐτό, ὅσον χρόνον διαρκούσε ἡ ἐξομολόγησις των). Καὶ ἰδοὺ ἠνοιχθησαν χάριν αὐτοῦ οἱ οὐρανοί καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ να κατεβαίνει ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς περιστερᾶς καὶ να ἔρχεται ἐπάνω εἰς αὐτόν.

Ματθ. 3,17 καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

Ματθ. 3,17 Καὶ ἰδοὺ ἠκούσθη ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, ὁ ὁποῖος ἔλεγεν· “Αὐτός ἐστὶν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπημένος (ὁ μονογενής ὡς Θεὸς υἱός μου, καὶ ὁ ἀπολύτως ἀναμάρτητος ὡς ἄνθρωπος) στὸν ὁποῖον ἀναπαύομαι πάντοτε πλήρως, διότι πράττει τὸ ἀρεστὸν εἰς ἐμέ”.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 4

Ματθ. 4,1 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου,

Ματθ. 4,1 Τότε ὁ Ἰησοῦς ὠδηγήθη ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον εἰς κάποιο ὑψηλότερον μέρος τῆς ἐρήμου, διὰ νὰ πειρασθῇ ὡς ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν διάβολον (καὶ νικήσῃ ἐξ ὁλοκλήρου αὐτόν).

Ματθ. 4,2 καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα ὕστερον ἐπείνασε.

Ματθ. 4,2 Καὶ ἀφοῦ ἐνήστευσε κατὰ συνέχειαν τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ νύκτας, ὕστερα (καὶ ὡς ἄνθρωπος ποὺ ἦτο) ἐπείνασε.

Ματθ. 4,3 καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ πειράζων εἶπεν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται.

Ματθ. 4,3 Τότε ὁ διάβολος, ποὺ ἔχει ὡς ἔργον τὸ νὰ πειράζῃ τοὺς ἀνθρώπους, τὸν ἐπλησίασεν ὑποῦλως καὶ τοῦ εἶπεν· “ἐὰν εἶσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ (ὅπως εἶπεν ἡ φωνὴ ποὺ ἠκούσθη ἀπὸ τὸν οὐρανὸν στὸν Ἰορδάνην) θαυματουργήσῃ, περὶ νὰ γίνουν αὐτοὶ οἱ λίθοι ἄρτοι, διὰ νὰ φάγῃς”.

Ματθ. 4,4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· γέγραπται, οὐκ ἐπ’ ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ’ ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ.

- Ματθ. 4,4 Ο δε Ιησούς απάντησεν· “είναι γραμμένον εις την Παλαιάν Διαθήκην· Ο άνθρωπος δεν θα ζη με άρτον μόνον, αλλά και με κάθε λόγον που βγαίνει από το στόμα του Θεού. (Όταν δε ο Θεός το είπη, ζη ο άνθρωπος και χωρίς τροφήν).
- Ματθ. 4,5 Τότε παραλαμβάνει αυτόν ο διάβολος εις την άγιαν πόλιν, καὶ ἴστησιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ
- Ματθ. 4,5 Τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ο διάβολος και δια του αέρος τον φέρνει εις την αγίαν πόλιν, την Ιερουσαλήμ, και τον τοποθετεῖ στο άκρο της στέγης του ναοῦ του Σολομώντος.
- Ματθ. 4,6 καὶ λέγει αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω· γέγραπται γάρ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
- Ματθ. 4,6 Και λέγει προς αὐτόν· “εάν εἶσαι Υἱὸς του Θεοῦ, ρίξε τον εαυτόν σου κάτω· διότι εἶναι γραμμένον, ὅτι ο Θεός θα δώσῃ ἐντολήν στους ἀγγέλους προς χάριν σου και αυτοί θα σε σηκώσουν εις τα χέρια των αμέσως με προσοχήν, μήπως τυχόν και κτυπήσῃ το πόδι σου προς κάποιον λίθον. (Τα δε πλήθη, που εἶναι συγκετρωμένα εις τας αυλὰς του ναοῦ, θα ἴδουν το θαῦμα και θα πιστεύσουν)”.
- Ματθ. 4,7 ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πάλιν γέγραπται, οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου.
- Ματθ. 4,7 Απάντησεν εις αὐτόν ο Ιησούς· “εἶναι ἐπίσης γραμμένον· Δεν θα ἐκθέσῃς τον εαυτόν σου εις κίνδυνον, δια να δικιμάσῃς τον Θεόν” (και να πεισθῇς τάχα με χειροπιαστά γεγονότα, ὅτι πράγματι σε αγαπά και σε προστατεύει).
- Ματθ. 4,8 Πάλιν παραλαμβάνει αὐτόν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν
- Ματθ. 4,8 Πάλιν παραλαμβάνει αὐτόν ο διάβολος και δια του αέρος τον μεταφέρει εις ἓνα πανύψηλον ὄρος και ἀπὸ ἐκεῖ του δικνύει πανοραματικῶς ὅλα τα βασίλεια του κόσμου, τα

- πλούτη, τα μεγαλεία και την άλλην δόξαν των.
- Ματθ. 4,9 καὶ λέγει αὐτῷ· ταῦτα πάντα σοι δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι.
- Ματθ. 4,9 Καὶ τοῦ λέγει· “ὅλα αὐτὰ εἶναι ἰδικά μου καὶ θα σου τα δώσω, ἐὰν με αναγνώρισῃς ὡς κύριόν σου καὶ πέσῃς κατὰ γῆς καὶ με προσκυνήσῃς”.
- Ματθ. 4,10 τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὕπαγε ὀπίσω μου, σατανᾶ· γέγραπται γάρ, Κύριον τὸν Θεόν σου προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.
- Ματθ. 4,10 Τότε λέγει με ἀγανάκτησιν ὁ Ἰησοῦς· “φύγε ἀμέσως ἀπὸ ἐμπρὸς μου, σατανά. Διότι ἔχει γραφή· Κυριον τον Θεόν σου θα προσκυνήσῃς καὶ αὐτὸν μόνον θα λατρεύσῃς”.
- Ματθ. 4,11 Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος, καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι προσῆλθον καὶ διηκόνουν αὐτῷ.
- Ματθ. 4,11 Τότε ὁ διάβολος (ἐπειτα ἀπὸ τὴν τριπλὴν τοῦ ἡτταν) ἀφῆκεν τὸν Ἰησοῦν· καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἦλθαν πλησίον τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὸν υπηρετοῦσαν ὡς νικητὴν.
- Ματθ. 4,12 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
- Ματθ. 4,12 Ὄταν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰωάννης συνελήφθη κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἡρώδου Αντίπα καὶ ἐρρίφθη στὴν φυλακὴν, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν δια τὴν Γαλιλαίαν.
- Ματθ. 4,13 καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρέτ ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν ἐν ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλείμ,
- Ματθ. 4,13 Καὶ ἀφοῦ ἐγκατέλειπε τὴν Ναζαρέτ, ἦλθεν καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὴν Καπερναοὺμ, ἡ ὁποία ἦτο κτισμένη εἰς τὴν παραλίαν τῆς Γεννησαρέτ, εἰς τὰ ὅρια τῶν φυλῶν Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλείμ.
- Ματθ. 4,14 ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος·
- Ματθ. 4,14 Καὶ ἐξεπληρώθη ἐτσι αὐτό, πού εἶχε προεῖπει ὁ προφήτης

Ησαΐας λέγων·

Ματθ. 4,15 γῆ Ζαβουλὼν καὶ γῆ Νεφθαλείμ, ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν,

Ματθ. 4,15 “Ἡ περιοχή της φυλῆς Ζαβουλὼν και η περιοχή της φυλῆς Νεφθαλείμ, που εκτείνεται πλησίον της θαλάσσης της Γεννησαρέτ και προς ανατολὰς του Ιορδάνου, η Γαλιλαία η γεμάτη ἀπὸ ἐθνικούς,

Ματθ. 4,16 ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.

Ματθ. 4,16 ο λαὸς που κάθεται στο σκοτάδι της θρησκευτικῆς ἀγνοίας και πλάνης, εἶδε πνευματικὸν φῶς μέγα, τον Χριστόν, και εἰς αὐτούς που κάθονται δούλοι ψυχικῶς εἰς την χώραν, που την σκαπάζει καταθλιπτικὸν το πυκνότετον σκοτάδι της αμαρτίας και του θανάτου, ἀνέτειλε και ἔλαμψε φῶς ἀπὸ τον ουρανόν”.

Ματθ. 4,17 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν καὶ λέγειν· μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ματθ. 4,17 Ἀπὸ τότε πλέον ἤρχισεν ὁ Ἰησοῦς να κηρύττη δημοσίᾳ και να λέγῃ· “μετανοεῖτε, διότι ἔχει πλησιάσει πλέον ἡ βασιλεία των ουρανῶν, ἡ πνευματικὴ και ἀγία ζωὴ της λυτρώσεως και της μακαριότητος”.

Ματθ. 4,18 Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς.

Ματθ. 4,18 Ἐνὼ δε περιπατοῦσε εἰς την παραλίαν της θαλάσσης της Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς, τον Σίμωνα, τον ὁποῖον ἀργότερα ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς ὠνόμασε Πέτρον, και τον Ἀνδρέαν τον ἀδελφὸν αὐτοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐρίπταν το δίκτυον εἰς την θάλασσαν, διότι ἦσαν ψαράδες·

Ματθ. 4,19 καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς

ἀλιεῖς ἀνθρώπων.

Ματθ. 4,19 και λέγει εις αυτούς· “ακολουθήσατέ με και εγώ θα σας κάμω ικανούς να ψαρεύετε και να προσελκύετε ανθρώπους εις την βασιλείαν των ουρανών με το δίκτυον του κυρήγματος”.

Ματθ. 4,20 οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Ματθ. 4,20 Αυτοὶ ἀμέσως εγκατέλειψαν τα δίκτυα και τον ηκολούθησαν.

Ματθ. 4,21 Καὶ προβάς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῷ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς.

Ματθ. 4,21 Και προχωρήσας ἀπὸ ἐκεῖ εἶδε δύο ἄλλους ἀδελφούς, τον Ἰάκωβον τον υἱὸν του Ζεβεδαίου και τον Ἰωάννην τον ἀδελφὸν αὐτοῦ να ετοιμάζουν μαζὴ με τον πατέρα των τον Ζεβεδαῖον τα δίκτυά των μέσα στο πλοῖον· και τους ἐκάλεσεν.

Ματθ. 4,22 οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Ματθ. 4,22 Αυτοὶ δε, χωρὶς ἀναβολὴν, ἀφησαν το πλοῖον και τον πατέρα των και τον ηκολούθησαν.

Ματθ. 4,23 Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Ματθ. 4,23 Ο δε Ἰησοῦς περιήρχετο τότε ὅλην την Γαλιλαίαν, ἐδίδασκεν εις τας συναγωγὰς (ὅπου κάθε Σαββατον εμαζεύοντο οι Εβραῖοι) ἐκήρυσσε το χαρμόσυνον ἀγγελμα της πνευματικῆς βασιλείας, που θα εγκαθίδρυε, και εθεράπευε κάθε ασθένειαν και κάθε σωματικὴν ἀδυναμίαν μεταξύ του λαοῦ.

Ματθ. 4,24 καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν, καὶ

προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας
ποικίλαις νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομένους, καὶ
δαιμονιζομένους καὶ σεληνιαζομένους καὶ παραλυτικούς,
καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς·

Ματθ. 4,24 Και ἐξεχύθη ἡ φήμη αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν. Καὶ ἔφεραν
πρὸς αὐτὸν ὅσους ἐπασχαν ἀπὸ διαφόρους ἀσθενείας καὶ
εβασανίζοντο ἀπὸ πόνους, καὶ τοὺς δαιμονιζομένους καὶ
τοὺς σεληνιαζομένους καὶ τοὺς παραλυτικούς· καὶ αὐτὸς
τοὺς ἐθεράπευσεν ὅλους.

Ματθ. 4,25 καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας
καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰουδαίας καὶ
πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

Ματθ. 4,25 Ἐξ αἰτίας δὲ τῆς διδασκαλίας καὶ τῶν θαυμάτων ποὺ ἔκανε,
ἠκολούθησαν αὐτὸν πολλὰ πλήθη ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ
ἀπὸ τὰς δέκα ἐλληνικὰς πόλεις (ποὺ εἶχαν κυρίως κτισθῇ
πέραν ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴν ὄχθην τοῦ Ἰορδάνου), ὅπως
ἐπίσης τὸν ἀκολουθοῦσαν καὶ πλήθη ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα
καὶ τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἀπὸ τὴν περιοχὴν, ἡ ὁποία ἐκτείνεται
ἐκεῖθεν ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 5

Ματθ. 5,1 Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος, καὶ καθίσαντος
αὐτοῦ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,

Ματθ. 5,1 Ὅταν δὲ εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὰ πλήθη, ποὺ εἶχαν ἔλθει νὰ τὸν
ἀκούσουν, ἀνέβη ὀλίγον εἰς τὴν πλαγίαν τοῦ ὄρους καὶ
ἀφ’ οὗ ἐκάθισεν, ἦλθαν πλησίον οἱ μαθηταὶ τοῦ.

Ματθ. 5,2 καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς λέγων·

Ματθ. 5,2 Καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐδίδασκεν τοὺς μαθητάς καὶ τὰ
πλήθη καὶ ἔλεγε·

Ματθ. 5,3 μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ

βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ματθ. 5,3

“Μακάριοι και τρισευτιχισμένοι είναι εκείνοι, που συναισθάνονται την πνευματικήν πτωχείαν των (και εξαρτούν τον εαυτὸν τους με ταπείνωσιν και πίστιν ἀπὸ τον Θεόν), διότι ἰδική των εἶναι ἡ βασιλεία των ουρανῶν.

Ματθ. 5,4

μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Ματθ. 5,4

Μακάριοι εἶναι ὅσοι πενθοῦν (δια τας αμαρτίας των και δια το κακὸν που επικρατεῖ στον κόσμον) διότι αυτοὶ θα παρηγορηθοῦν ἀπὸ τον Θεόν.

Ματθ. 5,5

μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Ματθ. 5,5

Μακάριοι εἶναι οἱ πράοι και ειρηνικοί, διότι αυτοὶ θα λάβουν ὡς κληρονομίαν τὴν νέαν γην της επαγγελίας, τὴν ἄνω Ιερουσαλήμ, τὴν βασιλείαν των ουρανῶν.

Ματθ. 5,6

μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Ματθ. 5,6

Μακάριοι ὅσοι πεινοῦν και διψοῦν δια να αποκτήσουν οἱ ἴδιοι, να επικρατήσῃ δε και στον κόσμον ἡ δικαιοσύνη και ἡ ἀρετή, διότι αυτοὶ θα χορτάσουν.

Ματθ. 5,7

μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Ματθ. 5,7

Μακάριοι οἱ ευσπλαγχνικοὶ και ἐλεήμονες, που συμπονοῦν και ἐλεοῦν τον πάσχοντα, διότι αυτοὶ θα ἐλεηθοῦν πλουσίως ἀπὸ τον Θεόν.

Ματθ. 5,8

μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ματθ. 5,8

Μακάριοι ὅσοι ἔχουν καθαρὰν και ἀμόλυντον τὴν καρδίαν, διότι αυτοὶ θα ἴδουν τον Θεὸν εἰς τὴν δόξαν του.

Ματθ. 5,9

μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ματθ. 5,9

Μακάριοι ὅσοι ἔχουν εἰρήνην μέσα των και προσπαθοῦν να ειρηνεύουν τους ανθρώπους μεταξύ των, διότι αυτοὶ θα ανακηρυχθοῦν, ἐμπρὸς στον ουράνιον και ἐπίγειον κόσμον, υἱοὶ του Θεοῦ.

- Ματθ. 5,10 μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
- Ματθ. 5,10 Μακάριοι ὅσοι ἔχουν διωχθῇ ἕνεκα της αρετῆς και της πίστεώς των, διότι εις αυτούς ανήκει η βασιλεία των ουρανῶν.
- Ματθ. 5,11 μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.
- Ματθ. 5,11 Μακάριοι εἰσθε, ὅταν σας εμπαῖξουν και σας υβρίσουν οι ἄνθρωποι, και σας διώξουν και, ψευδόμενοι, εἰπουν παντός εἶδους κακολογίας και κατηγορίας ἐνάντιον σας, ἐπειδὴ πιστεύετε εις ἐμέ.
- Ματθ. 5,12 χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτω γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφῆτας τοὺς πρὸ ὑμῶν.
- Ματθ. 5,12 Χαίρετε και γεμίστε ἀπὸ ἀγαλλίαςιν, διότι η ανταμοιβή σας στους ουρανούς θα εἶναι μεγάλη και ἀνυπολόγιστος· ἐτσι κατεδίωξαν και τους προφῆτας τους οποιους ο Θεός εἶχε στείλει ἐνωρίτερα ἀπὸ σας, και οι οποιοι, δια τους διωγμούς που υπέστησαν, εἶναι μακάριοι.
- Ματθ. 5,13 Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἅλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀλισθῇσεται; εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω καὶ καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.
- Ματθ. 5,13 Σεις οι μαθηταί μου εἰσθε το ἅλατι της γης (ἐπειδὴ με το παράδειγμα και την διδασκαλίαν σας ἔχετε την δυνατότητα να νοστιμαίνετε την ζωὴν των ἀνθρώπων και να προλαμβάνετε την ηθικὴν σαπίαν). Ἀλλὰ ἐὰν το ἅλατι χάσῃ αὐτὴν την ιδιότητά του, με τι ἄλλο θα αλατισθῇ, ὥστε να ἀποκτήσῃ πάλιν την ουσίαν και δύναμίν του; Δεν ἔχει πλέον καμμίαν ἀξίαν και εις τίποτε ἄλλο δεν χρειάζεται, παρὰ να πεταχθῇ στον δρόμον και να καταπατῇται ἀπὸ τους ἀνθρώπους.

- Ματθ. 5,14 Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη·
- Ματθ. 5,14 Σεις με το φωτεινὸν σας παράδειγμα και τα λόγια του Ευαγγελίου εἰσθε το πνευματικὸν φως της ανθρωπότητος. Οπως δε μία πόλις που εἶναι κτισμένη ἐπάνω στο ὄρος, δεν ημπορεῖ να κρυφθῇ, ἔτσι και ο ιδιὸς σας βίος θα υπολίπτη, εἴτε το θέλετε εἴτε ὄχι, εις την ἀντίληψιν των ἀνθρώπων.
- Ματθ. 5,15 οὐδὲ καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μῶδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ.
- Ματθ. 5,15 Καὶ ὅταν ἀνάπτουν λύχνον οἱ ἄνθρωποι, δεν τον θέτουν κάτω ἀπὸ τον κάδον, ἀλλὰ ἐπάνω στον λυχνοστάτην, ὥστε να φωτίζη ὅλους ἐκείνους που εὐρίσκονται μέσα στο σπίτι.
- Ματθ. 5,16 οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
- Ματθ. 5,16 Το φως λοιπὸν (που ἐπήρατε ἀπὸ ἐμέ και εἶναι τώρα ιδιὸν σας) ἔτσι ας λάμψη ἐμπρὸς στους ἀνθρώπους, δια να ἴδουν τα καλὰ σας ἔργα και δοξάσουν τον Πατέρα σας τον ουράνιον, που ἔχει τέτοια ἐνάρετα τέκνα.
- Ματθ. 5,17 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι.
- Ματθ. 5,17 Μὴ νομίσετε ὅτι ἦλθα να καταλύσω τὸν νόμον του Μωϋσέως η την διδασκαλίαν των προφητῶν. Δεν ἦλθα να καταλύσω αὐτά, ἀλλὰ να τα τηρήσω, να τα εκπληρώσω και να τα ολοκληρώσω εις ἓνα τέλειον νόμον.
- Ματθ. 5,18 ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἧ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἂν πάντα γένηται.
- Ματθ. 5,18 Διότι σας διαβεβαιῶ με πάσαν ἐπισημότητα, ὅτι ἕως ὅτου ὑπάρχη ὁ οὐρανὸς και ἡ γη, οὔτε ἓνα γιώτα η ἓνα κόμμα, δεν θα παραπέσῃ ἀπὸ τὸν νόμον, μέχρι την στιγμὴν που ὅλα

θα επαληθεύσουν και θα πραγματοποιηθούν εις την ζωήν και το έργον μου.

Ματθ. 5,19 ὅς ἐάν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὅς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Ματθ. 5,19 Εκείνος λοιπόν, που θα παραβῇ μίαν ἀπὸ τὰς ἐντολὰς αὐτάς, που φαίνονται μικραὶ καὶ ἀσήμαντοι, καὶ διδάξῃ ἐτσι τοὺς ἀνθρώπους, θα ονμασθῇ ἐλάχιστος εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Εκείνος ὅμως που θα αγωνισθῇ νὰ τηρήσῃ ὅλας τὰς ἐντολὰς καὶ διδάξῃ τὴν τήρησιν αὐτῶν καὶ στοὺς ἀνθρώπους, αὐτός θα ἀνακηρυχθῇ μέγας εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Ματθ. 5,20 λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἐάν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Ματθ. 5,20 Διότι σας λέγω καὶ τοῦτο· ἐάν ἡ ἀρετὴ σας δὲν ξεπεράσῃ πολὺ τὴν ἐπιφανειακὴν καὶ τυπικὴν ἀρετὴν τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, δὲν θα εἰσέλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Ματθ. 5,21 Ἑκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, οὐ φονεύσεις· ὅς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει.

Ματθ. 5,21 Ἑκούσατε ὅτι ἐλέχθη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ στοὺς ἀρχαίους, στοὺς προγόνους σας· Δὲν θα φονεύσῃς· ἐκεῖνος που θα φονεύσῃ, θα εἶναι ἔνοχος καὶ θα παραπεμθῇ στο μικρὸν ἐπταμελὲς συνέδριον, που λέγεται κρίσις.

Ματθ. 5,22 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκὴ ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὅς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ· ὅς δ' ἂν εἴπῃ μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

Ματθ. 5,22 Εγὼ ὅμως σας λέγω ὅτι καθένας που ὀργίζεται ἀδίκως καὶ

χωρίς σοβαρόν πνευματικόν λόγον ενάντιον του αδελφού του, έχει την ιδίαν ενόχην, όπως εκείνος που δικάζεται δια φόνον στο επταμελές συνέδριον. Εκείνος δε που θα υβρίση τον αδελφόν του και θα του εἴπη με περιφρόνησιν “ανόητε, τιποτένιε”, είναι ένοχος εγκλήματος βαρυτέρου, από εκείνά που δικάζει το μεγάλο συνέδριον, το ανώτατον δηλαδή δικαστήριον των Εβραίων. Εκείνος δε που θα εἴπη με μίσος στον αδελφόν του “αμυαλε, τρελλέ”, είναι βαρύτατα ένοχος και άξιος να τιμωρηθῇ με την στον Αδην γένναν του πυρός.

Ματθ. 5,23 Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάκεῖ μνησθῆς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ,

Ματθ. 5,23 Εὰν λοιπόν προσφέρῃς το δῶρόν σου στο θυσιαστήριον και εκεί ενθυμηθῆς ὅτι ο αδελφός σου ἔχει κάτι ενάντιόν σου εξ αιτίας της αδικου και απρεπούς συμπεριφοράς σου,

Ματθ. 5,24 ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὕπαγε πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἔλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου.

Ματθ. 5,24 ἀφησε εκεί το δῶρόν σου εμπρός στο θυσιαστήριον και πήγαινε πρώτον συμφιλιώσου με τον αδελφόν σου και έπειτα έλα να προσφέρῃς το δῶρόν σου στον Θεόν.

Ματθ. 5,25 Ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχύ ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ’ αὐτοῦ, μήποτε σε παραδῷ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῷ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ·

Ματθ. 5,25 Συμβιβάσου και συμφιλιώσου γρήγορα με τον αντίδικόν σου, εφ' ὅσον ευρίσκεσαι μαζί του στον δρόμον, που οδηγεί στο δικαστήριον. Πρόλαβε, μήπως σε παραδώσῃ ο αντίδικος στον δικαστήν, και ο δικαστής σε παραδώσῃ ως ένοχον στον εκτελεστήν των ποινών και ριφθῆς έτσι εις την φυλακήν.

Ματθ. 5,26 ἀμήν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως οὗ ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράντην.

- Ματθ. 5,26 Σε διαβεβαιώνω ότι δεν θα βγης από εκεί, έως ότου εξοφλήσης και το τελευταίον δίλεπτον.
- Ματθ. 5,27 Ἡκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, οὐ μοιχεύσεις.
- Ματθ. 5,27 Ηκούσατε ότι ελέχθη στους αρχαίους· να μη μοιχεύσης.
- Ματθ. 5,28 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸν ἐπιθυμῆσαι αὐτήν ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτήν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.
- Ματθ. 5,28 Εγὼ ὁμως σας λέγω ότι καθέννας, ο οποίος βλέπει γυναῖκα με την πονηρὰν ἐπιθυμίαν πρὸς αμαρτίαν, ἤδη με την ἐμπαθὴ αὐτὴν ματιὰν διέπραξε την αμαρτίαν της μοιχείας μέσα εἰς την ἀκάθαρτον καρδίαν του.
- Ματθ. 5,29 εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμα σου βληθῇ εἰς γέενναν.
- Ματθ. 5,29 Εἰ δὲ ὁ δεξιὸς σου ὀφθαλμός νοσή και σε ἐνοχλή και ὑπάρχη φόβος να βλάψῃ ὅλον το σῶμα, βγάλε τον και πέταξέ τον μακριὰ ἀπὸ σε. Διότι συμφέρει εἰς σε να χαθῇ ἓνα μέλος του σώματος, παρά να ριφθῇ μαζί με ὅλον το σῶμα εἰς την γέενναν του πυρός. (Δηλαδή εἰν ἓνα πρόσωπον πολὺτιμον και ἀγαπητόν, ὅπως ὁ δεξιὸς ὀφθαλμός, σε ἐξερεθίζῃ πρὸς αμαρτίαν, χωρίσου οριστικῶς ἀπ' αὐτό και κόψε την ἐπικοινωνίαν μαζί του, διότι σε συμφέρει να το στερηθῇς το πρόσωπον αὐτό, παρά να ριφθῇς μαζί του στο ἀσβεστον πυρ της κολάσεως).
- Ματθ. 5,30 καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτήν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν.
- Ματθ. 5,30 Καὶ εἰν πρόσωπον χρήσιμον εἰς σε, ὅπως το δέξι σου χέρι, γίνεται πειρασμός να πέσης εἰς την αμαρτίαν, κόψε κάθε σχέσιν μαζί του και χωρίσου ἀπ' αὐτό, ὅπως θα ἐκοπτες και

θα επετούσες το δέξι σου χέρι, εάν αυτό αποτελούσε κίνδυνον δι' όλον το σώμα· διότι σε συμφέρει να χαθή ένα από τα μέλη σου (να στερηθής δηλαδή τας υπηρεσίας του φίλου σου) και να μη ριφθής μαζί με εκείνον στο πυρ της κολάσεως.

Ματθ. 5,31 Ἐρρέθη δέ· ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον.

Ματθ. 5,31 Ἀκόμη ελέχθη, ὅποιος χωρίσῃ τὴν γυναῖκα του, ας τῆς δώσῃ γραπτὸν διαζύγιον.

Ματθ. 5,32 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ παρεκτὸς λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν μοιχεῖσθαι, καὶ ὃς ἐὰν ἀπολελυμένην γαμήσῃ, μοιχεῖται.

Ματθ. 5,32 Εγὼ ὁμως σας λέγω ὅτι ὅποιος χωρίσῃ τὴν γυναῖκα του χωρὶς τὴν αἰτίαν τῆς μοιχείας, τὴν σπρώχνει εἰς τὴν μοιχείαν (διότι μοιχεία εἶναι πλέον, εἰάν αὐτὴ ἔλθῃ εἰς νέον γάμον, εφ' ὅσον ζῇ ὁ πρῶτος τῆς ἀνῆρ). Καὶ ἐκεῖνος ποὺ θα λάβῃ ὡς σύζυγον διεζευγμένην γυναῖκα, διαπράττει μοιχείαν.

Ματθ. 5,33 Πάλιν ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, οὐκ ἐπιορκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ Κυρίῳ τοὺς ὅρκους σου.

Ματθ. 5,33 Παλιν ἔχετε ἀκούσει ὅτι ελέχθη στοὺς προγόνους σας· δὲν θα καταπατήσῃς τὸν ὅρκον σου, ἀλλὰ ὡς καθήκον ἱερὸν πρὸς τὸν Κύριον θα τηρήσῃς τὰς υποσχέσεις καὶ τὰς μαρτυρίας, ποὺ με ὅρκον ἀνέλαβες.

Ματθ. 5,34 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὁμόσαι ὅλως· μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶ τοῦ Θεοῦ.

Ματθ. 5,34 Εγὼ ὁμως σας λέγω, νὰ μὴν ορκισθῆτε καθόλου, οὔτε στὸν οὐρανόν, διότι εἶναι θρόνος τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ,

Ματθ. 5,35 μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως·

Ματθ. 5,35 οὔτε εἰς τὴν γῆν, διότι εἶναι σαν ἄλλο ὑποπόδιον εἰς τὰ

πόδια αυτού, ούτε εις τα Ιεροσόλυμα, διότι είναι πόλις του μεγάλου βασιλέως Θεού, εφ' όσον εκεί είναι κτισμένος ο ναός του·

Ματθ. 5,36 μήτε έν τῇ κεφαλῇ σου όμόσης, ότι ού δύνασαι μίαν τρίχα λευκήν ἢ μέλαιναν ποιῆσαι.

Ματθ. 5,36 ούτε εις την κεφαλήν σου να ορκισθής, που είναι δημιούργημα του Θεού, διότι συ δεν μπορείς ούτε μίαν τρίχα να την κάμης μαύρην η άσπρη (δηλαδή εις τίποτε να μη ορκισθής, αφού τα πάντα τα γεμίζει η παρουσία του Θεού).

Ματθ. 5,37 ἔστω δέ ό λόγος ύμών ναι ναι, ού ού· τώ δέ περισσόν τούτων έκ τοῦ πονηροῦ έστιν.

Ματθ. 5,37 Ας είναι δε ο λόγος σας αληθινός πάντοτε, ώστε το ναι να είναι ναι και το όχι να είναι όχι. Διότι το παραπάνω από αυτά είναι από τον πονηρόν, τον πατέρα του ψεύδους.

Ματθ. 5,38 Ἑκούσατε ότι έρρέθη, όφθαλμόν αντί όφθαλμοῦ καί όδόντα αντί όδόντος·

Ματθ. 5,38 Ηκούσατε ότι ελέχθη, οφθαλμόν αντί οφθαλμού και οδόντα αντί οδόντος (δηλαδή να ανταποδίδης ίσον κακόν προς το κακόν, που σου έκαμεν ο άλλος).

Ματθ. 5,39 Ἐγώ δέ λέγω ύμῖν μή αντίστυῖναι τῷ πονηρῷ· άλλ' όστις σε ραπίσει επί την δεξιάν σιαγόνα, στρέψον αὐτῷ καί την άλλην·

Ματθ. 5,39 Εγώ όμως σας λέγω να μη καταληφθήτε από οργήν και εχθρότητα και να μη αντισταθήτε στον πονηρόν άνθρωπον αποδιδόντες κακόν αντί κακού, αλλά αν κανείς σε ραπίση στο δεξιόν μέρος του προσώπου σας, γύρισε με πραότητα και υποχωρητικότητα και το άλλο μέρος του προσώπου (πρόθυμος να δεχθής και δεύτερον ράπισμα).

Ματθ. 5,40 καί τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι καί τόν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καί τώ ίμάτιον·

Ματθ. 5,40 Και εις εκείνον που θέλει να σε οδηγήση εις τα δικαστήρια,

δια να σου πάρη το υποκάμισον, άφησέ του και το επανωφόρι σου.

Ματθ. 5,41 καὶ ὅστις σε άγγαρεύσει μίλιον ἓν, ὕπαγε μετ' αὐτοῦ δύο·

Ματθ. 5,41 Και αν κανεις σε αγγαρευση ένα μίλι πήγαινε μαζί του δύο (να φανής δηλαδή υποχωρητικός και ν' αποφύγης έτσι φιλονεικίας και διαπληκτισμούς).

Ματθ. 5,42 τῷ αἰτοῦντί σε δίδου καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι μὴ ἀποστραφῆς.

Ματθ. 5,42 Εἰς εκείνον που έχει πράγματι ανάγκη και σου ζητεῖ ελεημοσύνην, δίδε με ευλκρινή αγάπην, και μη περιφρονήσης αὐτόν, που θέλει να δανεισθῇ ἀπὸ σε χωρὶς τόκον.

Ματθ. 5,43 Ἑκούσατε ὅτι ἐρρέθη, ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου.

Ματθ. 5,43 Ηκούσατε ὅτι ἐλέχθη· θα αγαπήσης τον πλησίον σου και θα μισήσης τον εχθρόν σου.

Ματθ. 5,44 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς καὶ διωκόντων ὑμᾶς.

Ματθ. 5,44 Εγὼ ὁμως σας λέγω, αγαπάτε τους εχθρούς σας, ευλογεῖτε αὐτούς, οι οποίοι σας καταρώνται, ευεργετεῖτε αὐτούς, οι οποίοι σας μισοῦν, και προσεύχεσθε δι' ἐκείνους, οι οποίοι σας υβρίζουν και σας συκοφαντοῦν και σας καταδιώκουν ἀδίκως,

Ματθ. 5,45 ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.

Ματθ. 5,45 δια να αναδειχθῇτε ἐτσι τέκνα του ουρανίου Πατρός σας. Διότι και αὐτός τον ζωογόνον ἥλιόν του ἀνατέλλει εἰς πονηροὺς και ἀγαθοὺς και στέλνει την βροχὴν στους

δικαίους και στους αδίκους.

Ματθ. 5,46 ἔὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσι;

Ματθ. 5,46 Διότι, εἰ ἀγαπήσετε ἐκείνους μόνον που σας ἀγαποῦν, ποῖαν ανταμοιβὴν ἔχετε να περιμένετε ἀπὸ τον Θεόν; Μὴπως καὶ οἱ τελῶναι δὲν κάμνουν το ἴδιο;

Ματθ. 5,47 καὶ ἔὰν ἀσπάσησθε τοὺς φίλους ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι οὕτω ποιοῦσιν;

Ματθ. 5,47 Καὶ εἰ χαιρετίζετε με ἐγκαρδιότητα τοὺς φίλους σας τοὺς Ἰουδαίους, τι περισσότερον κάμνετε ἀπὸ τοὺς ἄλλους; Το ἴδιο δὲν κάμνουν καὶ οἱ τελῶναι;

Ματθ. 5,48 Ὑποσέσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὥσπερ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστιν.

Ματθ. 5,48 Ἀγωνισθῆτε λοιπὸν να γίνετε σεις τέλειοι με τὴν ἀγάπην πρὸς ὅλους, ὅπως τέλειος εἶναι καὶ ὁ οὐράνιος Πατέρας σας.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 6

Ματθ. 6,1 Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μήγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ματθ. 6,1 Προσέχετε να μὴν κάνετε τὴν ἐλεημοσύνην σας ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων, δια να σας ἴδουν καὶ σας θαυμάσουν καὶ να σας ἐπαινέσουν· διότι ἐτσι δὲν ἔχετε κανένα μισθὸν ἀπὸ τον Πατέρα σας τον ἐπουράνιον.

Ματθ. 6,2 Ὅταν οὖν ποιῇς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσσης ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ρύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν

αὐτῶν.

- Ματθ. 6,2 Όταν λοιπόν συ κάμνης ελεημοσύνην, μη την διαλαλῆς παντοῦ διασαλπίζοντάς της, ὅπως κάμνουν οἱ υποκριταὶ εἰς τας συναγωγὰς καὶ τοὺς πλατεῖς δρόμους, δια να δοξασθῶν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Ἀληθινὰ σας λέγω ὅτι παίρνουν αὐτοὶ ολόκληρον τὸν μισθὸν των, (δηλαδή ἀπολαμβάνουν ὡς ἀμοιβὴν των τὸν ἐπαινον ἀπὸ τοὺς ἄλλους).
- Ματθ. 6,3 σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην μὴ γνῶτω ἡ ἀριστερὰ σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου,
- Ματθ. 6,3 Σὺ δε, ὅταν κάνης ελεημοσύνην, να την προσφέρῃς με τόσῃν μυστικότητι, ὥστε τὸ ἀριστερὸ σου χεῖρ να μὴ μάθῃ τὸ καλὸ που κάνει τὸ δεξιὸ σου.
- Ματθ. 6,4 ὅπως ἢ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.
- Ματθ. 6,4 Δια να μείνῃ ἔτσι ἡ ἐλεημοσύνη σου μυστικὴ καὶ ἀγνωστος· καὶ ὁ Πατήρ σου, που βλέπει καὶ τὰ πλέον ἀπόκρυφα ἔργα, θα σου δώσῃ τὴν ἀμοιβὴν ἐνώπιον ὅλου τοῦ κόσμου.
- Ματθ. 6,5 Καὶ ὅταν προσεύχη, οὐκ ἔσῃ ὥσπερ οἱ ὑποκριταί, ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἑστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως ἂν φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.
- Ματθ. 6,5 Καὶ ὅταν προσεύχῃς, δὲν πρέπει να μιμῆσαι τοὺς υποκριτάς. Διότι αὐτοὶ ευχαριστοῦνται καὶ ἐπιδιώκουν να στέκουν ὀρθιοὶ καὶ να προσεύχωνται εἰς τας συναγωγὰς καὶ εἰς τας γωνίας τῶν πλατειῶν, ἐκεῖ δηλαδή που εἶναι πολὺς κόσμος, δια να ἐπιδειχθῶν. Ἀληθινὰ σας λέγω, ὅτι παίρνουν ἔτσι τὴν ἀνταμοιβὴν των ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.
- Ματθ. 6,6 σὺ δὲ ὅταν προσεύχη, εἰσελθε εἰς τὸν ταμιεῖόν σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου πρόσευξαι τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ

ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

Ματθ. 6,6

Συ ὅμως, ὅταν θέλῃς να προσευχηθῇς, προτίμα το ιδιαίτερον δωμάτιόν σου, κλείσε την θύραν και κάμε την προσευχήν σου στον Πατέρα σου, που εἶναι ἀόρατος και σαν κρυμμένος. Και ο Πατήρ σου, που βλέπει και τα πλέον ἀπόκρυφα, θα σου ἀποδώσῃ εἰς τα φανερά την ἀμοιβήν σου.

Ματθ. 6,7

Προσευχόμενοι δὲ μὴ βαπτολογήσητε ὥσπερ οἱ ἔθνηκοί· δοκοῦσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται.

Ματθ. 6,7

Οταν δε προσεύχεσθε, μη πολυλογεῖτε και φλυαρεῖτε, χωρὶς να παρακολουθήτε και να καταλαβαίνετε αὐτὰ που λέτε, ὅπως κάνουν οἱ ἔθνηκοί· διότι αὐτοὶ φαντάζονται ὅτι θα εἰσακουσθoύν με ἓνα τρόπον μαγικόν χάρις εἰς την πολυλογίαν των.

Ματθ. 6,8

μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς· οἶδε γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὧν χρείαν ἔχετε πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν.

Ματθ. 6,8

Μη ομοιάσετε λοιπόν με αὐτούς· διότι ο Πατήρ σας γνωρίζει ἀπὸ ποιά πράγματα ἔχετε ἀνάγκην, πρὶν του τα ζητήσετε.

Ματθ. 6,9

οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου·

Ματθ. 6,9

Σεις λοιπόν ἔτσι να προσεύχεσθε· Πατερ ἡμῶν, που εἶσαι πανταχοῦ παρών, ἀλλὰ ἐξαιρετικά στους ουρανοὺς κάνεις αισθητήν την παρουσίαν σου, ας ἀναγνωρισθῇ ἡ ἀγιότης σου και ας δοξασθῇ και ας λατρευθῇ ἀξίως τὸ ὄνομά σου ἀπ' ὅλα τα λογικά ὄντα του ουρανοῦ και της γῆς.

Ματθ. 6,10

ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθῇτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς·

Ματθ. 6,10

Ας ἐλθῇ ἡ βασιλεία σου εἰς τας καρδίας ὅλων των ἀνθρώπων, ὥστε ὅλοι να υποτάσσωνται με προθυμίαν και με ἀφοσίωσιν εἰς σε. Δώσε να ἐκτελήται τὸ θέλημά σου και εἰς την γῆν ἀπὸ τους ἀνθρώπους, με ὅσῃν προθυμίαν και

ακρίβειαν εκτελείται τούτο στον ουρανόν από τους αγγέλους και αγίους.

Ματθ. 6,11 τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον·

Ματθ. 6,11 Δώσε μας σήμερα τον ἄρτον τον καθημερινόν και απαραίτητον δια την συντήρησίν μας.

Ματθ. 6,12 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν·

Ματθ. 6,12 Και συγχώρησε τα βαρύντατα χρέη μας, δηλαδή τας αναριθμήτους αμαρτίας μας, ὅπως και ημεῖς συγχωρούμεν εκείνους, οι οποίοι εἶναι ὀφειλέται ἀπέναντί μας ἐξ αἰτίας των ἀδικημάτων που μας ἔκαμαν.

Ματθ. 6,13 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

Ματθ. 6,13 Και μη επιτρέψεις να περιπέσωμεν εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ γλύτωσέ μας ἀπὸ τον πονηρόν. Ζητούμεν δε αὐτὰ ἀπὸ Σε, διότι ἰδική σου εἶναι ἡ βασιλεία και ἡ δύναμις και ἡ δόξα στους ατελείωτους αἰῶνας. Ἀμήν.

Ματθ. 6,14 Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος·

Ματθ. 6,14 Πρέπει δε να ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι, αν και σεις συγχωρήτε με ὅλην σας την καρδιά τα αμαρτήματα που ἔκαμαν εἰς σας οι ἄλλοι, και ο Πατήρ σας ο ουράνιος θα συγχωρήσῃ τα ἰδικά σας αμαρτήματα.

Ματθ. 6,15 ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

Ματθ. 6,15 Εὰν ὁμως δεν δώσετε συγχώρησιν στους ἀνθρώπους δια τα αμαρτήματά των, τότε οὔτε ο Πατήρ σας θα συγχωρήσῃ τας ἰδικά σας αμαρτίας.

Ματθ. 6,16 Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποὶ· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὅπως

φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες· ἀμήν λέγω ὑμῖν
ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.

Ματθ. 6,16 Όταν δε νηστεύητε, μη γίνεσθε ὅπως οἱ υποκριταί,
σκυθρωποὶ καὶ κατηφεῖς, διότι αὐτοὶ αλλοιώνουν καὶ
μαραίνουν τὸ πρόσωπόν των, παίρνουν τὴν ἐμφάνισιν
ἀδυνατισμένου ἀνθρώπου, δια να φανοῦν στοὺς ἄλλους ὅτι
νηστεύουν· ἀληθινὰ σας λέγω ὅτι ἀπολαμβάνουν ὁλόκληρον
τὸν μισθὸν των, δηλαδή τοὺς ἐπαίνους τῶν ἀνθρώπων.

Ματθ. 6,17 σὺ δὲ νηστεύων ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ
πρόσωπόν σου νῖψαι,

Ματθ. 6,17 Σὺ ὅμως, ὅταν νηστεύῃς, περιποιήσου τὴν κόμην σου καὶ
νῖψε τὸ πρόσωπόν σου, ὅπως συνηθίζεις.

Ματθ. 6,18 ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ
πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων
ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

Ματθ. 6,18 Δια να μὴ φανῇς στοὺς ἀνθρώπους ὅτι νηστεύεις, ἀλλὰ στον
Πατέρα σου τὸν ἐπουράνιον, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται ἀόρατος
παντοῦ καὶ εἰς τὰ πλέον ἀπόκρυφα μέρη. Καὶ ὁ Πατήρ σου,
ποὺ βλέπει καὶ τὰ κρυπτὰ, θα σου ἀποδώσῃ εἰς τὰ φανερά
τὴν ἀμοιβήν σου.

Ματθ. 6,19 Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς
καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διαρύσσουσι καὶ
κλέπτουσι·

Ματθ. 6,19 Μὴ συσσωρεύετε δια τὸν εαυτὸν σας θησαυροὺς ἐδῶ εἰς
τὴν γῆν, ὅπου ὁ σκόρος καὶ ἡ ἀποσύνθεσις καταστρέφουν
καὶ ἀφανίζουν, καὶ ὅπου οἱ κλέπται διατρυποῦν τοίχους καὶ
χρηματοκιβώτια καὶ κλέπτουν.

Ματθ. 6,20 θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε
σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ
διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν·

Ματθ. 6,20 Να θησαυρίζετε ὅμως δια τὸν εαυτὸν σας καὶ να
ἀποταμιεύετε θησαυροὺς στὸν οὐρανόν, ὅπου οὔτε ὁ

σκόρος ούτε η σαπίλα αφανίζονται, και όπου οι κλέπται δεν τρυπούν τοίχους και δεν κλέπτουν.

Ματθ. 6,21 ὅπου γάρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.

Ματθ. 6,21 Διότι, ὅπου εἶναι ὁ θησαυρὸς σας, ἐκεῖ θα εἶναι καὶ ἡ καρδία σας (Εἰς τὸν οὐρανὸν ὁ θησαυρὸς σας, στὸν οὐρανὸν καὶ ἡ καρδία σας).

Ματθ. 6,22 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται·

Ματθ. 6,22 Ὁ λύχνος, που φωτίζει καὶ ἐξυπηρετεῖ τὸ σῶμα, εἶναι τὸ μάτι (λύχνος δε που φωτίζει τὴν ψυχὴν εἶναι ὁ νους, τὸ λογικόν που σας ἔχει δώσει ὁ Θεός). Εἰς λοιπὸν τὸ μάτι εἶναι γερό καὶ καθαρὸ, ὅλον τὸ σῶμα θα φωτίζεται, θα εἶναι φωτεινὸν (ἐτσι θα φωτίζεται καὶ ἡ ψυχὴ σου, ἐὰν ὁ νους καὶ ἡ καρδία σου δὲν ἔχουν τυφλωθῇ ἀπὸ τὴν προσκόλλησιν στους ἐπιγίους θησαυρούς).

Ματθ. 6,23 ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστὶ, τὸ σκότος πόσον;

Ματθ. 6,23 Εἰς ὅμως τὸ μάτι σου εἶναι κατεστραμμένον καὶ ἀνίκανον νὰ ἴδῃ τὸ φῶς, ὅλο τὸ σῶμα σου θα εἶναι βυθισμένον στὸ σκοτάδι. Εἰς λοιπὸν τὸ φῶς, που σου ἔδωκεν ὁ Θεός (ὁ νους δηλαδὴ καὶ ἡ συνείδησις, ἐξ αἰτίας τῆς προσκολλήσεως εἰς τὰ υλικά αγαθά), εἶναι σκοτάδι, τότε τὸ ηθικόν σκοτάδι τῆς ψυχῆς σου πόσον πυκνὸν καὶ ἀδιαπέραστον θα εἶναι;

Ματθ. 6,24 Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ.

Ματθ. 6,24 Κανείς δὲν ἡμπορεῖ νὰ υπηρετῇ συγχρόνως δύο κυρίους· διότι ἢ θα μισήσῃ τὸν ἓνα καὶ θα ἀγαπήσῃ τὸν ἄλλον ἢ θα

προσκολληθῇ στον ένα και θα καταφρονήσῃ τον άλλο. Και σεις δεν είναι δυνατόν να υπηρετήτε τον Θεόν και τον πλούτον· η θα αγαπήσετε τον Θεόν και θα περιφρονήσετε τους επιγείους θησαυρούς η θα υποδουλωθήτε εις αυτούς και θα καταφρονήσετε τον Θεόν.

Ματθ. 6,25

Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε καὶ τί πίνητε, μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶ τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος;

Ματθ. 6,25

Δια τούτο ακριβῶς και σας λέγω, μη φροντίζετε με στενοχωρίαν και αγωνίαν δια την ζωήν σας, δηλαδή δια το τι θα φάγετε και το τι θα πείτε, ούτε και δια το σώμα σας με τι θα ενδυθήτε. Δεν αξίζει η ζωή περισσότερον από την τροφήν και το σώμα από το ένδυμα; (Ο Θεός, που σας έδωσε το πολυτιμότερον, δεν θα σας δώση και το κατώτερον;)

Ματθ. 6,26

ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν;

Ματθ. 6,26

Παρατηρήστε τα πτηνὰ του ουρανοῦ και ἴδετε ὅτι αὐτὰ οὔτε σπέρνουν οὔτε θερίζουν οὔτε συγκεντρώνουν τροφάς εις αποθήκας. Και ὁμως ο Πατήρ σας ο ουράνιος τα τρέφει. Σεις δεν ἔχετε ασυγκρίτως μεγαλυτέραν αξίαν από αὐτά;

Ματθ. 6,27

τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα;

Ματθ. 6,27

Ποιός δε από σας, ὅσας πολλὰς και μεγάλας φροντίδας και αν καταβάλῃ, ἡμπορεῖ να προσθέσῃ στο ἀνάστημά του ἓνα πῆχυν;

Ματθ. 6,28

καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει·

Ματθ. 6,28

Και περὶ του ἐνδύματος διατί φροντίζετε με τόσην

ανησυχίαν και αγωνίαν; Παρατηρήστε με προσοχήν τα άνθη του αγρού, πως φυτρώνουν και πως αυξάνουν. Ούτε κοπιάζουν ούτε γνέθουν.

Ματθ. 6,29 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομών ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων.

Ματθ. 6,29 Και ὁμως σας λέγω τούτο, οὐτε και αὐτός ο Σολομών με ὅλην του την βασιλικήν μεγαλοπρέπειαν και δόξαν δεν εφόρεσε ποτέ ἕνα τόσον περίλαμπρον ἔνδυμα ὡσαν αὐτό, με το ὁποῖον περιβάλλεται ἕνα ἀπὸ τα ταπεινά αὐτά ἄνθη.

Ματθ. 6,30 Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῶ ἢ μᾶλλον ὑμεῖς, ὀλιγόπιστοι;

Ματθ. 6,30 Εἰάν δε ο Θεός ενδύη με τόσην λαμπρότητα τα χορτάρια του αγρού, που σήμερα υπάρχουν και αὔριον ρίπτονται στον φούρνον, δεν θα ενδύση πολὺ περισσότερον σας, ὀλιγόπιστοι;

Ματθ. 6,31 μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες, τί φάγωμεν ἢ τί πῖωμεν ἢ τί περιβαλώμεθα;

Ματθ. 6,31 Λοιπὸν μη κυριευθῆτε ποτέ ἀπὸ την ανήσυχον μέριμναν και μη λέγετε συνεχώς, τι θα φάγωμεν η τι θα πῖωμεν η τι θα ενδυθώμεν;

Ματθ. 6,32 πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρήζετε τούτων ἀπάντων.

Ματθ. 6,32 Διότι οι ειδωλολάτραι (που δεν γνωρίζουν τα αἰώνια αγαθά και την στοργικὴν πρόνοιαν του Θεοῦ), ἐπιζητοῦν αποκλεστικά και μόνον αὐτά τα φθαρτά αγαθά. Σεις ὁμως μην κυριεύεσθε ἀπὸ τέτοιες μέριμνες, διότι ο Πατήρ σας ο ουράνιος γνωρίζει ὅτι ἔχετε ἀνάγκην ἀπὸ ὅλα αὐτά, και σαν πανάγαθος, που εἶναι, θα σας τα δώση.

Ματθ. 6,33 ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

- Ματθ. 6,33 Ζητείτε δε κατὰ πρῶτον και κύριον λόγον την βασιλείαν του Θεού και την αρετήν που θέλει από σας ο Θεός, και όλα αυτά τα επίγεια αγαθά θα σας δοθούν μαζί με τα ανεκτίμητα αγαθά της βασιλείας των ουρανών.
- Ματθ. 6,34 Μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον· ἡ γὰρ αὔριον μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς· ἄρκετόν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς.
- Ματθ. 6,34 Λοιπὸν μη καταληφθῆτε ποτὲ ἀπὸ την ἀνήσυχον μέριμναν δια τας ἀνάγκας της αὐριανῆς ἡμέρας. Διότι η αὔριον θα φροντίσῃ δι' ὅσα θα χρειασθῆτε κατ' αὐτήν. Εἰς κάθε ἡμέραν ἀρκοῦν αἱ ἰδικαὶ της ἀσχολίαι και τα ἰδικὰ της βάσανα.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 7

- Ματθ. 7,1 Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε·
- Ματθ. 7,1 Μη κατακρίνετε και μη καταδικάζετε τον πλησίον σας, διὰ να μη κατακριθῆτε και σεις ἀπὸ τον Θεόν.
- Ματθ. 7,2 ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε, καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν.
- Ματθ. 7,2 Διότι με την σκληράν και αυστηράν κρίσιν, που κατακρίνετε, θα κατακριθῆτε και με το ἴδιον μέτρον, που κρίνετε τας πράξου του πλησίον, θα μετρηθῇ ἀπὸ τον Θεόν και θα κριθῇ και η ἰδική σας ζωὴ και συμπεριφορὰ.
- Ματθ. 7,3 τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς;
- Ματθ. 7,3 Διατί δε βλέπστο μικρόν αχυράκι, που ὑπάρχει στο μάτι ἀδελφοῦ σου, και δεν αισθάνεσαι το δοκάρει που εἶναι στο ἰδικόν σου μάτι; (Διατί επικρίνστο ελαφρόν σφάλμα του ἀδελφοῦ σου και δεν συναισθάνεσαι το βαρύτερον ἰδικόν σου παράπτωμα;)

- Ματθ. 7,4 ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου, ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ ἴδου ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου;
- Ματθ. 7,4 Καὶ με τι δικαίωμα θα πῇς στον ἀδελφό σου, ἄφησέ με να βγάλω το αχυράκι ἀπὸ το μάτι σου (να διορθώσω δηλαδή ἐγώ, σαν καλύτερος τάχα, το δικό σου σφάλμα), καθ' ὃν χρόνον ὑπάρχει στο μάτι σου δοκάρι ολόκληρο (δηλαδή βαρύνεσαι συ ἀπὸ μεγάλα αμαρτήματα);
- Ματθ. 7,5 ὑποκριτά, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου.
- Ματθ. 7,5 Ὑποκριτά, βγάλε πρῶτα το δοκάρι ἀπὸ το μάτι σου καὶ τότε θα ἴδῃς καθαρά, ὥστε να βγάλῃς με προσοχὴν καὶ ἀγάπην το αχυράκι ἀπὸ το μάτι του ἀδελφοῦ σου.
- Ματθ. 7,6 Μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσὶ μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς.
- Ματθ. 7,6 Προσέχετε ὅμως εἰς ποίους θα προσφέρετε με ἀδελφικὴν ἀγάπην τὰς υπηρεσίας σας καὶ θα ενδιαφέρεσθε διὰ τὴν διόρθωσίν των. Διότι ὑπάρχουν μερικοὶ ἄνθρωποι, που εἶναι ἀναιδεῖς, ὅπως οἱ σκύλοι καὶ ἀκάθαρτοι εἰς τὴν ζωὴν των, ὅπως εἶναι οἱ χοῖροι. Λοιπὸν μὴ δώσετε τὰ ἅγια τῆς πίστεως στους σκύλους καὶ μὴ βάλετε ἐμπρὸς στους χοίρους τὰ πολύτιμα μαργαριτάρια τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας. Διότι ὑπάρχει κίνδυνος μεγάλος να καταπατήσουν με τὰ πόδια των τὰ μαργαριτάρια μέσα στον βόρβορον καὶ να στραφούν ἐνάντιόν σας, διὰ να σας κατασπαράξουν ἢ κατὰ κάποιον ἄλλον τρόπον να σας βλάψουν.
- Ματθ. 7,7 Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε, καὶ εὕρήσετε, κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν·
- Ματθ. 7,7 Σεῖς ζητεῖτε ἀπὸ τὸν Θεόν τὰ πνευματικὰ καὶ υλικά ἀγαθὰ,

που σας χρειάζονται και θα σας δοθούν, γυρεύετε και θα βρήτε αυτό το καλόν που θέλετε. Κτυπάτε την θύραν της θείας αγάπης και θα ανοίξη διάπλατα προς χάριν σας.

Ματθ. 7,8 πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγῆσεται.

Ματθ. 7,8 Διότι καθένας, που ζητεί με πίστιν από τον Θεόν, λαμβάνει το καλόν που ζητεί. Και εκείνος που γυρεύει, ευρίσκει και σε καθέναν που κτυπά την θύραν του Θεού, θα του ανοιχθή αυτή.

Ματθ. 7,9 ἢ τίς ἐστὶν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσῃ αὐτῷ;

Ματθ. 7,9 (Παρετε ένα παράδειγμα, από όσα συμβαίνουν μεταξύ σας). Ποιός άνθρωπος από σας, που θα του ζητήση το παιδί του ψωμί, θα δώση εις αυτό πέτραν;

Ματθ. 7,10 καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσῃ αὐτῷ;

Ματθ. 7,10 Και εάν του ζητήση ψάρι, μήπως θα του δώση φίδι;

Ματθ. 7,11 εἰ οὖν ὑμεῖς, πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν;

Ματθ. 7,11 Εάν λοιπόν σεις οι άνθρωποι, που είσθε ατελείς και διεφθαρμένοι από την αμαρτίαν, ξέρετε να δίνετε ωφέλιμα πράγματα εις τα παιδιά σας, πόσον μάλλον ο ουράνιος και πανάγαθος Πατήρ σας θα δώση αγαθά, καλά και ωφέλιμα δώρα, εις εκείνους που του τα ζητούν;

Ματθ. 7,12 Πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιῆτε αὐτοῖς· οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.

Ματθ. 7,12 Λοιπόν, όσα θέλετε να κάνουν εις σας οι άνθρωποι, παρόμοια και σεις να κάνετε εις αυτούς. Διότι αυτός είναι ο νόμος και οι προφήται, (δηλαδή να αγαπάτε τους άλλους και να φέρεσθε με αγάπην, όπως θέλετε να σας αγαπούν και να φέρωνται προς σας οι άλλοι).

- Ματθ. 7,13 Εισέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς.
- Ματθ. 7,13 (Δυσκόλη βέβαια εἶναι, μάλιστα δε εἰς τὴν ἀρχήν, ἡ εφαρμογὴν τοῦ χρυσοῦ αὐτοῦ κανόνος τῆς ἀγάπης). Ἀλλὰ αγωνισθῆτε καὶ προσπαθεῖτε νὰ μπήτε στὸν δρόμον τῆς ἀρετῆς ἀπὸ τὴν στενὴν πύλην. Διότι πλατεῖα μόνον εἶναι ἡ θύρα καὶ εὐρύχωρος ὁ δρόμος, που ἐκτρέπει καὶ οδηγεῖ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ἀπώλειαν καὶ πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, που με μεγάλην ευκολίαν εἰσέρχονται εἰς αὐτήν.
- Ματθ. 7,14 τί στενὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσιν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν!
- Ματθ. 7,14 Ἐξ ἀντιθέτου εἶναι στενὴ ἡ θύρα καὶ γεμάτος δυσκολίες καὶ ταλαιπωρίες ὁ δρόμος, που οδηγεῖ εἰς τὴν αἰωνίαν ζωὴν καὶ ἀπαιτεῖται ἀγὼν κατὰ τῆς ἀμαρτίας, διὰ νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ κανεὶς. Διὰ τοῦτο καὶ ὀλίγοι εἶναι αὐτοί, που τὸν εὐρίσκουν καὶ τὸν ἀκολουθοῦν μέχρι τέλους.
- Ματθ. 7,15 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσωθεν δὲ εἰσι λύκοι ἄρπαγες.
- Ματθ. 7,15 Προσέχετε δε, νὰ μὴ παρασυρθῆτε εἰς τὴν πλάνην ἀπὸ τοὺς κακοὺς διδασκάλους καὶ ψευδοπροφήτας, οἱ οἵοι ἐρχονται εἰς σας με τὸ ἐξωτερικὸν ἐνδύμα τῆς αθωότητος καὶ πραότητος τοῦ προβάτου, ἐνῶ ἀπὸ μέσα εἶναι ἄγριοι καὶ ἄρπαγες σαν λύκοι.
- Ματθ. 7,16 ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτοὺς. μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὴν ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα;
- Ματθ. 7,16 Ἀπὸ τοὺς καρποὺς των, δηλαδὴ ἀπὸ τὰ ἔργα των, θα τοὺς γνωρίσετε καλά. Μηπως τρυγοῦν ποτέ ἀπὸ τὰ ἀγκάθια σταφύλια ἢ ἀπὸ τὰ τριβόλια σῦκα;
- Ματθ. 7,17 οὕτω πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ, τὸ δὲ

σαπρὸν δένδρον καρπούς πονηροὺς ποιεῖ.

Ματθ. 7,17

Ετσι και κάθε δένδρον ἀγαθὸν και ἡμερον κάμνει καλοὺς καρπούς, ἐνὼ το σάπιο και βλαμμένο δένδρο κάνει καρπούς επιβλαβεῖς.

Ματθ. 7,18

οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρπούς πονηροὺς ποιεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρπούς καλοὺς ποιεῖν.

Ματθ. 7,18

Δεν εἶναι δε δυνατόν ποτέ δένδρον ἡμερον να βγάλη επιβλαβεῖς καρπούς οὔτε σάπιο δένδρο να βγάλη καλοὺς. (Ο ἀγαθὸς δηλαδή ἄνθρωπος ἐναρέτους πάντοτε πράξεις θα παρουσιάζη, ο δε πονηρὸς και υποκριτής, ἐφ' ὅσον μένει εἰς την πονηρίαν του, θα κάμνη ἔργα κακά).

Ματθ. 7,19

πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

Ματθ. 7,19

Καθε ὁμως δένδρον, που δεν κάμνει καλὸν καρπὸν, κόπτεται και ρίπτεται εἰς την φωτιάν.

Ματθ. 7,20

ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς.

Ματθ. 7,20

Λοιπὸν, δεν εἶναι δύσκολον να διακρίνετε τους ψευδοπροφήτας και υποκριτάς, διότι θα τους γνωρίσετε πολὺ καλὰ ἀπὸ τα ἔργα των.

Ματθ. 7,21

Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι Κύριε Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

Ματθ. 7,21

Πρέπει δε να ξέρετε, ὅτι εἰς την βασιλείαν των ουρανῶν δεν θα εἰσέλθῃ καθένας, που ἀπλῶς με επικαλεῖται και με προσφωνεῖ, Κυριε, Κυριε, ἀλλὰ ἐκεῖνος που ἐφαρμόζει το θέλημα του ουρανίου Πατρὸς μου.

Ματθ. 7,22

πολλοὶ ἐροῦσί μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· Κύριε Κύριε, οὐ τῷ σῷ ὀνόματι προεφητεύσαμεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν;

Ματθ. 7,22

Κατὰ την μεγάλην και ἐπίσημον ἐκείνην ἡμέραν της κρίσεως πολλοὶ θα μου εἰπουν· Κυριε, Κυριε, με την πίστιν

στο όνομά σου δεν επροφητεύσαμεν και με την δύναμιν του ονόματός σου δεν εδιώξαμεν δαιμόνια και χάρις στο όνομά σου, που επεκαλεσθήκαμεν, δεν εκάμαμεν θαύματα πολλά και μεγάλα;

Ματθ. 7,23 καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς· ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Ματθ. 7,23 Και τότε εγώ θα βροντοφωνήσω εις αυτούς ενώπιον όλων, ὅτι ποτέ δεν σας ανεγνώρισα ως ιδικούς μου· φύγετε ἀπὸ εμπρός μου σεις, που εργάζεσθε την ανομίαν και εχρησιμοποίησατε τα χαρίσματά μου δια την ιδικήν σας επίδειξιν και ωφέλειαν.

Ματθ. 7,24 Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιεῖ αὐτούς, ὁμοιώσω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις ὠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν·

Ματθ. 7,24 Ιδικός μου θα εἶναι κάθε ένας, ο οποίος ακοῦει με προσοχήν αυτούς τους λόγους μου και τους εφαρμόζει εις την ζωήν του, και τον οποίον εγώ παρομοιάζω με ἄνδρα συνέτον και φρόνιμον, που ἐκτίσε το σπίτι του ἐπάνω εις την πέτραν (εις θεμέλιον στερεόν και ασάλευτον δηλαδή θεμέλιον της διδασκαλίας μου)·

Ματθ. 7,25 καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσε· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.

Ματθ. 7,25 και ἐπεσεν η βροχή και ξεχύθηκαν τα ποτάμια της νεροποντής και εφύσησαν οι ισχυροὶ ἄνεμοι και ἐπεσαν με ορμήν ὅλα ἐπάνω στο σπίτι αὐτό, και αὐτό δεν εκρημνίσθη, διότι ἦτο στερεὰ θεμελιωμένον ἐπάνω εις την πέτραν της αληθινῆς και ζωντανῆς πίστεως.

Ματθ. 7,26 καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους καὶ μὴ ποιῶν αὐτούς ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ὠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον·

Ματθ. 7,26 Και καθένας που ακοῦει αυτούς τους λόγους μου και δεν

- τους εφαρμόζει, θα είναι όμοιος με μωρόν άνθρωπον, ο οποίος έκτισε το σπίτι του εις την άμμον·
- Ματθ. 7,27 καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπεσε, καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη.
- Ματθ. 7,27 και έπεσε η βροχή και ήρθαν τα ποτάμια και εφύσησαν ισχυροί οι άνεμοι και επέπεσαν με ορμήν στο σπίτι εκείνο, και το σπίτι εκρημνίσθη και η πτώσις του ήταν ολακληρωτική”.
- Ματθ. 7,28 Καὶ ἐγένετο ὅτε συνετέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, ἐξεπλήρσοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ·
- Ματθ. 7,28 Όταν δε ετελείωσεν ο Ιησούς τους λόγους αυτούς, τα πλήθη έμειναν έκπληκτα δια την υψηλήν αυτήν διδασκαλίαν του.
- Ματθ. 7,29 ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς.
- Ματθ. 7,29 Διότι τους εδίδασκε με εξουσίαν και με κύρος, ως τέλειος διδάσκαλος και νομοθέτης και όχι όπως οι γραμματεῖς (που ενόθευαν και επεσκότιζαν την διδασκαλίαν με τας μωράς επινοήσεις της παραδόσεως των πρεσβυτέρων).

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 8

- Ματθ. 8,1 Καταβάντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἡκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί.
- Ματθ. 8,1 Όταν δε ο Ιησούς κατέβηκε από το όρος, τον ηκολούθησαν πλήθη λαού.
- Ματθ. 8,2 Καὶ ἰδοὺ λεπρὸς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι.
- Ματθ. 8,2 Και ιδού ένας λεπρός ήλθε εμπρός του και με ευλάβειαν πολλήν τον επροσκυνούσε λέγων· “Κυριε, εάν θέλῃς, ημπορεῖς να με καθαρίσης από την ανίατον και

βασανιστικήν αυτήν λέπραν”.

Ματθ. 8,3 καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖραν ἤψατο αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς λέγων· θέλω, καθαρίσθητι. καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα.

Ματθ. 8,3 Απλωσε δε ο Ιησούς το χέρι του, ἤγγισε αὐτόν και του εἶπε· “θέλω, καθαρίσου”. Και αμέσως εκαθαρίσθη εντελώς η λέπρα και αυτός ἐγινε υγιής.

Ματθ. 8,4 καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὄρα μηδενὶ εἴπῃς, ἀλλὰ ὕπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκε τὸ δῶρον ὃ προσέταξε Μωσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

Ματθ. 8,4 Και λέγει προς αὐτόν ο Ιησούς· “πρόσεχε, μη εἴπῃς εἰς κανένα τίποτε, ἀλλὰ πηγαινε, δείξε τον εαυτόν σου στον ιερέα και πρόσφερε την θυσίαν, που διατάσσει ο Μωϋσής, δια να πάρῃς ἀπὸ τον ιερέα την πιστοποίησιν ὅτι εἶσαι τελείως υγιής (και ὅτι ἔχστο δικαίωμα να επικοινωνῇς με τους ἄλλους ανθρώπους).

Ματθ. 8,5 Εἰσελθόντι δὲ αὐτῷ εἰς Καπερναοὺμ προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτόν καὶ λέγων·

Ματθ. 8,5 Ενώ δε εισήλθεν ο Ιησούς εἰς την Καπερναοὺμ, τον επλησίασε με σεβασμὸν ἕνας εκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτόν και λέγων·

Ματθ. 8,6 Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος.

Ματθ. 8,6 “Κυριε, ο δούλος μου εἶναι κατάκοιτος στο σπίτι μου παράλυτος και βασανίζεται ἀπὸ τρομεροὺς πόνους”.

Ματθ. 8,7 καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν.

Ματθ. 8,7 Και λέγει προς αὐτόν ο Ιησούς· “εγὼ θα ἐλθω και θα τον θεραπεύσω”.

Ματθ. 8,8 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη· Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἶπέ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.

Ματθ. 8,8 Ο εκατόνταρχος ὁμως απεκριθη και εἶπε· Κυριε, δεν εἰμαι

εγώ άξιος να εισέλθης συ, ο Παντοδύναμος, κάτω από την στέγην μου. Αλλά πες ένα μόνον λόγον και αμέσως θα θεραπευθή ο δούλος μου.

Ματθ. 8,9 καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἑμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ, πορεύθητι, καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλῳ, ἔρχου, καὶ ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ μου, ποιήσον τοῦτο, καὶ ποιεῖ.

Ματθ. 8,9 Ἡμπορεῖς δε να διατάξης και η διαταγή σου θα γίνη έργον. Διότι και εγώ είμαι άνθρωπος, και ευρίσκομαι υπό την εξουσίαν των ανωτέρων μου, έχω δε υπό τας διαταγάς μου στρατιώτας και λέγω στούτον, πήγαινε και πηγαίνει, και στον άλλον, έλα και έρχεται, και στον δούλον μου κάμε τούτο και το κάμνει”.

Ματθ. 8,10 ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὔρον.

Ματθ. 8,10 Ἀκούσας ο Ιησούς τα γεμάτα πίστιν αυτά λόγια εθαύμασε και είπεν εις αυτούς που τον ακολουθούσαν· “σας διαβεβαιώνω, ότι ούτε μεταξύ των Ισραηλιτών δεν εύρηκα τόσον μεγάλην πίστιν.

Ματθ. 8,11 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσι καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν,

Ματθ. 8,11 Ἀληθινά δε σας λέγω ότι από τας χώρας της Ανατολής και της Δυσηως, από όλα τα μέρη της οικουμένης, θα έλθουν πολλοί και θα παρακαθήσουν στο πνευματικόν δείπνον μαζί με τον Αβραάμ και τον Ισαάκ και τον Ιακώβ εις την βασιλείαν των ουρανών.

Ματθ. 8,12 οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

Ματθ. 8,12 Οι δε κληρονόμοι της βασιλείας των ουρανών, (οι απόγονοι

δηλαδή των πατριαρχών, που έχουν τας επαγγελίας του Θεού), θα εκδιωχθούν και θα ριφθούν στο πυκνότετον σκότος του Αδου. Εκεί θα είναι ο κλαυθμός και το τρίξιμο των οδόντων”.

Ματθ. 8,13 καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκατοντάρχῳ· ὕπαγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας γεννηθήτω σοι. καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

Ματθ. 8,13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς στὸν ἑκατόνταρχον· “πῆγαινε καὶ ὅπως ἐπίστευσες, ὅτι δηλαδὴ ἡμπορῶ με ἓνα μου λόγον νὰ θεραπεύσω τὸν δούλον σου, ἀς γίνῃ πρὸς χάριν σου”. Καὶ πράγματι ἐθεραπεύθη ὁ δούλος τοῦ ἀμέσως κατὰ τὴν ὥρα ἐκείνην.

Ματθ. 8,14 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν·

Ματθ. 8,14 Καὶ ὅταν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς στὸ σπίτι τοῦ Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν τοῦ κατὰκοιτον καὶ με πυρετόν.

Ματθ. 8,15 καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει αὐτῷ.

Ματθ. 8,15 Καὶ ἤγγισεν τὸ χεῖρ της καὶ ἀμέσως τὴν ἀφήκε ὁ πυρετός· ἐσηκώθη καὶ ἐντελὼς υγιῆς τὸν ὑπηρετοῦσε.

Ματθ. 8,16 Ὁψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς, καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν,

Ματθ. 8,16 Ἀργὰ δὲ τὸ ἀπόγευμα, ὅταν ἐπλησίαζε ἡ ἐσπέρα, ἔφεραν πρὸς αὐτὸν πολλοὺς δαιμονιζομένους, καὶ με τὴν παντοδύναμον προσταγὴν τοῦ ἐξεδίωξε τὰ πονηρὰ πνεύματα καὶ ὅλους ὅσοι ἐταλαιπωροῦντο ἀπὸ ἀσθενείας τοὺς ἐθεράπευσε.

Ματθ. 8,17 ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν.

Ματθ. 8,17 Καὶ ἐτοὶ ἐξεπληρώθη ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶχε λεχθῇ ἀπὸ το

Πνεῦμα του Θεοῦ δια του προφήτου Ησαΐου· “αὐτός ἐπῆρεν ἐπάνω του ὡς ἰδικάς του τας ἰδικὰ μας σωματικάς και πνευματικάς ἀσθενείας και ἐβάστασε τας νόσους μας” (και με την θυσίαν του μας ἐλύτρωσεν ἀπὸ την ἐνόχην και την καταδίκην της ἀμαρτίας).

Ματθ. 8,18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν.

Ματθ. 8,18 Οταν δε εἶδε ο Ιησοῦς πολλὰ πλήθη να συγκεντρώνωνται ολόγυρά του, διέταξε τους μαθητάς να ἐπιβιβασθοῦν μαζί του στο πλοῖον, δια να ἀναχωρήσουν εἰς την ἀπέναντι παραλίαν της Γεννησαρέτ.

Ματθ. 8,19 Καὶ προσελθὼν εἷς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἂν ἀπέρχῃ.

Ματθ. 8,19 Τότε προσήλθε εἰς αὐτὸν κάποιος νομοδιδάσκαλος και του εἶπε· “Διδάσκαλε, θα σε ἀκολουθήσω ὅπου και ἀν πηγαίνῃς”.

Ματθ. 8,20 καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει.

Ματθ. 8,20 Καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν ο Ιησοῦς· “οἱ ἀλεπούδες ἔχουν τις φωλιές των, ὅπου καταφεύγουν, και τα πτηνὰ του ουρανοῦ τις κούρνιες των· ο Υἱὸς ὁμῶς του ἀνθρώπου δεν ἔχει που να γείρῃ τὴν κεφαλὴν” (και ἐπομένως καθένας που θέλει να τον ἀκολουθήσῃ θα υποβληθῇ εἰς ταλαιπωρίας και στέρησεις).

Ματθ. 8,21 Ἄλλος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου.

Ματθ. 8,21 Ἐνας δε ἄλλος ἀπὸ τους πολλοὺς μαθητάς του του εἶπε· “Κυριε, δος μου τὴν ἀδειαν να γυρίσω στο σπίτι, δια να θάψω πρῶτα τὸν πατέρα μου και ἔπειτα σε ἀκολουθήσω”.

Ματθ. 8,22 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι, καὶ ἄφες τοὺς

νεκρούς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς.

Ματθ. 8,22

Ο δε Ιησούς (δια να τον προφυλάξη από τας κληρονομικὰς φροντίδας και φιλονεικίας, που μοιραίως θα επακολουθούσαν τον θάνατον του πατρός) του εἶπε· “ἐλα κοντά μου και ἄφησε τους συγγενεῖς σου, οι οποίοι από απόψεως πνευματικῆς ζωῆς εἶναι νεκροί, δια να θάψουν τους νεκρούς των”.

Ματθ. 8,23

Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ματθ. 8,23

Και ὅταν ἐμπήκε στο πλοῖον, τον ἠκολούθησαν οι δώδεκα μαθηταὶ του.

Ματθ. 8,24

καὶ ἰδοὺ σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε.

Ματθ. 8,24

Και ἰδοὺ ἐγινε θύελλα ἰσχυρά, ἀναταραχὴ και τρικυμία μεγάλη εἰς την θάλασσαν, ὥστε το πλοῖον να σκεπάζεται ἀπὸ τα κύματα. Ο δε Ιησούς ἐκοιμάτο.

Ματθ. 8,25

καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤγειραν αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα.

Ματθ. 8,25

Και προσήλθαν ἐντρομοι οι μαθηταὶ καντὰ του και τον ἐξύπνησαν λέγοντες· “Κυριε σῶσε μας, χανόμεαστε”.

Ματθ. 8,26

καὶ λέγει αὐτοῖς· τί δειλοὶ ἐστε, ὀλιγόπιστοι; τότε ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσῃ, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

Ματθ. 8,26

Και λέγει προς αὐτοὺς· “ὦ ολιγόπιστοι, διατὶ εἰσθε τόσοι δειλοὶ;” Τότε, αφοὺ ἐσηκώθη ὀρθιος, διέταξε με ἐξουσίαν και ἐπέπληξε τους ἀνέμους και την θάλασσαν και ἀμέσως ἐγινε γαλήνη μεγάλη.

Ματθ. 8,27

οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν λέγοντες· ποταπὸς ἐστὶν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Ματθ. 8,27

Οι δε ἄνθρωποι, ὅσοι εἶδαν και ἤκουσαν το καταπληκτικόν

αυτό γεγονός, εθαύμασαν και έλεγαν· τι άνθρωπος είναι αυτός, αφού και οι άνεμοι και η θάλασσα υποτάσσονται εις αυτόν;

Ματθ. 8,28 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης.

Ματθ. 8,28 Όταν δε ἦλθε εις την απέναντι παραλίαν, εις την χώραν των Γεργεσηνῶν, τον απάντησαν δύο δαιμονιζόμενοι, που ἐβγαιναν ἀπὸ τα μνημεῖα και οι οποίοι ἦσαν ἀγριοι και επιθετικοί, ὥστε να μη ημπορῇ να περάση κανεὶς ἀπὸ τον δρόμον ἐκεῖνον.

Ματθ. 8,29 καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν λέγοντες· τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς;

Ματθ. 8,29 Και ιδού, όταν τον ἀντίκρυσαν, ἔκραξαν με φωνὴν μεγάλην και εἶπαν· “τι κοινὸν ὑπάρχει μεταξύ ἡμῶν και σου, Ἰησοῦ Υἱὲ του Θεοῦ; Ἠλθες ἐδῶ να μας βασανίσῃς, πρὶν ἐλθῇ ο προκαθορισμένος καιρὸς της κρίσεως και της τιμωρίας μας;”

Ματθ. 8,30 ἦν δὲ μακρὰν ἀπ’ αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη.

Ματθ. 8,30 Εὐρίσκετο δε μακρὰ ἀπὸ αὐτοῦς ἓνα κοπάδι ἀπὸ πολλοῦς χοίρους, που ἐβοσκαν.

Ματθ. 8,31 οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες· εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων.

Ματθ. 8,31 Οι δε δαίμονες τον παρακαλοῦσαν και ἔλεγαν· “εάν θα μας διώξῃς ἀπὸ τους δύο αὐτοῦς ἀνθρώπους, δος μας την ἀδειαν να πάμε στο κοπάδι των χοίρων”.

Ματθ. 8,32 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑπάγετε. οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων· καὶ ἰδοὺ ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ

ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν.

Ματθ. 8,32 Καὶ εἶπε εἰς αὐτοὺς· “πηγαίνετε”. Καὶ αὐτοὶ ἐβγήκαν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπῆγαν στο κοπάδι τῶν χοίρων. Καὶ ἰδοὺ με μανίαν καὶ γρυλλισμοὺς ὥρμησε ὅλο το καπάδι τῶν χοίρων ἀπὸ το μέρος τοῦ κρημονοῦ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπνίγησαν εἰς τὰ νερά. (Ἐπέτρεψε δὲ ὁ Κύριος αὐτό, διὰ νὰ τιμωρηθοῦν ἔτσι οἱ ἰδιοκτῆται τῆς ἀγγέλης, διότι παρὰ τὸν μωσαϊκὸν νόμον αὐτοὶ ἔτρεφαν χοίρους).

Ματθ. 8,33 οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων.

Ματθ. 8,33 Οἱ χοιροβοσκοὶ ἔφυγαν κατατρομαγμένοι, ἐπῆγαν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐγνωστοποίησαν ὅλα ὅσα συνέβησαν καὶ μάλιστα τὰ τῆς θεραπείας τῶν δαιμονιζομένων.

Ματθ. 8,34 καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἰδόντες αὐτὸν παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

Ματθ. 8,34 Καὶ ἰδοὺ ὅλη ἡ πόλις ἐβγήκε, διὰ νὰ συναντήσῃ τὸν Ἰησοῦν· καὶ ὅταν τὸν εἶδαν, τὸν παρεκάλεσαν νὰ φύγῃ ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς περιοχῆς τῶν· (καὶ τοῦτο, διότι ἐφοβήθησαν, μήπως διατὰς παραβάσεις τῶν υποστοῦν καὶ ἄλλην τιμωρίαν).

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 9

Ματθ. 9,1 Καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον διεπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

Ματθ. 9,1 Ἀφοῦ ἐμπήκε στο πλοῖον ὁ Ἰησοῦς, ἐπέρασε τὴν λίμνην καὶ ἦλθε εἰς τὴν πόλιν τοῦ, δηλαδὴ τὴν Καπερναοὺμ.

Ματθ. 9,2 Καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπε τῷ παραλυτικῷ· θάρσει, τέκνον· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

- Ματθ. 9,2 Και ιδού έφεραν προς αυτόν ένα παραλυτικόν, κατάκοιτον επάνω στο κρεβάτι· και όταν είδεν ο Ιησούς την πίστιν του παραλυτικού και εκείνων, που τον έφεραν, είπε στον παραλυτικόν· “θάρρος, παιδί μου, μη φοβήσαι ότι αι αμαρτίαι σου θα εμποδίσουν την θεραπείαν· δια την πίστιν σου, σου έχουν ήδη συγχωρηθή αι αμαρτίαι”.
- Ματθ. 9,3 καὶ ἰδοὺ τινες τῶν γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτος βλασφημεῖ.
- Ματθ. 9,3 Και ιδού, μερικοί από τους γραμματεῖς που ἦσαν παρόντες, εσκέφθησαν· “αὐτός βλασφημεῖ (εἶναι ασεβής, διότι οικειοποιεῖται την εξουσίαν του Θεοῦ να συγχωρῇ αμαρτίας”).
- Ματθ. 9,4 καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν· ἵνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;
- Ματθ. 9,4 Όταν δε ο Ιησούς, ως παντογνώστης, εἶδε ολοκάθαρα τας πονηράς σκέψεις των γραμματέων, εἶπε· “διατί κυκλοφορεῖτε στον νουν και την καρδίαν σας τέτοιες πονηρές σκέψεις;
- Ματθ. 9,5 τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν, ἀφέωνταί σου αἱ ἀμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειρε καὶ περιπάτει;
- Ματθ. 9,5 Διότι, τι εἶναι ευκολώτερον να πη κανεῖς· Σου έχουν συγχωρηθῇ αι αμαρτίαι σου η να πη· Σηκω επάνω και περιπάτει; Το πρώτον, ως εσωτερικόν, δεν το βλέπει κανεῖς και επομένως δεν ημπορεῖ να το εξακριβώση. Το δεύτερον, ως εξωτερικόν και αισθητόν, δεν ημπορεῖ να το αρνηθῇ, ὅσον κακόπιστος και αν εἶναι.
- Ματθ. 9,6 ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἀμαρτίας - τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· ἐγερθεὶς ἄρὸν σου τὴν κλίνην καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου.
- Ματθ. 9,6 Δια να ιδήτε δε και μάθετε καλά, ὅτι ο υἱὸς του ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν να συγχωρῇ αμαρτίας και να θεραπεύη ἀσθενείας, τότε λέγει προς τον παραλυτικόν· “σήκω επάνω

- υγιής, πάρε το κρεβάτι σου και πήγαινε στο σπίτι σου”.
- Ματθ. 9,7 καὶ ἐγερθεὶς ἀπήλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
- Ματθ. 9,7 Καὶ ἀμέσως ἐσηκώθη ὁ παραλυτικὸς ἐντελῶς υγιής καὶ ἐπήγε στο σπίτι του.
- Ματθ. 9,8 ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.
- Ματθ. 9,8 Οταν δε τα πλήθη του λαοῦ εἶδαν αὐτὸ που ἐγινε, ἐθαύμασαν καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος ἐδωσεν στον Ἰησοῦν, που τον εθεωροῦσαν ὡς ἓνα ἐκ των ἀνθρώπων, τέτοιαν ἐξουσίαν, νὰ συγχωρῇ δηλαδὴ ἀμαρτίας καὶ νὰ θεραπεύῃ ἀσθενείας.
- Ματθ. 9,9 Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.
- Ματθ. 9,9 Καθὼς δε ὁ Ἰησοῦς ἐπερνοῦσε ἀπὸ ἐκεῖ, εἶδε ἓνα ἄνθρωπον, ὀνομαζόμενον Ματθαῖον, νὰ κάθεται στο γραφεῖον του μέσα στο τελωνεῖον, δια νὰ εἰσπράττῃ τοὺς φόρους καὶ λέγει εἰς αὐτόν· “ἐλα κοντά μου”. Καὶ ὁ Ματθαῖος ἐσηκώθη καὶ τὸν ἀκολούθησεν ἀμέσως.
- Ματθ. 9,10 Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἀμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.
- Ματθ. 9,10 Καὶ ἐνῶ ἐκάθητο ὁ Ἰησοῦς στο γεῦμα, που πρὸς τιμὴν του εἶχε παραθέσει ὁ Ματθαῖος στο σπίτι του, ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἀμαρτωλοὶ ἦλθαν καὶ ἐκάθηντο μαζὴ με τὸν Ἰησοῦν καὶ τοὺς μαθητάς του.
- Ματθ. 9,11 καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν;
- Ματθ. 9,11 Καὶ ὅταν εἶδαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦτο, εἶπαν στοὺς μαθητάς του· “διατί ὁ διδάσκαλος σας τρώγει μαζὴ με τοὺς τελῶνας

και τους αμαρτωλούς;”

Ματθ. 9,12 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ’ οἱ κακῶς ἔχοντες.

Ματθ. 9,12 Ο δε Ιησους, όταν ηκουσε τα λογια αυτα, τους ειπε· “δεν χρειάζονται ιατρον οι υγιεις, αλλ’ οι αρρωστοι.

Ματθ. 9,13 πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστὶν ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν. οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

Ματθ. 9,13 Πηγαίνετε δε στους ερμηνευτάς των Γραφών, δια να μάθετε τι σημαίνει· ευσπλαγχνίαν θέλω και όχι τυπικήν θυσίαν. Διότι εγώ δεν ήλθα να καλέσω εκείνους που νομίζουν τον ευατόν των δίκαιον, αλλά τους αμαρτωλούς, δια να τους οδηγήσω εις την μετάνοιαν και σωτηρίαν”.

Ματθ. 9,14 Τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου λέγοντες· διατί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλά, οἱ δὲ μαθηταὶ σου οὐ νηστεύουσι;

Ματθ. 9,14 Τότε ήλθαν προς αυτόν οι μαθηταί του Ιωάννου του Βαπτιστού και του ειπαν· “διατί ημεῖς και οι Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολύ, οι δε μαθηταί σου δεν νηστεύουν καθόλου;”

Ματθ. 9,15 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν ἐφ’ ὅσον χρόνον μετ’ αὐτῶν ἐστὶν ὁ νυμφίος; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ’ αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν.

Ματθ. 9,15 Και απήντησεν εις αυτούς ο Ιησούς· “Μηπως είναι δυνατόν και πρέπον οι φίλοι του νυμφίου και οι προσκεκλημένοι στον γάμον να πενθούν και να νηστεύουν εφ’ ὅσον χρόνον είναι μαζί των ο νυμφίος; Θα έλθουν όμως ημέραι, κατά τας οποίας θα πάρουν τον νυμφίον εκ του μέσου αυτών και τότε θα νηστεύσουν. (Οι μαθηταί μου, εφ’ ὅσον ευρίσκονται μαζί με εμέ, τον νυμφίον της Εκκλησίας, δεν είναι δυνατόν να πενθούν και εις εκδήλωσιν του πένθους των να

νηστεύουν. Όταν όμως με πάρουν και με αποσπάσουν εκ μέσου αυτών, τότε θα πενθήσουν και θα νηστεύσουν).

Ματθ. 9,16

οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἶρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται.

Ματθ. 9,16

Κανείς συνετός δεν βάζει επάνω εις παλαιόν ένδυμα μπάλωμα καινούργιο, διότι τούτο, καθώς θα ράπτεται, θα παρασύρη με τις ραφές του ένα μέρος του παλαιού ενδύματος και το σχίσιμον θα γίνη χειρότερον.

Ματθ. 9,17

οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκούς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήγνυνται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκούς βάλλουσι καινούς, καὶ ἀμφοτέρω συντηροῦνται.

Ματθ. 9,17

Ούτε πάλιν βάζουν οι συνετοὶ άνθρωποι νέον κρασί, που βράζει ἀκόμη, εις παλαιὰ ασκία, που δεν αντέχουν. Εάν δε και κάμουν αυτό, τα ασκία σπάζουν και σχίζονται και έτσι το κρασί χύνεται και τα ασκία ἀχρηστεύονται. Αλλά βάζουν τον νέον οἶνον μέσα εις νέους ασκούς και έτσι διατηροῦνται και τα δύο. (Την νέαν διδασκαλίαν μου δεν θα την βάλω στους παλαιούς τύπους και στους ανθρώπους των παλαιών τύπων, ὅπως εἶναι οι Φαρισαῖοι, ἀλλὰ την μεταδίδω στους νέους ανθρώπους, ὅπως εἶναι οι μαθηταί μου, και την βάζω εις νέους τύπους και σχήματα)”.

Ματθ. 9,18

Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς ἰδοὺ ἄρχων εἷς προσελθὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγων ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπ’ αὐτήν καὶ ζήσεται.

Ματθ. 9,18

Ενώ δε ἔλεγεν αὐτὰ ο Ιησοῦς, ἰδοὺ ἕνας ἀρχων της συναγωγῆς ἦλθε προς αὐτόν, ἐσκυψεν ἕως το ἔδαφος, τον προσκύνησε με βαθύτατον σεβασμόν και του εἶπεν ὅτι “ἡ κόρη μου προ ολίγου ἀπέθανεν, ἀλλὰ ἔλα, βάλε το χέρι σου επάνω εις αὐτήν και θα ζήση”.

- Ματθ. 9,19 καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
- Ματθ. 9,19 Εσηκώθη ο Ιησούς και τον ηκολούθησε, καθώς και οι μαθηταί του.
- Ματθ. 9,20 Καὶ ἰδοὺ γυνή, αἱμορροοῦσα δώδεκα ἔτη, προσελθοῦσα ὀπισθεν ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.
- Ματθ. 9,20 Και ιδού, καθώς επροχωρούσαν, μία γυναίκα, που έπασχε από αιμορραγίαν δώδεκα έτη, επλησίασε από πίσω και ήγγισε με πίστιν την άκρη από το ένδυμα αυτού.
- Ματθ. 9,21 ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ, ἐὰν μόνον ἄψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, σωθήσομαι.
- Ματθ. 9,21 Διότι, έλεγε από μέσα της, και μόνον εάν εγγίσω το ένδυμα αυτού θα σωθώ από την ασθένειάν μου.
- Ματθ. 9,22 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτὴν εἶπε· θάρσει, θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.
- Ματθ. 9,22 Ο δε Ιησούς εγύρισε, την είδε και της είπε· “θάρρος, κόρη μου· η πίστις, με την οποίαν ήγγισες το ένδυμά μου, σε έχει σώσει”. Και πράγματι από την ώραν εκείνην εθεραπεύθη η γυναίκα και έγινε τελείως υγιής.
- Ματθ. 9,23 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον, λέγει αὐτοῖς·
- Ματθ. 9,23 Όταν δε ήλθε ο Ιησούς στο σπίτι του άρχοντος και είδε αυτούς, που με τους αυλούς των έπαιζαν πένθιμα και νεκρικά τραγούδια, και τον όχλον να θρηνή και να ολοφύρεται και να δημιουργή θόρυβον, είπε προς αυτούς.
- Ματθ. 9,24 ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανε τὸ κοράσιον, ἀλλὰ καθεύδει, καὶ κατεγέλων αὐτοῦ·
- Ματθ. 9,24 “Πηγαίνετε· διότι η μικρή κόρη δεν απέθανε, αλλά κοιμάται”. Και εκείνοι τον περιγελοῦσαν, διότι ήξευραν πολύ καλά ότι η κόρη είχεν πεθάνει.

- Ματθ. 9,25 ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον.
- Ματθ. 9,25 Οταν δε εδιώχθη ο ὄχλος ἐξω ἀπὸ την αἰθουσαν, που ευρίσκετο η νεκρά, εισήλθεν ο Ἰησοῦς, επιασε το χέρι της και αμέσως εκείνη ανεστήθη.
- Ματθ. 9,26 καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.
- Ματθ. 9,26 Και διεδόθη η φήμη περί της αναστάσεως της νεκράς κόρης εις ὅλην την χώραν εκείνην.
- Ματθ. 9,27 Καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ Ἰησοῦ ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κρᾶζοντες καὶ λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαυῖδ.
- Ματθ. 9,27 Και ενώ ο Ἰησοῦς επερνούσε ἀπὸ ἐκεῖ, τον ηκολούθησαν δύο τυφλοί, οι οποίοι ἐκραζαν και ἐλεγαν· “σπλαγχνίσου μας, υιὲ Δαυῖδ, και δος μας το φως των οφθαλμῶν μας”.
- Ματθ. 9,28 ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοί, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; λέγουσιν αὐτῷ· ναί, Κύριε.
- Ματθ. 9,28 Οταν δε ἐφθασε στο σπίτι, τον επλησίασαν οι τυφλοί και εἶπε προς αυτοὺς ο Ἰησοῦς· “πιστεύετε πράγματι, ὅτι ημπορώ εγὼ να κάμω αὐτό, που ζητεῖτε;” Λεγουν προς αὐτόν· “ναι, Κυριε”.
- Ματθ. 9,29 τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων· κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν.
- Ματθ. 9,29 —Τότε ἤγγισε τα μάτια των, λέγων· “σύμφωνα με την πίστιν σας ας γίνη αὐτό προς χάριν σας”.
- Ματθ. 9,30 καὶ ἀνέωχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· ὁρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω.
- Ματθ. 9,30 Και αμέσως ἀνοιξαν οι οφθαλμοί των. Ο δε Ἰησοῦς συνέστησεν εις αυτοὺς με αυστηρότητα και εἶπε· “προσέχετε, κανεῖς να μη μάθη το θαῦμα”.
- Ματθ. 9,31 οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ.
- Ματθ. 9,31 Αλλά εκείνοι εξελθόντες διέδωσαν το θαῦμα και την φήμη

του Ιησού εις ὅλην ἐκείνην την χώραν.

Ματθ. 9,32

Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων ἰδοὺ προσήνεγκαν αὐτῷ
ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον·

Ματθ. 9,32

Ενῶ δε αυτοί ἐξήρχοντο, ἰδοὺ ἔφεραν στον Ἰησοῦν ἓνα
ἄνθρωπον δαιμονιζόμενον κωφάλαλον.

Ματθ. 9,33

καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ὁ κωφός, καὶ
ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες ὅτι οὐδέποτε ἐφάνη
οὕτως ἐν τῷ Ἰσραήλ.

Ματθ. 9,33

Και ὅταν ἐξεδιώχθη το δαιμόνιον, ἀμέσως ωμίλησεν ο
κωφάλαλος και οι ὄχλοι που ἦσαν ἐκεῖ ἐθαύμασαν και
ἔλεγαν ὅτι ποτέ ἕως τώρα δεν ἐφάνησαν στον Ἰσραηλιτικὸν
λαὸν τόσα πολλὰ και τόσα μεγάλα θαύματα.

Ματθ. 9,34

οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων
ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

Ματθ. 9,34

Οι μοχθηροὶ ὁμως και δόλιοι Φαρισαῖοι ἔλεγαν· “αὐτός
διώχνει τα δαιμόνια με την δύναμιν του ἀργηγοῦ των
δαιμονίων”.

Ματθ. 9,35

Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας
διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ
εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον
καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Ματθ. 9,35

Και περιώδευε ο Ἰησοῦς ὅλας τας πόλεις και τα χωρία
διδάσκων εις τας συναγωγὰς αὐτῶν και κηρύσσων το
χαρμόσυνον ἀγγελμα της βασιλείας των ουρανῶν και
θεραπεύων κάθε ἀσθένειαν και κάθε καχεξίαν μεταξύ του
λαοῦ.

Ματθ. 9,36

Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι
ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐρρίμμενοι ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα
ποιμένα.

Ματθ. 9,36

Οταν δε εἶδε τα πλήθη του λαοῦ, ησθάνθη ευσπλαγχνίαν
και πόνον δι' αὐτούς, διότι ἦσαν ἀποκαμωμένοι
πνευματικῶς και παραπεταμένοι, σαν πρόββατα που δεν

είχαν ποιμένα.

Ματθ. 9,37 τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι.

Ματθ. 9,37 Τότε λέγει στους μαθητάς του· “ὁ μὲν θερισμὸς εἶναι πολὺς (πολλοὶ δηλαδή εἶναι ἐκεῖνοι που ἔχουν τὴν ἀνάγκη καὶ τὴν διάθεσιν νὰ δεχθοῦν τὰ λόγια τῆς σωτηρίας) ἀλλὰ οἱ πνευματικοὶ ἐργάται εἶναι ὀλίγοι.

Ματθ. 9,38 δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἐκβάλη ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

Ματθ. 9,38 Παρακαλέστε λοιπὸν τὸν Κύριον τοῦ θερισμοῦ, νὰ στείλῃ ἐργάτας στὸν θερισμὸν αὐτοῦ”.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 10

Ματθ. 10,1 Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητάς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν.

Ματθ. 10,1 Αφού προσεκάλεσε τους δώδεκα μαθητάς του ο Ιησούς, ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων, ὥστε νὰ τὰ ἐκδιώκουν ἀπὸ τοὺς δαιμονιζομένους καὶ νὰ θεραπεύουν κάθε ἀρρώστιαν καὶ κάθε σωματικὴν ἀδυναμίαν καὶ καχεξίαν.

Ματθ. 10,2 Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά εἰσι ταῦτα· πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ,

Ματθ. 10,2 Τα δε ονόματα των δώδεκα ἀποστόλων εἶναι τὰ ἐξῆς· πρῶτος ὁ Σίμων, ὁ ὀνομαζόμενος Πέτρος καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς του, ὁ Ἰάκωβος ὁ υἱὸς τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς του·

Ματθ. 10,3	Φίλιππος καὶ Βαρθολομαῖος, Θωμᾶς καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης, Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος,
Ματθ. 10,3	ο Φιλιππος και ο Βαρθολομαῖος, ο Θωμᾶς και ο Ματθαῖος ο τελώνης, ο Ιάκωβος ο υἱός του Αλφαίου και ο Λεββαῖος, ο οποίος είχε επονομασθῇ και Θαδδαῖος.
Ματθ. 10,4	Σίμων ὁ Κανανίτης καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν.
Ματθ. 10,4	Ο Σιμων ο Κανανίτης, δηλαδή ο Ζηλωτής, και ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, ο οποίος και παρέδωκεν τον Ιησούν.
Ματθ. 10,5	Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς παραγγείλας αὐτοῖς λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθῃτε καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθῃτε·
Ματθ. 10,5	Αυτούς τους δώδεκα ἔστειλεν ο Ιησοῦς να κηρύξουν το Ευαγγέλιον, αφού τους ἔδωκεν τας επομένας παραγγελίας· “εἰς δρόμον, που οδηγεῖ προς τα ειδωλολατρικά ἔθνη, μη πορευθῇτε και εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν να μη εἰσέλθετε.
Ματθ. 10,6	πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ.
Ματθ. 10,6	Πηγαίνετε δε κατὰ προτίμησιν στους Ισραηλίτας, οι οποίοι μοιάζουν με πρόβατα απολωλότα.
Ματθ. 10,7	πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
Ματθ. 10,7	Και ἐκεῖ που θα πηγαίνετε, να κηρύσσετε και να λέγετε ὅτι ἐπλησίασε ἡ βασιλεία των ουρανῶν, ἐφθασε πλέον ο καιρὸς που θα ιδρυθῇ ἐπὶ τῆς γῆς ἡ Εκκλησία.
Ματθ. 10,8	ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπρούς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.
Ματθ. 10,8	Σας δίδω εξουσίαν να θεραπεύετε ασθενεῖς, να καθαρίζετε λεπρούς, να ανασταίνετε νεκρούς, να διώχνετε δαιμόνια. Προσέχετε, μη εμπορευθῇτε ποτέ το χάρισμα αὐτό· δωρεὰν

ελάβετε, δωρεάν δώστε.

Ματθ. 10,9 μὴ κτήσησθε χρυσὸν μηδὲ ἄργυρον μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν,

Ματθ. 10,9 Μὴ ἀποκτήσετε καὶ μὴ φυλάσσετε εἰς τὴν ζώνην σας χρυσὰ νομίσματα, οὔτε ἀργυρά, οὔτε χάλκινα.

Ματθ. 10,10 μὴ πῆραν εἰς ὁδὸν μηδὲ δύο χιτῶνας μηδὲ ὑποδήματα μηδὲ ράβδον· ἄξιός γάρ ἐστιν ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ.

Ματθ. 10,10 Μὴ παίρνετε οὔτε σακκούλι, διὰ νὰ βάζετε τὰ τρόφιμα, ποῦ θα σας χρειασθοῦν στὸν δρόμον· οὔτε δύο υποκάμισα οὔτε ὑποδήματα, ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὰ ποῦ φορεῖτε, οὔτε ράβδον. Διότι ὁ κάθε ἐργάτης δικαιούτε τὴν τροφήν του. (Σεῖς δε εἰσθε οἱ πνευματικοὶ ἐργάται, στοὺς ὁποίους οἱ ἄνθρωποι θα δώσουν ὅ,τι χρειάζεται, ἀφοῦ ἄλλωστε δι' αὐτοὺς κοπιάζετε).

Ματθ. 10,11 εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθητε, ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστι, κάκεῖ μείνατε ἕως ἂν ἐξέλθητε.

Ματθ. 10,11 Εἰς ὅποιαν δε πόλιν ἢ χωρίον εἰσέλθετε, πληροφορηθῆτε ποίος εἶναι μεταξὺ τῶν κατοίκων ὁ εὐϋπόληπτος καὶ ἄξιός νὰ σας φιλοξενήσῃ. Καὶ στὸ σπίτι αὐτοῦ μείνετε, ἕως ὅτου ἀναχωρήσετε ἀπὸ ἐκεῖ.

Ματθ. 10,12 εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν ἀσπάσασθε αὐτήν λέγοντες· εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ.

Ματθ. 10,12 Ὅταν δε εἰσέρχεσθε στὸ σπίτι αὐτό, νὰ χαιρετίσετε ὅλους καὶ νὰ εὐχηθῆτε λέγοντες· Ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἀς ἐλθῇ στὸ σπίτι τούτο.

Ματθ. 10,13 ἐὰν μὲν ἦ ἡ οἰκία ἀξία, ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ ἦ ἀξία, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω.

Ματθ. 10,13 Καὶ ἂν μὲν τὸ σπίτι αὐτὸ εἶναι ἄξιον νὰ δεχθῇ τὴν εἰρήνην, ἀς ἐλθῇ ἡ εἰρήνη σας εἰς αὐτό· ἐὰν ὅμως δὲν εἶναι ἄξιον, ἡ εἰρήνη σας ἀς γυρίσῃ πάλιν εἰς σας.

- Ματθ. 10,14 καὶ ὅς ἐὰν μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι ἔξω τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν.
- Ματθ. 10,14 Καὶ ὅποιος δεν θα σας δεχθῇ καὶ δεν θα θελήσῃ να ἀκούσῃ το κήρυγμά σας, ὅταν βγαίνετε ἀπὸ το σπίτι ἐκεῖνο ἢ ἀπὸ τὴν πόλιν ἐκείνην, τινάξατε τελείως τὴν σκόνην που ἔχει καθίσει εἰς τὰ πόδια σας (δια να δείξετε ἔτσι ὅτι δεν ἔχετε πλέον καμμίαν ἐπικοινωνίαν με αὐτοὺς).
- Ματθ. 10,15 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται γῆ Σοδόμων καὶ Γομόρρας ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.
- Ματθ. 10,15 Σας διαβεβαιῶνω ὅτι περισσότερον ἐπιεικὴς θα εἶναι ἡ τιμωρία, κατὰ τὴν μεγάλην ἐκείνην ἡμέραν τῆς κρίσεως, δια τοὺς κατοίκους τῆς χώρας τῶν Σοδόμων καὶ Γομόρρας, παρὰ δια τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως ἐκείνης, που ἀρνήθηκε να σας δεχθῇ.
- Ματθ. 10,16 ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί.
- Ματθ. 10,16 Ἰδοὺ ἐγὼ σας στέλνω ὡσάν ἡμερὰ καὶ ἀκακα πρόββατα ἀνάμεσα σε αἰμοβόρους λύκους. Δι' αὐτὸ καὶ σας συμβουλεύω να εἰσθε φρόνομοι σαν τὰ φίδια (τα ὁποῖα εἰς ὥραν κινδύνου προφυλάσσουν κυρίως τὸ κεφάλι των), καὶ αθῶοι καὶ ἀκέραιοι ὅπως τὰ περιστέρια.
- Ματθ. 10,17 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς·
- Ματθ. 10,17 Να προσέχετε, λοιπόν, καὶ να προφυλάσσεσθε ἀπὸ τοὺς κακοὺς ἀνθρώπους· διότι αὐτοὶ θα σας σύρουν καὶ θα σας παραδώσουν εἰς τὰς συνέδρια τῶν Εβραίων, δια να καταδικασθῇτε, καὶ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐμπρὸς εἰς τὰ πλήθη θα σας μαστιγώσουν.
- Ματθ. 10,18 καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν

έμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν.

Ματθ. 10,18

Και εἰς ἄρχοντας καὶ εἰς βασιλεῖς θα σας τραβήξουν δια τῆς βίας, δια να τιμωρηθῆτε ἀπὸ αὐτούς, ἐνεκα τῆς πίστεώς σας εἰς ἐμέ· ἀλλὰ ἐκεῖ σεις, χωρὶς να φοβηθῆτε, θα δώσετε τὴν καλὴν μαρτυρίαν καὶ εἰς αὐτούς καὶ γενικώτερα εἰς τα εἰδωλολατρικὰ ἔθνη.

Ματθ. 10,19

ὅταν δὲ παραδώσωσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσετε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε.

Ματθ. 10,19

Ὅταν δε σας παραδώσουν εἰς τα δικαστήρια ἢ στοὺς ἄρχοντας, μὴ βασανίζετε τὸ πνεῦμα σας με τὴν αγωνιώδη μέριμναν, πῶς θα ἀπολογηθῆτε ἢ τι θα πῆτε. Ἐκείνην ἀκριβῶς τὴν ὥραν θα σας δοθῇ ἀνῶθεν, τι θα πῆτε.

Ματθ. 10,20

οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν.

Ματθ. 10,20

Ἐπειδὴ δεν θα εἰσθε εσεῖς, που θα ομιλήτε, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ οὐρανίου Πατρὸς σας, τὸ ὁποῖον θα ομιλή δια μέσου ὑμῶν.

Ματθ. 10,21

Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς·

Ματθ. 10,21

Θα παραδώσῃ δε εἰς θάνατον ὁ ἀπίστος ἀδελφὸς τὸν πιστὸν ἀδελφὸν τοῦ καὶ ὁ ἀπίστος πατέρας τὸ εὐσεβὲς τέκνον τοῦ καὶ θα ἐπαναστατήσουν τα ἀπίστα τέκνα ἐναντίον τῶν πιστῶν γονέων τῶν καὶ θα τοὺς θανατώσουν.

Ματθ. 10,22

καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

Ματθ. 10,22

Καὶ θα σας μισοῦν ὅλοι οἱ ἀσεβεῖς καὶ ἀπίστοι δια μόνον τὸν λόγον ὅτι πιστεύετε καὶ ὁμολογεῖτε τὸ ὄνομά μου· μὴ χάσετε ὁμως τὸ θάρρος σας, διότι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θα ὑπομείνῃ μέχρι τέλους, θα σωθῇ καὶ θα γίνῃ ἄξιος τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

- Ματθ. 10,23 ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
- Ματθ. 10,23 Οταν δε σας διώχνουν ἀπὸ τὴν πόλιν αὐτήν, φεύγετε και πηγαίνετε εἰς τὴν ἄλλην. Αληθῶς σας λέγω ὅτι δεν θα προλάβετε να περιέλθετε ὅλας τας πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ, ἕως ὅτου ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς συνάντησίν σας, βραδύτερον δε και εἰς τιμωρίαν ἐκείνων που δεν σας δέχονται.
- Ματθ. 10,24 Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ.
- Ματθ. 10,24 Καὶ ας ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας, ὅτι δεν ὑπάρχει μαθητὴς ἀνώτερος ἀπὸ τὸν διδάσκαλόν του οὔτε δούλος ἀνώτερος ἀπὸ τὸν κύριόν του·
- Ματθ. 10,25 ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, καὶ τῷ δούλῳ ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβούλ ἐκάλεσαν, πόσω μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ;
- Ματθ. 10,25 εἶναι δε ἀρκετὸν στον μαθητὴν να γίνῃ και να πάθῃ ὅπως ὁ διδάσκαλός του, και στον δούλον ὅπως ὁ κύριός του. Εἰ μὲ, τὸν διδάσκαλον και τὸν κύριον του σπιτιοῦ, ωνόμασαν Βεελζεβούλ, δηλαδή ἀρχοντα τῶν δαιμονίων, πόσω μᾶλλον θα καλέσουν σας, που εἰσθε οἱ οικιακοί μου;
- Ματθ. 10,26 μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς· οὐδὲν γὰρ ἔστι κεκαλυμμένον ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται.
- Ματθ. 10,26 Ἰδοὺ ὅτι σας προεῖπα τι θα συναντήσετε στο ἔργον σας. Λοιπὸν μη φοβηθῆτε αὐτούς, που θα σας συκοφαντήσουν και θα σας καταδιώξουν. (Ἡ ἀθωότης σας θα λάμψῃ και ἡ ἀλήθεια τοῦ Ευαγγελίου, που εἶναι σήμερα κρυφὴ και ἀγνωστος, θα γίνῃ γνωστὴ). Διότι δεν ὑπάρχει τίποτε σκεπασμένον που δεν θα ξεσκεπασθῇ και κανένα κρυφόν

που δεν θα γίνη γνωστόν.

Ματθ. 10,27 ὁ λέγων ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἶπατε ἐν τῷ φωτί, καὶ ὁ εἰς τὸ οὐς ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωματίων.

Ματθ. 10,27 Εκείνο που σας λέγω τώρα ιδιαιτέρως, σαν υπό το σκότος, κηρύξατέ του στο φως της δημοσιότητας. Και εκείνο που ακούετε μυστικά στο αυτί, διαλαλήσατέ το από τις ταράτσες προς όλους.

Ματθ. 10,28 καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι· φοβήθητε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γέεννῃ.

Ματθ. 10,28 Και μη φοβηθήτε από τους διώκτας, οι οποίοι θανατώνουν το σώμα, δεν έχουν όμως την δύναμιν να θανατώσουν την ψυχὴν. Αλλά να φοβηθήτε περισσότερο τον Θεόν, ο οποίος δύναται την ψυχὴν και το σώμα να καταδικάση εις την απώλειαν της κολάσεως.

Ματθ. 10,29 οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται; καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν.

Ματθ. 10,29 Δυο στρουθία δεν πωλούνται ἀντί ενός ασσαρίου, δηλαδή ἀντί οκτώ λεπτῶν; Και ὅμως ἓνα ἀπὸ αὐτὰ δεν θα πέση νεκρὸ εις την γην, χωρὶς να το επιτρέψη ο Πατὴρ σας.

Ματθ. 10,30 ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἡριθμημέναι εἰσὶ.

Ματθ. 10,30 Αφοῦ ο Πατὴρ σας προνοεῖ ἀκόμη και δια τα σπουργίτια, πόσω μᾶλλον θα προνοή για σας; Σκεφθῆτε ὅτι αἱ τρίχες της κεφαλῆς σας εἶναι γνωσταί και ἀριθμημέναι ἀπὸ τον Θεόν. (Αὐτὸς σας παρακολουθεῖ και εις τας πλέον ἀσημάντους λεπτομερείας της ζωῆς σας).

Ματθ. 10,31 μὴ οὖν φοβηθῆτε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς.

Ματθ. 10,31 Λοιπὸν μη ἀφήσετε ποτέ τον φόβον να κυριεύση την καρδίαν σας. Απὸ παρά πολλά στρουθία εἰσθε ἀσυγκρίτως ἀνώτεροι σεις.

- Ματθ. 10,32 Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
- Ματθ. 10,32 Καθένας, λοιπόν, που με πιστὶν καὶ θάρρος καὶ χωρὶς να φοβῆται τοὺς διωγμοὺς, θα με ὁμολογήσῃ σωτήρα του καὶ Θεὸν του ἐμπρὸς στοὺς ἀνθρώπους, θα τον ὁμολογήσω καὶ ἐγὼ ἔμπροσθεν τοῦ οὐρανοῦ πατρὸς μου ὡς ἰδικόν μου.
- Ματθ. 10,33 ὅστις δ' ἂν ἀρνήσῃται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ ἐγὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
- Ματθ. 10,33 Οποῖος ὅμως με ἀρνηθῇ ἐμπρὸς στοὺς ἀνθρώπους, θα ἀρνηθῶ καὶ ἐγὼ να τον παραδεχθῶ ὡς ἰδικόν μου ἐμπρὸς στον οὐράνιον Πατέρα μου.
- Ματθ. 10,34 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν.
- Ματθ. 10,34 Μὴ νομίσετε ὅτι ἦλθα να ἐπιβάλω μία ψευδὴ εἰρήνην εἰς τὴν γην (ὅπως τὴν φαντάζονται οἱ Ἰσραηλίται, οἱ ὁποῖοι περιμένουν τὸν Μεσσίαν ὡς ἐπίγειον βασιλέαν). Δὲν ἦλθα να φέρω τέτοιαν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν καὶ διαίρεσιν.
- Ματθ. 10,35 ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς·
- Ματθ. 10,35 Διότι ἦλθα να χωρίσω τὸν ἀσεβὴ υἱὸν ἐναντίον τοῦ πιστοῦ πατρὸς του καὶ τὴν ἀσεβὴ θυγατέρα ἐναντίον τῆς μητρὸς τῆς καὶ τὴν νύμφην ἐναντίον τῆς πενθερᾶς τῆς.
- Ματθ. 10,36 καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ.
- Ματθ. 10,36 Καὶ θα γίνουν ἐχθροὶ τοῦ πιστοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ του, που δὲν θα δεχθοῦν τὸ Εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας.
- Ματθ. 10,37 Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος·
- Ματθ. 10,37 Εκείνος που ἀγαπᾷ τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα του

- παραπάνω από εμέ, δεν είναι άξιος να λέγεται οπαδός μου.
Και εκείνος που αγαπά τον υιόν του η την κόρην του
παραπάνω από εμέ, δεν είναι άξιος να λέγεται οπαδός μου.
- Ματθ. 10,38 καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ
ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος.
- Ματθ. 10,38 Και ὅποιος δεν παίρνει σταθεράν την απόφασιν να υποστή
κάθε ταλαιπωρίαν και σταυρικόν ἀκόμη θάνατον δια την
πίστιν του εις εμέ και δεν με ακολουθεῖ ως αρχηγόν και
υπόδειγμά του, δεν είναι άξιος για μένα.
- Ματθ. 10,39 ὁ εὐρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ
ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὐρήσει
αὐτήν.
- Ματθ. 10,39 Εκείνος που εις καιρόν διωγμῶν θα αποφύγη την θλίψιν και
το μαρτύριον, δια να σώση την ζωήν του, θα χάση την
αληθινήν και μακαρίαν ζωήν· και ὅποιος θυσιάσει την ζωήν
του ἕνεκα ἐμοῦ, θα κερδίση την αληθινήν και μακαρίαν
ζωήν.
- Ματθ. 10,40 Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται, καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος
δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με.
- Ματθ. 10,40 Εκείνος που σας δέχεται και σας φιλοξενεῖ ως
απεσταλμένους μου, υποδέχεται ἐμέ· και εκείνος που
υποδέχεται ἐμέ, υποδέχεται Ἐκείνον, που με ἔστειλε στον
κόσμον.
- Ματθ. 10,41 ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν
προφήτου λήψεται, καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα
δικαίου μισθὸν δικαίου λήψεται.
- Ματθ. 10,41 Εκείνος που υποδέχεται προφήτην, διδάσκαλον του θείου
θελήματος, και τον τιμᾷ ως προφήτην, θα πάρη μισθὸν
προφήτου ἀπὸ τον Θεόν. Και εκείνος που δέχεται δίκαιον,
διότι εἶναι δίκαιος, θα λάβῃ μισθὸν δικαίου.
- Ματθ. 10,42 καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον
ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμήν λέγω ὑμῖν, οὐ

μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

Ματθ. 10,42

Και ὅποιος προσφέρει εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς ἀσήμους τούτους μαθητὰς μου ἔστω καὶ ἓνα ποτήρι κρύο νερό, σας διαβεβαιῶν ὅτι δεν θα χάσῃ τὸν μισθὸν του. (Καθε ἓνας που με πίστιν υποβοηθεῖ καὶ συντρέχει, ἔστω καὶ ὀλίγον, τοὺς Αποστόλους μου στὸ ἔργον των, θα λάβῃ τὴν ανταμοιβήν του ἀπὸ τὸν Θεόν).

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 11

Ματθ. 11,1

Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

Ματθ. 11,1

Οταν δε ετελείωσε ο Ιησούς να δίδη τας παραγγελίας αυτὰς στους δώδεκα μαθητὰς του καὶ ἐκεῖνοι ἤρχισαν τὴν περιοδείαν των, ανεχώρησεν ἀπὸ ἐκεῖ δια να διδάξῃ καὶ κηρύξῃ εἰς τας πόλεις των Ἰουδαίων.

Ματθ. 11,2

Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ

Ματθ. 11,2

Ο Ιωάννης δε ο Βαπτιστής, ὅταν ἤκουσε μέσα εἰς τὴν φυλακὴν του τα καταπληκτικὰ ἔργα του Χριστοῦ, ἔστειλε δύο ἀπὸ τοὺς μαθητὰς του

Ματθ. 11,3

εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;

Ματθ. 11,3

καὶ τὸν ἠρώτησεν· “Σὺ εἶσαι ὁ ἐρχόμενος Μεσσίας ἢ μήπως πρέπει να περιμένωμεν ἄλλον” (Τοῦτο δε ἔκαμεν, ὄχι διότι ὁ ἴδιος ἀμφέβαλλε, ἀλλὰ δια να στηρίξῃ τοὺς κλονισμένους μαθητὰς του εἰς τὴν πρὸς τὸν Χριστὸν πίστιν).

Ματθ. 11,4

καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ὃ ἀκούετε καὶ βλέπετε·

Ματθ. 11,4

Απεκρίθη ο Ιησούς καὶ εἶπε εἰς αυτοὺς· “πηγαίνετε καὶ εἰπατε στὸν Ἰωάννην αὐτὰ που ἀκούετε καὶ βλέπετε·

- Ματθ. 11,5 τυφλοί ἀναβλέπουσι καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται·
- Ματθ. 11,5 Οτι δηλαδή τυφλοί αποκτοῦν το φῶς των, χωλοὶ θεραπεύονται και περιπατοῦν, λεπροὶ καθαρίζονται ἀπὸ την λέπραν και κωφοὶ αποκτοῦν την ἀκοήν των, νεκροὶ ἀνασταίνονται, περιφρονημένοι δε πτωχοὶ και ἄσημοι δέχονται ολοπρόθυμα την χαροποιὸν ἀγγελίαν της βασιλείας των ουρανῶν.
- Ματθ. 11,6 καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.
- Ματθ. 11,6 Καὶ μακάριος εἶναι ἐκεῖνος, που δεν θα σκανδαλισθῇ και δεν θα κλονισθῇ εἰς την πίστιν του προς ἐμέ”.
- Ματθ. 11,7 Τούτων δὲ πορευομένων ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;
- Ματθ. 11,7 Ἐνῶ δε αὐτοὶ ἐπήγαιναν δια να ἀναγγεῖλουν στον Ἰωάννην ὅσα ἤκουσαν, ἤρχισε ο Ἰησοῦς να λέγῃ εἰς τα πλήθη περὶ του Ἰωάννου· “τι εἶχατε βγῇ εἰς την ἔρημον να ἰδῆτε; Ἀνθρωπον ο οποίος θα ὠμοίαζε με καλάμι που το λυγίζει προς ὅλες τις διευθύνσεις ο ἀνεμος; Ὁχι βέβαια.
- Ματθ. 11,8 ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσὶν.
- Ματθ. 11,8 Ἀλλὰ τι εἶχατε βγῇ να ἰδῆτε; Μαλθακὸν ἄνθρωπον, ντυμένον με μαλακὰ και πολὺτιμα ἐνδύματα; Οὔτε. Διότι, ὅπως εἶναι εἰς ὅλους γνωστὸν, αὐτοὶ που φοροῦν τα μαλακὰ ἐνδύματα μένουν μέσα εἰς τα ἀνάκτορα των βασιλέων.
- Ματθ. 11,9 ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; προφήτην; ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου.
- Ματθ. 11,9 Ἀλλὰ τι ἐβγήκατε να ἰδῆτε; Προφήτην; Ναι, σας λέγω και σας τονίζω, και περισσότερον ἀκόμη ἀπὸ προφήτην.
- Ματθ. 11,10 οὗτος γάρ ἐστι περὶ οὗ γέγραπται· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω

τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει
τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου.

Ματθ. 11,10 Διότι αὐτός ἐστὶν ἐκεῖνος, περὶ τοῦ οὐοίου ἔχει γραφή (ἀπὸ ἄλλον προφήτην, τὸν Μαλαχίαν). Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἀγγελιοφόρον μου ολίγον ἐνωρίτερα ἀπὸ σε, ὁ οὐοίος θα προετοιμάσῃ ἔμπροσθέν σου τὸν δρόμον σου καὶ θα προπαρασκευάσῃ τοὺς ἀνθρώπους νὰ σε δεχθούν.

Ματθ. 11,11 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἐστίν.

Ματθ. 11,11 Σας διαβεβαιῶνῶ ὅτι ἀνώτερος ἀπὸ τὸν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν δὲν ἔχει παρουσιασθῇ μετὰξὺ ὁλων, που ἔχουν γεννηθῇ ἕως τῶρα ἀπὸ γυναικας. (Τοσον μέγας εἶναι ὁ Ἰωάννης). Ἀλλ' ὁ πλέον ταπεινὸς καὶ ἄσημος πολίτης τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν-τῆς Ἐκκλησίας δηλαδὴ-που θεμελιώνεται τῶρα, εἶναι, ἀπὸ ἀπόψεως χαρισμάτων καὶ γνώσεων καὶ σωτηρίας, ἀνώτερος ἀπὸ τὸν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν (ὁ οὐοίος δὲν ἀπῆλαυσε ἀκόμη τὴν δωρεάν καὶ τὴν χάριν τῆς λυτρωτικῆς μου θυσίας).

Ματθ. 11,12 ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν.

Ματθ. 11,12 Ἀλλῃ ἐποχῇ ἀρχίζει τῶρα, πολὺ διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, που φθάνει μέχρι Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Ἀπὸ τὴν στιγμὴν που ἔκαμε τὴν ἐμφάνισίν του ὁ Ἰωάννης ἕως τῶρα, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἐγκαθιδρύεται εἰς τὴν γῆν, ἀποκτάται με ἀγῶνα καὶ ὅσοι ἀγωνίζονται ἐναντίον τῆς ἀμαρτίας, που ὑπάρχει μέσα τῶν καὶ μέσα στὸν κόσμον, τὴν ἀρπάζουν καὶ τὴν κρατοῦν σφικτὰ.

Ματθ. 11,13 πάντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου προεφήτευσαν.

Ματθ. 11,13 Ἐχει ἀρχίσει νῆα πλέον ἐποχῇ, διότι ὅλοι οἱ προφῆται καὶ ὁ

- νόμος του Μωϋσέως μέχρι του Ιωάννου επροφήτευσαν.
Ματθ. 11,14 καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι.
- Ματθ. 11,14 Καὶ εἰ θέλετε, παραδεχθήτε το· αὐτός ἐστὶν ὁ Ἡλίας ὁ ὁποῖος (ὅπως επροφήτευσεν ὁ Μαλαχίας) ἐπρόκειτο νὰ ἔλθῃ πρὸς τὴν ἐλεύσεως τοῦ Μεσσία.
- Ματθ. 11,15 ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.
- Ματθ. 11,15 Εγὼ τα κηρύττω αὐτὰ καὶ ὁποῖος ἔχει αὐτιά, καλὴν δηλαδὴ διάθεσιν, νὰ ἀκοῦῃ αὐτὰ ἀκοῦῃ.
- Ματθ. 11,16 Τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεάν ταύτην; ὁμοία ἐστὶ παιδίῳ καθημένῳ ἐν ἀγοραῖς, ἃ προσφωνοῦντα τοῖς ἐταίροις αὐτῶν λέγουσιν·
- Ματθ. 11,16 Με τι νὰ παρομοιάσω τὴν γενεάν ταύτην; Ὁμοιάζει με ἀνόητα παιδιά, ποὺ κάθονται εἰς τὰς ἀγοράς καὶ φωνάζουν τοῖς φίλοις των καὶ λέγουν·
- Ματθ. 11,17 ἠυλόσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὠρχήσασθε, ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκόψασθε.
- Ματθ. 11,17 Επαῖξασθε χορευτικὰ τραγούδια με τὴν φλογέρα καὶ δὲν ἐχορέψατε, ἐθρηνήσαμε καὶ σὰς εἶπαμε μοιρολόγια καὶ δὲν ἐκτυπήσατε κλαίοντες τὸ κεφάλι καὶ τὸ στήθος.
- Ματθ. 11,18 ἦλθε γὰρ Ἰωάννης μὴτε ἐσθίων μὴτε πίνων, καὶ λέγουσιν· δαιμόνιον ἔχει.
- Ματθ. 11,18 Διότι ἦλθε ὁ Ἰωάννης, ποὺ ἐζοῦσε ἀσκητικὴν ζωὴν, χωρὶς νὰ τρώῃ καὶ χωρὶς νὰ πίνῃ ὅπως οἱ ἄλλοι, καὶ εἶπαν οἱ ἄνθρωποι τῆς γενεᾶς ταύτης ὅτι ἔχει δαιμόνιον.
- Ματθ. 11,19 ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν· ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν. καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς!
- Ματθ. 11,19 Ἦλθε ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος καὶ τρώγει καὶ πίνει, ὅπως κάθε φυσιολογικός, ἐγκρατής καὶ κοινωνικός ἄνθρωπος, καὶ λέγουν· νὰ, ἄνθρωπος φαγὰς καὶ οἰνοπότης,

φίλος τελωνών και αμαρτωλών. Και έτσι η θεία σοφία
εθαυμάσθη και εδικαιώθη από τα συνετά τέκνα της, διότι
χρησιμοποιεί πάντοτε σοφούς και δικαίους τρόπους εις
σωτηρίαν του ανθρώπου”.

Ματθ. 11,20 Τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ
πλεῖσται δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι οὐ μετενόησαν·

Ματθ. 11,20 Τότε ἤρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ ἐλέγῃ καὶ νὰ ἐπιτιμᾷ με
δριμύτητα τὰς πόλεις εἰς τὰς ὁποίας εἶχαν γίνεῖ τα πλεῖστα
ἀπὸ τα θαύματά του καὶ αἱ ὁποῖαι, παρ' ὅλα αὐτά, δὲν
μετενόησαν.

Ματθ. 11,21 οὐαὶ σοι, Χοραζὶν, οὐαὶ σοι, Βηθσαϊδᾶ· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ
καὶ Σιδῶνι ἐγενήθησαν αἱ δυνάμεις αἱ γινόμεναι ἐν ὑμῖν,
πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμεναι μετενόησαν.

Ματθ. 11,21 “Ἀλλοῖμονο εἰς σε, Χοραζὶν, ἀλλοῖμονον εἰς σε, Βηθσαϊδᾶ·
διότι εἰς τὰς διαβοήτους δια τὴν κακίαν τῶν πόλεις
Τυρον καὶ Σιδῶνα εἶχαν γίνεῖ τα μεγάλα θαύματα, ποὺ
ἐγίναν εἰς σὰς, προ πολλοῦ θὰ εἶχαν μετανοήσῃ καὶ εἰς
ἐκδήλωσιν τῆς μετανοίας καὶ τῆς συντριβῆς τῶν θὰ
εφορούσαν ἀντὶ ἐνδύματος εὐτελὲ σάκκον καὶ θὰ ἐρρίπταν
στο κεφάλι τῶν ἀντὶ μύρου στάκτην.

Ματθ. 11,22 πλὴν λέγω ὑμῖν, Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν
ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ ὑμῖν.

Ματθ. 11,22 Ἀλλὰ σὰς λέγω καὶ τοῦτο, ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως
ἡ θέσις τῆς Τυρου καὶ τῆς Σιδῶνος θὰ εἶναι περισσότερον
υποφερτὴ παρὰ ἡ ἰδικὴ σὰς.

Ματθ. 11,23 καὶ σὺ Καπερναοὺμ, ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθείσα, ἕως
ᾗδου καταβιβασθήσῃ· ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγενήθησαν αἱ
δυνάμεις αἱ γινόμεναι ἐν σοί, ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς
σήμερον.

Ματθ. 11,23 Καὶ σὺ, Καπερναοὺμ, ποὺ σε ἐξέλεξα ὡς τόπον κατοικίας
μου καὶ ἐξυψώθηκες διὰ τοῦτο ἕως τὸν οὐρανόν, θὰ
κρημνισθῇς βαθύτατα μέχρι τὸν Ἀδην, διότι εἰς τα μεγάλα

θαύματα, που έγιναν εις σε, είχαν γίνει εις τα διεφθαρμένα Σοδομα, οι κάτοικοι θα μετανοούσαν και δεν θα κατεστρέφοντο, αλλά θα έμεναν μέχρι σήμερα.

Ματθ. 11,24 πλὴν λέγω ὑμῖν ὅτι γῆ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ σοί.

Ματθ. 11,24 Πλὴν, σας λέγω καὶ τοῦτο· ὅτι ἡ θέσις καὶ ἡ τιμωρία τῶν Σοδόμων κατὰ τὴν μεγάλην ἡμέρα τῆς κρίσεως θα εἶναι περισσότερον υποφερτὴ, παρά ἡ ἰδική σας”.

Ματθ. 11,25 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἔξομολογοῦμαι σοί, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις·

Ματθ. 11,25 Τότε, ἐστρεψε τὸν λόγον τοῦ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε· “Σ’ ευχαριστῶ καὶ σε δοξάζω, Πατερ, που εἶσαι κύριος καὶ ἐξουσιαστὴς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, διότι ἀπέκρυψες αὐτάς τας ὑψίστας ἀληθείας ἀπὸ ἐκείνους, που νομίζουν τὸν εὐατὸν τῶν σοφῶν καὶ συνέτον, καὶ ἐφανέρωσες αὐτάς εἰς ἀνθρώπους ἀπλοϊκοὺς, ὡς νήπια, εἰς ἀφελεῖς καὶ ταπεινοὺς, που εἶχαν ὁμῶς τὴν ἀγαθὴν διάθεσιν νὰ τας δεχθῶν.

Ματθ. 11,26 ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

Ματθ. 11,26 Ναι, Πατερ, διότι ἔτσι ἤρεσεν εἰς σε καὶ ἔτσι, ὡς δίκαιος καὶ πανάγαθος, ἠθέλησες.

Ματθ. 11,27 Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ, οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ὃ ἂν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.

Ματθ. 11,27 Ολα ἔχουν παραδοθῇ ἀπὸ τὸν Πατέρα εἰς ἐμέ καὶ, ὡς γνήσιος μονογενὴς Υἱὸς τοῦ, ἔχω κάθε ἐξουσίαν. Καὶ κανεὶς δὲν γνωρίζει πλήρως καὶ τελείως τὸν Υἱόν, παρά μόνον ὁ Πατήρ καὶ κανεὶς ἄλλος δὲν γνωρίζει πλήρως καὶ τελείως

τον Πατέρα εμῆ ο Υἱός, ο ομοούσιος και ἴσος προς αὐτόν, και εν μέρει τον γνωρίζει ἀκόμη και ἐκεῖνος, στον οποίον ο Υἱός θα φανερώση τον Πατέρα.

Ματθ. 11,28 Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

Ματθ. 11,28 Ελάτε κοντά μου ὅλοι ὅσοι μοχθήτε και κοπιάζετε και εἰσθε φορτωμένοι ἀπὸ το βάρος των αμαρτιῶν και των θλίψεων και των πλανῶν και ἐγὼ θα σας ἀναπαύσω και θα σας ξεκουράσω.

Ματθ. 11,29 ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρῶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν·

Ματθ. 11,29 Σηκώσατε ἐπάνω σας τον ζυγὸν της υπακοῆς σας εἰς ἐμέ και μάθετε ἀπὸ ἐμέ τον ἴδιον ὅτι εἶμαι πρᾶος και ταπεινὸς κατὰ την καρδίαν και θα εὐρετε τότε ἀνάπαυσιν και εἰρήνην εἰς τας ψυχὰς σας.

Ματθ. 11,30 ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

Ματθ. 11,30 Μη διστάσετε· διότι ο ζυγός μου εἶναι καλός και χρήσιμος και το φορτίον των υποχρεώσεων και των καθηκόντων, που ἐπιβάλλω ἐγὼ, εἶναι ἐλαφρόν”. (Εγὼ το ἐπιβάλλω, ἀλλὰ και ἐγὼ σας βοηθῶ να το σηκώσετε).

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 12

Ματθ. 12,1 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασιν διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν, καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχους καὶ ἐσθίειν.

Ματθ. 12,1 Κατὰ τον καιρὸν ἐκείνον ο Ἰησοῦς εἰς ἡμέραν Σαββάτου ἐπέρασε μέσα ἀπὸ σπαρμένους ἀγρούς· οἱ μαθηταὶ του ἐπείνασαν και ἤρχισαν να κόβουν στάχια, να τα τρίβουν

και να τρώγουν τον καρπόν.

Ματθ. 12,2 οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπον αὐτῷ· ἰδοὺ οἱ μαθηταὶ σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν σαββάτῳ.

Ματθ. 12,2 Ἀλλὰ οἱ Φαρισαῖοι, ὅταν εἶδαν το γεγονός, εἶπαν εἰς αὐτόν· “ἰδοὺ, οἱ μαθηταὶ σου κάνουν κάτι, που δεν επιτρέπεται να γίνεται κατὰ την ἡμέραν Σαββάτου”.

Ματθ. 12,3 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαυῖδ ὅτε ἐπείνασεν αὐτός καὶ οἱ μετ’ αὐτοῦ;

Ματθ. 12,3 Ο δε Ιησους ειπεν εις αυτους· “δεν εδιαβάσατε εις τας Γραφάς τι ἐκαμεν ο Δαυῖδ, ὅταν ἐπείνασε αὐτός και οι ἄνθρωποι που ἦσαν μαζή του;

Ματθ. 12,4 πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν οὐδὲ τοῖς μετ’ αὐτοῦ, εἰ μὴ μόνοις τοῖς ἱερεῦσι;

Ματθ. 12,4 Δηλαδή πως εμπήκε στον οἶκον του Θεοῦ, εἰς την σκηνὴν του Μαρτυρίου και ἔφαγε τους ἄρτους, που ἦσαν τοποθετημένοι εἰς την τράπεζαν της προθέσεως, ως θυσία στον Θεόν και τους οποιους δεν επετρέπετο οὔτε εἰς αὐτόν οὔτε στους ἀνθρώπους που εἶχε μαζή του να φάγουν, παρά μόνον στους ἱερεῖς. Και ὁμως, ο Θεός δεν οργίσθη δι' αὐτό.

Ματθ. 12,5 ἢ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσι, καὶ ἀναίτιοί εἰσι;

Ματθ. 12,5 Η δεν εδιαβάσατε στον Νομον, ὅτι κατὰ τα Σαββατα καταλύουν οι ἱερεῖς το Σαββατον με τας εργασίας που κάνουν μέσα στον ναόν (ὅταν ἀνάβουν φωτιά δια το θυσιαστήριον, σφάζουν τα ζῶα που θα προσφερθοῦν ως θυσία κ.λ.π); Και ὁμως κανεῖς δεν τους κατηγορεῖ δι' αὐτό.

Ματθ. 12,6 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ μείζον ἐστὶν ὧδε.

Ματθ. 12,6 Σας λέγω δε τούτο· ὅτι ἐδῶ εἶναι κάτι πολὺ ἀνώτερον ἀπὸ τον ναόν (διότι ἐγώ εἶμαι ο Κυριος του ναοῦ, ο αἰώνιος Ἀρχιερεὺς, οι δε μαθηταὶ μου θα γίνουν οι ἱερεῖς της χάριτος και οι ἀπόστολοί μου).

- Ματθ. 12,7 εἰ δὲ ἐγνώκετε τί ἐστὶν ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους.
- Ματθ. 12,7 Καὶ εἴχατε γνωρίσει καλὰ τι σημαίνει αὐτό που εἶπε ὁ Θεός, ἀγάπην καὶ εὐσπλαγχνίαν θέλω καὶ ὄχι τυπικὴν θυσίαν, δὲν θα κατεδικάζατε τοὺς αῥώους καὶ ἀνευθύνους μαθητάς μου.
- Ματθ. 12,8 κύριος γάρ ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου.
- Ματθ. 12,8 Ἐπειτα δὲ μάθετε καὶ τοῦτο· ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· δηλαδὴ ἐγὼ·εἶναι κύριος καὶ τοῦ Σαββάτου (καὶ ἡμπορεῖ, ἀν το κρίνη, νὰ τροποποιήσῃ καὶ τὸν θεσμόν αὐτόν. Ὅ,τι ἔκαμαν οἱ μαθηταί το ἔκαμαν με τὴν ἰδικὴν μου σιωπηράν συγκατάθεσιν καὶ ἄρα δὲν εἶναι ἔνοχοι)”.
Ματθ. 12,9 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν.
Ματθ. 12,9 Καὶ ἀναχωρήσας ἀπὸ ἐκεῖ ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν.
Ματθ. 12,10 καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ἦν ἐκεῖ τὴν χεῖρα ἔχων ξηράν· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτόν λέγοντες· εἰ ἔξεστι τοῖς σάββασιν θεραπεύειν; ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.
- Ματθ. 12,10 Καὶ ἰδοὺ ἦτο ἐκεῖ ἓνας ἄνθρωπος, που εἶχε ξηρόν καὶ ἀκίνητον τὸ ἓνα τοῦ χέρι. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν λέγοντες, εἴ ἐπιτρέπεται νὰ θεραπεύῃ κανεῖς κατὰ τὰ Σαββάτα; Το ἔκαμαν δὲ αὐτό δια νὰ εὗρουν ἀφορμὴν νὰ τὸν κατηγορήσωσιν.
- Ματθ. 12,11 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος ὃς ἔξει πρόβατον ἓν, καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον, οὐχὶ κρατήσῃ αὐτό καὶ ἐγερεῖ;
- Ματθ. 12,11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· “ποῖός ἄνθρωπος ἀπὸ σας, που θα ἔχῃ ἓνα πρόβατον εἴ ἐμπέσῃ τὸ πρόβατον κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου εἰς λάκκον, δὲν θα τὸ πιάσῃ καὶ δὲν θα τὸ βγάλῃ ἀπὸ ἐκεῖ;
- Ματθ. 12,12 πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου; ὥστε ἔξεστι τοῖς σάββασιν καλῶς ποιεῖν.

- Ματθ. 12,12 Ποσον, λοιπόν, διαφέρει ο άνθρωπος από το πρόβατον; Ασυγκρίτως περισσότερον. Ωστε εάν επιτρέπεται να κάνωμεν καλόν εις τα ζώα κατά την ημέραν του Σαββάτου, πόσο μάλλον στον άνθρωπον;”
- Ματθ. 12,13 τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα· καὶ ἐξέτεινε, καὶ ἀποκατεστάθη ὑγιής ὡς ἡ ἄλλη.
- Ματθ. 12,13 Τότε λέγει στον ἄνθρωπον· “ἀπλωσε το χέρι σου”· και εκείνος το ἀπλωσε και αποκατεστάθη αμέσως το χέρι και ἐγινε γερό, ὅπως και το ἄλλο.
- Ματθ. 12,14 ἐξελθόντες δὲ οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον κατ’ αὐτοῦ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν.
- Ματθ. 12,14 Οταν δε οι Φαρισαῖοι εβγήκαν ἀπὸ την συναγωγὴν, ἔκαμαν ἓνα συμβούλιον μεταξύ των ἐναντίον του Ἰησοῦ, δια να εὕρουν τρόπον να τον θανατώσουν.
- Ματθ. 12,15 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν· καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας,
- Ματθ. 12,15 Ο Ἰησοῦς ὁμως ἐμαθε τας πονηράς των αποφάσεις και ἐφυγεν ἀπὸ ἐκεῖ· τον ἠκολούθησαν δε ὄχλοι πολλοί· και αὐτός ἐθεράπευσεν ὅλους τους ασθενεῖς.
- Ματθ. 12,16 καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερόν ποιήσωσιν αὐτόν,
- Ματθ. 12,16 Και συνέστησεν εις αὐτοὺς με αυστηρότητα, να μη τον φανερώσουν και να μη διαδώσουν τα θαύματά του.
- Ματθ. 12,17 ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος·
- Ματθ. 12,17 Δια να εκπληρωθῇ ἐτσι ἐκεῖνο που εἶχε πη ο Θεός δια του προφήτου Ἡσαΐου, περί της ταπεινώσεως και πραότητος του Μεσσίου·
- Ματθ. 12,18 ἰδοὺ ὁ παῖς μου, ὃν ἠρέτισα, ὁ ἀγαπητός μου, εἰς ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχὴ μου· θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ’ αὐτόν, καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ·

- Ματθ. 12,18 “Ἴδού ο παις μου, τον οποίον ἐγὼ ἐξέλεξα, ο ἀγαπητός μου, στον οποίον ἔχει εὐαρεστηθῇ ἡ ψυχὴ μου, διότι τηρεῖ κατὰ πάντα το θέλημά μου· θα θέσω το Πνεῦμα μου ἐπάνω εἰς αὐτόν και θα κηρύξῃ στους ἀνθρώπους την θείαν δικαιοσύνην, τον τέλειον νόμον.
- Ματθ. 12,19 οὐκ ἐρίσει οὐδὲ κραυγάσει, οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ.
- Ματθ. 12,19 Δεν θα φιλονεικήσῃ οὔτε θα κραυγάσῃ οὔτε θα ἀκούσῃ κανεῖς εἰς τας πλατείας την φωνὴν του.
- Ματθ. 12,20 κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει καὶ λῖνον τυφόμενον οὐ σβέσει, ἕως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νίκος τὴν κρίσιν·
- Ματθ. 12,20 Καλάμι τσακισμένο δεν θα το συντρίψῃ και φιτίλι μισοσβησμένο, που καπνίζει, δεν θα το σβήσῃ, ἕως ὅτου οδηγήσῃ εἰς νίκην και καταστήσῃ σεβαστὴν εἰς τας καρδίας των ἀνθρώπων την δικαιοσύνην του Θεοῦ. (Δηλαδή ἀνθρώπους τσακισμένους ἀπὸ τας πικρίας της ζωῆς και το βάρος της αμαρτίας, που κινδυνεύουν να χάσουν κάθε ἐλπίδα σωτηρίας των, ὅχι μόνον δεν θα τους ἀπογοητεύσῃ, ἀλλὰ θα τους ἐνθαρρύνῃ να δεχθoύν τον νόμον και την σωτηρίαν που τους δίδει ο Θεός και να ἐξέλθουν ἐτσι νικηταί).
- Ματθ. 12,21 καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιούσι.
- Ματθ. 12,21 Και στο ὄνομα αὐτοῦ ὅλα τα ἔθνη της γῆς θα στηρίζουν τας ἐλπίδας των”.
- Ματθ. 12,22 Τότε προσηνέχθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος τυφλός καὶ κωφός, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν, ὥστε τὸν τυφλὸν καὶ κωφὸν καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν·
- Ματθ. 12,22 Τότε του ἔφεραν ἓνα δαιμονιζόμενον, τυφλὸν και κωφάλαον και ἐθεράπευσεν αὐτόν, ὥστε ο τυφλός και κωφάλαος να ομιλῇ και να βλέπῃ.
- Ματθ. 12,23 καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον· μήτι οὗτός

ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς Δαυΐδ;

Ματθ. 12,23

Και ὅλα τα πλήθη ἔμεναν κατάπληκτα και ἔλεγαν· “μήπως αὐτὸς εἶναι ὁ Χριστὸς, ὁ Μεσσίας, ὁ ἀπόγονος τοῦ Δαυΐδ”;

Ματθ. 12,24

οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες εἶπον· οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια εἰμὴ ἐν τῷ Βεελζεβούλ, ἄρχοντι τῶν δαιμονίων.

Ματθ. 12,24

Οἱ δε Φαρισαῖοι, ὅταν ἤκουσαν αὐτά, ἐκ φθόνου κινούμενοι εἶπαν· “αὐτὸς δεν διώχνει τα δαιμόνια παρὰ μόνον με την δύναμιν τοῦ Βεελζεβούλ, τοῦ ἀρχοντος τῶν δαιμονίων”.

Ματθ. 12,25

εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς· πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ’ ἑαυτὴν ἐρημοῦται, καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα καθ’ ἑαυτὴν οὐ σταθήσεται.

Ματθ. 12,25

Γνωρίζων δε ολοκάθαρα ὁ Ἰησοῦς τὰς πονηράς αὐτῶν σκέψτους εἶπε· “κάθε βασίλειον, που ἔχει διαιρεθῇ εἰς ἀντιμαχομένας παρατάξεις και περιπλέκεται εἰς ἐμφύλιον πόλεμον, οδηγεῖται εἰς τὴν ἐρήμωσιν. Καὶ κάθε πόλις ἢ οἰκογένεια που ἔχει κομματιασθῇ εἰς φατρίας, αἱ ὁποῖαι ἀλληλοπολεμοῦνται, δεν θα σταθῇ, ἀλλὰ θα πέσῃ και θα συντριβῇ.

Ματθ. 12,26

καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὸν σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ’ ἑαυτὸν ἐμερίσθη· πῶς οὖν σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ;

Ματθ. 12,26

Και εἴαν ὁ σατανᾶς διώκῃ τὸν σατανᾶν, αὐτὸ σημαίνει ὅτι τὸ βασίλειόν τοῦ ἔχει διαιρεθῇ εἰς ἀντιμαχόμενα κόμματα. Πως, λοιπόν, εἶναι δυνατόν να σταθῇ ἡ βασιλεία και ἡ ἐξουσία τοῦ;

Ματθ. 12,27

καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβαλοῦσι; διὰ τοῦτο αὐτοὶ κριταὶ ἔσονται ὑμῶν.

Ματθ. 12,27

Και εἴαν ἐγὼ βγάζω τα δαιμόνια, ὅπως σεις λέγετε, με την βοήθειαν τοῦ Βεελζεβούλ, τα πνευματικά σας τέκνα με την δύναμιν τίνος τα βγάζουν; Διατί δεν τοὺς κατηγορεῖτε; Δια

τούτο αυτοί θα σας καταδικάσουν δια την μοχθηρίαν σας και την υποκρισίαν.

Ματθ. 12,28 εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Πνεύματι Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ματθ. 12,28 Εἰάν ὁμως ἐγὼ διώχνω τα δαιμόνια με την δύναμιν του Πνεύματος του Θεοῦ, αυτό αποδεικνύει ὅτι ἔφθασε εἰς σας ἡ βασιλεία του Θεοῦ.

Ματθ. 12,29 ἢ πῶς δύναται τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἀρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον δῇσῃ τὸν ἰσχυρόν; καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει.

Ματθ. 12,29 Η πως ημπορεῖ κανεῖς να εἰσέλθῃ στο σπίτι του ἰσχυροῦ και να αρπάσῃ τα υπάρχοντά του, εἰάν πρῶτον δεν δέσῃ τον ἰσχυρόν; Και τότε θα διαρπάσῃ το σπίτι του. (Εγὼ ἔχω κατανικήσει τον ἕως τώρα ἀνίκητον διάβολον και δ' αὐτό ερημώνω την βασιλείαν του και αρπάζω αὐτούς, που κρατεῖ αἰχμαλώτους).

Ματθ. 12,30 ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστί, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει.

Ματθ. 12,30 Καθορίσατε την θέσιν σας, διότι ἐκεῖνος που δεν εἶναι μαζί μου εἶναι ἐναντίον μου και ἐκεῖνος που μαζί με ἐμέ δεν συγκεντρώνει και δεν φρουρεῖ τα πρόβατα της μάνδρας μου, τα σκορπίζει και τα απομακρύνει.

Ματθ. 12,31 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις, ἡ δὲ τοῦ Πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις·

Ματθ. 12,31 Δια τούτο σας λέγω ὅτι κάθε ἁμαρτία και βλασφημία θα συγχωρηθῇ στους ἀνθρώπους, εφ' ὅσον θα μετανοήσουν· ἡ δε βλασφημία ἐναντίον του Ἁγίου Πνεύματος, (το να διαβάλλῃ δηλαδὴ κανεῖς ἀπὸ ἐσωτερικὴν πώρῳσιν και ἐν ἐπιγνώσει να ἀποδίδῃ τα ἔργα του Ἁγίου Πνεύματος στον διάβολον) αὐτὴ ἡ βλασφημία δεν θα συγχωρηθῇ ποτὲ στους ἀνθρώπους αὐτούς.

Ματθ. 12,32 καὶ ὃς ἐὰν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ οὔτε ἐν τῷ νῦν αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι.

Ματθ. 12,32 Και εκείνος που θα πῇ υβριστικὸν λόγον ἐνάντιον τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου (σκανδαλιζόμενος ἀπὸ το φαινόμενον της ἀνθρωπίνης φύσεώς του) θα συγχωρηθῇ, διότι πιθανόν νὰ μετανοήσῃ. Εκείνος ὅμως που θα ἐκστομίσῃ βλάσφημον λόγον κατὰ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος (καὶ ἀπὸ διεστραμμένην θέλησιν θὰ ἀποδίδῃ τὰς ἐνεργείας τοῦ Ἀγίου Πνεύματος στὸν διάβολον) δὲν θὰ λάβῃ ἄφεσιν τῆς ἀμαρτίας τοῦ οὔτε εἰς τὴν παρούσαν οὔτε εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν, διότι θὰ ἔχῃ σκληρυνθῇ πλέον ἡ καρδιά του καὶ θὰ εἶναι ἀνεπίδεκτος μετανοίας.

Ματθ. 12,33 Ἦ ποιήσατε τὸ δένδρον καλόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρὸν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρὸν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται.

Ματθ. 12,33 Ὅπως τὸ δένδρον, ἀνάλογα με τοὺς καρποὺς που παράγει, τὸ χαρακτηρίζετε καλὸν ἢ κακόν, ἔτσι κάμετε καὶ με ἐμέ. Ἡ παραδεχθῆτε καὶ διακηρύξατε ὅτι τὸ δένδρον εἶναι καλόν καὶ ὁ καρπὸς τοῦ εἶναι καλὸς ἢ παραδεχθῆτε ὅτι τὸ δένδρον εἶναι σάπιο καὶ βλαμμένο καὶ ὁ καρπὸς ἐπίσης αὐτοῦ χαλασμένος καὶ ἐπιβλαβής. Διότι ἀπὸ τὸν καρπὸν κατανοεῖται ἡ ποιότης τοῦ δένδρου. Καὶ οἱ ἰδικοὶ μου καρποί, τὰ ἔργα μου, μαρτυροῦν τι εἰμαι ἐγώ.

Ματθ. 12,34 γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν πονηροὶ ὄντες; ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ.

Ματθ. 12,34 Ἀπόγονοι ἀπὸ φαρμακερές οὐχίες, πῶς μπορεῖτε σεῖς ποτέ νὰ λέτε λόγους ἀγαθοῦς, ἐφ' ὅσον εἰσθε πονηροὶ καὶ διεστραμμένοι; Διότι τὸ στόμα ἀντλεῖ καὶ ὁμιλεῖ πάντοτε

- από εκείνα που υπερεκχειλίζουν την καρδίαν.
- Ματθ. 12,35 ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει ἀγαθὰ, καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά.
- Ματθ. 12,35 Ο ἀγαθὸς ἄνθρωπος βγάζει πάντοτε ἀγαθοὺς λόγους ἀπὸ τον ἀγαθὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας του. Καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος βγάζει πονηρά καὶ βλάσφημα λόγια ἀπὸ τον φαῦλον θησαυρὸν.
- Ματθ. 12,36 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσι περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως·
- Ματθ. 12,36 Σας λέγω δε καὶ τοῦτο· ὅτι δια κάθε περιττόν καὶ μάταιον λόγον, τον οποίον θα πουν οἱ ἄνθρωποι, θα λογοδοτήσουν κατὰ την ἡμέραν τῆς κρίσεως. (Καὶ πολὺ περισσότερον δια τα συκοφαντικά καὶ φαρμακερά λόγια των).
- Ματθ. 12,37 ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιωθήσῃ καὶ ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ.
- Ματθ. 12,37 Διότι ἀπὸ τα λόγια σου θα δικαιωθῇς καὶ ἀπὸ τα λόγια σου θα καταδικασθῇς”.
- Ματθ. 12,38 Τότε ἀπεκρίθησάν τινες τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων λέγοντες· διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν.
- Ματθ. 12,38 Τότε μερικοὶ ἀπὸ τους γραμματεῖς καὶ Φαρισαίους τον διέκοψαν, ἔλαβον τον λόγον καὶ εἶπαν· “διδάσκαλε, θέλομεν να ἴδωμεν κάποιον σημεῖον, ἓνα θαῦμα, ἀπὸ σε”.
- Ματθ. 12,39 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰμὴ τὸ σημεῖον Ἰωῆ τοῦ προφήτου.
- Ματθ. 12,39 Ο δε Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τους εἶπε· “γενεὰ πονηρὰ, που ἐπρόδωσε καὶ κατεπάτησε την πίστιν τῆς πρὸς τον Θεόν, ζητεῖ τώρα με ἀξίωσιν θαῦμα, που να μαρτυρή την ἀποστολήν μου. Τετοιο ὅμως θαῦμα δεν θα τῆς δοθῇ, παρά

μόνον ένα θαύμα, που προεικονίζετο από το σημείον του
Ιωνά του προφήτου.

Ματθ. 12,40 ὥσπερ γὰρ ἐγένετο Ἰωνᾶς ὁ προφήτης ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ
κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, οὕτως ἔσται καὶ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας
καὶ τρεῖς νύκτας.

Ματθ. 12,40 Διότι, ὅπως ακριβῶς ὁ Ἰωνᾶς ὁ προφήτης ἐμείνε εἰς τὴν
κοιλίαν τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, ἔτσι καὶ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θὰ εἶναι μέσα στὸν τάφον καὶ τὸν Ἀδὴν
τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

Ματθ. 12,41 ἄνδρες Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς
γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν, ὅτι
μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ
ᾧδε.

Ματθ. 12,41 Εἰς τὴν μέλλουσαν κρίσιν θὰ ἀναστηθοῦν μαζὴ με τὴν
γενεάν αὐτὴν ἄνδρες Νινευῖται καὶ θὰ τὴν καταδικάσουν,
διότι ἐκεῖνοι μετενόησαν με τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωνᾶ. Ἡ
σημερινή ὁμως γενεὰ μένει σκληρὴ καὶ ἀμετανόητος,
μολονότι ἐδῶ γίνονται καὶ λέγονται πολὺ περισσότερα καὶ
ἀνώτερα ἀπὸ ὅσα εἶπε καὶ ἔκαμε τότε ὁ Ἰωνᾶς.

Ματθ. 12,42 βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς
γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτήν, ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν
περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶνος, καὶ
ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶνος ᾧδε.

Ματθ. 12,42 Ἡ βασίλισσα τῆς χώρας Σαβᾶ, θὰ ἀναστηθῇ κατὰ τὴν
μεγάλην ἐκείνην ἡμέραν τῆς κρίσεως μαζὴ με τὴν γενεάν
αὐτὴν καὶ θὰ τὴν καταδικάσῃ, διότι ἦλθε ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς
γῆς νὰ ἀκούσῃ τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος. Καὶ ἰδοὺ ὅτι
ἐδῶ εἶναι κάτι το ἀσυγκρίτως ἀνώτερον ἀπὸ τὸν
Σολομῶντα. (Εἶμαι ἐγώ, ἡ ἐνσάρκωσις αὐτῆς ταύτης τῆς
θείας σοφίας).

Ματθ. 12,43 Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ

άνθρωπου, διέρχεται δι' ανύδρων τόπων ζητοῦν
ανάπαυσιν, καὶ οὐχ εὕρισκει.

Ματθ. 12,43 (Αλλοίμονο δε στον άνθρωπον που ἤκουσε τα λόγια του Θεοῦ και μετενόησε, ἔπειτα δε ἀπὸ ολίγον τα ἀπέρριψε και ἔπεσε βαθύτερον εἰς την αμαρτίαν. Το κατάντημά του θα εἶναι φοβερόν). Διότι, ὅταν το ἀκάθαρτον πνεῦμα βγῇ ἀπὸ τον άνθρωπον, περνά ἀπὸ ξηροὺς και ἀνύδρους τόπους και ζητεῖ ἀνάπαυσιν, χωρὶς να την εὕρισκῃ.

Ματθ. 12,44 τότε λέγει· εἰς τὸν οἶκόν μου ἐπιστρέψω ὅθεν ἐξῆλθον· καὶ ἐλθὼν εὕρισκει σχολάζοντα καὶ σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον.

Ματθ. 12,44 Τότε λέγει· θα ξαναγυρίσω στο σπίτι, δηλαδή εἰς την καρδίαν του ἀνθρώπου, ἀπὸ ὅπου ἔφυγα· και ἔρχεται και εὕρισκει το σπίτι ἀδειανό, σαρωμένο και κοσμημένο. (Εὕρισκει δηλαδή τον ἀνθρωπον ράθυμον και πρόθυμον να γυρίσῃ εἰς την πρώτην αμαρτωλήν του κατάστασιν).

Ματθ. 12,45 τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ, καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων. οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ τῇ πονηρᾷ ταύτῃ.

Ματθ. 12,45 Τότε το πονηρόν πνεῦμα πηγαίνει και παίρνει μαζί του και ἄλλα ἑπτὰ πνεύματα, πονηρότερα ἀπὸ τον εἰσὶν του, και εἰσέρχονται ὅλα μαζί και κατοικοῦν εἰς την καρδίαν ἐκείνην και ἔτσι ἡ τελικὴ κατάστασις του ἀνθρώπου ἐκείνου γίνεται πολὺ χειρότερη ἀπὸ την πρώτην. Ἐτσι θα συμβῇ και εἰς την πονηράν αὐτὴν γενεάν, ἡ ὁποία συνεκινήθη πρὸς στιγμὴν ἀπὸ το κήρυγμα του Ἰωάννου του Βαπτιστοῦ, ἀλλ' ὅταν ἦλθε ὁ Μεσσίας να της προσφέρῃ την σωτηρίαν, ἡρνήθη να τον δεχθῇ, ἔμεινεν ἀδιόρθωτος και διεστράφη περισσότερον”.

Ματθ. 12,46 Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις ἰδοὺ ἡ μήτηρ καὶ οἱ

ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰσπήκτισαν ἔξω, ζητοῦντες λαλήσαι αὐτῷ.

Ματθ. 12,46 Εὐὼ δε αὐτὸς ἀκόμη ωμιλοῦσε πρὸς τοὺς ὄχλους, ἰδοὺ ἡ μητέρα του καὶ οἱ θεωρούμενοι ἀδελφοὶ του εἶχαν σταθῆ ἔξω καὶ ἐζητοῦσαν νὰ του ομιλήσουν.

Ματθ. 12,47 εἶπε δὲ τὶς αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου ἐστήκασιν ἔξω ζητοῦντές σε ἰδεῖν.

Ματθ. 12,47 Του εἶπε δε κάποιος· “ἰδοὺ ἡ μητέρα σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου στέκουν ἔξω καὶ θέλουν νὰ σε ἰδοῦν”.

Ματθ. 12,48 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ λέγοντι αὐτῷ· τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοὶ μου;

Ματθ. 12,48 Ο δε Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ του εἶπε· “ποία εἶναι ἡ μητέρα μου καὶ ποιοὶ εἶναι οἱ ἀδελφοὶ μου;”

Ματθ. 12,49 καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητάς αὐτοῦ ἔφη· ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοὶ μου·

Ματθ. 12,49 Καὶ αφοῦ ἀπλώσε το χεῖρι του ἐπάνω στους μαθητάς του εἶπε· “αὐτοὶ εἶναι ἡ μητέρα μου καὶ οἱ ἀδελφοὶ μου.

Ματθ. 12,50 ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτὸς μου ἀδελφός καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν.

Ματθ. 12,50 Διότι ὁποῖος θα γνωρίσῃ καὶ θα εφαρμόσῃ τὸ θέλημα του ουρανίου Πατρὸς μου, αὐτὸς εἶναι ἀδελφός μου καὶ ἀδελφὴ μου καὶ ἡ μητέρα μου”.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 13

Ματθ. 13,1 Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς τῆς οἰκίας ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν·

Ματθ. 13,1 Κατὰ δε τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐβγήκε ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ το σπίτι καὶ ἐκάθησε κοντὰ εἰς τὴν θάλασσαν.

- Ματθ. 13,2 καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐτὸν εἰς πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἰστήκει.
- Ματθ. 13,2 Καὶ συγκεντρώθησαν πλησίον πολλά πλήθη λαοῦ, ὥστε νὰ ἀνεβῇ αὐτὸς εἰς ἓνα ἐκεῖ πλοιάριον καὶ νὰ καθῆσῃ, ἐνῶ ὅλος ὁ ἄλλος λαὸς ἐστέκετο εἰς τὴν παραλίαν.
- Ματθ. 13,3 καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς λέγων·
- Ματθ. 13,3 Καὶ ἐκήρυξεν εἰς αὐτοὺς πολλὰς ἀληθείας με παραβολὰς καὶ εἶπε·
- Ματθ. 13,4 ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν. καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ἃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ ἐλθόντα τὰ πετεινὰ κατέφαγεν αὐτά·
- Ματθ. 13,4 “Ἰδοὺ ἐβγήκε στο χωράφι ὁ γεωργός, διὰ νὰ σπείρῃ, καὶ ἐνῶ αὐτὸς ἔσπερνε, ἄλλοι μὲν σπόροι ἔπεσαν κοντὰ στον δρόμον καὶ ἦλθαν τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς κετέφαγαν.
- Ματθ. 13,5 ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρώδη, ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν, καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς,
- Ματθ. 13,5 Ἄλλοι δὲ ἔπεσαν εἰς τὴν πετρώδη περιοχὴν, ὅπου δὲν ὑπῆρχε πολὺ χῶμα καὶ ἀμέσως ἐβλάστησαν πρὶν ρίζουν βαθιεῖς ρίζες, διότι δὲν ὑπῆρχε βάθος γῆς.
- Ματθ. 13,6 ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν ἐξηράνθη·
- Ματθ. 13,6 Ὅταν δὲ ἀνέτειλε ὁ ἥλιος, δὲν ἀνθεξάν στον καύσωνα καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχαν ρίζαν ἐξηράνθησαν.
- Ματθ. 13,7 ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά·
- Ματθ. 13,7 Ἄλλοι δὲ σπόροι ἔπεσαν εἰς περιοχὴν, ὅπου ὑπῆρχαν ρίζαι καὶ σπόροι ἀπὸ ἀγκάθια. Καὶ ἀνεπτύχθησαν τὰ ἀγκάθια καὶ τοὺς ἐπνίξαν τελείως.
- Ματθ. 13,8 ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν καὶ ἐδίδου

- καρπὸν ὃ μὲν ἑκατὸν, ὃ δὲ ἐξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.
Ματθ. 13,8 Ἀλλοι δε ἔπεσαν εἰς τὴν ἔφορον γην καὶ ἀπέδωσαν καρπὸν,
ἄλλος μὲν σπόρος ἑκατὸν, ἄλλος δε ἐξήκοντα καὶ ἄλλος
τριάκοντα.
- Ματθ. 13,9 ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.
Ματθ. 13,9 Εκείνος που ἔχει ανοικτὰ τὰ αὐτιά της ψυχῆς του καὶ καλὴν
διάθεσιν, δια νὰ δέχεται τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ας ἀκούῃ αὐτὰ
που λέγω”.
- Ματθ. 13,10 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ εἶπον αὐτῷ· διατί ἐν
παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς;
Ματθ. 13,10 Καὶ οἱ μαθηταί, ἀφοῦ τὸν ἐπλησίασαν, τοῦ εἶπαν· “διατί
τοὺς ομιλεῖς με παραβολάς;”
- Ματθ. 13,11 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι ὑμῖν δέδοται γινῶναι
τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἐκείνοις δὲ οὐ
δέδοται.
- Ματθ. 13,11 Ο δε Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τοὺς εἶπε· “διότι εἰς σας μὲν, δια
τὴν ἀγαθὴν διάθεσίν σας, ἔχει δοθῇ τὸ χάρισμα νὰ ἐννοήτε
τας μυστηριώδεις ἀληθείας τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, εἰς
ἐκείνους ὁμῶς δὲν ἔχει δοθῇ.
- Ματθ. 13,12 ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ καὶ περισσευθήσεται·
ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ’ αὐτοῦ.
- Ματθ. 13,12 Ἐπειδὴ εἰς ὅποιον ἔχει καλὴν διάθεσιν καὶ ζωντανὴν πίστιν
θα δοθῇ με τὸ παραπάνω ἡ πλουσία γνώσις τῶν θείων
ἀληθειῶν. Ἀπὸ ἐκείνον δε που δὲν ἔχει πίστιν, θα ἀφαιρεθῇ
καὶ ἡ ὀλίγη ἀκόμη γνώσις.
- Ματθ. 13,13 διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ἵνα βλέποντες μὴ
βλέπωσι καὶ ἀκούοντες μὴ ἀκούωσι μηδὲ συνῶσι,
Ματθ. 13,13 Δι’ αὐτὸ καὶ τοὺς ομιλῶ με παραβολάς, διότι αὐτοί, ἐνῶ
βλέπουν τὰ θαύματά μου, δὲν βλέπουν, καὶ ἐνῶ ἀκούουν
τὴν διδασκαλίαν μου, δὲν τὴν ἀκούουν δια νὰ ὠφεληθοῦν
οὔτε τὴν ἐνοοῦν,
- Ματθ. 13,14 μήποτε ἐπιστρέψωσι· καὶ τότε πληρωθήσεται αὐτοῖς ἡ

- προφητεία Ἡσαΐου ἢ λέγουσα· ἀκοῇ ἀκούσετε καὶ οὐ
μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέπετε καὶ οὐ μὴ ἴδῃτε·
Ματθ. 13,14 μήπως τυχόν και μετανοήσουν κάποτε. Και εκπληρώνεται
έτσι εις αυτούς η προφητεία του Ησαΐου, η οποία λέγει· Θα
ακούσετε με τα αυτιά σας και όμως δεν θα εννοήσετε και θα
ιδήτε πολύ καλά με τα μάτια του σώματος, αλλά δεν θα
ιδήτε με τα μάτια της ψυχής.
- Ματθ. 13,15 ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶ
βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν
ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὠσὶν
ἀκούσωσι καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ
ἰάσονται αὐτούς.
- Ματθ. 13,15 Διότι ἐγένε χονδρή και επωρώθη η καρδιά και ο νους του
λαού αυτού και εβαρυάκουσαν με τα αυτιά τους και
ἐκλείσαν τα μάτια τους, δια να μην ἴδουν καμμιὰ φορά τα
μεγαλεία του Θεοῦ και να μη ἀκούσουν με τα αυτιά της
ψυχῆς των και να μη εννοήσουν με την καρδιά του το
κήρυγμα της μετανοίας και επιστρέψουν μετανοημένοι και
λάβουν έτσι την θεραπείαν.
- Ματθ. 13,16 Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί, ὅτι βλέπουσι, καὶ τὰ
ὥτα ὑμῶν, ὅτι ἀκούουσιν.
- Ματθ. 13,16 Ἀλλά σεις, οι πιστοὶ μαθηταὶ μου, εἰσθε μακάριοι, που οι
οφθαλμοὶ σας βλέπουν και τα αυτιά σας ἀκούουν με
προσοχὴν και εννοεῖτε την διδασκαλίαν και τα ἔργα μου.
- Ματθ. 13,17 ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι
ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον, καὶ ἀκοῦσαι
ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.
- Ματθ. 13,17 Σας διαβεβαιώνω, ὅτι πολλοὶ προφῆται και δίκαιοι
επεθύμησαν να ἴδουν αὐτὰ που βλέπετε και δεν τα εἶδαν
και να ἀκούσουν αὐτὰ που ἀκούετε και δεν τα ἤκουσαν.
- Ματθ. 13,18 ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπείραντος.
- Ματθ. 13,18 Σεις λοιπόν (που ἐπῆρατε ἀπὸ τον Θεόν τον φωτισμόν και

την δύναμιν να ενοείτε την διδασκαλίαν μου) ακούστε τώρα και το νόημα της παραβολής του σπορέως.

Ματθ. 13,19 παντός ακούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας καὶ μὴ συνιέντος, ἔρχεται ὁ πονηρὸς καὶ αἶρει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρεῖς.

Ματθ. 13,19 Από τον άνθρωπον, που ακούει το κήρυγμα της βασιλείας και δεν ενδιαφέρεται να το εννοήσει, έρχεται ο πονηρός και παίρνει ο,τι έχει σπαρή εις την καρδίαν του· αυτόν συμβολίζει ο σπαρμένος τόπος, που είναι κοντά στον δρόμον.

Ματθ. 13,20 ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ εὐθέως μετὰ χαρᾶς δεχόμενος καὶ λαμβάνων αὐτόν·

Ματθ. 13,20 Η περιοχή δε η πετρώδης, εις την οποίαν έπεσε άλλος σπόρος, συμβολίζει τον άνθρωπον, ο οποίος ακούει τον λόγον του Θεού, και αμέσως τον παίρνει και τον δέχεται με χαράν.

Ματθ. 13,21 οὐκ ἔχει δὲ ρίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστι, γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον εὐθύς σκανδαλίζεται.

Ματθ. 13,21 Ο λόγος όμως δεν ρίπτει βαθείαν ρίζαν εις αυτόν, διότι ο άνθρωπος αυτός είναι ασταθής και επιπόλαιος και όταν συμβή θλίψις η διωγμός αμέσως κλονίζεται και χάνει τον ζήλον του και την πίστιν του.

Ματθ. 13,22 ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται.

Ματθ. 13,22 Εκείνος δε που εσπάρθηκε εις τα αγκάθια, είναι ο άνθρωπος που ακούει τον λόγον του Θεού, αλλά η βασανιστική μέριμνα δια την ζωήν αυτήν και η απάτη του πλούτου και των υλικών αγαθών πνίγουν και κάνουν

ατροφικόν και άκαρπον τον λόγον.

Ματθ. 13,23 ό δε επί την γήν την καλήν σπαρείς, οὗτός έστιν ό τον λόγον άκούων και συνιῶν· ός δή καρποφορεῖ και ποιεῖ ό μέν εκατόν, ό δε εξήκοντα, ό δε τριάκοντα.

Ματθ. 13,23 Ο δε σπόρος που έπεσε εις την καλήν γην, είναι ο άνθρωπος που ακούει τον λόγον με προσοχήν και τον εννοεί και τον δέχεται· αυτός λοιπόν καρποφορεί και παράγει άλλος μεν εκατόν, άλλος δε εξήντα, άλλος δε τριάντα”. (Φερει δηλαδή ως καρπούς της γνώσεως του θείου θελήματος έργα αγαθά, πρωχωρεί στον αγιασμόν και γίνεται τέκνον του Θεού).

Ματθ. 13,24 Ἄλλην παραβολήν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείραντι καλόν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ·

Ματθ. 13,24 Άλλην παραβολήν προσέφερεν εις αυτούς και είπεν· “η βασιλεία των ουρανών (δηλαδή η Εκκλησία) είναι ομοία με άνθρωπον που έσπειρε καλόν σπόρον στον αγρόν του.

Ματθ. 13,25 ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς καὶ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου καὶ ἀπῆλθεν.

Ματθ. 13,25 Την ώραν όμως που εκοιμώντο οι άνθρωποι του, ήλθεν ο εχθρός του, ο διάβολος, (που έχει ως έργον του να αντιδρά στο έργον του Θεού και να σπείρη αμφιβολίας και συγχύσεις και παρεξηγήσεις στους ανθρώπους), έσπειρε ζιζάνια ανάμεσα στο σιτάρι και έφυγε.

Ματθ. 13 ,26 ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος καὶ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια.

Ματθ. 13,26 Όταν δε μετ' ολίγον εβλάστησαν τα στάχυα και έκαμαν καρπόν, τότε εφάνησαν και τα ζιζάνια ανάμεσα εις αυτά.

Ματθ. 13,27 προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου εἶπον αὐτῷ· κύριε, οὐχὶ καλόν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν ἔχει ζιζάνια;

Ματθ. 13,27 Οι δε δούλοι του οικοδεσπότου προσελθόντες του είπαν με

- απορίαν και λύπην· Κυριε, εσύ δεν έσπειρες εκλεκτόν σπόρον στο χωράφι σου; Από που λοιπόν έχει τα ζιζάνια;
- Ματθ. 13,28 ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν. οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον αὐτῷ· θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά;
- Ματθ. 13,28 Εἶπε δε ἐκεῖνος εἰς αὐτούς· ἓνας ἐχθρὸς ἄνθρωπος ἔκαμε τοῦτο. Οἱ δούλοι του εἶπαν· θέλεις λοιπόν να πάμε να μαζέψωμε τα ζιζάνια;
- Ματθ. 13,29 ὁ δὲ ἔφη· οὐ, μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον·
- Ματθ. 13,29 Εκείνος όμως εἶπε, ὄχι, μήπως τυχόν καθώς θα μεζεύτετε τα ζιζάνια, ξερριζώσετε μαζή με αυτά και το σιτάρι.
- Ματθ. 13,30 ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφοτέρα μέχρι τοῦ θερισμοῦ, καὶ ἐν καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς· συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά, τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.
- Ματθ. 13,30 Αφήστε τα να μεγαλώνουν και τα δύο μαζή ἔως τον θερισμόν. Και κατά τον καιρόν του θερισμοῦ θα πω στους θεριστάς· μαζεύσατε πρώτα τα ζιζάνια και δέσατέ τα σε δεμάτια, δια να τα κατακαύσετε. (Δηλαδή κατά την δευτέρα παρουσίαν μου θα πω στους αγγέλους μου να ξεχωρίσουν τους πονηροὺς ανθρώπους και να τους ρίψουν στο πυρ της κολάσεως). Το δε σιτάρι μαζεύσατέ το εἰς την αποθήκην μου (δηλαδή τους δικαίους συνοδεύσατέ τους εἰς την βασιλείαν των ουρανών)”.
- Ματθ. 13,31 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ·
- Ματθ. 13,31 Ἀλλην παραβολὴν τους ἐδίδαξε και εἶπεν· “ἡ βασιλεία των ουρανῶν (επειδὴ εἰς την ἀρχὴν θα φανῇ μικρά και ἀσήμαντος, θα ἔχη ὁμως ἐντος αὐτῆς δύναμιν και ζωὴν)

ομοιάζει με κόκκον σιναπιού, τον οποίον επήρε ένας άνθρωπος και τον έσπειρε στο χωράφι του.

Ματθ. 13,32 ὁ μικρότερον μὲν ἐστὶ πάντων τῶν σπερμάτων, ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον πάντων τῶν λαχάνων ἐστὶ καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.

Ματθ. 13,32 Αυτός ο κόκκος είναι μικρότερος από όλους τους σπόρους. Όταν όμως σπαρή και μεγαλώση, είναι από όλα τα λάχανα μεγαλύτερον και γίνεται δένδρον, ώστε να έρχονται τα πουλιά του ουρανού και να φωλιάζουν στους κλάδους του”.

Ματθ. 13,33 ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμη, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

Ματθ. 13,33 Άλλη παραβολήν edίδαξεν εις αυτούς· “η βασιλεία των ουρανών ομοιάζει με το προζύμι, που το επήρε μια γυναίκα και το ανακάτεψε με πολύ αλεύρι, έως ότου αυτό εζυμώθη όλο και έγινε κατάλληλο για ψωμί”. (Έτσι και το ευαγγέλιον της βασιλείας των ουρανών θα εισχωρήση εις τας κοινωνίας των ανθρώπων και θα ζυμώση τας καλοπροαιρέτους ψυχάς).

Ματθ. 13,34 Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐδὲν ἐλάλει αὐτοῖς,

Ματθ. 13,34 Όλα αυτά edίδαξεν ο Ιησούς εις τα πλήθη με παραβολάς και χωρίς παραβολήν κατά τον καιρόν εκείνον τίποτε δεν edίδασκεν εις αυτούς.

Ματθ. 13,35 ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, ἐρεῦξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

Ματθ. 13,35 Και έτσι επραγματοποιήθη αυτό που είχε λεχθή από τον προφήτην· “θα ανοίξω το στόμα μου με παραβολάς, θα βροντοφωνήσω και θα φανερώσω πράγματα, που ήσαν

κρυμμένα από τότε που ετέθησαν υπό του Θεού τα θεμέλια του κόσμου”.

Ματθ. 13,36 Τότε άφεις τούς ὄχλους ἦλθεν εἰς τήν οἰκίαν αὐτοῦ. Καί προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· φράσον ἡμῖν τήν παραβολήν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ.

Ματθ. 13,36 Τότε ἀφῆκε ὁ Χριστός τα πλήθη καὶ ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, ὅπου κυρίως ἔμενε κατὰ τὸν καιρὸν τῆς δημοσίας δράσεώς του. Καὶ ἦλθαν πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ τοῦ καὶ τοῦ εἶπαν· “ἐξηγήσέ μας τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ”.

Ματθ. 13,37 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου·

Ματθ. 13,37 Ὁ δε Κυριος ἀπεκρίθη καὶ εἶπε· “Ἐκεῖνος που σπέρνει τὸν καλὸν σπόρον εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, δηλαδὴ ἐγώ.

Ματθ. 13,38 ὁ δὲ ἀγρός ἐστὶν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνια εἰσὶ οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ·

Ματθ. 13,38 Ἀγρός δε εἶναι ὁ κόσμος. Ὁ καλὸς σπόρος εἶναι τὰ τέκνα τῆς οὐρανοῦ βασιλείας· τὰ δε ζιζάνια εἶναι τὰ τέκνα τοῦ πονηροῦ, τοῦ διαβόλου.

Ματθ. 13,39 ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτὰ ἐστὶν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια τοῦ αἰῶνός ἐστιν· οἱ δὲ θερισταὶ ἄγγελοί εἰσιν.

Ματθ. 13,39 Ὁ δε εχθρός, που ἐσπειρε τὰ ζιζάνια αὐτά, εἶναι ὁ διάβολος· ὁ θερισμὸς ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου καὶ θερισταὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ.

Ματθ. 13,40 ὥσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια καὶ πυρὶ καίεται, οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου.

Ματθ. 13,40 Ὅπως λοιπὸν εἰς τὰ χωράφια μαζεύονται τὰ ζιζάνια καὶ κατακαίονται εἰς τὴν φωτιά, ἔτσι θὰ γίνῃ καὶ εἰς τὴν συντέλειαν τοῦ κόσμου.

Ματθ. 13,41 ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ

- σκάνδαλα καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν,
Ματθ. 13,41 Θα στείλῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ Θεάνθρωπος καὶ κριτὴς τῆς οἰκουμένης, τοὺς ἀγγέλους τοῦ καὶ θα μαζεύσουν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ ποῦ θα ἔχη ἀπλωθῇ εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην, ὅλους ἐκείνους ποὺ βάζουν σκάνδαλα, δια νὰ πέσουν εἰς τὴν ἀμαρτίαν οἱ ἄλλοι καὶ ἐκείνους ποὺ διαπράττουν τὰς ἀνομίας.
- Ματθ. 13,42 καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
- Ματθ. 13,42 Καὶ θα τοὺς ρίψουν στο φοβερό καμίνι τοῦ ἀσβέστου πυρός, δηλαδὴ εἰς τὴν αἰωνίαν κόλασιν. Ἐκεῖ θα εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ τὸ τρίξιμο τῶν ὀδόντων.
- Ματθ. 13,43 τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.
- Ματθ. 13,43 Τότε οἱ δίκαιοι θα λάμπουν ἐνδοξοὶ σαν τὸν ἥλιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ οὐρανοῦ Πατρὸς τῶν. Ὁποῖος ἔχει αὐτιά νὰ ἀκούῃ, ας ἀκούῃ (καὶ ας κανονίσῃ υπεύθυνα τὴν θέσιν τοῦ ἀπέναντι αὐτῶν, ποὺ ἀκούει. Θα δώσῃ λόγον δια τὸν λόγον ποὺ ἔχει ἀκούσει).
- Ματθ. 13,44 Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὐρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει καὶ πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον.
- Ματθ. 13,44 Πάλιν ὁμοιάζει ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν με ἀνεκτίμητον θησαυρὸν, κρυμμένον εἰς ἓνα χωράφι, τὸν ὁποῖον εὐρήκε κάποιος ἄνθρωπος καὶ τὸν ἀπέκρυψε εἰς αὐτὸ τὸ χωράφι, καὶ ἀπὸ τὴν μεγάλην χαρὰν τοῦ πηγαίνει καὶ πωλεῖ ὅλα ὅσα ἔχει καὶ ἀγοράζει ἐκεῖνον τὸν ἀγρὸν. (Ἀξίζει νὰ ἀπαρνηθῇ κανεὶς ὅλα τὰ υλικά ἀγαθὰ δια νὰ κερδήσῃ τοὺς θησαυροὺς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν).
- Ματθ. 13,45 Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας·

- Ματθ. 13,45 Είναι πάλιν ομοία η βασιλεία των ουρανών με έμπορον, ο όποιος ζητεί να αγοράση πολύτιμα μαργαριτάρια.
- Ματθ. 13,46 ὃς εὐρών ἓνα πολύτιμον μαργαρίτην ἀπελθὼν πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε καὶ ἡγόρασεν αὐτόν.
- Ματθ. 13,46 Αυτός, όταν εὐρηκε ένα μαργαριτάρι μεγάλης αξίας, επήγε αμέσως και επώλησε όλα όσα είχε και το αγόρασε. (Ετσι και ο πιστός, σαν καλός έμπορος που ξέρει το συμφέρον του, θυσιάζει με προθυμίαν τα υλικά αγαθά της παρούσης ζωής, δια να κερδήση την βασιλείαν του Θεού).
- Ματθ. 13,47 Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγήνη βληθείση εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούση·
- Ματθ. 13,47 Παλιν η βασιλεία του Θεού είναι ομοία με δίκτυον, που ερίφθηκε εις την θάλασσαν και περιέκλεισε ψάρια από κάθε είδος.
- Ματθ. 13,48 ἦν, ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες αὐτὴν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν καὶ καθίσαντες συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον.
- Ματθ. 13,48 Όταν δε εγέμισε, το ανέβασαν οι ψαράδες από το βάθος εις την παραλίαν και αφού εκάθισαν, εμάζευσαν τα καλά ψάρια εις αγγεία, τα δε ακατάλληλα και επιβλαβή δια φάγητον τα επέταξαν ἔξω.
- Ματθ. 13,49 οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος. ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι καὶ ἀφοριοῦσι τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων,
- Ματθ. 13,49 Ετσι θα γίνη και εις την συντέλειαν του αιώνος· θα εξέλθουν οι ἄγγελοι από τον ουρανόν, δια να συγκεντρώσουν όλους τους ανθρώπους. Και θα ξεχωρίσουν τους πονηρούς, οι οποίοι τώρα είναι ανακατεμένοι με τους δικαίους.
- Ματθ. 13,50 καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
- Ματθ. 13,50 Και θα τους ρίψουν εις την κάμινον του ασβέστου πυρός,

δηλαδή εις την αιωνίαν κόλασιν· εκεί θα είναι ο κλαυθμός και το τρίξιμο των οδόντων”.

Ματθ. 13,51 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· συνήκατε ταῦτα πάντα; λέγουσιν αὐτῷ, ναί, Κύριε.

Ματθ. 13,51 Λεγει εις αυτοῦς ο Ιησοῦς· “τα ενοήσατε ὅλα αὐτά;” Εκείνοι του λέγουν· “ναι, Κυριε”.

Ματθ. 13,52 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά.

Ματθ. 13,52 Ο δε Κυριος τους ειπε· “δια τούτο και εγώ σας λέγω· Καθένας που εδιδάχθη και έμαθε τας αληθείας της βασιλείας των ουρανών, είναι ὅμοιος με πλούσιον νοικοκύρην, ο ὅποιος βγάζει ἀπὸ τους θησαυροὺς αὐτοῦ καινούργια και παλαιά. (Ετσι και αὐτός θα χρησιμοποιή, δια τον ευατόν του και τους ἄλλους, πολυτίμους γνώσεις ἀπὸ την Παλαιάν Διαθήκην και ἀπὸ τους θησαυροὺς της νέας αὐτῆς διδασκαλίας μου)”.

Ματθ. 13,53 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας μετῆρεν ἐκεῖθεν,

Ματθ. 13,53 Και ὅταν ετελείωσεν ο Ιησοῦς την διδασκαλίαν αὐτῶν των παραβολῶν, ἐφυγεν ἀπὸ ἐκεῖ.

Ματθ. 13,54 καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὥστε ἐκπλήττεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν· πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις;

Ματθ. 13,54 Και αφού ἤλθεν εις την πατρίδα του, εδίδασκε τους Ναζαρηνοὺς εις την συναγωγὴν των με τόσην σοφίαν, ὥστε να εκπλήσσωνται αὐτοὶ και να λέγουν· “ἀπὸ που ὑπάρχει εις αὐτόν αὐτὴ η σοφία και αὐτὰ τα θαύματα;

Ματθ. 13,55 οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; οὐχὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριὰμ καὶ οἱ ἄδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωσῆς καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας;

- Ματθ. 13,55 Δεν είναι αυτός το παδί του μαραγκού; Και δεν ονομάζεται η μητέρα του Μαριάμ και οι αδελφοί του Ιάκωβος και Ιωσής και Σιμων και Ιούδας;
- Ματθ. 13,56 καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσι; πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα;
- Ματθ. 13,56 Και αι αδελφαί του ὅλαι δεν ευρίσκονται μαζί μας; Αφού, λοιπόν, κατάγεται ἀπὸ τόσον πτωχὴν και ταπεινὴν οικογένειαν και δεν εσπούδασε πουθενά, ἀπὸ που ἐπῆρε και κατέχει ὅλα αὐτά;
- Ματθ. 13,57 καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἔστι προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.
- Ματθ. 13,57 Και ἀντὶ να πιστεύσουν ὅτι ο Ἰησοῦς ἦτο ο Μεσσίας, που ἐπερίμεναν, ἐσκόνταπταν ἐπάνω εἰς την ταπεινὴν του ἐμφάνισιν και ἀπιστοῦσαν πρὸς αὐτόν. Ο δε Ἰησοῦς τους εἶπεν· “πουθενά αλλοῦ δεν περιφρονεῖται περισσότερο ἓνας προφήτης ὅσον εἰς την πατρίδα του και μέσα στο σπίτι του”.
- Ματθ. 13,58 καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.
- Ματθ. 13,58 Και δεν ἔκανε ἐκεῖ πολλὰ θαύματα, ἐνεκα της ἀπιστίας αὐτῶν.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 14

- Ματθ. 14,1 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ.
- Ματθ. 14,1 Κατὰ τον καιρόν ἐκεῖνος ο Ἡρώδης Αντίπας, ο τετράρχης της Γαλιλαίας, ἐπληροφορήθη την φήμην του Ἰησοῦ,
- Ματθ. 14,2 καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ

- τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ.
- Ματθ. 14,2 και εἶπεν στους ανθρώπους του περιβάλλοντός του· “αὐτός εἶναι ο Ἰωάννης ο Βαπτιστής, τον οποίον ἐγὼ ἀποκεφάλισα· αὐτός ἀνεστήθη ἐκ των νεκρῶν και δια τούτο ἐνεργοῦν δι' αὐτοῦ αἱ θαυματουργικαὶ δυνάμεις”.
- Ματθ. 14,3 ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην ἔδησεν αὐτὸν καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
- Ματθ. 14,3 Διότι ο Ἡρώδης εἶχε συλλάβει τον Ἰωάννην, τον ἔδεσε και τον ἔρριψεν εἰς την φυλακὴν ἐξ αἰτίας της Ἡρωδιάδος, με την οποίαν παρανόμως συζούσε, διότι αὐτὴ ἦτο σύζυγος του ἀδελφοῦ του Φιλίππου.
- Ματθ. 14,4 ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν αὐτήν.
- Ματθ. 14,4 Ἐπειδὴ ἔλεγεν εἰς αὐτὸν ο Ἰωάννης· “δεν σου ἐπιτρέπεται να συζῇς με αὐτήν”.
- Ματθ. 14,5 καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.
- Ματθ. 14,5 Καὶ ἐνὼ ἤθελε να τον θανατώσῃ, δεν τον ἐθανάτωνε, διότι ἐφοβεῖτο τα πλῆθη του λαοῦ, τα οποία ἐθεωρούσαν τον Ἰωάννην ὡς προφήτην.
- Ματθ. 14,6 γενεσίων δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἤρесе τῷ Ἡρώδῃ·
- Ματθ. 14,6 Ὅταν ὁμως ο Ἡρώδης ἐώρταζε τα γενέθλιά του, ἐχόρευσε με τέχνην και προκλητικότητα ἡ κόρη της Ἡρωδιάδος, ἡ Σαλώμη, ἐνώπιον των προσκεκλημένων και ἤρυσεν ὁ χορὸς της στον Ἡρώδη.
- Ματθ. 14,7 ὅθεν μεθ' ὅρκου ὠμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσῃται.
- Ματθ. 14,7 Δια τούτο ὑπεσχέθη εἰς αὐτήν με ὅρκον δημοσίᾳ, να της δώσῃ ὅ,τιδήποτε και αν της ζητήσῃ.
- Ματθ. 14,8 ἡ δέ, προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, δὸς μοι,

φησίν, ὥδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.

Ματθ. 14,8 Εκείνη δε καθοδηγηθεῖσα ἀπὸ τὴν μητέρα της εἶπε· “δὸς μου ἐδῶ ἐπάνω στο πιάτο τὸ κεφάλι τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ”.

Ματθ. 14,9 καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς, διὰ δὲ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους ἐκέλευσε δοθῆναι,

Ματθ. 14,9 Καὶ εστενοχωρήθη μὲν ὁ βασιλεὺς, ἀλλὰ διὰ τοὺς ὅρκους καὶ διὰ νὰ μὴ ἐκτεθῇ στοὺς συνδαιτημόνας ὡς ἐπίορκος, διέταξε νὰ δοθῇ ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἰωάννου.

Ματθ. 14,10 καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.

Ματθ. 14,10 Καὶ ἐστείλε δῆμιον καὶ ἀποκεφάλισε τὸν Ἰωάννην εἰς τὴν φυλακὴν.

Ματθ. 14,11 καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ, καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς.

Ματθ. 14,11 Καὶ ἔφεραν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπάνω εἰς ἓνα πιάτο καὶ τὴν ἔδωσαν εἰς τὴν κόρην καὶ ἐκείνη τὴν ἔφερεν εἰς τὴν μητέρα της.

Ματθ. 14,12 καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν τὸ σῶμα καὶ ἔθαψαν αὐτό, καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ.

Ματθ. 14,12 Επῆγαν κατόπιν οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου, ἐπῆραν τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ τὸ ἔθαψαν. Ἐπειτα δὲ ἦλθαν στὸν Ἰησοῦν καὶ ἀνήγγειλαν εἰς αὐτὸν τὸ θλιβερόν γεγονός.

Ματθ. 14,13 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ’ ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων.

Ματθ. 14,13 Ὅταν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἤκουσε αὐτά, ἀνεχώρησε ἀπὸ ἐκεῖ με πλοῖον εἰς ἔρημον τόπον, ὅπου ἐμείνε μόνος με τοὺς μαθητάς του. Ὅταν ὁμῶς ἐπληροφορήθησαν τὰ πλήθη τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ἰησοῦ, τὸν ἠκολούθησαν πεζῇ ἀπὸ τὰς πόλεις.

Ματθ. 14,14 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἶδε πολὺν ὄχλον, καὶ

ἐσπλαγχνίσθη ἐπ’ αὐτοῖς καὶ ἐθεράπευσε τοὺς
ἀρρώστους αὐτῶν.

Ματθ. 14,14 Καὶ ὅταν ἐβγήκεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ ἐκεῖ που ἔμενεν, εἶδε πολὺν
λαόν, ἐπλαγχνίσθη αὐτοὺς καὶ ἐθεράπευσεν ὅλους ὅσοι
ἦσαν ἀρῶστοι.

Ματθ. 14,15 ὁψίας δὲ γενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
λέγοντες· ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη
παρῆλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς
τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα.

Ματθ. 14,15 Ἀργὰ δὲ το ἀπόγευμα προσήλθαν οἱ μαθηταὶ καὶ τοῦ εἶπαν·
“ὁ τόπος εἶναι ἐρημος καὶ ἡ ὥρα ἔχει περάσει· διέλυσε τὰ
πλήθη, ὥστε νὰ πάνε εἰς τὰ γύρω χωριά καὶ νὰ αγοράσουν
διὰ τὸν ἑαυτὸν τοὺς τροφάς”.

Ματθ. 14,16 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρειαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν·
δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.

Ματθ. 14,16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· “δεν ἔχουν ἀνάγκην νὰ πάνε· δώστε
τοὺς σεις νὰ φάγουν”. (Καὶ εἶπε τούτο, διὰ νὰ δώσῃ
ευκαιρίαν τοὺς μαθητάς νὰ δεῖξουν τὴν ἀγάπην τῶν, ἀλλὰ
καὶ διὰ νὰ τοὺς προπαρασκευάσῃ ψυχολογικῶς διὰ τὸ
θαῦμα).

Ματθ. 14,17 οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε
ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας.

Ματθ. 14,17 Ἐκεῖνοι δὲ τοῦ εἶπαν· “ἐδῶ δεν ἔχομεν παρὰ μόνον πέντε
ἄρτους καὶ δύο ψάρια”.

Ματθ. 14,18 ὁ δὲ εἶπε· φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε.

Ματθ. 14,18 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε “φέρετέ τὰ ἐδῶ εἰς ἐμέ”.

Ματθ. 14,19 καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς
χόρτους, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο
ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησε, καὶ
κλάσας ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ
τοῖς ὄχλοις.

Ματθ. 14,19 Καὶ αφοῦ συνέστησε εἰς τὰ πλήθη νὰ καθήσουν ἐπάνω εἰς

τα χόρτα, επήρε τους πέντε άρτους και τα δύο ψάρια, εσήκωσε τα μάτια στον ουρανόν, δια να ευχαριστήση τον ουράνιον Πατέρα, ευλόγησε, έκοψε τους άρτους εις κομμάτια και τα έδωσε στους μαθητάς και οι μαθηταί στους όχλους.

Ματθ. 14,20 καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις.

Ματθ. 14,20 Εφαγαν δε όλοι και εχώρτασαν και εμάζευσαν ο,τι επερίσσευσεν από τα κομμάτια, δώδεκα κοφίνια γεμάτα.

Ματθ. 14,21 οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

Ματθ. 14,21 Εκείνοι δε που έφαγαν ήσαν πέντε περίπου χιλιάδες, εκτός από τας γυναίκας και τα παιδιά.

Ματθ. 14,22 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.

Ματθ. 14,22 Και αμέσως ο Ιησούς ηνάγκασε τους μαθητάς να εισέλθουν στο πλοῖον και να πάνε προ αυτού στο απέναντι μέρος, μέχρις ότου αυτός απολύση τα πλήθη του λαού. (Τούτο δε το έκαμε δια να μη παρασυρθούν και οι μαθηταί από τον άκριτον ενθουσιασμόν των ανθρώπων αυτών, που ήθελαν να τον ανακηρύξουν βασιλέα).

Ματθ. 14,23 καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. ὥψιας δὲ γενομένης μόνος ἦν ἐκεῖ.

Ματθ. 14,23 Αφού δε διέλυσε τα πλήθη, ανέβη στο όρος, δια να προσευχηθή μόνος και απερίσπαστος. Όταν δε άρχισε να νυκτώνη, ήτο μόνος.

Ματθ. 14,24 τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος.

Ματθ. 14,24 —Το δε πλοῖον ευρίσκετο στο μέσον της θαλάσσης και εταλαιπωρείτο πολύ από τα κύματα, διότι ήτο αντίθετος ο

άνεμος.

Ματθ. 14,25 τετάρτη δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

Ματθ. 14,25 Κατὰ δε τα χαράματα, το τέταρτον τρίωρον της νυκτός, κατὰ τον χρόνον που η τετάρτη βάρδια των φρουρῶν ἀνελάμβανε υπηρεσίαν, ἦλθεν ο Ἰησοῦς πρὸς τους μαθητὰς περιπατῶν ἐπάνω εἰς την θάλασσαν.

Ματθ. 14 ,26 καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι φάντασμα ἐστὶ, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν.

Ματθ. 14,26 Όταν δε τον εἶδαν οἱ μαθηταὶ να περιπατῇ ἐπάνω εἰς την θάλασσαν, ἐταράχθησαν καὶ ἔλεγον ὅτι εἶναι φάντασμα καὶ ἀπὸ τον φόβον ἔκραξαν.

Ματθ. 14,27 εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε.

Ματθ. 14,27 Ἀμέσως ὁμως ὠμίλησεν ο Ἰησοῦς πρὸς αὐτοὺς καὶ τους εἶπε· “θάρρος, ἐγὼ εἰμαι· μὴ φοβεῖσθε”.

Ματθ. 14,28 ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σε ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα.

Ματθ. 14,28 Ἀπεκρίθη δε εἰς αὐτὸν ο Πέτρος καὶ εἶπε· “Κυριε, εἴαν εἶσαι συ, διάταξέ με να ἔλθω πρὸς σε περιπατῶν ἐπάνω εἰς τα νερά”.

Ματθ. 14,29 ὁ δὲ εἶπεν, ἐλθέ. καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

Ματθ. 14,29 Ο δε Κυριος του εἶπε· “ἐλα”. Κατέβηκε ο Πέτρος ἀπὸ το πλοῖον καὶ ἐπεριπάτησε ἐπάνω εἰς τα νερά, δια να ἐλθῃ στον Ἰησοῦν.

Ματθ. 14,30 βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη, καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξε λέγων· Κύριε, σῶσόν με.

Ματθ. 14,30 Όταν ὁμως εἶδε τον ἄνεμον ἰσχυρὸν, ἐφοβήθη, ἐκλονίσθη η πίστις του, ἤρχισε να βυθίζεται καὶ ἐφώνησε δυνατὰ λέγων· “Κυριε σῶσε με”.

Ματθ. 14,31	εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ· ὀλιγόπιστε! εἰς τί ἐδίστασας;
Ματθ. 14,31	Αμεσως δε ο Ιησους απλωσε το χερι του, τον επιασε και του ειπε· ολιγόπιστε διατι εκλονίσθης εις την πίστιν και εδειλίασες;”
Ματθ. 14,32	καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος·
Ματθ. 14,32	Οταν δε ανεβησαν στο πλοιον, επαυσε ο ανεμος.
Ματθ. 14,33	οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες· ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς εἶ.
Ματθ. 14,33	Οι μαθηται, που ησαν στο πλοιον, ηλθαν, εγονάτισαν με σεβασμόν προς αυτόν και ειπαν· “αληθινά συ εισαι Υιός του Θεού”.
Ματθ. 14,34	Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.
Ματθ. 14,34	Και αφου διεσχισαν την θάλασσαν, ηλθαν εις την χώραν της Γεννησαρέτ.
Ματθ. 14,35	καὶ ἐπιγνόντες αὐτόν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας,
Ματθ. 14,35	Οι δε ανθρωποι του τόπου εκείνου μόλις τον αντελήφθησαν, εστειλαν αγγελιοφόρους εις ὁλην την περιοχὴν εκείνην, δια να αναγγείλουν την ἐλευσίν του, και του ἔφεραν ὅλους τους ασθενεῖς.
Ματθ. 14,36	καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἵνα κἂν μόνον ἄψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἦψαντο διεσώθησαν.
Ματθ. 14,36	Τον παρακαλούσαν δε να τους επιτρέψη, ἔστω και να εγγίσουν μόνον την ἀκρη ἀπὸ το ἱμάτιόν του· και ὅσοι το ἤγγισαν εθεραπεύθησαν.

- Ματθ. 15,1 Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι λέγοντες·
- Ματθ. 15,1 Τότε προσήλθαν στον Ἰησοῦν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ του εἶπαν·
- Ματθ. 15,2 διατί οἱ μαθηταί σου παραβαίνουν τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν.
- Ματθ. 15,2 “Διατί οἱ μαθηταί σου παραβαίνουν τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, δηλαδή τῶν παλαιότερων διδασκάλων μας; Αυτό δε φαίνεται ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι, ὅταν πρόκειται νὰ φάγουν ψωμί, δὲν πλύνουν τὰ χεῖρα τῶν”.
- Ματθ. 15,3 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· διατί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν;
- Ματθ. 15,3 Εκείνος δε ἀπεκρίθη καὶ τοὺς εἶπε· “διατί καὶ σεις παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ χάριν τῆς παραδόσεώς σας;
- Ματθ. 15,4 ὁ γὰρ Θεὸς ἐνετείλατο λέγων· τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα· καὶ ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτω.
- Ματθ. 15,4 Διότι, ἐνῶ ὁ Θεὸς διέταξε καὶ εἶπε· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ ἐκεῖνος που υβρίζει καὶ βλασφημεῖ τὸν πατέρα του ἢ τὴν μητέρα του πρέπει νὰ καταδικάζεται εἰς θάνατον,
- Ματθ. 15,5 ὑμεῖς δὲ λέγετε· ὅς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς, καὶ οὐ μὴ τιμήσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ·
- Ματθ. 15,5 σεις ἐξ ἀντιθέτου λέγετε· Οποῖος θὰ πῃ στὸν πατέρα του ἢ τὴν μητέρα του, αὐτὸ που μου ζητεῖς νὰ σου δώσω διὰ τὴν ἐξυπηρέτησίν σου, θὰ το προσφέρω ἀφιέρωμα στὸν Θεόν, αὐτὸς ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὴν υποχρέωσιν νὰ βοηθήσῃ τὸν πατέρα του ἢ τὴν μητέρα του.

- Ματθ. 15,6 καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν.
- Ματθ. 15,6 Καὶ ἔτσι ἔχετε ἀχρηστεύσει καὶ περιφρονήσει τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς παραδόσεώς σας.
- Ματθ. 15,7 ὑποκριταί! καλῶς προεφήτευσεν περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας λέγων·
- Ματθ. 15,7 Ὑποκριταί! Πολὺ σωστά ἐπροφήτευσεν γιὰ σας ὁ Ἡσαΐας, λέγων·
- Ματθ. 15,8 ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ στόματι αὐτῶν καὶ τοῖς χεῖλεσί με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδιά αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ·
- Ματθ. 15,8 Ὁ λαὸς αὐτὸς με πλησιάζει μόνον με τὸ στόμα καὶ με τιμᾷ μόνον με τὰ χεῖλη (ἡ εὐσέβειά του δηλαδὴ περιορίζεται εἰς ὑποκριτικὰ λόγια), ἡ δὲ καρδιά των ἀπέχει πολὺ ἀπὸ ἐμένα.
- Ματθ. 15,9 μάτην δὲ σέβονται με, διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων.
- Ματθ. 15,9 Ἀνώφελα δὲ με σέβονται, διότι ἀφίνουν τὴν ἰδικήν μου ἀλήθειαν καὶ διδάσκουν ἐντολὰς καὶ διδασκαλίας ἀνθρώπων”.
- Ματθ. 15,10 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον εἶπεν αὐτοῖς· ἀκούετε καὶ συνίετε·
- Ματθ. 15,10 Καὶ αφοῦ ἐπροσκάλεσε τὰ πλήθη τοῦ λαοῦ, τοὺς εἶπε· “ἀκούσατε καλὰ καὶ ἐννοήσατε αὐτὰ ποὺ θὰ σας πῶ.
- Ματθ. 15,11 οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.
- Ματθ. 15,11 Δὲν μολύνει τὸν ἄνθρωπον αὐτὸ ποὺ εἰσέρχεται στο στόμα, ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα. Αὐτὸ τὸν μολύνει”.
- Ματθ. 15,12 τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἶπον αὐτῷ· οἶδας ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἐσκανδαλίσθησαν ἀκούσαντες τὸν λόγον;
- Ματθ. 15,12 Τότε ἦλθαν πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ τοῦ καὶ τοῦ εἶπαν·

- “γνωρίζεις ότι οι Φαρισαίοι επειράχθησαν και εθύμωσαν, όταν άκουσαν αυτά τα λόγια;”
- Ματθ. 15,13 ό δέ άποκριθείς είπε· πᾶσα φυτεία ἦν οὐκ έφύτευσεν ό πατήρ μου ό ουράνιος έκριζωθήσεται.
- Ματθ. 15,13 Εκείνος δε απεκρίθη και είπε· “όσα φυτά δεν εφύτευσε ο Πατήρ μου ο ουράνιος, θα ξερριζωθούν.
- Ματθ. 15,14 ἄφετε αὐτούς· όδηγοί είσι τυφλοί τυφλών· τυφλός δέ τυφλόν εάν όδηγῇ, άμφότεροι είς βόθυνον πεσοῦνται.
- Ματθ. 15,14 Αφήσατέ τους· είναι τυφλοί, οδηγοί άλλων τυφλών· εάν δε ένας τυφλός οδηγῇ ένα άλλον τυφλόν, θα πέσουν και οι δύο εις βαθύν λάκκον”.
- Ματθ. 15,15 άποκριθείς δέ ό Πέτρος είπεν αὐτῷ· φράσον ἡμῖν τήν παραβολήν ταύτην.
- Ματθ. 15,15 Επήρε τον λόγον τότε ο Πετρος και του είπε· “εξήγησε μας αυτήν την παραβολήν που είπες προηγουμένως”.
- Ματθ. 15,16 ό δέ Ἰησοῦς είπεν· άκμήν καί υμεῖς άσύνετοί έστε;
- Ματθ. 15,16 Ο δε Ιησούς είπε· “άκόμη και σεις που τόσον χρόνον είσθε μαζί μου, δεν ημπορεῖτε να καταλάβετε το νόημα των λόγων μου;
- Ματθ. 15,17 οὕπω νοεῖτε ότι πᾶν τὸ είσπορευόμενον είς τὸ στόμα είς τήν κοιλίαν χωρεῖ καί είς άφεδρῶνα έκβάλλεται;
- Ματθ. 15,17 Ακόμη δεν καταλαβαίνετε ότι εκείνο που εισέρχεται στο στόμα, προχωρεῖ εις την κοιλίαν και απορρίπτεται στο αφοδευτήριον;
- Ματθ. 15,18 τὰ δέ έκπορευόμενα έκ τοῦ στόματος έκ τῆς καρδίας έξέρχεται, κάκεῖνα κοινοῖ τὸν άνθρωπον.
- Ματθ. 15,18 Εκείνα όμως που βγαίνουν από το στόμα, έξέρχονται από την καρδιά, και αυτά είναι που μολύνουν τον άνθρωπον.
- Ματθ. 15,19 έκ γάρ τῆς καρδίας έξέρχονται διαλογισμοί πονηροί, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι.
- Ματθ. 15,19 Διότι από την καρδιά βγαίνουν αμαρτωλαί σκέψεις και

επιθυμίας, φόνοι, μοιχείαι, πορνείαι, κλοπαί,
ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίας.

Ματθ. 15,20 ταῦτά ἐστὶ τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀνίπτοις
χερσὶ φαγεῖν οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

Ματθ. 15,20 Αυτά είναι που κάνουν ακάθαρτον ενώπιον του Θεού τον
άνθρωπον· το δε να φάγη κανείς με άπλυτα χέρια, δεν
μολύνει τον άνθρωπον”.

Ματθ. 15,21 Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη
Τύρου καὶ Σιδῶνος.

Ματθ. 15,21 Αναχωρήσας δε από εκεί ο Ιησούς επήγε εις τα μέρη Τυρου
και Σιδώνας.

Ματθ. 15,22 καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων
ἐξελθοῦσα ἐκραύγασεν αὐτῷ λέγουσα· ἐλέησόν με,
Κύριε, υἱὲ Δαυῖδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται.

Ματθ. 15,22 Και ιδου μία γυναίκα Χαναναία, εβγήκε από τα όρια της
περιοχής εκείνης και με μεγάλην κραυγήν του έλεγεν·
“ελέησέ με, Κυριε υιέ του Δαυΐδ· η κόρη μου βασανίζεται
φρικτά από πονηρόν δαιμόνιον”.

Ματθ. 15,23 ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. καὶ προσελθόντες οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· ἀπόλυσον
αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπισθεν ἡμῶν.

Ματθ. 15,23 Εκείνος δε δεν της είπε ούτε μίαν λέξιν εις απάντησιν.
Προσῆλθαν προς αὐτὸν οἱ μαθηταί του και τον
παρακαλοῦσαν, λέγοντες· “άκουσε την παράκλησίν της,
λυπήσου την, κάμε της αὐτό που με τόσον σπαραγμόν σου
ζητεῖ, και άφησέ την να φύγη, διότι μας ακολουθεῖ από
κοντά και κράζει”.

Ματθ. 15,24 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ
πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ.

Ματθ. 15,24 Εκείνος απήντησε· “δεν έχω σταλή παρά μόνον για τα
χαμένα πρόβατα του Ισραηλιτικού λαού”.

Ματθ. 15,25 ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνησεν αὐτῷ λέγουσα· Κύριε,

βοήθει μοι.

- Ματθ. 15,25 Αυτή δε ήλθε τότε εμπρός στον Ιησούν, εγονάτισε με ευλάβειαν και είπε· “Κυριε, βοήθησέ με”.
- Ματθ. 15 ,26 ό δέ άποκριθείς είπεν· ούκ έστι καλόν λαβεΐν τόν άρτον τών τέκνων καί βαλεΐν τοΐς κυναρίοις.
- Ματθ. 15,26 Εκείνος απήντησε και είπε· “δεν είναι καλόν να πάρη κανείς το ψωμί από τα τέκνα του και να το ρίψη εις τα σκυλάκια”.
- Ματθ. 15,27 ή δέ είπε· ναι, Κύριε· καί γάρ τὰ κυνάρια έσθίει από τών ψυχίων τών πιπτόντων από τής τραπέζης τών κυρίων αύτών.
- Ματθ. 15,27 Εκείνη δε είπε· “ναι, Κυριε, σωστό είναι αυτό· αλλά και τα σκυλάκια τρώγουν από τα ψΐχουλα, που πέφτουν από το τραπέζι των κυρίων των”.
- Ματθ. 15,28 τότε άποκριθείς ό Ιησοϋς είπεν αύτῃ· ὦ γύναι, μεγάλη σου ή πίστις! γεννηθήτω σοι ως θέλεις. καί ίάθη ή θυγάτηρ αύτῆς από τής ώρας εκείνης.
- Ματθ. 15,28 Όταν δε ο Ιησούς ήκουσε αυτούς τους γεμάτους πίστιν και ταπεινώσιν λόγους, είπε· “ω γύναι, μεγάλη είναι η πίστις σου! Ας γίνη προς χάριν σου, όπως ακριβώς θέλεις”. Και εθεραπεύθη η κόρη της από την στιγμήν εκείνην.
- Ματθ. 15,29 Καί μεταβάς εκείθεν ό Ιησοϋς ήλθε παρά τήν θάλασαν τής Γαλιλαίας, καί άναβάς εις τὸ ὄρος έκάθητο εκεί.
- Ματθ. 15,29 Αναχωρήσας δε από εκεί ο Ιησούς ήλθε κοντά εις την θάλασσαν της Γαλιλαίας, ανέβηκε στο όρος και εκάθητο εκεί.
- Ματθ. 15,30 καί προσήλθον αύτῷ ὄχλοι πολλοί έχοντες μεθ’ έαυτῶν χωλούς, τυφλούς, κωφούς, κυλλούς καί έτέρους πολλούς, καί έρρίψαν αυτούς παρά τούς πόδας τοϋ Ιησοϋ, καί έθεράπευσεν αυτούς,
- Ματθ. 15,30 Και ήλθαν εις αυτόν πολλά πλήθη ανθρώπων, που είχαν μαζί των χωλούς, τυφλούς, κωφούς, κουλλούς και άλλους πολλούς ασθενείς, τους οποίους και έρριψαν εις τα πόδια

- του Ιησού. Και αυτός τους εθεράπευσε,
Ματθ. 15,31 ὥστε τοὺς ὄχλους θαυμάσαι βλέποντας κωφοὺς
ἀκούοντας, ἀλάλους λαλοῦντας, κυλλοὺς ὑγιεῖς, χωλοὺς
περιπατοῦντας καὶ τυφλοὺς βλέποντας· καὶ ἐδόξασαν
τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ.
- Ματθ. 15,31 ὥστε να θαυμάζουν τα πλήθη του λαοῦ βλέποντα κωφοὺς
να ακοῦουν, βωβούς να ομιλοῦν, κουλλοὺς υγιεῖς, χωλοὺς
να περιπατοῦν και τυφλοὺς να βλέπουν. Και ἐδόξασαν ὅλοι
τον Θεὸν του Ἰσραὴλ.
- Ματθ. 15,32 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ
εἶπε· σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς
προσμένουσί μοι καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι· καὶ
ἀπολῦσαι αὐτοὺς νήστεις οὐ θέλω, μήποτε ἐκλυθῶσιν
ἐν τῇ ὁδῷ.
- Ματθ. 15,32 Ο δε Ιησοῦς ἐπροσκάλεσε τους μαθητὰς του και εἶπε·
“σπλαγχνίζομαι τον λαὸν αὐτόν, ὅτι τρεις τώρα ἡμέρας
μένουν κοντά μου και δεν ἔχουν τι να φάγουν. Δεν θέλω δε
να τους αφήσω να γυρίσουν εἰς τα σπίτια των νηστικοί,
μήπως και παραλύσουν στον δρόμον και πέσουν ἀπὸ την
πείναν”.
- Ματθ. 15,33 καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· πόθεν ἡμῖν ἐν
ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον;
- Ματθ. 15,33 Και λέγουν προς αὐτόν οἱ μαθηταὶ του· “ἀπὸ που
ημποροῦμε να ἔχωμεν ἡμεῖς ἐδῶ στον ἐρημον αὐτόν τόπον
τόσους ἄρτους, ὥστε να χορτάσωμεν τόσον πολὺν λαόν;”
- Ματθ. 15,34 καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πόσους ἄρτους ἔχετε; οἱ δὲ
εἶπον· ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια.
- Ματθ. 15,34 Και λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ιησοῦς· “πόσα ψωμιά ἔχετε;” Εκείνοι
δε ἀπήντησαν· “ἑπτὰ και κάτι λίγα ψαράκια”.
- Ματθ. 15,35 καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν.
- Ματθ. 15,35 Και συνέστησε εἰς τα πλήθη, να καθήσουν κατὰ γῆς.
- Ματθ. 15,36 καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας,

εύχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις.

Ματθ. 15,36 Καὶ αφοῦ ἐπῆρε τοὺς ἐπτὰ ἄρτους καὶ τὰ ψάρια, εὐχαρίστησε τὸν οὐράνιον Πατέρα, τὰ ἔκοψε κομμάτια, καὶ τὰ ἔδωκε στοὺς μαθητὰς του καὶ οἱ μαθηταὶ εἰς τὰ πλήθη.

Ματθ. 15,37 καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις·

Ματθ. 15,37 Ἐφαγαν δε ὅλοι καὶ ἐχόρτασαν καὶ ἐμάζεψαν ὅ,τι εἶχε περισσεύσει ἀπὸ τὰ κομμάτια, ἑπτὰ μεγάλα κοφίνια γεμάτα.

Ματθ. 15,38 οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

Ματθ. 15,38 Αὐτοὶ δε ποὺ ἔφαγαν ἦσαν τέσσαρες χιλιάδες ἄνδρες, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ γυναικόπαιδα.

Ματθ. 15,39 καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια Μαγδαλά.

Ματθ. 15,39 Καὶ αφοῦ διέλυσε τὰ πλήθη, ἐμπήκε στο πλοῖον καὶ ἦλθε εἰς τὰ σύνορα Μαγδαλά, νοτίως τῆς Καπερναοῦμ.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 16

Ματθ. 16,1 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδείξαι αὐτοῖς.

Ματθ. 16,1 Τότε οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι (ποὺ ἦσαν ἄσπονδοι ἐχθροὶ μεταξὺ των, ἀλλὰ τοὺς ἠνώσε το κοινόν μίσος τοὺς κατὰ τοῦ Χριστοῦ) προσήλθαν στον Ἰησοῦν καὶ τοῦ ἐζητοῦσαν ἐπιμόνως νὰ δείξῃ εἰς αὐτοὺς θαῦμα ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ποὺ νὰ εἶναι σημεῖον ὅτι αὐτός ἔχει σταλή ἀπὸ τὸν οὐράνιον Πατέρα. (Ἐζητοῦσαν δε αὐτό, ὄχι διότι θὰ ἐπίστευαν, ἀλλὰ δια νὰ πειράξουν τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸν

εκθέσουν ενώπιον του λαού).

Ματθ. 16,2 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ὅψιας γενομένης λέγετε· εὐδία· πυρρᾶζει γὰρ ὁ οὐρανός·

Ματθ. 16,2 Εκείνος δε απεκρίθη και τους ειπε· “ὅταν βραδιάση, λέγετε· Θα ἔχωμεν καλοκαιρίαν, διότι εἶναι κοκκινωπὸς ο ουρανός.

Ματθ. 16,3 καὶ πρῶτ’ σήμερον χειμῶν· πυρρᾶζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός. ὑποκριταί, τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε γνῶναι;

Ματθ. 16,3 Και το πρωί βλέπετε προς την ανατολήν και λέγετε· σήμερα θα εἶναι κακοκαιρία, διότι ο ουρανός εἶναι κόκκινος και νεφελώδης. Ὑποκριταί, ξέρετε να διακρίνετε τα φαινόμενα του ουρανοῦ, τα δε σημεῖα των καιρῶν, δηλαδή τα θαύματα που κάνω εγώ, που μαρτυροῦν ὅτι ἔχουν φθάσει αι ημέραι του Μεσσίου, δεν ημπορεῖτε να τα διακρίνετε;

Ματθ. 16,4 γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημείον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωάννη τοῦ προφήτου. καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἀπῆλθε.

Ματθ. 16,4 Γενεὰ πονηρὴ και ἀπιστη ζητεῖ με επιμονήν θαύμα· και ἄλλο θαύμα δεν θα δοθῇ εις αυτήν, παρά μόνον το του Ιωάννη του προφήτου”. Τους εγκατέλειψε δε με αγανάκτησιν και ἔφυγε.

Ματθ. 16,5 Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν.

Ματθ. 16,5 Όταν δε ἦλθαν οι μαθηταί στο απέναντι μέρος της λίμνης, αντελήφθησαν ὅτι εἶχαν λησμονήσει να πάρουν μαζί τους ἄρτους.

Ματθ. 16,6 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

Ματθ. 16,6 Ο δε Ιησούς τους ειπε· “κυττάξτε καλά και προσέχετε ἀπὸ το προζύμι των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων”.

Ματθ. 16,7 οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες ὅτι ἄρτους οὐκ

έλάβομεν.

- Ματθ. 16,7 Οι δε μαθηταί εσκέπτοντο από μέσα των και έλεγαν· Ημεῖς δεν επήραμε καθόλου ψωμιά μαζή μας.
- Ματθ. 16,8 γνούς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβετε;
- Ματθ. 16,8 Ο Ἰησοῦς ὡς παντογνώστης ἐγνώρισε πολὺ καλὰ τὰς σκέψεις των καὶ εἶπε εἰς αὐτούς· “τι σκέπτεσθε ἀπὸ μέσα σας, ὦ ὀλιγόπιστοι, καὶ ἀνησυχεῖτε, διότι δεν επήρατε μαζή σας ἄρτους;
- Ματθ. 16,9 οὐπω νοεῖτε οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε;
- Ματθ. 16,9 Ἀκομα δεν ἐννοεῖτε τὴν σημασίαν των λόγων μου, οὔτε ἐνθυμεῖσθε τοὺς πέντε ἄρτους των πέντε χιλιάδων καὶ πόσα κοφίνια περίσσευμα επήρατε;
- Ματθ. 16,10 οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων καὶ πόσας σφυρίδας ἐλάβετε;
- Ματθ. 16,10 Οὔτε τοὺς ἐπτὰ ἄρτους των τεσσάρων χιλιάδων καὶ πόσα μεγάλα καλάθια με περίσσευμα επήρατε;
- Ματθ. 16,11 πῶς οὐ νοεῖτε ὅτι οὐ περὶ ἄρτου εἶπον ὑμῖν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων;
- Ματθ. 16,11 Πως δεν καταλαβαίνετε ὅτι δεν σας εἶπα νὰ προσέχετε ἀπὸ το υλικὸ προζύμι καὶ τὰ ψωμιά των Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων;”
- Ματθ. 16,12 τότε συνῆκαν ὅτι οὐκ εἶπε προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ ἄρτου, ἀλλ’ ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.
- Ματθ. 16,12 Τότε οἱ μαθηταί κατάλαβαν, ὅτι δεν τοὺς εἶπε νὰ προσέχουν ἀπὸ το προζύμι τοῦ ψωμιοῦ, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν κακὴν διδασκαλίαν των Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων, που ὁμοιάζει με χαλασμένον προζύμι.
- Ματθ. 16,13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου ἡρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων· τίνα με

- Ματθ. 16,13 λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;
Οταν δε ἦλθεν ο Ἰησοῦς εἰς τα μέρη της Καισαρείας, την
οποίαν εἶχε επεκτείνει και εξωραΐσει ο Ηρώδης ο Φίλιππος,
ερώτησε τους μαθητάς του λέγων· “τι λένε οἱ ἄνθρωποι, ὅτι
εἶμαι ἐγώ, ο υἱὸς του ἀνθρώπου;”
- Ματθ. 16,14 οἱ δὲ εἶπον· οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν, ἄλλοι δὲ
Ἡλίαν, ἕτεροι δὲ Ἰερεμίαν ἢ ἓνα τῶν προφητῶν.
- Ματθ. 16,14 Εκείνοι δε εἶπαν· “ἄλλοι μεν λένε ὅτι εἶσαι ο Ἰωάννης ο
Βαπτιστής, ἄλλοι δε ο Ηλίας, και ἄλλοι ὅτι εἶσαι ο Ἰερεμίας
ἢ ἓνας ἀπὸ τους προφήτας”.
- Ματθ. 16,15 λέγει αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγεται εἶναι;
- Ματθ. 16,15 Λεγει εἰς αὐτούς· “σεῖς ὁμως οἱ μαθηταί μου ποῖος λέτε, ὅτι
εἶμαι;”
- Ματθ. 16,16 ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπε· σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς
τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.
- Ματθ. 16,16 Απεκρίθη δε ο Σίμων ο Πέτρος και εἶπε· “Συ εἶσαι ο
Χριστὸς, ο υἱὸς του Θεοῦ του αἰωνίου, που ἔχει ζωὴν και
δίδει ζωὴν”.
- Ματθ. 16,17 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· μακάριος εἶ, Σίμων
Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ και αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ’ ὁ
πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
- Ματθ. 16,17 Και ο Ἰησοῦς ἀπήντησε και του εἶπε· “μακάριος εἶσαι, Σίμων
υιὲ του Ἰωνά, διότι την ομολογίαν, που ἔκαμες, δεν σου την
εφανέρωσε αἷμα και σαρξ, δηλαδή κάποιος ἄνθρωπος, ἀλλὰ
ο Πατήρ μου ο ἐπουράνιος.
- Ματθ. 16,18 κάγὼ δὲ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ
πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾗδου
οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς.
- Ματθ. 16,18 Και ἐγὼ δε σου λέγω τούτο· ὅτι συ εἶσαι Πέτρος και ἐπάνω
εἰς αὐτὴν την πέτραν της ομολογίας σου θα οἰκοδομήσω
ασάλευτον την Εκκλησίαν μου, και πύλαι Ἄδου (δηλαδή
ὅλαι αἱ κακαὶ δυνάμει του πονηροῦ διαβόλου και των

διεστραμμένων ανθρώπων), δεν θα υπερισχύσουν και δεν θα κατορθώσουν τίποτε εναντίον της.

Ματθ. 16,19 καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ ὃ ἐὰν δήσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὃ ἐὰν λύσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ματθ. 16,19 Και θα σου δώσω τα κλειδιά της βασιλείας των ουρανών, θα σου δώσω δηλαδή την εξουσίαν, ώστε όποιο αμάρτημα δεν θα συγχωρήσης συ εις την γην, θα είναι ασυγχώρητον και στους ουρανούς· και αμάρτημα το οποιόν συ θα συγχωρήσης επάνω εις την γην, θα είναι συγχωρημένον στους ουρανούς”.

Ματθ. 16,20 τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα μηδενὶ εἰπωσιν ὅτι αὐτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

Ματθ. 16,20 Τότε δε έδωσε αυστηράν εντολήν στους μαθητάς του, να μη εἰπουν εις κανένα ότι αὐτός είναι Ιησούς ο Χριστός.

Ματθ. 16,21 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

Ματθ. 16,21 Ἀπό τότε ήρχισεν ο Ιησούς να φανερώνη στους μαθητάς του, ότι πρέπει αὐτός να μεταβή εις Ιεροσόλυμα και να πάθη πολλά από τους πρεσβυτέρους, τους αρχιερεῖς και γραμματεῖς και να θανατωθῇ, και την τρίτην ημέραν από τον θάνατόν του να αναστηθῇ.

Ματθ. 16,22 καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ λέγων· ἰλεώς σοι, Κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο.

Ματθ. 16,22 Και ο Πετρος, κατατρομαγμένος από τας αποκαλύψεις αυτάς του Διδασκάλου, τον επήρε ιδιαιτέρως και ήρχισε με ζωηρότητα να συνιστά και να του λέη· “ο Θεός να σε φυλάξη, Κυριε, από όσα φοβερά μας είπες ότι θα σου

- συμβούν· Δεν πρέπει να σου συμβούν αυτά”.
- Ματθ. 16,23 ὁ δὲ στραφεὶς εἶπε τῷ Πέτρῳ· ὕπαγε ὀπίσω μου, σατανᾶ· σκάνδαλόν μου εἶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.
- Ματθ. 16,23 Ο Ἰησοῦς ἐστράφη ἀποτόμως πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοῦ εἶπε· “φύγε ἀπὸ ἐμπρὸς μου, σατανά. Μου εἶσαι ἐμπόδιον στὸ ἀπολυτρωτικόν μου ἔργον. Διότι δεν φρονεῖς καὶ δεν δέχεσαι ὅ,τι εἶναι εὐάρεστον στὸν Θεόν, ἀλλὰ ὅ,τι ἀρέσει τοὺς ἀνθρώπους”.
- Ματθ. 16,24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι.
- Ματθ. 16,24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε τοὺς μαθητάς του· “ἐὰν κανεῖς θέλη πράγματι νὰ εἶναι ὁπαδός μου, ἀς ἀπαρνηθῇ τὸν ἁμαρτωλὸν ἑαυτὸν του, ἀς προετοιμασθῇ νὰ υποστῇ πολλὰς θλίψεις καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν σταυρικὸν θάνατον, καὶ ἀς με ἀκολουθήσῃ.
- Ματθ. 16,25 ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ’ ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὐρήσει αὐτήν.
- Ματθ. 16,25 Διότι ἐκεῖνος πού θέλει νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν τοῦ ἀρνούμενος ἐμὲ, θα τὴν χάσῃ. Ὁποῖος δὲ θυσιάσῃ τὴν ζωὴν τοῦ ἕνεκα τῆς πίστεώς του εἰς ἐμὲ, αὐτὸς θα κληρονομήσῃ τὴν μακαρίαν καὶ ἀτελεύτητον ζωὴν.
- Ματθ. 16,26 τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί δώσῃ ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;
- Ματθ. 16,26 Διότι τί ἔχει νὰ ὠφεληθῇ ὁ ἄνθρωπος, ἐὰν κερδήσῃ ὅλον τὸν κόσμον, χάσῃ δὲ τὴν ἀθάνατον ψυχὴν του; ἢ τί θά δώσῃ ὁ ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα, δια νὰ εξαγοράσῃ τὴν ψυχὴν του;
- Ματθ. 16,27 μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ, καὶ τότε

ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ.

Ματθ. 16,27 (Καθένας σύμφωνα με τα ἔργα του θα τακτοποιήση τὴν θέσιν του εἰς τὴν αἰωνιότητα). Διότι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θα ἔλθῃ με ὅλην τὴν δόξαν τοῦ Πατρὸς του, που θα εἶναι καὶ δική του δόξα, μαζὴ με τοὺς ἀγγέλους του καὶ τότε θα ἀποδώσῃ στον καθένα κατὰ τὰ ἔργα του, σαν ὑπέρτατος καὶ δικαιότατος κριτής, που εἶναι.

Ματθ. 16,28 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Ματθ. 16,28 Σας διαβεβαιώνω ὅτι υπάρχουν μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς που στέκονται ἐδῶ, οἱ οποίοι δεν θα γευθοῦν τὸν θάνατον, ἕως ὅτου ἴδουν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἐρχεται εἰς τὴν βασιλείαν του, δηλαδή νὰ ιδρῇ με τὴν κάθοδον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὴν Ἐκκλησίαν του”.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 17

Ματθ. 17,1 Καὶ μεθ’ ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ’ ἰδίαν·

Ματθ. 17,1 Ἐπειτα δε ἀπὸ ἕξ ἡμέρας ἐπῆρε μαζὴ του ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἰωάννην καὶ ἀνέβηκε με αὐτοὺς μόνον εἰς ὑψηλὸν ὄρος.

Ματθ. 17,2 καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς.

Ματθ. 17,2 Καὶ μετεμορφώθη ἐμπρὸς εἰς αὐτοὺς, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὅπως ὁ ἥλιος, τὰ δε ἐνδύματά του ἐγίναν λευκὰ ὅπως τὸ φῶς.

Ματθ. 17,3 καὶ ἰδοὺ ὥφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἡλίας μετ’ αὐτοῦ

συλλαλοῦντες.

Ματθ. 17,3 Και ιδού, εφάνησαν εις αυτούς ο Μωϋσής και ο Ηλίας, οι οποίοι συνωμιλούσαν μαζί του.

Ματθ. 17,4 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, καλὸν ἔστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ Μωσεῖ μίαν καὶ μίαν Ἥλιᾳ.

Ματθ. 17,4 (Συνεπαρμένος ο Πέτρος ἀπὸ το μεγαλειώδες ἐκεῖνο θέαμα ἔλαβε τον λόγον και εἶπεν στον Ιησοῦν). “Κυριε καλὰ εἶναι να μείνωμεν ημεῖς ἐδῶ· εἰάν θέλῃς, ας κάμωμεν ἐδῶ τρεις σκηνάς, μίαν για σένα, μίαν για τον Μωϋσέα και μίαν για τον Ηλίαν”.

Ματθ. 17,5 ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε·

Ματθ. 17,5 Ενώ δε ἀκόμη αὐτὸς ωμιλοῦσε, ἰδοὺ ολόφωτος νεφέλη ἐσκίασεν αὐτούς και ἰδοὺ ἀκούσθηκε φωνὴ ἀπὸ την νεφέλη, η οποία ἔλεγεν· “αὐτὸς εἶναι ο μονογενὴς υἱὸς μου ο ἀγαπητός, στον οποίον δια την ἀπόλυτον αὐτοῦ ἀναμαρτησίαν και ἀγιότητα ἔχω εὐαρεστηθῇ. Εἰς αὐτὸν να υπακούετε”.

Ματθ. 17,6 καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.

Ματθ. 17,6 Οταν οι μαθηταὶ ἤκουσαν αὐτὴν την φωνὴν ἔπεσαν στο χῶμα πρηνεῖς και ἐφοβήθησαν πάρα πολὺ.

Ματθ. 17,7 καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἥψατο αὐτῶν καὶ εἶπεν· ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε.

Ματθ. 17,7 Προσῆλθεν ὁμως ο Ιησοῦς, τους ἡγγισε και εἶπε· “σηκωθήτε, μη φοβεῖσθε”.

Ματθ. 17,8 ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν οὐδένα εἶδον εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον.

Ματθ. 17,8 Ὑψωσαν ἐκεῖνοι τα μάτια των και δε εἶδαν κανένα παρὰ

- μόνον τον Ιησούν. (Και τότε ενόησαν καλύτερα ότι περί αυτού έγινε η φωνή εκείνη του Θεού από την νεφέλην).
- Ματθ. 17,9 καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· μηδενὶ εἶπητε τὸ ὄραμα ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.
- Ματθ. 17,9 Καὶ ὅταν κατέβαιναν ἀπὸ το ὄρος, ἔδωσεν εἰς αὐτοὺς ἐντολήν ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε· “να μὴ πῆτε εἰς κανένα αὐτὸ το ὄραμα, ἕως ὅτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν”.
- Ματθ. 17,10 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν ὅτι Ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον;
- Ματθ. 17,10 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταί· “διὰ τί λοιπὸν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν ὅτι ὁ Ἡλίας πρέπει νὰ ἐλθῇ πρῶτα καὶ ἔπειτα ὁ Μεσσίας;”
- Ματθ. 17,11 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ἡλίας μὲν ἔρχεται πρῶτον καὶ ἀποκαταστήσει πάντα·
- Ματθ. 17,11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τοὺς εἶπε· “πράγματι ὁ Ἡλίας θὰ ἐλθῇ πρὶν ἀπὸ τὸν Μεσσίαν καὶ θὰ τακτοποιήσῃ ὅλα σύμφωνα με τὰς Γραφάς.
- Ματθ. 17,12 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι Ἡλίας ἤδη ἦλθε, καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν, ἀλλ’ ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν· οὕτω καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ὑπ’ αὐτῶν.
- Ματθ. 17,12 Σας λέγω ὁμῶς ὅτι ὁ Ἡλίας ἦλθεν πρὶν ἀπὸ ἐμὲ καὶ δὲν τὸν ἀνεγνώρισαν, ἀλλὰ τοῦ ἔκαμαν ὅσα κακὰ ἡ διεστραμμένη τῶν καρδιᾶν ἠθέλησεν. Ἐποῖ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ πάθῃ ἀπὸ αὐτοῦς”.
- Ματθ. 17,13 τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς.
- Ματθ. 17,13 Τότε κατάλαβαν οἱ μαθηταὶ ὅτι ἐννοοῦσε τὸν Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν, ὁ ὁποῖος εἶχε ἐλθῇ ὡς ἄλλος Ἡλίας.
- Ματθ. 17,14 Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον προσῆλθεν αὐτῷ

ἄνθρωπος γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων·

Ματθ. 17,14 Καὶ ὅταν κατέβηκαν καὶ ἦλθαν πρὸς τὸ πλῆθος, ἐπλησίασεν αὐτὸν ἓνας ἄνθρωπος, πρὸς ἐμπρὸς τοῦ με ἐυλάβειαν καὶ εἶπε·

Ματθ. 17,15 Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ.

Ματθ. 17,15 “Κυριε σπλαγχνίσου το παιδί μου, διότι σεληνιάζεται καὶ ταλαιπωρεῖται πολὺ φοβερά· διότι πολλές φορές πίπτει εἰς τὴν φωτιά καὶ πολλές φορές στο νερό.

Ματθ. 17,16 καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι.

Ματθ. 17,16 Καὶ ἔφερα αὐτὸν πρὸς τοὺς μαθητάς σου με τὴν παράκλησιν νὰ τον θεραπεύσουν καὶ αὐτοὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ του χαρίσουν τὴν θεραπείαν”.

Ματθ. 17,17 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη! ἕως πότε ἔσομαι μεθ’ ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε.

Ματθ. 17,17 Απεκρίθη δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· “ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη ἀπὸ τὴν κακίαν! ἕως πότε θὰ εἶμαι μαζὶ σας; ἕως πότε θὰ σας ἀνέχωμαι; Φερετε μου αὐτὸν ἐδῶ”.

Ματθ. 17,18 καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ’ αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Ματθ. 17,18 Καὶ ἐπλήθυνεν ὁ Ἰησοῦς τὸ δαιμόνιον καὶ ἐβγήκεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ παιδὶ, τὸ ὁποῖον καὶ ἐθεραπεύθη ἀπὸ τὴν ὥρα ἐκείνην.

Ματθ. 17,19 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ’ ἰδίαν εἶπον· διατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;

Ματθ. 17,19 Τότε ἐπλησίασαν οἱ μαθηταὶ τὸν Ἰησοῦν ἰδιαιτέρως καὶ εἶπαν· “διατί ἡμεῖς δὲν ἠμπορέσαμεν νὰ διώξωμε αὐτὸ τὸ δαιμόνιον;” (Εἶπαν δὲ τοῦτο, διότι εἰς ἄλλας περιστάσεις εἶχαν ἐκδιώξει δαιμόνια).

- Ματθ. 17,20 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ· μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται, καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν.
- Ματθ. 17,20 Ο δε Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτοὺς· “ἐνεκα της ἀπιστίας σας. Διότι σας διαβεβαιώνω, εἴν ἔχετε πίστιν σαν το μικρὸ σπόρο του σιναπιού, θα πῆτε στο βουνό τούτο· πῆγαινε ἀπὸ ἐδὼ ἐκεῖ και θα πάη και τίποτε δεν θα εἶναι για σας αδύνατον.
- Ματθ. 17,21 τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.
- Ματθ. 17,21 Μαθετε δε ὅτι αὐτό το εἶδος των δαιμονίων δεν εκδιώκεται παρὰ με προσευχήν και νηστείαν”.
- Ματθ. 17,22 Ἀναστρεφομένων δὲ αὐτῶν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων
- Ματθ. 17,22 Ενώ δε περιήρχοντο εἰς την Γαλιλαίαν, εἶπε εἰς αὐτοὺς ο Ἰησοῦς· “ο Υἱὸς του ἀνθρώπου μέλλει να παραδοθῇ εἰς τα χέρια μοχθηρῶν ἀνθρώπων
- Ματθ. 17,23 καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.
- Ματθ. 17,23 και θα τον θανατώσουν, και κατά την τρίτην ημέρα θα αναστηθῇ”. Και ελυπήθησαν παρὰ πολὺ οἱ μαθηταί.
- Ματθ. 17,24 Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καπερναοὺμ προσῆλθον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ καὶ εἶπον· ὁ διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα;
- Ματθ. 17,24 Οταν δε ἦλθαν εἰς την Καπερναοὺμ, ἐπλησίασαν τον Πετρον αυτοί που εισπράττουν ἀπὸ τους Ἰουδαίους τα δίδραχμα, ὡς φόρον δια τον ναόν, και του εἶπαν· “ο διδάσκαλός σας δεν πληρώνει τα δίδραχμα;”
- Ματθ. 17,25 λέγει, ναί. καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, προέφθασεν αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· τί σοι δοκεῖ, Σίμων; οἱ βασιλεῖς

τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι τέλη ἢ κῆνσον; ἀπὸ τῶν
υἱῶν αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων;

Ματθ. 17,25 Λεγει ο Πέτρος· “ναι, πληρώνει”. (χωρίς να σκεφθῇ ὅτι ο
φόρος κατεβάλλετο και ως λύτρον δια τας αμαρτίας και ὅτι
ο διδάσκαλος ως ο αναμάρτητος Υἱός του Θεοῦ δεν ἔπρεπε
να πληρώσῃ τέτοιον φόρον). Και ὅταν εισηλθε ο Πέτρος στο
σπίτι τον επρόλαβεν ο Ιησοῦς και εἶπε· “Τι γνώμην ἔχεις,
Σιμων; Οι βασιλεῖς της γης ἀπὸ ποιούς παίρνουν φόρους
εισοδήματος η κεφαλιάτικο; Ἀπὸ τα παιδιά των η ἀπὸ τους
ξένους;”

Ματθ. 17 ,26 λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων. ἔφη αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς· ἄραγε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοί.

Ματθ. 17,26 Λεγει εις αὐτόν ο Πέτρος· “ἀπὸ τους ξένους”. Εἶπεν εις
αὐτόν ο Ιησοῦς· “επομένως οι υιοί του βασιλέως εἶναι
ελεύθεροι ἀπὸ κάθε εἶδους φόρον. (Εγὼ μεν ως ο
αναμάρτητος Υἱός του Θεοῦ και σεις οι ἀπόστολοί μου
εἴμεθα ἀπηλλαγμένοι ἀπὸ κάθε φορολογίαν).

Ματθ. 17,27 ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτούς, πορευθεῖς εἰς τὴν
θάλασσαν βάλε ἄγκιστρον καὶ τὸν ἀναβάντα πρῶτον
ἰχθὺν ἄρον, καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ εὐρήσεις
στατῆρα· ἐκεῖνον λαβὼν δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ.

Ματθ. 17,27 Ἀλλὰ δια να μη σκανδαλίσωμεν αὐτούς και θεωρήσουν
περιφρόνησιν προς τον ναόν την ἀρνησὶν μας να
πληρώσωμεν τον φόρον, πῆγαινε εις την θάλασσα και ρίξε
το ἀγκίστρι και πάρε το πρῶτο ψάρι που θα ανεβάσῃς,
ἀνοίξε το στόμα του και θα εὐρῃς ἓνα ἀσημένιο
τετράδραχμο· πάρε το και δώσε το εις αὐτούς δι' ἐμέ και δια
σε.

- Ματθ. 18,1 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες· τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν;
- Ματθ. 18,1 Ἐκείνην τὴν ὥρα προσῆλθαν οἱ μαθηταὶ στο Ἰησοῦν καὶ εἶπαν· “ποιὸς ἄρα γε εἶναι μεγαλύτερος εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν;”
- Ματθ. 18,2 καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ εἶπεν·
- Ματθ. 18,2 Ἐπροσκάλεσε τότε ὁ Ἰησοῦς ἓνα παιδί, τὸ ἔβαλεν ὀρθιον στο μέσον αὐτῶν καὶ εἶπε·
- Ματθ. 18,3 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῇτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
- Ματθ. 18,3 “Σας διαβεβαιῶνῶ ὅτι ἐὰν δὲν ἀλλάξετε φρονήματα καὶ πορείαν εἰς τὴν ζωὴν σας καὶ δὲν γίνεστε ἀπλοὶ καὶ ἄδολοι σαν τὰ παιδιὰ, δὲν θα εἰσέλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
- Ματθ. 18,4 ὅστις οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.
- Ματθ. 18,4 Οποῖος λοιπὸν ταπεινώσει τὸν εἰατὸν του σαν αὐτὸ το παιδάκι, αὐτὸς εἶναι μεγαλύτερος εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
- Ματθ. 18,5 καὶ ὃς ἐὰν δέξηται παιδίον τοιοῦτον ἐν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται·
- Ματθ. 18,5 Καὶ ἐκεῖνος που θα υποδεχθῇ πρὸς χάριν μου ἓνα τέτοιο παιδί ἢ ἓνα, σαν το παιδί, ἀπλοὺν ἄνθρωπον, δέχετε ἐμὲ.
- Ματθ. 18,6 ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμὲ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης.
- Ματθ. 18,6 Οποῖος ὁμῶς σκανδαλίσει καὶ παρὰσῦρει εἰς τὴν αμαρτίαν ἓνα ἀπὸ τοὺς μικροὺς καὶ ἀπλοῖκούς αὐτοὺς, που πιστεύουν εἰς ἐμὲ, εἶναι προτιμότερον δι' αὐτὸν να κρεμασθῇ στον

- τράχηλόν του μυλόπετρα από εκείνες που γυρίζει ο όνος στον μύλον, και να καταποντισθή εις την ανοικτή θάλασσα.
- Ματθ. 18,7 Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γάρ ἐστιν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· πλήν οὐαὶ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται.
- Ματθ. 18,7 Αλλοίμονον στον κόσμον ἀπὸ τα σκάνδαλα· διότι ἐνεκα της διαφθοράς των ἀνθρώπων, κατ' ἀνάγκην θα ἐλθουν σκάνδαλα και πειρασμοί. Αλλοίμονον ὅμως στον ἄνθρωπον ἐκείνον, δια του οποίου ἔρχεται το σκάνδαλον.
- Ματθ. 18,8 εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὰ καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλὸν σοί ἐστιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν ὡλὸν ἢ κυλλόν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.
- Ματθ. 18,8 Εὰν δε το χέρι σου η το πόδι σου (δηλαδή ἓνα πρόσωπον που σου εἶναι πολύτιμον και χρήσιμον) γίνεται αφορμὴ να παρασυρθῆς εις την αμαρτίαν, κόψε το και ρίξε το μακριά· εἶναι καλὸν για σένα να εισέλθης εις την ζωὴν ὡλός η κουλλός παρά με δύο χεῖρας η δύο πόδας να ριφθῆς στο πυρ το αἰώνιον.
- Ματθ. 18,9 καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλὸν σοί ἐστι μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμούς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.
- Ματθ. 18,9 Και εἴ το μάτι σου σε σκανδαλίζει και σε παραπλανά εις την αμαρτίαν, βγάλε το και πέταξέ το· εἶναι καλὸ για σένα να εισέλθης εις την ζωὴν μονόφθαλμος παρά ἔχων δύο μάτια να ριφθῆς εις την γέννεαν του πυρός. (Κοψε δηλαδή τον δεσμόν και την ἐπικοινωνίαν με πρόσωπα, που σου εἶναι μεν πολύτιμα και χρήσιμα σαν το μάτι, ἀλλὰ σε παρασύρουν εις την αμαρτίαν, δια να ἀποφύγης ἔτσι την γέενναν του πυρός και εισέλθης εις την βασιλείαν των ουρανών).

- Ματθ. 18,10 Ὅρατε μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
- Ματθ. 18,10 Προσέχετε να μη καταφρονήσετε ἓνα ἀπὸ τοὺς μικροὺς τούτους τοὺς οπαδοὺς μου, διότι σας λέγω ὅτι αὐτοὶ ἔχουν μεγάλην ἀξίαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ ἄγγελοί των στοὺς οὐρανοὺς ἔχουν μεγάλην παρρησίαν δια λογαριασμὸν των ἐνώπιον τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ βλέπουν ἀκατάπαυστα τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.
- Ματθ. 18,11 ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός.
- Ματθ. 18,11 Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε να σώσῃ τὸ ἀπολωλός (τον ἀνθρώπον, δηλαδή, ὁ ὅποιος ἐνεκα ἀγνοίας καὶ ἀδυναμίας βαδίζει τὸν δρόμον, που οδηγοῖ εἰς τὴν αἰωνίαν ἀπώλειαν).
- Ματθ. 18,12 Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γένηται τινὶ ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα καὶ πλανηθῇ ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφείς τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐπὶ τὰ ὄρη, πορευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώμενον;
- Ματθ. 18,12 Τι νομίζετε σεις; Εἰς ἓνα ἄνθρωπος ἔχῃ ἑκατὸ πρόβατα καὶ παραπλανηθῇ ἓνα προβάτον μακριὰ ἀπὸ τοῦ κοπάδι, δὲν θὰ ἀφήσῃ αὐτὸς τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐπάνω εἰς τὰ βουνά, καὶ δὲν θὰ τρέξῃ να ἀναζητήσῃ τὸ χαμένο;
- Ματθ. 18,13 καὶ ἐὰν γένηται εὐρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις.
- Ματθ. 18,13 Καὶ ἀν συμβῇ να το βρῇ, σας διαβεβαιῶνῶ ὅτι χαίρει δι' αὐτό πολὺ περισσότερον παρά δια τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα, που δὲν εἶχαν παραπλανηθῇ.
- Ματθ. 18,14 οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἵνα ἀπόληται εἷς τῶν μικρῶν τούτων.
- Ματθ. 18,14 Ὅπως ὁ καλὸς ποιμὴν δὲν θέλει να χάσῃ οὔτε ἓνα πρόβατο, ἔτσι δὲν εἶναι θέλημα τοῦ Πατρὸς σας τοῦ ἐν οὐρανοῖς να

χαθή ένας από τους μικρούς τούτους. Λοιπόν προσέχετε μήπως τυχόν καταφρονήσετε κανένα από τους ασημένιους και απλοϊκούς πιστούς.

Ματθ. 18,15 Ἐὰν δὲ ἀμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὑπάγε καὶ ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου· ἐὰν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου·

Ματθ. 18,15 Εἰάν φταιῖς σε σένα ὁ ἀδελφός σου, πήγαινε καὶ υπέδειξε τοῦ το σφάλμα τοῦ ἰδιαίτερός· ἐάν ἀκούσῃ τὴν υπόδειξίν σου καὶ μετανοήσῃ δια το σφάλμα τοῦ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου δια τὸν Θεόν καὶ δια σε τὸν ἴδιον.

Ματθ. 18,16 ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἕτι ἓνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα.

Ματθ. 18,16 Εἰάν ὅμως δεν σε ἀκούσῃ, τότε πάρε μαζί σου ἓνα ἀκόμη ἢ δύο καὶ κάμε τοῦ παρατήρησιν, ὥστε να στηριχθῇ καὶ κατοχυρωθῇ ἔτσι ἡ ἀλήθεια ἐπάνω εἰς τὴν βεβαίωσιν δύο ἢ τριῶν μαρτύρων.

Ματθ. 18,17 ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὡςπερ ὁ ἐθνικός καὶ ὁ τελώνης.

Ματθ. 18,17 Εἰάν δε παρακούσῃ καὶ εἰς τὰς συμβουλὰς αὐτῶν, εἰπέ το γεγονός εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Εἰάν δε δεν σεβασθῇ καὶ παρακούσῃ τὴν Ἐκκλησίαν, ας εἶναι γιὰ σένα ὅπως ὁ εἰδωλολάτρης καὶ ὁ ἀμετανόητος τελώνης, οἱ οἱποῖοι δεν ἀνήκουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ματθ. 18,18 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ματθ. 18,18 Σας διαβεβαιώνω ὅτι ὅσα ἀμαρτήματα ἀφήσετε δεμένα καὶ ἀσυγχώρητα εἰς τὴν γῆν, θα μείνουν δεμένα καὶ ἀσυγχώρητα στὸν οὐρανόν. Καὶ ὅσα συγχωρήσετε εἰς τὴν γῆν, θα εἶναι συγχωρημένα καὶ λυμένα στὸν οὐρανόν.

- Ματθ. 18,19 Πάλιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντός πράγματος οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
- Ματθ. 18,19 Παλιν σας διαβεβαιώνω ὅτι, ἐὰν δύο ἀπὸ σας συμφωνήσουν εἰς τὴν γῆν γιὰ κάθε καλὸν πρᾶγμα, ποὺ ἠθέλαν ζητήσει δια τῆς προσευχῆς των, θὰ το λάβουν ἀπὸ τὸν Πατέρα μου τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
- Ματθ. 18,20 οὗ γὰρ εἰσὶ δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἑμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἶμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.
- Ματθ. 18,20 Διότι ὅπου δύο ἢ τρεῖς εἰσὶ συγκεντρωμένοι στὸ ὄνομά μου καὶ δια σκοπὸν σύμφωνον με τὸ θέλημά μου, ἐκεῖ εἶμι καὶ ἐγὼ ἐν μέσῳ αὐτῶν, διὰ νὰ τοὺς φωτίζω, νὰ τοὺς εὐλογῶ καὶ νὰ τοὺς ἐνισχύω”.
- Ματθ. 18,21 Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπε· Κύριε, ποσάκις ἁμαρτήσῃ εἰς ἐμέ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως ἐπτάκις;
- Ματθ. 18,21 Τότε ἐπλησίασε πρὸς αὐτὸν ὁ Πέτρος καὶ εἶπε· “Κυριε, πόσες φορές θὰ φταιῖξῃ εἰς ἐμέ ὁ ἀδελφός μου καὶ θὰ τὸν συγχωρήσῃ; ἕως ἐπτά φορές;”
- Ματθ. 18,22 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· οὐ λέγω σοι ἕως ἐπτάκις, ἀλλ’ ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ.
- Ματθ. 18,22 Εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· “Δεν σου λέγω ἕως ἐπτά φορές, ἀλλὰ ἕως ἑβδομήκοντα ἐπτά φορές, πάντοτε δηλαδὴ θὰ συγχωρήσῃς”.
- Ματθ. 18,23 Διὰ τοῦτο ὁμοιωθῇ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συναῖραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ.
- Ματθ. 18,23 Τὸ καθήκον νὰ συγχωροῦμεν αὐτοὺς ποὺ μας ἐφταιξαν εἶναι ἀπεριόριστον. Δι’ αὐτὸ καὶ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἔχει παρομοιωθῇ με ἕνα βασιλεῖα, ποὺ ἠθέλησε νὰ λογαριασθῇ με τοὺς δούλους του, στοὺς ὁποίους εἶχεν

- εμπιστευθή την διαχείρισιν των οικονομικῶν του.
- Ματθ. 18,24 ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν προσηνέχθη αὐτῷ εἰς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων.
- Ματθ. 18,24 Εκεί δε που ἤρχισε να εξετάζη τους λογαριασμούς, του ἔφεραν βιαίως ἓναν, που του χρεωστούσε το τεράστιον πόσον των δέκα χιλιάδων ταλάντων.
- Ματθ. 18,25 μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πραθῆναι καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι.
- Ματθ. 18,25 Επειδὴ δε δεν εἶχε να επιστρέψη ὅσα χρεωστούσε, διέταξε ο κύριός του να πωληθῇ ὡς δούλος αὐτός και η γυναῖκα του και τα παιδιά του και ὅλα ὅσα εἶχε, δια να εξοφληθῇ ἔτσι ἔστω και μέρος ἀπὸ το χρέος.
- Ματθ. 18,26 πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνει αὐτῷ λέγων· κύριε, μακροθύμησον ἐπ’ ἐμοὶ καὶ πάντα σοι ἀποδώσω.
- Ματθ. 18,26 Επεσε τότε κατὰ γῆς ο δούλος εκείνος, τον επροσκυνούσε και ἔλεγε· “Κυριε, δείξε επιείκειαν και μακροθυμίαν εἰς ἐμέ και ὅλα ὅσα σου χρεωστώ, θα σου τα πληρώσω”.
- Ματθ. 18,27 σπλαγχνισθεῖς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν αὐτὸν καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ.
- Ματθ. 18,27 Εφάνη δε σπλαγχνικός ο Κυριος του δούλου εκείνου, τον αφήκεν ελεύθερον και του εχάρισεν ὅλον το χρέος.
- Ματθ. 18,28 ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος εὔρεν ἓνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὥφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε λέγων· ἀπόδος μοι εἴ τι ὀφείλεις.
- Ματθ. 18,28 Ἀλλ’ ἐκεῖνος ο δούλος ὅταν εβγήκεν ἔξω, ευρήκε ἓνα ἀπὸ τους συνδούλους του, ο ὅποιος του χρεωστούσε το μηδαμινόν ποσόν των εκατό δηναρίων. Ἀμέσως τον επιασε και τον επίεζε κατὰ τον πλεον σκληρόν τρόπον λέγων· Πλήρωσέ μου ο,τι μου χρεωστάς.
- Ματθ. 18,29 πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ παρεκάλει αὐτὸν λέγων· μακροθύμησον ἐπ’ ἐμοὶ καὶ

ἀποδώσω σοι·

Ματθ. 18,29 Επεσε τότε ο σύνδουλος εκείνος εις τα πόδια αυτού και τον παρακαλούσε λέγων· Δείξε σε μένα επιείκειαν και μακριθυμίαν και θα σου επιστρέψω τα οφειλόμενα.

Ματθ. 18,30 ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν ἕως οὗ ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον.

Ματθ. 18,30 Αυτός δε δεν ήθελε να ακούση τίποτε, αλλά επήγε και τον κατήγγειλε εις τας αρχάς και τον έβαλε εις την φυλακήν, έως ότου πληρώση το χρέος του.

Ματθ. 18,31 ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν σφόδρα, καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα.

Ματθ. 18,31 Οι άλλοι σύνδουλοί του, όταν είδαν αυτά που έγιναν, ελυπήθηκαν πάρα πολύ και ελθόντες στον κύριόν των του διηγήθηκα με ακρίβειαν όλα τα γεγονότα.

Ματθ. 18,32 τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ· δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με.

Ματθ. 18,32—Τότε εκάλεσε αὐτόν ο κύριός του και του είπε· Δούλε πονηρέ, ὅλο το τεράστιον εκείνο χρέος σου το εχάρισα, διότι με παρεκάλεσες.

Ματθ. 18,33 οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ ἐγὼ σε ἠλέησα;

Ματθ. 18,33 Δεν έπρεπε και συ να λυπηθής και να ελεήσης τον σύνδουλό σου, όπως εγώ ο Κυριος σου σε ελυπήθηκα και σε ελέησα;

Ματθ. 18,34 καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς ἕως οὗ ἀποδῶ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ.

Ματθ. 18,34 Και οργισθείς ο κύριός του τον έβαλε εις την φυλακήν και τον παρέδωκε στους βασανιστάς, δια να τον βασανίζουν, μέχρις ότου εξοφλήση όλον το χρέος του.

Ματθ. 18,35 Οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσῃ ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν

ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

Ματθ. 18,35

Ετσι και ο Πατήρ μου ο επουράνιος θα κάμη εις σας εάν δεν συγχωρήτε ο καθένας στον αδελφόν του, με όλην σας την καρδιά, τα πταίσματα, που έχει κάμει απέναντί σας”.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 19

Ματθ. 19,1

Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους μετήρην ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

Ματθ. 19,1

Οταν δε ετελείωσεν ο Ιησούς τας ομιλίας αυτάς, ανεχώρησε ἀπο την Γαλιλαίαν και ἦλθε εις τα ὅρια της Ιουδαίας πέραν ἀπο τον Ιορδάνην.

Ματθ. 19,2

καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ.

Ματθ. 19,2

Και ηκολούθησαν αὐτόν πλήθη πολλά και εθεράπευσεν ἐκεῖ τους μεταξύ αυτών ασθενεῖς.

Ματθ. 19,3

Καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι πειράζοντες αὐτόν καὶ λέγοντες αὐτῷ· εἰ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν;

Ματθ. 19,3

Και οι Φαρισαῖοι προσήλθαν εις αὐτόν με σκοπόν να τον παγιδεύσουν και τον εκθέσουν με τας δολίας ερωτήσεις των, και τον ηρώτησαν, εάν επιτρέπεται εις ένα άνδρα να διώξη την γυναῖκα του δια κάθε αιτίαν, που αὐτός ήθελεν εὖρει;

Ματθ. 19,4

ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ’ ἀρχῆς ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν,

Ματθ. 19,4

Απεκρίθη δε και ειπεν εις αυτοὺς· “δεν εδιαβάσατε στο πρώτον βιβλίον της Γραφής ὅτι ο δημιουργός ευθύς εξ αρχῆς ἐπλασεν άνδρα και γυναῖκα, ως ένα ανδρόγυνο και

εἶπε·

Ματθ. 19,5 ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ κολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν;

Ματθ. 19,5 Ἐνεκα τούτου θα εγκαταλείψη ο ἄνθρωπος τον πατέρα και την μητέρα του και θα προσκολληθῇ εἰς την γυναῖκα αὐτοῦ και θα εἶναι οἱ δύο μία σαρκ, ἓνα σῶμα;

Ματθ. 19,6 ὥστε οὐκέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία. ὁ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.

Ματθ. 19,6 Ὡστε δεν εἶναι πλέον δύο, ἀλλὰ μία σαρκ. Το ανδρόγυνο λοιπόν, το οποίον ο Θεός τόσο στενά συνήνωσε, ο ἄνθρωπος ας μη το χωρίση. (Πως εἶναι δυνατόν να χωρίση εἰς δύο ἓνα σῶμα και να ζήση το σῶμα αὐτό;”).

Ματθ. 19,7 λέγουσιν αὐτῷ· τί οὖν Μωσῆς ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου καὶ ἀπολῦσαι αὐτήν;

Ματθ. 19,7 Λεγουν εἰς αὐτόν· “Τοτε διατί ο Μωϋσῆς ἐπέτρεψε το διαζύγιον και παρήγγειλε να δίδῃ ο ἄνδρας εἰς την γυναῖκα γραπτὸν διαζύγιον και να την ἀπολύῃ;”

Ματθ. 19,8 λέγει αὐτοῖς· ὅτι Μωσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν· ἀπ’ ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτω.

Ματθ. 19,8 Λεγει εἰς αὐτούς ὅτι ο “Μωϋσῆς ἐπέτρεψε εἰς σας να χωρίζετε τας γυναῖκας σας, ἕνεκα της σκληροκαρδίας σας, (δια να προλάβῃ χειρότερα ἐγκλήματα, τα οποία ἠμπορούσατε να διαπράξετε, δια να ἀπαλλαγῇτε ἀπὸ την ανεπιθύμητον σύζυγον). Ἀλλὰ ἀπὸ την ἀρχὴν της δημιουργίας δεν εἶχε γίνῃ ἐτσι.

Ματθ. 19,9 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται· καὶ ὁ ἀπολυμένην γαμήσας μοιχᾶται.

Ματθ. 19,9 Σας λέγω δε τούτο· ὅτι ὅποιος χωρίσει την γυναῖκα αὐτοῦ, δι' οἰανδήποτε ἄλλην αἰτίαν πλην της πορνείας, και

νυμφεφθή άλλην, διαπράττει μοιχείαν· και εκείνος που θα λάβη ως σύζυγον διαζευγμένην γυναίκα, διαπράττει μοιχείαν”.

Ματθ. 19,10 λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικός, οὐ συμφέρει γαμῆσαι.

Ματθ. 19,10 Λεγουσιν εἰς αὐτόν οἱ μαθηταὶ του· “ἐὰν ἐτσι ἔχουν τα πράγματα, ἐὰν τόσο στενὴ εἶναι ἡ σχέσις του ἀνδρογύνου και μία μόνη ἡ αἰτία που δικαιολογεῖ το διαζύγιον, τότε δεν συμφέρει να ἔρχεται κανεὶς εἰς γάμον”.

Ματθ. 19,11 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον τοῦτον, ἀλλ’ οἷς δέδοται·

Ματθ. 19,11 Ο δε Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· “δεν παραδέχονται ὅλοι με τον νουν και την καρδίαν τον λόγον αὐτόν, ἀλλὰ ἐκείνοι στους οποιους ἔχει δοθῇ ἀπὸ τον Θεόν το χάρισμα να μποροῦν να μείνουν ἀγαμοι και αγνοί.

Ματθ. 19,12 εἰσὶ γὰρ εὐνοῦχοι οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτω. καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ὁ δυνάμενος χωρεῖν χωρεῖτω.

Ματθ. 19,12 Διότι υπάρχουν ευνούχοι, οἱ οἱ εγεννήθησαν τέτοιοι εκ κοιλίας μητρός. Και υπάρχουν ευνούχοι, οἱ οἱ ευνουχίσθησαν ἀπὸ τους ἀνθρώπους. (Και οἱ μεν και οἱ δε εἶναι ἀνίκανοι δια γάμον και κατ' ἀνάγκην μένουν ἀγαμοι). Υπάρχουν ὅμως και ἄλλοι ευνούχοι οἱ οἱ δια να αφοσιωθοῦν εἰς την βασιλείαν του Θεοῦ και κερδήσουν ἀσφαλέστερα την σωτηρίαν, ηγωνίσθησαν κατὰ της ἐμφύτου ορμῆς, αυτοπροαιρέτως ἀπέχουν ἀπὸ τον γάμον και ζουν ἰσοβίως αγνοί και παρθένοι. Οποῖος ἡμπορεῖ να παραδεχθῇ και να εφαρμόσῃ τον λόγον αὐτόν, ας προχωρήσῃ στον δρόμον της σωφροσύνης και αγνότητος”.

- Ματθ. 19,13 Τότε προσηνέχθη αὐτῷ παιδιά, ἵνα ἐπιθῇ αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ προσεύξηται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς.
- Ματθ. 19,13 Τότε ἔφεραν πρὸς αὐτὸν μικρά παιδιά, δια να βάλῃ ἐπάνω εἰς τα κεφάλια τα χέρια του, να τα ευλογήσῃ και να προσευχηθῇ δι' αὐτά. Οἱ μαθηταὶ ὁμως, δια να μη ενοχληθῇ ο διδάσκαλός των, ἐπέπληξαν ἐκείνους που τα ἔφεραν.
- Ματθ. 19,14 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· ἄφετε τὰ παιδιά καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρὸς με· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
- Ματθ. 19,14 Ἀλλὰ ο Ἰησοῦς εἶπεν· “ἀφήστε τα παιδιά και μη τα εμποδίζετε να ἐλθουν πρὸς ἐμέ. Διότι εἰς αὐτά, και εἰς ἐκείνους που ομοιάζουν με αὐτά ὡς πρὸς την ἀπλότητα και την αθωότητα, ἀνήκει ἡ βασιλεία των ουρανῶν”.
- Ματθ. 19,15 καὶ ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἐπορεύθη ἐκεῖθεν.
- Ματθ. 19,15 Καὶ αφοῦ ἔβαλε τα χέρια ἐπάνω τους και τα ευλόγησε, ανεχώρησε ἀπὸ ἐκεῖ.
- Ματθ. 19,16 Καὶ ἰδοὺ εἷς προσελθὼν εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον;
- Ματθ. 19,16 Καὶ ἰδοὺ ἓνας προσήλθε εἰς αὐτὸν και του εἶπε· “διδάσκαλε ἀγαθέ, τι ἀγαθὸν πρέπει να κάμω, δια να ἔχω ζωὴν αἰώνιον;”
- Ματθ. 19,17 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός. εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐντολάς.
- Ματθ. 19,17 Ο δε Ἰησοῦς του εἶπε· “τι με λέγεις ἀγαθόν, αφοῦ με νομίζεις ἀπλοὺν ἄνθρωπον; Κανεῖς δεν εἶναι ἀπόλυτα ἀγαθός, εἰ μὴ μόνον ἓνας, ο Θεός. Ἐάν δε θέλῃς να εἰσέλθῃς εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, τήρησε τὰς ἐντολάς”.
- Ματθ. 19,18 λέγει αὐτῷ· ποίας; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· τὸ οὐ φονεύσεις, οὐ μοιχεύσεις, οὐ κλέψεις, οὐ ψευδομαρτυρήσεις,
- Ματθ. 19,18 Λεγει εἰς αὐτόν· “ποίας;” Ο δε Ἰησοῦς του εἶπε· “τὰς

- γνωστάς, δηλαδή το να μη φονεύσης, να μη μοιχεύσης, να μη κλέψης, να μη ψευδομαρτυρήσης,
- Ματθ. 19,19 τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν.
- Ματθ. 19,19 τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου. Και να αγαπήσης τον πλησίον σου, ὅπως τον εαυτὸν σου”.
- Ματθ. 19,20 λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ;
- Ματθ. 19,20 Λεγει εις αὐτὸν ο νεὸς με κάποιαν προχειρότητα· “ὅλα αὐτὰ τα ἔχω τηρήσει ἀπὸ την νεανική μου ηλικίαν· τι μου λείπει ἀκόμη δια να γίνω ἄξιος της βασιλείας των ουρανῶν;”
- Ματθ. 19,21 ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι.
- Ματθ. 19,21 Εἶπε εις αὐτὸν ο Ιησοῦς· “Εἰς θέλῃς να εἶσαι τέλειος, πῆγαινε, πώλησε τα ὑπάρχοντά σου, μοίρασέ τα στους πτωχοὺς και θα ἀποκτήσης θησαυρὸν στον ουρανόν, και ἔλα ἀκολουθήσέ με”.
- Ματθ. 19,22 ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλὰ.
- Ματθ. 19,22 Αλλ’ ὅταν ο νεὸς ἤκουσε αὐτὸν τον λόγον, ἐφυγε λυπημένος, διότι εἶχε πολλὰ κτήματα και η καρδιά του ἦταν κολλημένη εις αὐτά.
- Ματθ. 19,23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
- Ματθ. 19,23 Ο δε Ιησοῦς εἶπε στους μαθητάς του· “ἀληθινὰ σας λέγω ὅτι πολὺ δύσκολα θα εἰσέλθῃ πλούσιος εις την βασιλείαν των ουρανῶν.
- Ματθ. 19,24 πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

- Ματθ. 19,24 Και πάλιν σας λέγω, είναι ευκολώτερον να περάση γκαμήλα από την τρύπα που ανοίγει η βελόνη, παρά πλούσιος να εισέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ”.
- Ματθ. 19,25 ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐξεπλήσσοντο σφόδρα λέγοντες· τίς ἄρα δύναται σωθῆναι;
- Ματθ. 19,25 Οταν ἀκουσαν οἱ μαθηταὶ τὰ λόγια αὐτά, ἔπεσαν εἰς μεγάλην ἐκπληξιν καὶ με κάποια αποκαρδίωσιν εἶπαν· “ποιὸς τάχα ἡμπορεῖ νὰ σωθῇ;”
- Ματθ. 19,26 ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεῷ πάντα δυνατὰ ἐστι.
- Ματθ. 19,26 Ο δε Ἰησοῦς τοὺς ἐκύνταξε κατὰματα καὶ εἶπεν· “ἡ σωτηρία εἶναι δια τοὺς ἀνθρώπους ἔργον ἀδύνατον, ἀλλὰ στον Θεόν ὅλα εἶναι δυνατὰ, ἄρα καὶ ἡ σωτηρία τῶν πλουσίων, ὅπως καὶ ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι κατὰ κάποιον τρόπον ἀνακατεῦνται με χρήματα καὶ κτήματα. Ἀρκεῖ νὰ ἔχουν τὴν διάθεσιν τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ θυσίας”.
- Ματθ. 19,27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν;
- Ματθ. 19,27 Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος καὶ τοῦ εἶπε· “ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήσαμεν ὅλα καὶ σε ἠκολουθήσαμεν. Ποία τάχα θὰ εἶναι ἡ ἀμοιβή μας;”
- Ματθ. 19,28 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ.
- Ματθ. 19,28 Ο δε Ἰησοῦς ἀπήντησεν εἰς αὐτοὺς· “σας διαβεβαιῶν ὅτι σεις ποὺ με ἔχετε ἀκολουθήσει ἐδῶ εἰς τὴν γῆν, ὅταν εἰς τὴν συντέλεια τῶν αἰῶνων ἀναδημιουργηθῇ νέος κόσμος καὶ ἀναστηθῶν οἱ νεκροὶ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθίσῃ ἐπάνω στον ἐνδοξον θρόνον τοῦ, τότε καὶ σεις θὰ καθίσετε

επάνω εις δώδεκα θρόνους, δια να κρίνετε τας δώδεκα φυλάς του Ισραήλ.

Ματθ. 19,29 καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίας ἢ ἀδελφούς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήψεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει.

Ματθ. 19,29 Και κάθε ένας, ο οποίος προς χάριν μου αφήκε οικίας η αδελφούς η αδελφάς η πατέρα η μητέρα η γυναίκα η χωράφια, θα λάβη εδώ εις την γην εκατό φορές περισσότερα και, το σπουδαιότερον, θα κληρονομήση την αιωνίαν ζωήν.

Ματθ. 19,30 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.

Ματθ. 19,30 Πολλοὶ δε που στον κόσμον αὐτόν, ἕνεκα των αξιωμάτων τα οποία κατέχουν και ὄχι δια την αρετὴν των, εἶναι πρῶτοι, εις την βασιλείαν των ουρανῶν θα εἶναι τελευταῖοι και πολλοὶ που στον κόσμον αὐτόν θεωροῦνται τελευταῖοι, θα εἶναι ἐκεῖ πρῶτοι.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 20

Ματθ. 20,1 Ὅμοία γάρ ἐστίν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη, ὅστις ἐξῆλθεν ἄμα πρωτὶ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.

Ματθ. 20,1 Δια να εννοήσετε δε αὐτήν την ἀλήθειαν, ἀκούσατε μία παραβολήν. Ἡ βασιλεία των ουρανῶν εἶναι ὁμοία με ἓνα ἄνθρωπον νοικοκύρην, ο οποίος πρωτὶ-πρωτὶ ἐβγήκε να μισθώση ἐργάτας δια το ἀμπέλι του.

Ματθ. 20,2 καὶ συμφωνήσας μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.

Ματθ. 20,2 Και αφού ἐσυμφώνησε με τους ἐργάτας να τους πληρώνη ὡς ἡμερομίσθιον ἓνα δηνάριον, τους ἐστείλε στο ἀμπέλι

του.

- Ματθ. 20,3 καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς,
- Ματθ. 20,3 Εβγήκε πάλιν κατὰ τας ἐννέα το πρωὶ εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ εἶδε ἄλλους ἐργάτας νὰ στέκουν ἐκεῖ χωρὶς ἐργασίαν καὶ νὰ περιμένουν μήπως τοὺς μισθώσῃ κανεῖς.
- Ματθ. 20,4 καὶ ἐκείνοις εἶπεν· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον δώσω ὑμῖν. οἱ δὲ ἀπηλθον.
- Ματθ. 20,4 Καὶ εἰς ἐκείνους εἶπε· Πηγαίνετε καὶ σεις στὸ ἀμπέλι καὶ ὅ,τι εἶναι δίκαιον θὰ σας δώσω. Καὶ ἐκεῖνοι ἐπήγαν.
- Ματθ. 20,5 πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως.
- Ματθ. 20,5 Καὶ πάλιν ἐβγήκε κατὰ τας δώδεκα καὶ τας τρὶς ἀπόγευμα καὶ ἔκαμε τὸ ἴδιο.
- Ματθ. 20,6 περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν εὗρεν ἄλλους ἐστῶτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς· τί ὧδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί;
- Ματθ. 20,6 Ὅταν δὲ κατὰ τας πέντε ἐβγήκε, εὗρε καὶ ἄλλους ἐργάτας νὰ στέκουν χωρὶς ἐργασίαν καὶ τοὺς λέγει· Διατί στέκεσθε ἐδῶ ὅλην τὴν ἡμέραν ἀνεργοί;
- Ματθ. 20,7 λέγουσιν αὐτῷ· ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον λήψεσθε.
- Ματθ. 20,7 Λέγουν πρὸς αὐτόν· Διότι κανεῖς δὲν μας ἐμισθώσε. Λέγει εἰς αὐτούς· Πηγαίνετε καὶ σεις στὸ ἀμπέλι μου καὶ ὅ,τι εἶναι δίκαιον θὰ πάρετε.
- Ματθ. 20,8 ὥσπας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων.
- Ματθ. 20,8 Ὅταν δὲ ἐβράδιασε, λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελιοῦ στὸν διαχειριστήν του· Καλεσε τοὺς ἐργάτας καὶ δώσε τοὺς τὸν

μισθόν, αρχίζοντας από τους τελευταίους και προχωρώντας στους πρώτους.

Ματθ. 20,9 καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον.

Ματθ. 20,9 Καὶ ὅταν ἦλθαν αὐτοὶ που ἐπίασαν δουλειὰ κατὰ τὰς πέντε το ἀπόγευμα, ἐπῆρε ὁ καθένας τοὺς ἀπὸ ἑνὸς δηνάριον.

Ματθ. 20,10 ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται, καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον.

Ματθ. 20,10 Ὅταν δὲ ἦλθαν οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν ὅτι θὰ πάρουν περισσότερα, ἀλλὰ ἐπῆραν καὶ αὐτοὶ ἀπὸ ἑνὸς δηνάριον.

Ματθ. 20,11 λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότη

Ματθ. 20,11 Ὅταν ὁμως το ἐπῆραν, ἐμουρμούριζαν δυσανεχόμενοι ἐναντίον τοῦ οἰκοδεσπότη

Ματθ. 20,12 λέγοντες ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας τοῖς βαστάσασιν τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα.

Ματθ. 20,12 καὶ ἔλεγον ὅτι αὐτοὶ οἱ τελευταῖοι μίαν μόνον ὥρα ἐδούλεψαν καὶ τοὺς ἐπλήρωσες ἴσα με ἡμᾶς οἱ οἱποῖοι ἐβαστάσαμε τὸ ὁλοήμερον βάρος τῆς ἐργασίας καὶ ὅλον τὸν καύσωνα.

Ματθ. 20,13 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἐνὶ αὐτῶν· ἐταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι;

Ματθ. 20,13 Ὁ οἰκοδεσπότης ἀπεκρίθη καὶ εἶπε εἰς ἕνα ἀπὸ αὐτῶν· Φίλε, δὲν σε ἀδικῶ· δὲν συνεφώνησες μαζὴ μου ἕνα δηνάριο ὡς ἡμερομίσθιον;

Ματθ. 20,14 ἄρον τὸ σὸν καὶ ὑπάγε· θέλω δὲ τοῦτω τῷ ἔσχατῳ δοῦναι ὥς καὶ σοί·

Ματθ. 20,14 Παρε, λοιπόν, αὐτὸ που σου ἀνήκει καὶ πηγαινε. Θέλω δὲ εἰς αὐτὸν τὸν τελευταῖον νὰ δώσω ὅ,τι ἔδωσα καὶ εἰς σε·

Ματθ. 20,15 ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; εἰ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ἐστίν ὅτι ἐγὼ ἀγαθὸς εἰμι;

Ματθ. 20,15 ἢ μήπως δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ κάνω, ὅ,τι θέλω εἰς τὴν

ιδικήν μου περιουσίαν. Ἡ εἰς τὸ μάτι σου εἶναι φθονερό και
αχόρταστο διότι ἐγὼ εἶμαι αγαθός, ποῖος πταίει; Ασφαλὼς ἡ
ιδική σου μοχθηρία.

Ματθ. 20,16 Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι
ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Ματθ. 20,16 Ἐτσι θα εἶναι πρῶτοι αὐτοὶ που ἐκλήθησαν τελευταῖα και
εργάσθησαν με ζήλον και θα εἶναι τελευταῖοι οἱ πρῶτοι,
ἐνεκα του φθόνου και της χαλαρώσεως των. Διότι πολλοὶ
εἶναι ἐκεῖνοι που ἔχουν κληθῆ, ὀλίγοι ὁμως εἶναι οἱ
ἐκλεκτοί, που θα εργασθούν μέχρι τέλους με φλογερὰν
ἐπιθυμίαν και θερμόν ζήλον”.

Ματθ. 20,17 Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα παρέλαβε τοὺς
δώδεκα μαθητάς κατ’ ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ εἶπεν αὐτοῖς.

Ματθ. 20,17 Οταν δε ἀνέβαινε ο Ἰησοῦς εἰς τα Ἱεροσόλυμα, ἐπῆρε τους
δώδεκα μαθητάς του ἰδιαίτερος και καθὼς ἐβάδιζαν εἰς την
οδὸν εἶπεν εἰς αὐτοὺς.

Ματθ. 20,18 ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ
γραμματεῦσι καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ,

Ματθ. 20,18 “Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν τώρα εἰς Ἱεροσόλυμα και ο Υἱὸς του
ανθρώπου θα παραδοθῇ στους ἀρχιερεῖς και γραμματεῖς
και θα τον καταδικάσουν εἰς θάνατον

Ματθ. 20,19 καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι
καὶ μαστιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
ἀναστήσεται.

Ματθ. 20,19 και θα τον παραδώσουν στους εἰδωλολάτραι στρατιώταις
της Ρώμης, δια να τον ἐμπαΐξουν και να τον μαστιγώσουν
και να τον σταυρώσουν· ἀλλὰ κατὰ την τρίτην ἡμέραν θα
ἀναστηθῇ”.

Ματθ. 20,20 Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου
μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς προσκυνοῦσα καὶ αἰτοῦσά τι παρ’
αὐτοῦ.

- Ματθ. 20,20 Τότε τον επλησίασεν η μητέρα των υιών του Ζεβεδαίου, μαζί με τα παιδιά της, τον επροσκύνησε με ευλάβειαν και εφαινετο ότι κάτι ήθελε να ζητήσει από αυτόν.
- Ματθ. 20,21 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· τί θέλεις; λέγει αὐτῷ· εἰπέ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοὶ μου εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
- Ματθ. 20,21 Ο δε Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτήν· “τι θέλεις;” Λεγει εἰς αὐτόν· “Δώσε ἐντολήν να καθίσουν τα δύο αὐτά παιδιά μου ο ἕνας ἀπὸ τα δεξιά σου και ο ἄλλος ἀπὸ τα αριστερά σου, ὅταν συ θα αναλάβης την βασιλείαν σου”.
- Ματθ. 20,22 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε. δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν, ἢ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; λέγουσιν αὐτῷ· δυνάμεθα.
- Ματθ. 20,22 Απεκρίθη δε ο Ἰησοῦς και εἶπε· “δεν γνωρίζετε, τι ζητεῖτε. Ἡμπορεῖτε να πῖετε το ποτήριον του πόνου, το ὁποῖον ἐγὼ μέλλω να πῖω, η να βαπτισθῆτε το βάπτισμα του αἵματος και των παθημάτων, το ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι;” Λεγουν εἰς αὐτόν· “ἡμποροῦμεν”.
- Ματθ. 20,23 καὶ λέγει αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ’ οἷς ἡτοιμάσται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου.
- Ματθ. 20,23 Και λέγει εἰς αὐτούς· “το μεν ποτήριόν μου θα το πῖετε και το βάπτισμα των παθημάτων, το ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι, θα βαπτισθῆτε. Το να καθίσετε ὁμως εἰς τα δεξιά μου και τα αριστερά μου δεν εἶναι ἰδικόν μου δικαίωμα να το δώσω εἰς ὅποιον ἀπλῶς το ζητήσει· ἀλλὰ θα δοθῇ ἀπὸ τον δίκαιον Πατέρα μου εἰς ἐκείνους δια τους ὁποίους ἔχει ετοιμασθῇ” (δηλαδή δια τους πιστοὺς εἰς αὐτόν και καλοὺς αγωνιστάς στον δρόμον της ἀρετῆς).
- Ματθ. 20,24 καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἡγανάκτησαν περὶ τῶν δύο

ἀδελφῶν.

- Ματθ. 20,24 Και οι δέκα όταν ήκουσαν αυτά, ηγανάκτησαν δια την φιλόδοξον συμπεριφοράν των δύο αδελφών, οι οποίοι επροσπαθούσαν να τους παραγκωνίσουν, δια να λάβουν αυτοί τα μεγαλύτερα αξιώματα.
- Ματθ. 20,25 ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς εἶπεν· οἴδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.
- Ματθ. 20,25 Ο δε Ιησούς τους εκάλεσε κοντά του και τους εἶπε· “ξέρετε, ὅτι οι ἄρχοντες των εθνῶν φέρονται δεσποτικῶς προς αυτά σαν ἀπόλυτοι κυρίαρχοί των και εκείνοι που κατέχουν μεγάλα αξιώματα ασκούν ανεξέλεκτον τυραννικήν κυριαρχίαν εις αυτούς, σαν να τους ἔχουν δούλους.
- Ματθ. 20,26 οὐχ οὕτως ἔσται ἐν ὑμῖν, ἀλλ’ ὅς ἐάν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔσται ὑμῶν διάκονος,
- Ματθ. 20,26 Τετοιο πράγμα ὁμως μεταξύ σας δεν πρέπει να συμβαίνει. Αλλ’ ὅποιος θέλει να αναδειχθῇ μέγας μεταξύ σας, ας εἶναι υπηρέτης σας.
- Ματθ. 20,27 καὶ ὅς ἐάν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσται ὑμῶν δοῦλος·
- Ματθ. 20,27 Και ὅποιος θέλει να εἶναι μεταξύ σας πρῶτος, οφείλει να γίνῃ δούλος και να προσφέρῃ εις ὅλους με αγάπην και ταπεινοφροσύνην τας υπηρεσίας του.
- Ματθ. 20,28 ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.
- Ματθ. 20,28 Οπως ακριβῶς ο υἱὸς του ἀνθρώπου δεν ἦλθε να υπηρετηθῇ, ἀλλὰ να υπηρετήσῃ και να δώσῃ την ζωὴν του λύτρον, δια να εξαγοράσῃ και ελευθερώσῃ ἀπὸ την αμαρτίαν και τον αἰώνιον θάνατον πολλούς, οι οποίοι θα πιστεύσουν εις αὐτόν”.
- Ματθ. 20,29 Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Ἰεριχῶ ἠκολούθησεν

αὐτῷ ὄχλος πολὺς.

Ματθ. 20,29 Καὶ ἐνῶ ἐβγαιναν ἀπὸ τὴν Ιεριχώ, τὸν ἠκολούθησεν λαὸς πολὺς.

Ματθ. 20,30 καὶ ἰδοὺ δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδόν, ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει, ἔκραξαν λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, υἱὸς Δαυῖδ.

Ματθ. 20,30 Καὶ ἰδοὺ δύο τυφλοὶ, ποὺ ἐκάθηντο παραπλεύρως ἀπὸ τοῦ δρόμου, καθὼς ἤκουσαν ὅτι ὁ Ἰησοῦς διέρχεται, ἐφώναξαν καὶ εἶπαν· “ἐλέησέ μας, Κυριε, συ ποὺ εἶσαι ὁ ἐνδοξὸς ἀπόγονος τοῦ Δαυῖδ”.

Ματθ. 20,31 ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν· οἱ δὲ μεῖζον ἔκραζον λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, υἱὸς Δαυῖδ.

Ματθ. 20,31 Το δε πλῆθος τοὺς ἐπέπληξε νὰ σιωπήσουν (διὰ νὰ μὴ ἐνοχλοῦν τάχα τὸν διδάσκαλον). Ἀλλὰ ἐκεῖνοι ἀκόμη δυνατώτερα ἐκραύγαζαν λέγοντες· “ἐλέησέ μας, Κυριε, υἱὸς τοῦ Δαυῖδ”.

Ματθ. 20,32 καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτοὺς καὶ εἶπε· τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν;

Ματθ. 20,32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ ἐστάθη, τοὺς ἐκάλεσε κοντὰ τοῦ καὶ τοὺς εἶπε· “τί θέλετε νὰ κάμω εἰς σας;”

Ματθ. 20,33 λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἵνα ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί.

Ματθ. 20,33 Λεγουν εἰς αὐτόν· “Κυριε, θέλομεν νὰ ἀνοιχθοῦν τὰ μάτια μας”.

Ματθ. 20,34 σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Ματθ. 20,34 Ὁ δε Ἰησοῦς τοὺς εὐσπλαγχνίσθη, ἤγγισε τὰ μάτια τῶν καὶ ἀμέσως αὐτοὶ ἀπέκτησαν τὸ φῶς τῶν καὶ με εὐγνωμοσύνην πολλήν τὸν ἠκολούθησαν.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 21

- Ματθ. 21,1 Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἦλθον εἰς Βηθσφαγῇ πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητὰς
- Ματθ. 21,1 Οταν δε ἐπλησίασαν εἰς τα Ἱεροσόλυμα καὶ ἦλθαν εἰς Βηθσφαγή, κοντὰ στο ὄρος των ελαιῶν, τότε ἐστειλε ο Ἰησοῦς δύο μαθητάς
- Ματθ. 21,2 λέγων αὐτοῖς· πορεύθητε εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθέως εὐρήσετε ὄνον δεδεμένην καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες ἀγάγετέ μοι.
- Ματθ. 21,2 λέγων εἰς αὐτοῦς· “πηγαίνετε στο χωριό, που εἶναι ἀπέναντί σας, καὶ ἀμέσως θα βρῆτε ἐκεῖ μίαν δεμένην ὄνον καὶ το πουλᾶρι μαζή της· λύσατέ την καὶ φέρετέ τα εἰς ἐμέ.
- Ματθ. 21,3 καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τι, ἐρεῖτε ὅτι ὁ Κύριος αὐτῶν χρεῖαν ἔχει· εὐθέως δὲ ἀποστέλλει αὐτούς.
- Ματθ. 21,3 Καὶ ἂν κανεῖς σας πῃ τίποτε καὶ θελήσῃ νὰ σας ἐμποδίσῃ, θα πῆτε· “Ὅτι ὁ Κύριος τα χρειάζεται· πολὺ δε σύντομα θα σας τα ἐπιστρέψῃ”.
- Ματθ. 21,4 τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος·
- Ματθ. 21,4 Ὅλο δε αὐτὸ ἐγένε, διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ ἐκεῖνο που ἐλέχθη διὰ τοῦ προφήτου Ζαχαρίου, ὁ ὁποῖος εἶπε·
- Ματθ. 21,5 εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών, ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται σοὶ πρᾶς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου.
- Ματθ. 21,5 “νὰ πῆτε εἰς τὴν θυγατέρα Σιών, τὴν Ἱερουσαλήμ, ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται πρὸς σε, πρᾶος καὶ ταπεινός, καθήμενος ἐπάνω εἰς ὄνον καὶ εἰς πουλᾶρι, γέννημα ὑποζυγίου”.
- Ματθ. 21,6 πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς

- προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
- Ματθ. 21,6 Επήγαν οἱ μαθηταὶ καὶ ἔκαμαν καθὼς τοὺς διέταξε ὁ Ἰησοῦς. (Καὶ αναμφιβόλως εθαύμασαν, ὅταν εἶδαν ὅτι τὰ πράγματα ἐγίναν, ὅπως ἀκριβῶς τοὺς εἶχε προεῖπει ὁ Διδάσκαλος).
- Ματθ. 21,7 ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν.
- Ματθ. 21,7 Εφεραν πράγματι τὴν ὄνον καὶ τὸ πουλᾶρι τῆς, ἔβαλαν ἐπάνω εἰς αὐτὰ τὰ ἐνδύματα τῶν, ἐπάνω εἰς τὰ ὁποῖα καὶ ἐκάθισεν ὁ διδάσκαλος.
- Ματθ. 21,8 ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ, ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἐστρώννουν ἐν τῇ ὁδῷ.
- Ματθ. 21,8 Τα δε πολλὰ πλήθη τοῦ λαοῦ, ποὺ συνώδευαν τὸν Κύριον, ἐστρωναν εἰς ἐνδειξὶν σεβασμοῦ τὰ ἐνδύματά τῶν στὸν δρόμον, διὰ νὰ περάσῃ ἐπάνω ἀπὸ αὐτὰ ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ ἄλλοι ἔκοπταν κλάδους ἀπὸ δένδρα καὶ ἐστρωναν στὸν δρόμον.
- Ματθ. 21,9 οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες· ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυῖδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.
- Ματθ. 21,9 Τα πλήθη δε τοῦ λαοῦ, τόσον ἐκεῖνα ποὺ προηγούντο ὅσον καὶ ἐκεῖνα ποὺ ἀκολουθοῦσαν, ἐφώναζαν δυνατὰ καὶ ἔλεγαν· “δόξα καὶ ὕμνος στὸν ἐνδοξὸν ἀπόγονον τοῦ Δαυῖδ· εὐλογημένος ας εἶναι αὐτός ποὺ ἐρχεται ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ σώσῃ τὸν λαόν· δοξολογίας καὶ ὕμνους στὸν Μεσσίαν ας ψάλλουν αἱ στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων, ποὺ εἶναι στοὺς οὐρανοὺς”.
- Ματθ. 21,10 καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα· τίς ἐστὶν οὗτος;
- Ματθ. 21,10 Ὄταν δε εἰσῆλθεν αὐτός εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, συνεκλονίσθη ἡ

- πόλις ὅλη ἀπὸ τὴν μεγαλοπρεπὴ πομπὴν καὶ ἐρωτοῦσαν οἱ κάτοικοι· “ποιὸς εἶναι αὐτός;”
- Ματθ. 21,11 οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ προφήτης ὁ ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας.
- Ματθ. 21,11 Τα δε πλήθη ἔλεγον· “Αὐτός ἐστὶν ὁ Ἰησοῦς, ὁ προφήτης ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας”.
- Ματθ. 21,12 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψε καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστερὰς,
- Ματθ. 21,12 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς στὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐξεδίωξε ἀπὸ τὰς αὐλὰς τοῦ ἱεροῦ τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας, ἀνέτρεψε τὰ τραπέζια τῶν ἀργυραμοιβῶν καὶ τὰ καθίσματα αὐτῶν ποὺ πωλοῦσαν περιστέρια πρὸς θυσίαν.
- Ματθ. 21,13 καὶ λέγει αὐτοῖς· γέγραπται, ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον ληστῶν.
- Ματθ. 21,13 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς· “εἶναι γραμμένον εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφήν· Ὁ οἶκος μου θὰ ὀνομασθῇ οἶκος προσευχῆς· ἀλλὰ σστον ἐκάματε, με τὴν αἰσχροκέρδειαν καὶ τὴν ἀπληστίαν σας, σπήλαιον ληστῶν”.
- Ματθ. 21,14 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ χωλοὶ καὶ τυφλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.
- Ματθ. 21,14 Καὶ προσῆλθαν πρὸς αὐτὸν ἐκεῖ στὸν ναὸν χωλοὶ καὶ τυφλοὶ καὶ τοὺς ἐθεράπευσε.(Καὶ κατὰ τὰς δραματικὰς ἐκεῖνας ἡμέρας, ποὺ προηγήθησαν ἀπὸ τὸ πάθος τοῦ, δὲν ἔπαυε νὰ ἐκδηλώνῃ με τὰ θαύματά τοῦ τὴν ἀπειρον ἀγάπην τοῦ πρὸς τοὺς πάσχοντας).
- Ματθ. 21,15 ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησε καὶ τοὺς παῖδας κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας, ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυὶδ, ἠγανάκτησαν
- Ματθ. 21,15 Ὅταν δε οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς εἶδαν τὰ θαυμαστά

αυτά έργα που έκανε ο Ιησούς και ήκουσαν τα παιδιά στον ναόν να κράζουν και να λένουν “δόξα και τιμή στον απόγονον του Δαυΐδ”, ηγανάκτησαν

Ματθ. 21,16 καὶ εἶπον αὐτῷ· ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν; ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· ναί· οὐδέποτε ἀνέγνωτε ὅτι ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον;

Ματθ. 21,16 και είπαν εις αυτόν· “ακούεις, τι λένουν αυτά τα παιδιά;” Ο δε Ιησούς τους είπε· “ναι, ακούω· αλλά διατί σεις ενοχλείσθε; Δεν έχετε, λοιπόν, ποτέ αναγνώσει εις την Γραφήν, που προλέγει ὅτι ἀπὸ στόμα νηπίων και βρεφών, που θηλάζουν ἀκόμη, συνέθεσες, ω Θεε, δοξολογίαν;”

Ματθ. 21,17 καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν καὶ ἠύλισθη ἐκεῖ.

Ματθ. 21,17 Και εγκαταλείψας αυτούς εβγήκεν ἔξω ἀπὸ την πόλιν εις την Βηθανίαν και εκεί επέρασε την νύκτα.

Ματθ. 21,18 Πρωΐας δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν ἐπείνασε·

Ματθ. 21,18 Όταν δε την πρωΐαν επέστρεψε εις την πόλιν, επείνασε·

Ματθ. 21,19 καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ’ αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὔρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον, καὶ λέγει αὐτῇ· μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῆ.

Ματθ. 21,19 Και καθὼς εἶδε μία συκιά, παραπλεύρως στον δρόμον, επλησίασε εις αὐτήν και δεν ευρήκε τίποτε, παρά μόνον φύλλα και λέγει εις αὐτήν· “ποτέ πλέον ἀπὸ σε να μη γίνη καρπὸς στον αἰῶνα”. Και ἀμέσως εξηράθηκε η συκιά. (Τούτο δε ἔκαμε ο Κυριος, δια να συμβολίσῃ την καταδίκην, που επερίμενε τους γραμματεῖς και Φαρισαίους, οι οποίοι είχαν την εξωτερικὴν εμφάνισιν της ευσεβείας, ὅχι ὁμως την δύναμιν και την ἀρετὴν αὐτῆς).

Ματθ. 21,20 καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν λέγοντες· πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ;

Ματθ. 21,20 Όταν δε εἶδαν οι μαθηταὶ το καταπληκτικὸν αὐτὸ γεγονός,

εθαύμασαν και είπαν· “πως εις την στιγμήν εξηράνθηκε η συκιά;”

Ματθ. 21,21 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ τῷ ὄρει τοῦτω εἴπητε, ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται·

Ματθ. 21,21 Απεκρίθη δε ο Ιησούς και τους είπε· “σας διαβεβαιώνω, ὅτι ἐὰν ἔχετε ακλόνητον πίστιν και δεν αμφιβάλλετε εις την δύναμιν του Θεοῦ, ὄχι μόνο το θαῦμα της συκιάς θα κάμετε, ἀλλὰ και αν πῆτε στο ὄρος τοῦτο· Σηκω και πέσε εις την θάλασσαν, θα γίνη.

Ματθ. 21,22 καὶ πάντα ὅσα ἐὰν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες, λήψεσθε.

Ματθ. 21,22 Και ὅλα ὅσα θα ζητήσετε εις την προσευχήν σας με πίστιν θα τα λάβετε”.

Ματθ. 21,23 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱερὸν προσήλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ λέγοντες· ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

Ματθ. 21,23 Όταν δε επῆγε στον ναόν, προσήλθαν την ὥραν που ἐδίδασκε οἱ πρεσβύτεροι του λαοῦ και του είπαν· “με ποίαν ἐξουσίαν κάμνεις αὐτά, και ποιός σου ἔδωκε την ἐξουσίαν να διώξης τους πωλῶντας και αγοράζοντας ἀπὸ τον ναόν, και ἐνὼ δεν ἐσπούδασες εις καμμίαν ραββινικὴν σχολήν, πως διδάσκεις στον λαόν;”

Ματθ. 21,24 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἐρωτήσω ὑμᾶς κάγὼ λόγον ἓνα, ὃν ἐὰν εἴητέ μοι, κάγὼ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Ματθ. 21,24 Απεκρίθη δε ο Ιησούς και τους είπε· “και ἐγὼ θα σας ἐρωτήσω ἓνα μόνον λόγον· αν μου ἀπαντήσετε, τότε και ἐγὼ θα σας πω με ποίαν ἐξουσίαν κάνω αὐτά, δια τα οποία σεις ἀγανακτεῖτε.

- Ματθ. 21,25 τὸ βάπτισμα Ἰωάννου πόθεν ἦν, ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων; οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς λέγοντες· ἐὰν εἴπωμεν, ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν, διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ·
- Ματθ. 21,25 Το βάπτισμα Ἰωάννου, ο οποίος ὅπως ξέρετε ἔδωσε ἐπίσημον μαρτυρίαν δι' ἐμέ, ἀπὸ που ἦτο; Προήρχετο ἀπὸ τον Θεόν η ἦτο ἀπατηλή ἐπινόησις των ἀνθρώπων;” Εκείνοι τότε εὐσυλλογίζοντο ἀπὸ μέσα των και ἔλεγαν· “εἰάν πούμε ὅτι ἦτο ἐκ Θεοῦ, θα μας πη, διατί λοιπόν δεν ἐπιστεύσατε στον Ἰωάννην και εἰς ὅσα ἐκεῖνος εἶπε δι' ἐμέ;
- Ματθ. 21,26 ἐὰν δὲ εἴπωμεν, ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄχλον, πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην.
- Ματθ. 21,26 Εἰάν δε πούμε ὅτι ἦτο ἐπινόησις ἀνθρώπων, φοβούμεθα τον λαόν, διότι ὅλοι παραδέχονται και τιμούν τον Ἰωάννην ὡς προφήτην”.
- Ματθ. 21,27 καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπον· οὐκ οἶδαμεν. ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.
- Ματθ. 21,27 Και αυτοί, οἱ ἀνεγνωρισμένοι διδάσκαλοι του Ἰσραήλ, εἶπαν στον Ἰησοῦν καταντροπιασμένοι· “δεν γνωρίζομεν”. Τους εἶπε τότε και αὐτός· “οὔτε και ἐγὼ σας λέγω με ποῖαν ἐξουσίαν κάμνω τα ἔργα αὐτά.
- Ματθ. 21,28 Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; ἄνθρωπός τις εἶχε τέκνα δύο, καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπε· τέκνον, ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου.
- Ματθ. 21,28 Ποῖαν δε γνώμην ἔχετε δι' αὐτό, που θα σας πω; Ἐνας ἄνθρωπος εἶχε δύο υἱούς και προσελθὼν στον πρώτον εἶπε· παιδί μου, πηγαινε να ἐργασθῇς σήμερα στο ἀμπέλι μου.
- Ματθ. 21,29 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐ θέλω· ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς ἀπήλθε.
- Ματθ. 21,29 Εκείνος δε ἀποκριθεὶς εἶπε· Δεν θέλω· ὕστερα ὁμως μετεμελήθη, ἀλλάξε γνώμην και ἐπήγε.

- Ματθ. 21,30 καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἐγὼ, κύριε· καὶ οὐκ ἀπήλθε.
- Ματθ. 21,30 Καὶ προσελθὼν ὁ πατέρας στο δεῦτερο παιδί του εἶπε ο,τι καὶ στο πρώτον. Εκείνος δε ἀποκριθεὶς εἶπε· ευχαρίστως, κύριε, πηγαίνω στο ἀμπέλι”· ἀλλὰ δεν ἐπήγε.
- Ματθ. 21,31 τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς; λέγουσιν αὐτῷ· ὁ πρῶτος. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
- Ματθ. 21,31 Ποῖος ἀπὸ τους δυὸ ἐκάμε το θέλημα του πατρὸς;” Λεγουν εἰς αὐτόν· “ὁ πρῶτος”. Λεγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· “σας διαβεβαιῶνῶ, ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι, οἱ ὁποῖοι ἐδειξαν εἰς τὴν ἀρχὴν ἀνυπακοὴν πρὸς τὸν Θεόν, τώρα ἐπειδὴ μετενόησαν προπορεύονται εἰς τὴν βασιλείαν του Θεοῦ ἀπὸ σας, οἱ ὁποῖοι με τα λόγια μόνον καὶ ὄχι με τα ἔργα δείχνετε υπακοὴν στον Θεόν.
- Ματθ. 21,32 ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ.
- Ματθ. 21,32 Διότι ἦλθε πρὸς σας ὁ Ἰωάννης κηρύττων καὶ φανερόντων με τα ἔργα του καὶ τα λόγια του τὸν δρόμον τῆς δικαιοσύνης καὶ δεν ἐπιστεύσατε εἰς αὐτόν. Οἱ τελῶναι ὁμως καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. Σεις δε, καὶ ὅταν εἶδατε αὐτοὺς νὰ πιστεύουν, δεν μετενοήσατε, ὥστε νὰ πιστεύσετε ὕστερα εἰς αὐτόν.
- Ματθ. 21,33 Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε καὶ ὥρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ὠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησεν.
- Ματθ. 21,33 Ακούστε καὶ ἄλλην παραβολὴν· ἓνας ἄνθρωπος

οικοδεσπότης εφύτευσε αμπέλι και ύψωσε γύρω από αυτό φράκτην και έσκαψε μέσα εις αυτό πατητήρι και δεξαμένην και έκτισε πύργον, δια να μένουν οι εργάται και οι φύλακες· ενοικίασε αυτό εις γεωργούς και ανεχώρησε εις άλλην χώραν.

Ματθ. 21,34 ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ.

Ματθ. 21,34 Όταν δε επλησίασε ο καιρός του τρυγητού, έστειλε τους δούλους του στους γεωργούς, δια να πάρουν τους καρπούς που εδικαιούτο.

Ματθ. 21,35 καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν.

Ματθ. 21,35 Οι δε γεωργοί, μοχθηροί και άπληστοι, συνέλαβαν τους δούλους και άλλον μεν έδειραν, άλλον δε εφόνευσαν, άλλον δε ελιθοβόλησαν.

Ματθ. 21,36 πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως.

Ματθ. 21,36 Παλιν ο οικοδεσπότης έστειλε άλλους δούλους περισσότερους από τους πρώτους και έκαμαν εις αυτούς τα ίδια.

Ματθ. 21,37 ὕστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· ἐντραπήσονται τὸν υἱὸν μου.

Ματθ. 21,37 Υστερα δε έστειλε προς αυτούς τον υιόν του λέγων· Οι άνθρωποι αυτοί θα εντραπούν τουλάχιστον το παιδί μου.

Ματθ. 21,38 οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ κατὰσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

Ματθ. 21,38 Οι γεωργοί όμως, όταν είδαν τον υιόν, είπαν μεταξύ των· Αυτός είναι ο κληρονόμος· ελάτε, ας τον φονεύσωμεν και ας καταλάβωμεν οριστικά πλέον ημείς την κληρονομίαν του.

Ματθ. 21,39 καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ

ἀπέκτειναν.

- Ματθ. 21,39 Και αφού τον συνέλαβαν, τον έβγαλαν έξω από το αμπέλι και εκεί τον εφόνευσαν”.(Κακοί γεωργοί, οι πνευματικοί άρχοντες του Ισραήλ, ασεβείς και αχάριστοι προς τον οικοδεσπότην, εξεμεταλλεύοντο την άμπελον, δηλαδή τον Ιουδαϊκόν λαόν, εκακοποιούσαν και εφόνευον τους προφήτας, που έστελλε ο Θεός, και τέλος θα εφόνευαν με σταυρικόν θάνατον τον υιόν του Θεού, τον Χριστόν, έξω από την Ιερουσαλήμ, δια να μείνουν ανενόχλητοι εκμεταλλευταί της αμπέλου του Θεού).
- Ματθ. 21,40 “Όταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσῃ τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις;
- Ματθ. 21,40 Μετά την διήγησιν της παραβολῆς ηρώτησε τους αρχιερεῖς και πρεσβυτέρους του λαοῦ ο Χριστός· “ὅταν λοιπὸν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τι θα κάμῃ στους γεωργούς ἐκείνους;”
- Ματθ. 21,41 λέγουσιν αὐτῷ· κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.
- Ματθ. 21,41 Και αυτοί του απήντησαν· “τόσον κακοί που υπήρξαν, κακῶς θα τους εξολοθρεύσῃ και θα ἐμπιστευθῇ εἰς ἄλλους γεωργούς τον ἀμπελῶνα, οἱ οποίοι θα δώσουν εἰς αὐτόν τοὺς καρποὺς εἰς τὰς καταλλήλους ἐποχάς”.
- Ματθ. 21,42 λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;
- Ματθ. 21,42 Λεγει εἰς αὐτούς ο Ιησοῦς· “οὐδέποτε λοιπὸν ἐδιαβάσατε εἰς τὰς Γραφάς· λίθον, δηλαδή ἐμέ, τον ὁποῖον ἀπέρριψαν ὡς ἀκατάλληλον οἱ κτίσται, σεις οἱ οἰκοδόμοι του λαοῦ, ἐγίνε ἀκρογωνιαίος λίθος εἰς τὴν πνευματικὴν οἰκοδομήν του

- Θεού, δηλαδή εις την Εκκλησίαν, η οποία έγινε παρά του Θεού και είναι αξιοθαύμαστη στους οφθαλμούς μας;
- Ματθ. 21,43 διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ἀφ’ ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς·
- Ματθ. 21,43 Δια τοῦτο σας λέγω, ὅτι θα αφαιρεθῇ ἀπὸ σας ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ θα δοθῇ εἰς ἔθνος, που θα παράγῃ καρποὺς, δηλαδή ἔργα ἀγαθὰ.
- Ματθ. 21,44 καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται· ἐφ’ ὃν δ’ ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.
- Ματθ. 21,44 Εκείνος δε, ο οποίος θα πέσῃ ἐναντίον τοῦ ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ λίθου, θα κατατσακισθῇ.
- Ματθ. 21,45 καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει·
- Ματθ. 21,45 Καὶ εἰς ὅποιον πέσῃ ἐπάνω ὁ βαρὺς αὐτὸς λίθος, θα τὸν κάμῃ συντρίμμιον καὶ σκόνην”.
- Ματθ. 21,46 καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους ἐπειδὴ ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.
- Ματθ. 21,46 Καὶ ὅταν ἤκουσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς τοῦ, ἐνόησαν πλέον ὅτι δι’ αὐτοὺς ομιλεῖ. Καὶ παρ’ ὅλον ὅτι ἐζητοῦσαν νὰ τὸν συλλάβουν, δὲν ἐτόλμησαν, ἐπειδὴ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν, ὁ οποίος ἐσέβετο καὶ ἐτιμοῦσε αὐτόν ὡς προφήτην.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 22

- Ματθ. 22,1 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἶπεν αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγων·
- Ματθ. 22,1 Καὶ συνεχίσας ὁ Ἰησοῦς τὴν ομιλίαν τοῦ πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς με παραβολὰς πάλιν καὶ εἶπε·

Ματθ. 22,2	ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ.
Ματθ. 22,2	“Ἡ βασιλεία των ουρανῶν εἶναι ὁμοία με βασιλέα, ο οποίος ἔκαμε μεγαλοπρεπεῖς γάμους στο παιδί του.
Ματθ. 22,3	καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους, καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν.
Ματθ. 22,3	Και ἔστειλε τους δούλους του να καλέση τους προσκαλεσμένους του στους γάμους, αλλά εκείνοι δεν ἤθελαν να ἔλθουν.
Ματθ. 22,4	πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους λέγων· εἴπατε τοῖς κεκλημένοις· ἰδοὺ τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα ἔτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους.
Ματθ. 22,4	Παλιν ἔστειλε ἄλλους δούλους λέγων· Εἰπέτε στους προσκαλεσμένους· ἰδοὺ το συμπόσιον το ἔχω ετοιμάσει, οἱ ταῦροι μου καὶ τα καλοθρεμμένα θρεφτάρια ἔχουν σφαγὴ καὶ ὅλα εἶναι ἔτοιμα. Ελάτε στους γάμους.
Ματθ. 22,5	οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλθον, ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ·
Ματθ. 22,5	Ἀλλ' ἐκείνοι ἐπεριφρόνησαν τὴν πρόσκλησιν, ἀδιαφόρησαν καὶ ἐπήγαν ἄλλος με στο κτήμα του, ἄλλος δε στο ἐμπόριόν του.
Ματθ. 22,6	οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν.
Ματθ. 22,6	Οἱ υπόλοιποι δε, αφού επιασαν τους δούλους, τους ὕβρισαν καὶ τους ἐφόνευσαν.
Ματθ. 22,7	ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκείνος ὠργίσθη, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ ἀπώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε.
Ματθ. 22,7	Ἀκούσας δε ο βασιλεὺς ἐκείνος ὠργίσθη δια τὴν αχαρκτήριστον συμπεριφορὰν των προσκαλεσμένων, ἔστειλε τα στρατεύματά του, ἐξωλόθρεψε τους φονεῖς

εκείνους και κατέκαυσε την πόλιν των.

Ματθ. 22,8 τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· ὁ μὲν γάμος ἑτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι·

Ματθ. 22,8 Τότε λέγει στους δούλους του· Ο μεν γάμος εἶναι ἑτοιμος, ἀλλὰ οἱ προσκεκλημένοι δεν ἦσαν ἄξιοι να παρακαθήσουν στο συμπόσιον.

Ματθ. 22,9 πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἐὰν εὔρητε καλέσατε εἰς τοὺς γάμους,

Ματθ. 22,9 Πηγαίνετε λοιπὸν ἐκεῖ, ὅπου βγάζουν οἱ δρόμοι καὶ ξεχύνονται οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅσους ἀν βρῆτε καλέσατέ τους στους γάμους.

Ματθ. 22,10 καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας ὅσους εὔρον, πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων.

Ματθ. 22,10 Εξήλθον οἱ δούλοι ἐκεῖνοι στους δρόμους καὶ συνεκέντρωσαν ὅλους ὅσους εὐρήκαν καλοὺς καὶ κακοὺς· καὶ ἐγένισε ἡ μεγάλη αἴθουσα τοῦ γαμηλίου συμποσίου ἀπὸ συνδαιτημόνας.

Ματθ. 22,11 εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἑνδύμα γάμου,

Ματθ. 22,11 Οταν δε εἰσήλθεν ὁ Βασιλεὺς νὰ ἴδῃ τους καθισμένους στο συμπόσιον, παρετήρησεν ἐκεῖ ἕνα ἄνθρωπον, ὁ ὅποιος δεν εφοροῦσε κατάλληλον γιὰ γάμον ἑνδύμα

Ματθ. 22,12 καὶ λέγει αὐτῷ· ἑταῖρε, πῶς εἰσήλθες ὧδε μὴ ἔχων ἑνδύμα γάμου; ὁ δὲ ἐφίμωθη.

Ματθ. 22,12 καὶ λέγει εἰς αὐτόν· Φίλε, πῶς ἐμπήκες ἐδῶ, χωρὶς νὰ ἔχῃς κατάλληλον ἑνδύμα γάμου; (Ἐπρεπε νὰ φιλοτιμηθῇς ἀπὸ τὴν τιμὴν ποὺ σοὺ ἔκανα καὶ νὰ προσπαθήσῃς νὰ βρῇς ἕνα τέτοιο ἑνδύμα). Εκείνος δε ἔμεινε ἀφωνος.

Ματθ. 22,13 τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις· δῆσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας ἄρατε αὐτόν καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ

βρυγμός τῶν ὀδόντων.

Ματθ. 22,13 Τότε εἶπε ὁ βασιλεὺς τοὺς υπηρέτας· Δεστε τοὺς πόδια καὶ χέρια, πέρτε τον καὶ ρίψατέ τον στο πυκνότετον σκότος· ἐκεῖ θα εἶναι ὁ κλαυθμός καὶ ὁ τριγμός τῶν ὀδόντων.

Ματθ. 22,14 πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Ματθ. 22,14 Διότι πολλοὶ εἶναι οἱ προσκεκλημένοι εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ὀλίγοι εἶναι οἱ ἐκλεκτοί, που δέχονται με ευγνωμοσύνην τὴν πρόσκλησιν καὶ ετοιμάζονται ὡς πρέπει”.

Ματθ. 22,15 Τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον ὥπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ.

Ματθ. 22,15 Τότε ἐφυγαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ ἔκαμαν συμβούλιον καὶ ἀπεφάσισαν νὰ παγιδεύσουν τὸν Ἰησοῦν με συζήτησιν, που θα ἀνοίγαν μαζὴ του.

Ματθ. 22,16 καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἑρῳδιανῶν λέγοντες· διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων·

Ματθ. 22,16 Καὶ στέλνουν εἰς αὐτὸν τοὺς μαθητὰς τῶν μαζὴ με τοὺς οπαδοὺς τοῦ Ἡρώδου, που ἦσαν φίλοι τῶν κατακτητῶν Ῥωμαίων, καὶ τοὺς εἶπαν· “διδάκαλε, γνωρίζομεν καλὰ ὅτι εἶσαι φιλαλήθης καὶ εὐκρινὴς καὶ ὅτι τὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ με κάθεν ἀλήθειαν διδάσκεις καὶ δὲν σε μέλει γιὰ τίποτε, διότι δὲν ἀποβλέπεις, πῶς νὰ φανῇς ευχάριστος τοὺς ἀνθρώπους·

Ματθ. 22,17 εἰπὲ οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; ἔξεστι δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἢ οὐ;

Ματθ. 22,17 Πες μας λοιπόν, τι γνώμην ἔχεις; Επιτρέπεται νὰ πληρώνωμεν φόρον στὸν Καίσαρα ἢ ὀχι;” (Ἡ ἐρώτησις ἦτο δολία καὶ πανούργος, διότι εἰάν ἐλεγε “ναὶ” ὁ Κύριος, θα τὸν κατήγγελλαν στὸν λαόν ὅτι εὐνοεῖ τὴν τυραννικὴν κατοχὴν

- των Ρωμαίων· εάν ἔλεγε “ὄχι”, θα τον κατήγγελλαν στους Ρωμαίους ως επαναστάτην και εχθρόν του Καίσαρος).
- Ματθ. 22,18 γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπε· τί με πειράζετε, ὑποκριταί;
- Ματθ. 22,18 Ἀλλ' ο Ἰησοὺς κατενόησεν ἀμέσως τὴν πονηρίαν των καὶ εἶπε· “διὰ τί με πειράζετε ὑποκριταί;
- Ματθ. 22,19 ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον.
- Ματθ. 22,19 Δείξτε μου τὸ νόμισμα ποὺ πληρώνετε ὡς φόρον”. Εκείνοι δὲ τοῦ ἔφεραν ἓνα δηνάριον.
- Ματθ. 22,20 καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή;
- Ματθ. 22,20 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς· “Τίνος εἶναι ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή;”
- Ματθ. 22,21 λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος· τότε λέει αὐτοῖς· ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.
- Ματθ. 22,21 Ἀπήντησαν εἰς αὐτόν· “τοῦ Καίσαρος”. Τότε τοὺς λέγει· “δώστε, λοιπόν, πίσω στὸν Καίσαρα, αὐτὰ ποὺ ἀνήκουν στὸν Καίσαρα, καὶ στὸν Θεόν, αὐτὰ ποὺ ἀνήκουν στὸν Θεόν”
- Ματθ. 22,22 καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν, καὶ ἀφέντες αὐτόν ἀπῆλθον.
- Ματθ. 22,22 Καὶ ἀκούσαντες ἔμειναν κατάπληκτοι· ἀφησαν αὐτόν καὶ ἀπῆλθον, χωρὶς νὰ τολμήσουν νὰ συνεχίσουν τὴν ζυζήτησιν.
- Ματθ. 22,23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν. καὶ ἐπηρώτησαν αὐτόν
- Ματθ. 22,23 Τὴν ἰδίαν ἡμέραν προσῆλθον εἰς αὐτόν οἱ Σαδδουκαῖοι, αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι ἔλεγαν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνάστασις νεκρῶν καὶ τὸν ἠρώτησαν
- Ματθ. 22,24 λέγοντες· διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν, εάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

- Ματθ. 22,24 λέγοντες· “διδάσκαλε ο Μωϋσῆς εἶπε, εἰάν κάποιος πεθάνῃ, χωρίς να αποκτήσῃ τέκνα, πρέπει ο ἀδελφός του να νυμφευθῇ τὴν χήραν ἐκείνου, δια να φέρῃ υἱόν, ο οποίος κατὰ τὸν νόμον θα εθεωρεῖτο παιδί του ἀδελφοῦ του.
- Ματθ. 22,25 ἦσαν δὲ παρ’ ἡμῖν ἐπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος γαμήσας ἐτελεύτησε, καὶ μὴ ἔχων σπέρμα ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ·
- Ματθ. 22,25 Ἦσαν, λοιπόν, μεταξύ μας ἐπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος αφοῦ ἐνυμφεύθη ἀπέθανε καὶ ἐπειδὴ δὲν ἀπέκτησε τέκνα, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα του στὸν ἀδελφόν του.
- Ματθ. 22,26 ὁμοίως καὶ ὁ δεῦτερος καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἐπτὰ.
- Ματθ. 22,26 Ομοίως καὶ ὁ δεῦτερος καὶ ὁ τρίτος ἕως καὶ τὸν ἑβδόμον, ὅλοι ἐνυμφεύθησαν τὴν γυναῖκα.
- Ματθ. 22,27 ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.
- Ματθ. 22,27 Ὑστερα δε ἀπὸ ὅλους ἐπέθανε καὶ ἡ γυναῖκα.
- Ματθ. 22,28 ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει τίνος τῶν ἐπτὰ ἔσται ἡ γυνή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν.
- Ματθ. 22,28 Κατὰ τὴν ἀνάστασιν λοιπόν τῶν νεκρῶν εἰς ποῖον ἀπὸ τοὺς ἐπτὰ θα ἀνήκῃ ἡ γυναῖκα; Διότι ὅλοι εἶχαν αὐτήν ὡς νόμιμον σύζυγον”.
- Ματθ. 22,29 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.
- Ματθ. 22,29 Απεκρίθη δε ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε εἰς αὐτοὺς· “πλανᾶσθε, διότι δὲν γνωρίζετε τὰς Γραφὰς οὔτε τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.
- Ματθ. 22,30 ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐκγαμίζονται, ἀλλ’ ὡς ἄγγελοι Θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσι.
- Ματθ. 22,30 Διότι εἰς τὴν ἀνάστασιν οὔτε οἱ ἄνδρες νυμφεύονται, οὔτε οἱ γυναῖκες ὑπανδρεύονται, ἀλλὰ εἶναι ὅλοι σαν ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ στὸν οὐρανόν.
- Ματθ. 22,31 περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ λέγοντος,
- Ματθ. 22,31 Ὡς πρὸς δε τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν δὲν ἐδιαβάσατε αὐτό

που σας έχει λεχθή από τον Θεόν, ο οποίος είπε δια τους τρεις πατριάρχας, που είχαν πλέον αποθάνει·

Ματθ. 22,32 ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων.

Ματθ. 22,32 Εγώ είμαι ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ; Δεν είναι ο Θεός, Θεός νεκρών, που έπαυσαν πλέον να υπάρχουν, αλλά Θεός ζωντανών, όπως είναι και οι πατριάρχαι, οι οποίοι, μολονότι απέθαναν, εξακολουθούν εν τούτοις να ζουν και θα ζουν αιωνίως”.(Και τα είπε αυτά, δια να καταδείξη την χονδροειδή άγνοϊαν των Σαδδουκαίων και να καταδικάση την μωράν απιστίαν των).

Ματθ. 22,33 καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

Ματθ. 22,33 Και όταν ήκουσαν τα πλήθη του λαού αυτά, κατελήφθησαν από βαθύν θαυμασμόν δια την διδασκαλίαν του.

Ματθ. 22,34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό,

Ματθ. 22,34 Οι δε Φαρισαίοι, όταν ήκουσαν ότι απεστόμωσε τους Σαδδουκαίους, εμαζεύτηκαν στο ίδιο μέρος, όπου ήτο ο Ιησούς,

Ματθ. 22,35 καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν, νομικός, πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων·

Ματθ. 22,35 και ένας από αυτούς νομοδιδάσκαλος, τον ηρώτησε, με την πονηράν διάθεσιν να τον φέρη εις δύσκολον θέσιν, λέγων·

Ματθ. 22,36 διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ;

Ματθ. 22,36 “Διδάσκαλε, ποία είναι η μεγαλυτέρα εντολή μέσα στον νόμον;”

Ματθ. 22,37 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου.

Ματθ. 22,37 Ο δε Ιησούς απήντησεν εις αυτόν· “να αγαπάς Κυριον τον Θεόν σου με όλην την καρδιάν σου και με όλην την ψυχήν

	σου και με όλην την δοιάνοιάν σου.
Ματθ. 22,38	αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή.
Ματθ. 22,38	Αυτή είναι η πρώτη και μεγάλη εντολή.
Ματθ. 22,39	δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν.
Ματθ. 22,39	Δευτέρα δε εντολή ὁμοία με αὐτήν· να αγαπάς τον πλησίον σου σαν τον εαυτὸν σου.
Ματθ. 22,40	ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμονται.
Ματθ. 22,40	Επάνω εις τας δύο αυτὰς εντολάς ὅλος ο νόμος και οι προφήται στηρίζονται”. (Και εις την πονηράν εκείνην ἐρώτησιν ἔδωκε την θείαν ἀπάντησιν του”.
Ματθ. 22,41	Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς
Ματθ. 22,41	Ενὼ δε ἦσαν συγκεντρωμένοι οι Φαρισαῖοι, τους ηρώτησεν ο Ἰησοῦς
Ματθ. 22,42	λέγων· τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνος υἱὸς ἐστι; λέγουσιν αὐτῷ· τοῦ Δαυῖδ.
Ματθ. 22,42	λέγων· “ποῖαν γνώμην ἔχετε περὶ του Χριστοῦ; Τίνος εἶναι ἀπόγονος;” Λεγουν εις αὐτόν· “εἶναι ἀπόγονος του Δαυῖδ”.
Ματθ. 22,43	λέγει αὐτοῖς· πῶς οὖν Δαυῖδ ἐν Πνεύματι Κύριον αὐτὸν καλεῖ λέγων,
Ματθ. 22,43	Λεγει εις αυτοὺς· “Ἐάν εἶναι ἕνας ἀπλοὺς και μόνον ἀπόγονος του Δαυῖδ, πως τότε ο Δαυῖδ, ἐμπνεόμενος ἀπὸ το Ἅγιον Πνεῦμα, ονομάζει αὐτόν Κυριον και Θεόν λέγων,
Ματθ. 22,44	εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;
Ματθ. 22,44	εἶπεν ο Κυριος και Θεός στον Κυριον μου και Θεόν, τον Χριστόν, κάθισε εις τα δεξιὰ μου ἐπὶ του θρόνου, μέχρις ὅτου θέσω τους εχθροὺς σου υποπόδιον, ἐπάνω στο ὁποῖον θα πατοῦν τα πόδια σου;
Ματθ. 22,45	εἰ οὖν Δαυῖδ καλεῖ αὐτόν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστι;

- Ματθ. 22,45 Εάν λοιπόν ο Δαβίδ ονομάζει αυτόν Κυριον και Θεόν, πως είναι απλούς απόγονός του, όπως σεις νομίζετε; (Ο Δαβίδ λοιπόν, σύμφωνα με αποκάλυψιν εκ μέρους του Θεού, πίστευσε και προεκήρυξε τον Μεσσίαν, τον κατά σάρκα απόγονόν του, ως Κυριον του και Θεόν).
- Ματθ. 22,46 καὶ οὐδείς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον, οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ’ ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτόν οὐκέτι.
- Ματθ. 22,46 Και κανείς δεν ημπούρεσε ούτε λέξιν να απαντήσει ούτε ετόλμησε κανείς από εκείνην την ἡμέραν να ἐρωτήσει πλέον αὐτόν.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 23

- Ματθ. 23,1 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
- Ματθ. 23,1 Τότε ο Ἰησοῦς κατὰ ἓνα τρόπον επίσημον καὶ ἔντονον ἐλάλησε πρὸς τὰ πλήθη τοῦ λαοῦ καὶ τοὺς μαθητάς του
- Ματθ. 23,2 λέγων· ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι.
- Ματθ. 23,2 λέγων· “εἰς τὴν διδασκαλικὴν ἑδρὰν τοῦ Μωϋσέως ἐκάθισαν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι.
- Ματθ. 23,3 πάντα οὖν ὅσα ἐὰν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε, κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γάρ, καὶ οὐ ποιοῦσι.
- Ματθ. 23,3 Ὅσα λοιπόν ἂν σὰς διδάσκουν νὰ τηρῆτε, τηρεῖτε καὶ πράττετε τὰ. Μὴ πράττετε ὅμως κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, διότι λέγουν ἄλλα δὲν εφαρμόζουν ὅσα λέγουν.
- Ματθ. 23,4 δεσμεύουσι γὰρ φορτία βαρὲα καὶ δυσβάστακτα καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων, τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσι κινῆσαι αὐτά.

- Ματθ. 23,4 Διότι δένουν φορτία βαρεία και δυσβάστακτα και επιβάλλουν αυτά στους ώμους των ανθρώπων, ενώ οι ίδιοι ούτε με τον δάκτυλον δεν θέλουν να τα κινήσουν.
- Ματθ. 23,5 πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις. πλατύνουσι γὰρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν,
- Ματθ. 23,5 Ολα δε τα ἔργα των τα πράττουν, δια να επιδεικνύωνται και δοξάζωνται ἀπὸ τους ἀνθρώπους. Διότι δένουν και κρεμοῦν ἀπὸ τα χέρια των πλατεῖες λωρίδες με ρητὰ ἐκ του Νομου και κατασκευάζουν μεγαλύτερα τα κρόσσια γύρω ἀπὸ τα ἱμάτιά των, δια να φανοῦν ἔτσι, ὅτι εἶναι ευσεβεῖς και δια να κάμουν ἐντύπωσιν στους ἀνθρώπους.
- Ματθ. 23,6 φιλοῦσι δὲ τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δεῖπνοις καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς
- Ματθ. 23,6 Αγαποῦν δε να καταλαμβάνουν τας πρώτας θέσεις εἰς τα δεῖπνα και τα πρώτα καθίσματα εἰς τας συναγωγὰς
- Ματθ. 23,7 καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ῥαββὶ ῥαββί.
- Ματθ. 23,7 και να τους χαιρετοῦν οἱ ἀνθρωποὶ με βαθείας υποκλίσεις και ἐκδηλώσεις σεβασμοῦ και να προσφωνοῦνται ἀπὸ τους ἀνθρώπους· Διδάσκαλε, διδάσκαλε.
- Ματθ. 23,8 ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββί· εἷς γὰρ ὑμῶν ἐστὶν ὁ διδάσκαλος, ὁ Χριστός· πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοὶ ἐστε.
- Ματθ. 23,8 Ἀλλὰ σεις μη ἐπιδιώκετε να καλήσθε διδάσκαλοι· διότι ἓνας εἶναι ὁ διδάσκαλος σας, ὁ Χριστός, ὅλοι δε σεις εἰσθε ἀδελφοὶ και ἀρα ἴσοι μετὰξὺ σας.
- Ματθ. 23,9 καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γὰρ ἐστὶν ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
- Ματθ. 23,9 Καὶ πατέρα, εἴτε σαρκικόν εἴτε πνευματικόν, με τὴν ἐννοιαν ὅτι αὐτός ἔχει ἀπόλυτον κύρος ἀπέναντί σας και ἀπεριόριστον ἐξουσίαν, μη καλέσετε κανένα ἐδῶ εἰς τὴν γῆν, διότι ἓνας εἶναι ὁ πατὴρ σας, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

- Ματθ. 23,10 μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἷς γὰρ ὑμῶν ἐστὶν ὁ καθηγητής, ὁ Χριστός.
- Ματθ. 23,10 Ούτε να ονομασθῆτε καθηγηταί, διότι ἓνας εἶναι ὁ μοναδικὸς καὶ τέλειος καθηγητὴς σας, ὁ Χριστός, (ὁ ὁποῖος καὶ μόνος διδάσκει ἀνόθευτον τὴν ἀλήθεια καὶ καθοδηγεῖ με ἀσφάλειαν τοὺς ἀνθρώπους στὸν δύσκολον δρόμον τῆς σωτηρίας).
- Ματθ. 23,11 ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος.
- Ματθ. 23,11 Καὶ ἐκεῖνος, που εἶναι μεγαλύτερος μεταξύ σας ὡς πρὸς τὴν γνώσιν καὶ τὸ ἀξίωμα πρέπει με ταπείνωσιν καὶ καλωσύνην νὰ υπηρετῇ τοὺς ἄλλους.
- Ματθ. 23,12 ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.
- Ματθ. 23,12 Οποῖος δε υπερηφανευθῇ καὶ υψώσει τὸν εαυτὸν τοῦ ἀπέναντι τῶν ἄλλων θὰ ταπεινωθῇ καὶ ὁποῖος με χριστιανικὴν ἀγάπην καὶ συναίσθησιν ταπεινώσει τὸν εαυτὸν τοῦ καὶ γίνῃ υπηρέτης τῶν ἄλλων, θὰ ἐξυψωθῇ καὶ δοξασθῇ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.
- Ματθ. 23,13 Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν πτωχῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσότερον κρίμα.
- Ματθ. 23,13 Αλλοίμονον δε εἰς σας, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, διότι, ἀπληστοὶ καὶ πλεονέκται καθὼς εἰσθε, κατατρώγετε τὰς οἰκίας τῶν πτωχῶν καὶ συγχρόνως με τὸ πρόσχημα τῆς ευλαβείας κάνετε μακράς προσευχάς· διὰ τοῦτο καὶ θὰ τιμωρηθῆτε ἀπὸ τὴν θεῖαν δικαιοσύνην πολὺ περισσότερο, παρ' ὅσον οἱ ἄλλοι ἄρπαγες καὶ κλέπται.
- Ματθ. 23,14 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν.

- Ματθ. 23,14 Αλλοίμονό σας, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, διότι με τὴν διεστραμμένην διδασκαλίαν σας, ποὺ τὴν παρουσιάζετε ὡς διδασκαλίαν τάχα τοῦ Θεοῦ, κλείετε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐμπρὸς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Ἐτσι, καὶ σεις δὲν εἰσέρχεσθε, ἀλλὰ καὶ ἐκείνους ποὺ θέλουν νὰ εἰσέλθουν δὲν τοὺς ἀφήνετε
- Ματθ. 23,15 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον, καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν.
- Ματθ. 23,15 Αλλοίμονόν σας, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, διότι γυρίζετε εἰς ὅλα τα μέρη, περιέρχεσθε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν, διὰ νὰ κάμετε ἓνα εἰδωλολάτρην προσήλυτον Ἰουδαῖον. Καὶ ὅταν γίνη, τὸν ἐξωθεῖτε εἰς τὴν κακίαν καὶ τὴν πώρῳσιν καὶ τὸν κάνετε γέννημα τῆς κολάσεως δύο φορές χειρότερον ἀπὸ σας.
- Ματθ. 23,16 Οὐαὶ ὑμῖν, ὁδηγοὶ τυφλοί, οἱ λέγοντες ὅς ἂν ὁμόση ἐν τῷ ναῷ, οὐδὲν ἔστιν, ὅς δ' ἂν ὁμόση ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ, ὀφείλει.
- Ματθ. 23,16 Αλλοίμονό σας, ὁδηγοὶ τυφλοί, ποὺ λέγετε· Ἀν τυχόν ὀρκισθῇ κανεῖς στὸν ναόν, δὲν εἶναι τίποτε, ὅποιος ὅμως ὀρκισθῇ στὸ χρυσάφι τοῦ ναοῦ, ὀφείλει νὰ τηρήσῃ τὸν ὅρκον τοῦ.
- Ματθ. 23,17 μωροὶ καὶ τυφλοί! τίς γὰρ μείζων ἔστιν, ὁ χρυσός ἢ ὁ ναὸς ὁ ἀγιάζων τὸν χρυσόν;
- Ματθ. 23,17 Εἰσθε μωροὶ καὶ τυφλοί! Διότι ποιὸς εἶναι μεγαλυτέρας τιμῆς ἄξιος καὶ σεβασμῶς ὁ χρυσός ἢ ὁ ναὸς ποὺ ἀγιάζει τὸν χρυσόν;
- Ματθ. 23,18 καί· ὅς ἂν ὁμόση ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδὲν ἔστιν, ὅς δ' ἂν ὁμόση ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει.
- Ματθ. 23,18 Καὶ πάλιν λέγετε· ὅποιος τυχόν ὀρκισθῇ στὸ θυσιαστήριον, εἶναι σαν νὰ μὴ ἔχη κάμει ὅρκον, ὅποιος ὅμως ὀρκισθῇ στὸ

- δώρον, που έχει προσφερθή επάνω στο θυσιαστήριον,
οφείλει να τηρήση τον όρκον του,
- Ματθ. 23,19 μωροὶ καὶ τυφλοὶ! τί γὰρ μείζον, τὸ δῶρον ἢ τὸ
θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζον τὸ δῶρον;
- Ματθ. 23,19 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ! Τι εἶναι ἀνώτερον καὶ ιερώτερον, το
δῶρον ἢ το θυσιαστήριον που ἀγιάζει το δῶρον;
- Ματθ. 23,20 ὁ οὖν ὁμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν
πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ·
- Ματθ. 23,20 Μαθετε λοιπόν, ὅτι ἐκεῖνος που ορκίζεται στο
θυσιαστήριον, ορκίζεται εἰς αὐτό καὶ εἰς ὅλα ὅσα ὑπάρχουν
ἐπάνω εἰς αὐτό.
- Ματθ. 23,21 καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ ναῷ ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ
κατοικήσαντι αὐτόν·
- Ματθ. 23,21 Καὶ ἐκεῖνος που ορκίζεται στον ναόν, ορκίζεται ὄχι μόνον
εἰς αὐτόν, ἀλλὰ καὶ στον Θεόν που τον ἔχει κάμει κατοικίαν
του.
- Ματθ. 23,22 καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ ὁμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ
Θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ.
- Ματθ. 23,22 Καὶ ἐκεῖνος που ορκίζεται στον ουρανόν, ορκίζεται
συγχρόνως στον θρόνον του Θεοῦ καὶ στον Θεόν, που
κάθεται ἐπάνω εἰς αὐτόν.
- Ματθ. 23,23 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι
ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ
κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν
κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα δὲ ἔδει
ποιῆσαι κάκεῖνα μὴ ἀφιέναι.
- Ματθ. 23,23 Αλλοίμονο σε σας, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί,
διότι δίδετε στον ναόν δια τους ιερεῖς το δέκατον ἀπὸ τον
δύοσμον καὶ τον ἀνηθον καὶ το κύμινον, τηρεῖτε δηλαδὴ τας
επουσιώδεις διατάξτου Νομου, καὶ ἀφήσατε τὰ βαρύτερα
καὶ σπουδαιότερα, δηλαδὴ τὴν δικαίαν κρίσιν καὶ τὴν
ευσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀληθινὴν πίστιν· καὶ αὐτὰ ἐπρεπε νὰ

- εφαρμόσετε και εκείνα δεν έπρεπε να αφήνετε.
- Ματθ. 23,24 ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ διυλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες!
- Ματθ. 23,24 Οδηγοὶ τυφλοὶ, που περνάτε ἀπὸ λεπτὸ σουρωτήρι το κρασί και το νερό, μήπως καταπιήτε κανένα κουνούπι, ἐνὼ καταπίνετε ολόκληρη γκαμήλα. (Τηρεῖτε τα μικρά και ἀσήμαντα και ἀδιαφορεῖτε δια τα μεγάλα και σπουδαία).
- Ματθ. 23,25 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς καὶ ἀδικίας.
- Ματθ. 23,25 Αλλοίμονό σας, γραμματεῖς και Φαρισαῖοι υποκριταί, διότι καθαρίζετε τὸ ἔξω ἀπὸ το ποτήρι και το πιάτο, μέσα δε αὐτὰ εἶναι γεμάτα ἀπὸ τροφάς, που προέρχονται ἀπὸ ἀρπαγές και ἀδικίες.
- Ματθ. 23,26 Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρὸν.
- Ματθ. 23,26 Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισε πρῶτα αὐτὸ που ὑπάρχει μέσα στο ποτήρι και το πιάτο, ὥστε να μη προέρχεται ἀπὸ ἀδικίαν, ἀλλὰ ἀπὸ την τιμίαν ἐργασίαν σου, δια να γίνη και το απ' ἔξω καθαρὸν. (Μη προσπαθεῖτε, δηλαδή, ἐξωτερικῶς μόνον να φαίνεσθε ευσεβεῖς, ἀλλὰ προσπαθεῖτε να ἀποκτήσετε και την ἐσωτερικὴν καθαρότητα και ἀγιότητα).
- Ματθ. 23,27 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας.
- Ματθ. 23,27 Αλλοίμονό σας, γραμματεῖς και Φαρισαῖοι υποκριταί, διότι ομοιάζετε με τάφους ἀσβεστωμένους, οἱ οἱποῖοι ἐξωτερικῶς μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἐνὼ ἀπὸ μέσα εἶναι γεμάτοι με κόκκαλα πεθαμένων και με κάθε ἀκαθαρσίαν.
- Ματθ. 23,28 οὕτω καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις

	δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεστοὶ ἔστε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας.
Ματθ. 23,28	Ἔτσι καὶ σεις, ἐξωτερικῶς μὲν φαίνεσθε τοὺς ἀνθρώπους δίκαιοι, ἐνῶ ἀπὸ μέσα εἰσθε γεμάτοι ἀπὸ ὑποκρισὶαν καὶ κάθε παρανομίαν.
Ματθ. 23,29	Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων,
Ματθ. 23,29	Ἀλλοίμονο σε σας, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, διότι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν καὶ στολίζετε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων
Ματθ. 23,30	καὶ λέγετε· εἰ ἦμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἦμεν κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν.
Ματθ. 23,30	καὶ λέτε, εἴαν ἐζούσαμε εἰς τὰς ἡμέρας τῶν προγόνων μας, δεν θὰ συμμετείχαμε εἰς τὴν αἱματοχυσίαν καὶ τὸν ἀδίκον θάνατον τῶν προφητῶν.
Ματθ. 23,31	ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοὶ ἔστε τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας.
Ματθ. 23,31	Ὡστε σεις οἱ ἴδιοι βεβαιώνετε ὅτι εἰσθε γνήσιοι καὶ ἀντάξιοι ἀπόγονοι ἐκείνων, ποὺ ἐφόνευσαν τοὺς προφήτας.
Ματθ. 23,32	καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν.
Ματθ. 23,32	Λοιπὸν ολοκληρώσατε καὶ εσεῖς τὸ ἔργον τῶν πατέρων σας, κάμετε ὅσα ἐκεῖνοι δεν ἔκαμαν, φονεύσατε τὸν Μεσσίαν, διὰ νὰ φθάσετε ἔτσι στο ἐσχάτον ὅριον τῆς κακίας.
Ματθ. 23,33	ὄφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν! πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γέννης;
Ματθ. 23,33	Φιδία, οχιές, πὼς εἶναι δυνατόν νὰ ἀποφύγετε τὴν δικαίαν καὶ τρομερὰν καταδίκην τῆς γέννης;
Ματθ. 23,34	διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν,

- Ματθ. 23,34 Δια να σας δώσω την τελευταίαν πολύτιμον ευκαιρίαν να σωθήτε, ιδού εγώ στέλνω εις σας προφήτας και σοφούς και δαδασκάλους του νόμου μου, τους Αποστόλους μου. Σεις όμως άλλους από αυτούς θα φονεύσετε και θα σταυρώσετε και άλλους θα τους μαστιγώσετε εις τας συναγωγάς σας και θα τους διώξετε από πόλιν εις πόλιν.
- Ματθ. 23,35 ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου.
- Ματθ. 23,35 Δια να πέση ἔτσι επάνω σας το αθών αίμα που εχύθη άδικα εις την γην, από το αίμα του δικαίου Αβελ ἕως το αίμα του Ζαχαρίου, του υιού Βαραχίου, τον οποίον εφονεύσατε μεταξύ του ναού και του θυσιστηρίου, χωρίς να φοβηθήτε ούτε του τόπου τούτου την ιερότητα.
- Ματθ. 23,36 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἤξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην.
- Ματθ. 23,36 Σας διαβεβαιώνω ότι όλα αυτά θα ξεσπάσουν εις την γενεάν αυτήν.
- Ματθ. 23,37 Ἱερουσαλὴμ Ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν! ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε.
- Ματθ. 23,37 Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, συ που φονεύστους προφήτας και λιθοβολεῖς εκείνους που ο Θεός σου ἔχει στείλει! Ποσες και πόσες φορές ηθέλησα να περιμαζεύσω τα παιδιά σου, όπως η κλώσσα συγκετρώνει τα μικρά πουλιά της κάτω από τις φτερούγες της, και δεν ηθελήσατε.
- Ματθ. 23,38 ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος.
- Ματθ. 23,38 Ἰδού, προς τιμωρίαν της κακίας σας και καταστροφήν σας αφίνεται ἔρημος και απροσταύτετος από τον Θεόν η πόλις

σας και ο ναός.

Ματθ. 23,39 λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ με ἴδητε ἀπ’ ἄρτι ἕως ἂν εἴπητε, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ματθ. 23,39 Διότι σας λέγω ὅτι δεν θα με δῆτε πλέον, ἕως ὅτου μετανοημένοι πῆτε· Ευλογημένος εἶναι αὐτός, που ἐρχεται ἐν ὀνόματι του Κυρίου”.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 24

Ματθ. 24,1 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ· καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ.

Ματθ. 24,1 Καὶ καθὼς ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐφευγεν ὀριστικῶς πλέον ἀπὸ τον ναόν, τον ἐπλησίασαν οἱ μαθηταὶ δια να του δεῖξουν τας ωραίας οἰκοδομὰς του ναοῦ.

Ματθ. 24,2 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ βλέπετε ταῦτα πάντα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ καταλυθήσεται.

Ματθ. 24,2 Ο δε Ἰησοῦς τους εἶπεν· “δεν βλέπετε με θαυμασμόν ὅλα τα ωραία αὐτὰ κτίρια; Σας διαβεβαιώνω, ὅτι δεν θα μείνη ἐδὼ πέτρα ἐπάνω στην πέτρα, που να μη μεταβληθῇ εἰς συντρίμματα”.

Ματθ. 24,3 καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ’ ἰδίαν λέγοντες· εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος;

Ματθ. 24,3 Καὶ ἐνὼ αὐτός ἐκάθητο στον ὄρος των Ελαιῶν, τον ἐπλησίασαν οἱ μαθηταὶ ἰδιαίτερως καὶ του εἶπαν· “πες μας, πότε θα γίνουν αὐτά καὶ ποῖό θα εἶναι τὸ σημεῖον, που θα προαναγγέλλῃ τὴν ἐνδοξὸν παρουσίαν σου καὶ τὸ τέλος του κόσμου;”

Ματθ. 24,4	καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ.
Ματθ. 24,4	Και ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε· “προσέχετε μήπως τυχὸν σας πλανήσῃ κανεὶς.
Ματθ. 24,5	πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες, ἐγὼ εἰμι ὁ Χριστός, καὶ πολλοὺς πλανήσουσι.
Ματθ. 24,5	Διότι πολλοὶ θα ἔρθουν με τὸ ἰδικὸν μου ὄνομα καὶ θα λέγουν· ἐγὼ εἰμαι ὁ Χριστός καὶ θα παρασύρουν πολλοὺς στὸν δρόμον τῆς πλάνης.
Ματθ. 24,6	μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων· ὁρᾶτε μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ πάντα γενέσθαι, ἀλλ’ οὕπω ἐστὶ τὸ τέλος.
Ματθ. 24,6	Θα ἀκούσετε δε πολέμους καὶ φήμες περὶ πολέμων, πού γίνονται μακράν. Προσέχετε, μὴ ταρασσεσθε, νομίζοντες ὅτι αὐτὰ εἶναι σημεῖα τοῦ τέλους. Διότι πρέπει ὅλα νὰ πραγματοποιηθοῦν, ἀλλὰ ἀκόμα δὲν θὰ ἔλθῃ τὸ τέλος.
Ματθ. 24,7	ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους·
Ματθ. 24,7	Διότι θὰ ξεσηκωθῇ τὸ ἓνα ἔθνος ἐναντίον τοῦ ἄλλου ἔθνους, καὶ τὸ ἓνα βασιλεῖον ἐναντίον τοῦ ἄλλου βασιλείου καὶ θὰ συμβοῦν στερήσεις καὶ πείνες καὶ ἐπιδημικὲς ἀρρώστιες καὶ σεισμοὶ εἰς διαφόρους τόπους.
Ματθ. 24,8	πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων.
Ματθ. 24,8	Ὅλα ὁμῶς αὐτὰ θὰ εἶναι ἀρχὴ τῶν ταλαιπωριῶν καὶ πόνων.
Ματθ. 24,9	τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου.
Ματθ. 24,9	Τότε θὰ σας παραδώσουν εἰς θλίψεις καὶ βασανιστήρια καὶ θὰ σας φονεύσουν, καὶ θὰ εἰσθε οἱ μισούμενοι ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη, διότι θὰ πιστεύετε καὶ θὰ κηρύττετε τὸ ὄνομά μου.
Ματθ. 24,10	καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ καὶ ἀλλήλους

παραδώσουσι καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους.

Ματθ. 24,10

Και τότε θα κλονισθούν πολλοί εις την πίστιν και θα παραδώσουν στους διώκτας ο ένας τον άλλον και θα μισηθούν μεταξύ των.

Ματθ. 24,11

καὶ πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσι πολλούς,

Ματθ. 24,11

Και πολλοὶ ψευδοπροφήται θα ξεπροβάλλουν και θα παρὰσύρουν εις την πλάνην πολλούς.

Ματθ. 24,12

καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν.

Ματθ. 24,12

Και ἐπειδὴ θα ἔχη πληθυνθῇ ἡ ἀμαρτία και ἡ κακία, θα κρυώσῃ ἡ ἀγάπη των πολλῶν προς τον Θεόν και προς τους ανθρώπους. (Ἡ καταπάτησις του νόμου του Θεοῦ, ἡ φαυλότης και ἡ διαφθορά εἶναι κατάστασις ιδιοτελείας, ἡ οποία συνεπάγεται κατάπτωσιν πνευματικὴν, ψύξιν της ἀγάπης και προς αὐτοὺς ἀκόμη τους οικείους, ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τον Θεόν και ἀπιστίαν. Ἡ ἀπιστία εἶναι κατὰ κανόνα γέννημα της ἀμαρτίας).

Ματθ. 24,13

ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

Ματθ. 24,13

Εκεῖνος ὁμως, ο οποίος κατὰ το διάστημα των δοκιμασιῶν αὐτῶν θα δεῖξῃ μέχρι τέλους υπομονήν, αὐτός θα σωθῇ.

Ματθ. 24,14

καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος.

Ματθ. 24,14

Και θα κηρυχθῇ αὐτὸ το εὐαγγέλιον της βασιλείας του Θεοῦ εις ὅλην την οἰκουμένην, ὥστε να εἶναι ἡ καλὴ μαρτυρία προς σωτηρίαν δι' ὅλα τα ἔθνη, και τότε θα ἔλθῃ το τέλος.

Ματθ. 24,15

Ὅταν οὖν ἴδῃτε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν διὰ Διανιήλ τοῦ προφήτου ἐστὼς ἐν τόπῳ ἁγίῳ -ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω-

Ματθ. 24,15

Ὅταν λοιπὸν θα ἰδῇτε το μισητὸν και ἀηδὲς κάθαρμα, που

θα επιφέρη την ερήμωσιν και τον όλεθρον της Ιερουσαλήμ, όπως έχει προφητευθή από τον Δανιήλ, να στέκεται στον άγιον τόπον-κάθε αναγνώστης ας καταλάβη καλά αυτό· Πρόκειται δια τους κακούργους ψευδοζηλωτάς και τους αιμοχαρείς σικαρίους, που θα βεβηλώνουν τον ναόν, με αναριθμήτους δολοφονίας και άλλα κακουργήματα, και τους μισητούς Ρωμαίους στρατιώτας με τα ειδωλολατρικά των σήματα.

Ματθ. 24,16

τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη,

Ματθ. 24,16

Τότε, όταν θα δῆτε αὐτήν την βεβήλωσιν του ιεροῦ, ὅσοι εὐρίσκονται εἰς την Ἰουδαίαν, ας φύγουν εἰς τα βουνά, δια να κρυβοῦν.

Ματθ. 24,17

ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβαινέτω ἄραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ,

Ματθ. 24,17

Οποῖος εἶναι ἐπάνω εἰς την ταράτσα, ας μὴ κατεβῇ στο σπίτι, δια να πάρη τα πράγματά του, ἀλλὰ ας φύγῃ ἀμέσως.

Ματθ. 24,18

καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἄραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.

Ματθ. 24,18

Και ἐκεῖνος που με το πουκάμισο ἐργάζεται στο χωράφι, ας μὴ γυρίσῃ πίσω να πάρη τα ἐνδύματά του.

Ματθ. 24,19

οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

Ματθ. 24,19

Ἀλλοῖμονο δε εἰς τας ἐγκύους και εἰς ὅσας θα θηλάζουν μικρά παιδιά κατὰ τας ἡμέρας ἐκείνας, διότι δεν θα τους εἶναι εὐκόλον να τρέξουν να σωθοῦν.

Ματθ. 24,20

προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος μηδὲ σαββάτῳ.

Ματθ. 24,20

Προσεύχεσθε δε να μὴ γίνῃ ἡ φυγὴ σας αὐτὴ εἰς καιρὸν χειμῶνος οὔτε εἰς ἡμέραν Σαββάτου (κατὰ την ὁποίαν ἀπαγορεύεται ἡ μεγάλη πορεία).

Ματθ. 24,21

ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν οὐδ' οὐ μὴ γένηται.

- Ματθ. 24,21 Και θα φύγετε τότε με μεγάλην βίαν και τρόμον, διότι θα συμβή θλίψις τόσον μεγάλη, ομοία προς την οποίαν ούτε έχει γίνει από την αρχήν του κόσμου έως τώρα ούτε και θα γίνη.
- Ματθ. 24,22 καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι.
- Ματθ. 24,22 Και εἴαν δεν ὀλιγόστευαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, δεν θα ἐσώζετο κανένας ἄνθρωπος εἰς τὴν περιοχὴν ἐκείνην. Ἀλλὰ χάριν τῶν ἐκλεκτῶν θα περιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν ἐκείνων τῆς τρομερᾶς θλίψεως.
- Ματθ. 24,23 τότε εἴαν τις ὑμῖν εἴπῃ, ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστὸς ἢ ὧδε, μὴ πιστεύσητε·
- Ματθ. 24,23 Τότε εἴαν κανεῖς σας πῃ· Ἰδοὺ ὁ Χριστὸς εἶναι ἐδῶ ἢ ἐκεῖ, μὴ πιστεύετε.
- Ματθ. 24,24 ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς.
- Ματθ. 24,24 Διότι θα ἀναφανοῦν ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφήται καὶ θα δώσουν μεγάλα σημεῖα καὶ θα κάμουν καταπληκτικὰ ἔργα, ὥστε νὰ πλανήσουν, εἴαν εἶναι δυνατόν, καὶ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς ἐκλεκτοὺς.
- Ματθ. 24,25 Ἴδου προεῖρηκα ὑμῖν.
- Ματθ. 24,25 Ἰδοὺ σας τὰ προεῖπα, ὥστε νὰ λάβετε τὰ μέτρα σας.
- Ματθ. 24,26 εἴαν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν, ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστὶ, μὴ ἐξέλθητε, ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ πιστεύσητε·
- Ματθ. 24,26 Εἴαν λοιπὸν σας πουν· Ἰδοὺ εἰς τὴν ἐρήμον εὐρίσκεται ὁ Χριστὸς, μὴ βγῆτε· ἢ εἴαν σας πουν ὅτι ὁ Χριστὸς εὐρίσκεται εἰς τὰ πλεον ἀτόμερα καὶ ἀσφαλὴ δωμάτια, μὴ πιστεύετε.
- Ματθ. 24,27 ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου·

- Ματθ. 24,27 Διότι ούτε εις την έρημον ούτε εις σπίτια θα παρουσιασθή ο Χριστός, αλλά όπως η αστραπή βγαίνει από την ανατολή και αμέσως φαίνεται έως την δύσιν, έτσι αμέσως αισθητή εις όλους θα γίνη και η ένδοξος παρουσία του Υιού του ανθρώπου.
- Ματθ. 24,28 **ὅπου γὰρ ἐὰν ᾗ τὸ πτώμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί.**
- Ματθ. 24,28 Διότι όπου είναι το πτώμα, εκεί θα μαζευτούν αετοί· “όπου υπάρχει ηθική σαπίλα και διαφθορά, εκεί μαζεύονται, δια να δράσουν οι απατεώνες, οι κλέπται και οι εγκληματίαι. Εις εποχάς αποστασίας, παρουσιάζονται ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήται).
- Ματθ. 24,29 Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται.
- Ματθ. 24,29 Αμέσως δε, έπειτα από την θλίψιν των ημερών εκείνων ο ήλιος θα σκοτισθή και το γεγγάρι δεν θα δώση το φως του και τα άστρα θα πέσουν από τον ουρανόν και αι ουράνιαι δυνάμεις, αι συγκρατούσαι την αρμονίαν του σύμπαντος, θα σαλευθούν.
- Ματθ. 24,30 καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.
- Ματθ. 24,30 Και τότε θα φανή στον ουρανόν το σημεῖον του υιού του ανθρώπου, και τότε όλαι αι φυλαί της γης, που δεν επίστευσαν, θα οδύρωνται σπαρακτικά, και θα ίδουν τον υιόν του ανθρώπου να έρχεται επάνω εις τας νεφέλας του ουρανού με δύναμιν μεγάλην και δόξαν πολλήν.
- Ματθ. 24,31 καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης, καὶ ἐπισυνάξουσι τοὺς ἐκλεκτοὺς

αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν
ἕως ἄκρων αὐτῶν.

Ματθ. 24,31 Καὶ θα στείλῃ τοὺς ἀγγέλους του, οἱ οἱοῖτο με φωνὴν
μεγάλην, σαν ἀπὸ ἰσχυρὰν σάλπιγγα, θα συγκεντρώσουν
τοὺς ἐκλεκτοὺς του ἀπὸ τα τέσσαρα σημεῖα του ὀρίζοντος,
ἀπὸ τὴν μίαν ἄκρην του οὐρανοῦ ἕως τὴν ἄλλην.

Ματθ. 24,32 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν. ὅταν ἤδη ὁ
κλάδος αὐτῆς γένηται ἀπαλὸς καὶ τὰ φύλλα ἐκφύῃ,
γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος·

Ματθ. 24,32 Ἀπὸ τὴν συκὴν δε μάθετε τὴν παρομοίωσιν· ὅταν πλέον ὁ
κλάδος τῆς γίνῃ μαλακὸς καὶ ἀναβλαστάνῃ τὰ φύλλα,
γνωρίζετε ὅτι πλησιάζει τὸ θέρος.

Ματθ. 24,33 οὕτω καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδῃτε ταῦτα πάντα, γινώσκετε ὅτι
ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις.

Ματθ. 24,33 Ἐτσι καὶ σεις, ὅταν ἴδετε ὅλα αὐτά, μάθετε ὅτι ἐφθάσε ὁ
καιρὸς τῆς κρίσεως τοῦ Θεοῦ, ποὺ θα τιμωρήσῃ τοὺς
Ἰουδαίους με καταστροφὴν.

Ματθ. 24,34 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως ἂν
πάντα ταῦτα γένηται.

Ματθ. 24,34 Σας διαβεβαιῶνῶ, ὅτι δεν θα περάσῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως
ὅτου γίνουν ὅλα ὅσα σας προείπα δια τὴν καταστροφὴν τῆς
Ἱερουσαλήμ.

Ματθ. 24,35 ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ
μὴ παρέλθωσι.

Ματθ. 24,35 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θα παρέλθουν, οἱ λόγοι μου ὅμως δεν θα
παρέλθουν, ἀλλὰ θα πραγματοποιηθοῦν ἐξ ὁλοκλήρου.

Ματθ. 24,36 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ
οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ πατὴρ μου μόνος.

Ματθ. 24,36 Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ὥραν τῆς δευτέρας
παρουσίας καὶ τῆς μεγάλης κρίσεως κανεὶς δεν γνωρίζει
τόποτε, οὔτε οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ μόνον ὁ Πατήρ.

Ματθ. 24,37 ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἡ

παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Ματθ. 24,37 Ὅπως δε υπήρξαν αι ημέραι του Νώε, ἔτσι θα εἶναι και η παρουσία του υιού του ανθρώπου.

Ματθ. 24,38 ὥσπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ ἐκγαμίζοντες, ἄχρι ἥς ἡμέρας εἰσῆλθε Νώε εἰς τὴν κιβωτόν,

Ματθ. 24,38 Διότι, ὅπως κατὰ τας ἡμέρας που προηγήθησαν ἀπὸ τον κατακλυσμὸν οἱ ἄνθρωποι ἐτρώγαν και ἐπιναν ασυλλόγιστοι, ενυμφεύοντο και υπάνδρευαν τα παιδιά των μέχρι της ἡμέρας, που ἐμπήκε Νώε εἰς τὴν κιβωτόν,

Ματθ. 24,39 καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕως ἥλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἤρεν ἅπαντας, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Ματθ. 24,39 και δεν εκατάλαβαν, ἕως ὅτου ἦλθε ο κατακλυσμὸς και τους παρέσυρε ὅλους, ἔτσι ἑξαφνα και απροσδόκητα θα γίνη και η παρουσία του υιού του ανθρώπου.

Ματθ. 24,40 τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁ εἷς παραλαμβάνεται καὶ ὁ εἷς ἀφίεται·

Ματθ. 24,40 Τότε δύο θα εἶναι στον αγρόν, ο ἕνας, ο δίκαιος, παραλαμβάνεται ἀπὸ τους ἀγγέλους στον ουρανόν και ο ἄλλος ἀφίνεται, δια να τιμωρηθῇ.

Ματθ. 24,41 δύο ἀλήθουσai ἐν τῷ μυλῷνι, μία παραλαμβάνεται καὶ μία ἀφίεται.

Ματθ. 24,41 Δυο αλέθουν στον μύλον, η μία παραλαμβάνεται και η ἄλλη ἀφίνεται.

Ματθ. 24,42 γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποῖα ὥρα ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται.

Ματθ. 24,42 Να εἰσθε λοιπὸν ἀγρυπνοι και προσεκτικοὶ και πάντοτε ἑτοιμοι, διότι δεν γνωρίζετε τὴν ὥρα κατὰ τὴν ὁποίαν ο υἱὸς του ἀνθρώπου ἔρχεται.

Ματθ. 24,43 Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης ποῖα

φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.

Ματθ. 24,43 Γνωρίζετε δε ἀπὸ τὴν πείραν σας καὶ τοῦτο· ὅτι δηλαδὴ, εἴαν ἤξευρε ὁ οικοδεσπότης, ποίαν ὥραν ἔρχεται ὁ κλέπτης, θα ἀγρυπνοῦσε καὶ δεν θα ἀφινε νὰ διαρρήξουν τὸ σπῖτι του.

Ματθ. 24,44 διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Ματθ. 24,44 Δια τοῦτο καὶ σεις πρέπει νὰ γίνεσθε πάντοτε ἕτοιμοι, διότι εἰς ὥραν που δεν φαντάζεσθε ἔρχεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

Ματθ. 24,45 Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ;

Ματθ. 24,45 Ποιὸς τάχα εἶναι ὁ πιστὸς δούλος καὶ συνετός, τὸν ὁποῖον ὁ κύριός του ἐγκατέστησε με ἐξουσίαν νὰ φροντίζῃ διὰ τοὺς ἄλλους δούλους καὶ νὰ δίδῃ εἰς αὐτοὺς τὴν τροφήν τῶν στον κατάλληλον καιρόν;

Ματθ. 24,46 μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσῃ ποιοῦντα οὕτως.

Ματθ. 24,46 Μακάριος θὰ εἶναι ὁ δούλος ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ὁ κύριος του, ὅταν ἐλθῇ, θὰ τον εὐρῇ νὰ πράττῃ ἔτσι, πιστὰ καὶ φρόνιμα, με συναίσθησιν τῆς ευθύνης του.

Ματθ. 24,47 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσῃ αὐτόν.

Ματθ. 24,47 Ἀληθινὰ σας λέγω, ὅτι θὰ τον ἐγκαταστήσῃ διαχειριστὴν καὶ οικονόμον εἰς ὅλην τὴν περιουσίαν.

Ματθ. 24,48 ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, χρονίζει ὁ κύριός μου ἐλθεῖν,

Ματθ. 24,48 Εἴαν ὅμως ὁ κακὸς ἐκεῖνος δούλος σκεφθῇ καὶ εἴπῃ ἀπὸ μέσα του, ἀργεῖ νὰ ἐλθῇ ὁ κύριός μου,

Ματθ. 24,49 καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς συνδούλους αὐτοῦ, ἐσθίῃ δὲ καὶ πίνει μετὰ τῶν μεθυόντων,

Ματθ. 24,49 καὶ ἀρχίσει νὰ δέρνη τοὺς συνδούλους του καὶ νὰ τρώγῃ καὶ

- να πίνη με τους μεθύσους,
Ματθ. 24,50 ἤξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἣ οὐ
προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ἣ οὐ γινώσκει,
Ματθ. 24,50 θα ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου εἰς ἡμέραν που δεν
περιμένει καὶ εἰς ὥραν που δεν γνωρίζει.
Ματθ. 24,51 καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν
ὑποκριτῶν θήσῃ· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς
τῶν ὀδόντων.
Ματθ. 24,51 Καὶ θα τον σχίση εἰς τα δύο καὶ θα τον βάλῃ μαζὴ με τους
υποκριτάς· ἐκεῖ θα εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ τριγμὸς των
οδόντων.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 25

- Ματθ. 25,1 Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα
παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν
ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου.
Ματθ. 25,1 Τότε ἡ βασιλεία των ουρανῶν θα εἶναι ὁμοία με δέκα
παρθένους, αἱ ὁποῖαι ἐπῆραν τους λύχνους των καὶ ἐβγήκαν
εἰς προὔπαντησιν τοῦ νυμφίου, που θα ἦρχετο κατὰ την
νύκτα δια να παραλάβῃ την νύμφην.
Ματθ. 25,2 πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι καὶ αἱ πέντε μωραὶ.
Ματθ. 25,2 Πεντε ἀπὸ αὐτὰς ἦσαν φρόνιμοι καὶ αἱ πέντε μωραὶ,
Ματθ. 25,3 αἵτινες μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν οὐκ
ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον·
Ματθ. 25,3 αἱ ὁποῖαι μωραὶ, ὅταν ἐπῆραν μαζὴ των τους λύχνους, δεν
ἐπῆραν καὶ λάδι.
Ματθ. 25,4 αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν
μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν.
Ματθ. 25,4 Αἱ φρόνιμοι ὁμῶς μαζὴ με τους ἀναμμένους λύχνους των
ἐπῆραν καὶ λάδι εἰς ἰδιαίτερα δοχεῖα.

- Ματθ. 25,5 χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον.
- Ματθ. 25,5 Επειδὴ ὁμως εβράδυνε ο γαμβρός, ἐνύσταξαν ὅλοι καὶ ἐκοιμήθησαν.
- Ματθ. 25,6 μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ.
- Ματθ. 25,6 Κατὰ δε το μεσονύκτιον ηκούσθη μεγάλη φωνή· “ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται, βγῆτε νὰ τον υποδεχθῆτε”.
- Ματθ. 25,7 τότε ἡγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν.
- Ματθ. 25,7 Τότε εσηκώθησαν ὅλοι αἱ παρθένοι καὶ ετακτοποίησαν τοὺς λύχνους των.
- Ματθ. 25,8 αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται.
- Ματθ. 25,8 Αἱ δε μωραὶ εἶπαν εἰς τας φρονίμους· “δώστε μας ἀπὸ το λάδι σας, διότι οἱ λύχνοι μας σβήνουν”.
- Ματθ. 25,9 ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς.
- Ματθ. 25,9 Αἱ φρόνιμοι ὁμως ἀπήντησαν· “δεν ἠμποροῦμεν νὰ σας δώσωμεν, διότι φοβούμεθα, μήπως δεν φθάσῃ γιὰ μας καὶ γιὰ σας· πηγαίνετε καλύτερα εἰς αὐτοὺς πὺ πωλοῦν καὶ αγοράστε διὰ λογαριασμὸν σας”.
- Ματθ. 25,10 ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ νυμφίος καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ’ αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.
- Ματθ. 25,10 Οταν ὁμως αὐταὶ ἐπῆγαιναν νὰ αγοράσουν, ἦλθε ὁ γαμβρός καὶ αἱ παρθένοι πὺ ἦσαν ἔτοιμοι με τοὺς λύχνους των, εἰσῆλθαν μαζὴ του εἰς την αἶθουσαν του γάμου καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.
- Ματθ. 25,11 ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι· κύριε κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν.

- Ματθ. 25,11 Ὑστερα δε ἔρχονται καὶ αἱ ἄλλαι παρθένοι καὶ λέγουν·
“Κυριε, Κυριε, ἀνοίξε μας”.
- Ματθ. 25,12 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς.
Ματθ. 25,12 Εκείνος ὁμως ἀποκριθεὶς εἶπε· “ἀληθινὰ σας λέγω δεν σας
γνωρίζω”.
- Ματθ. 25,13 γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν
ὥραν ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.
- Ματθ. 25,13 Λοιπὸν να εἰσθε ἀγρυπνοὶ καὶ ἐτοιμοὶ, ὅπως αἱ φρόνιμοι
παρθένοι, διότι δεν γνωρίζετε τὴν ἡμέρα οὔτε τὴν ὥραν,
κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ νυμφίος τῆς
Εκκλησίας, ὁ Κύριος καὶ κριτὴς τῆς οἰκουμένης, ἔρχεται.
(Δεν γνωρίζεται τὴν ἡμέραν οὔτε τὴν ὥραν κατὰ τὴν ὁποίαν
δια τοῦ θανάτου θα φύγετε ἀπὸ τὸν κόσμον, δια να
παρουσισθῆτε με τὰ ἔργα σας ἐνώπιον τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου).
- Ματθ. 25,14 Ὡσπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους
δούλους καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ,
Ματθ. 25,14 Διότι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν καὶ ἡ δευτέρα παρουσία τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ὁμοιάζει πρὸς ἓνα ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος,
προκειμένου να ταξιδεύσῃ, ἐκάλεσε τοὺς δούλους τοῦ καὶ
παρέδωκε εἰς αὐτοὺς ὅλα τὰ ὑπάρχοντά του, ἐπὶ ἀποδώσει
λογαριασμόν.
- Ματθ. 25,15 καὶ ὃ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ὃ δὲ δύο, ὃ δὲ ἓν,
ἐκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, καὶ ἀπεδήμησεν
εὐθέως.
- Ματθ. 25,15 Καὶ εἰς μὲν τὸν ἓνα ἔδωκε πέντε τάλαντα, στὸν ἄλλον δύο,
στὸν τρίτον ἓνα, σύμφωνα με τὴν ἰκανότητά που εἶχε ὁ
καθένας. Καὶ ἀμέσως ἐταξίδευσεν εἰς μακρινήν χώραν.
- Ματθ. 25,16 πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν εἰργάσατο ἐν
αὐτοῖς καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα.
- Ματθ. 25,16 Εκείνος που ἐπῆρε τὰ πέντε τάλαντα, ἐπῆγε εἰργάσθῃ με
αὐτὰ καὶ ἐκέρδησε ἄλλα πέντε τάλαντα.

Ματθ. 25,17	ὥσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο.
Ματθ. 25,17	Το ἴδιο καὶ ἐκεῖνος που εἶχε τα δύο, ἐκέρδησε ἄλλα δύο.
Ματθ. 25,18	ὁ δὲ τὸ ἐν λαβὼν ἀπελθὼν ὥρυξεν ἐν τῇ γῇ καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ.
Ματθ. 25,18	Εκεῖνος ὁμως που ἐπῆρε το ἓνα τάλαντον, ἐπῆγε, ἐσκαψε εἰς τὴν γῆν καὶ ἐκρυψε ἐκεῖ τα χρήματα τοῦ κυρίου του. (Δεν ἦτο κλέπτης καὶ καταχραστής, ἀλλὰ ἀμελής καὶ πονηρός. Δεν κατησώτευσεν τὸ τάλαντον, ἀλλὰ το ἀφῆκε ἀχρησιμοποίητον, πρᾶγμα που φανερῶνει ἀσέβειαν καὶ ἀπειθειαν πρὸς τὸν κύριόν του).
Ματθ. 25,19	μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον.
Ματθ. 25,19	Υστερα ἀπὸ πολὺν χρόνον, ἦλθε ὁ κύριος ἐκείνων τῶν δούλων καὶ ἐζήτησε ἀπὸ αὐτοὺς λογαριασμὸν.
Ματθ. 25,20	καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων· κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.
Ματθ. 25,20	Καὶ προσελθὼν ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶχε πάρει τα πέντε τάλαντα ἐπρόσφερε καὶ ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων· “Κυριε, πέντε τάλαντα μοι παρέδωκες. Ἰδοὺ ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα με αὐτά”.
Ματθ. 25,21	ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ! ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.
Ματθ. 25,21	Τότε εἶπε ὁ κύριος αὐτοῦ· “Εὖγε δούλε, ἀγαθὲ καὶ πιστέ! Εἰς ὀλίγα υπῆρξες πιστός, εἰς πολλὰ θα σε εγκαταστήσω. Εἰσελθε δια νὰ λάβῃς μέρος εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου”.
Ματθ. 25,22	προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν εἶπε· κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.
Ματθ. 25,22	Προσελθὼν δε καὶ ἐκεῖνος, που εἶχε λάβει τα δύο τάλαντα,

εἶπε· “Κυριε, δύο τάλαντα μου παρέδωκες· ἰδοὺ ἄλλα δύο ἐκέρδησα ἐπάνω εἰς αὐτά”.

Ματθ. 25,23 ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ! ἐπὶ ὀλίγα ἢς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

Ματθ. 25,23 Εἶπε δε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος του· “Εὕγε, δούλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ! Εἰς ὀλίγα υπῆρξες πιστός, εἰς πολλὰ θα σε εγκαταστήσω. Εἰς καὶ συ μέσα, δια να ἀπολαύσης τὴν χαρὰ τοῦ Κυρίου σου”.

Ματθ. 25,24 προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληφώς εἶπε· κύριε· ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας·

Ματθ. 25,24 Προσήλθε δε καὶ ἐκεῖνος, που εἶχε λάβει τὸ ἓν τάλαντο, καὶ εἶπε· “Κυριε, σε ἐγνώρισα ὅτι εἶσαι σκληρὸς ἄνθρωπος, που θερίζεις ἐκεῖ ὅπου δεν ἔσπειρες καὶ μαζεύεις ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου δεν ἐσκόρπισες.

Ματθ. 25,25 καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε ἔχεις τὸ σόν.

Ματθ. 25,25 Καὶ ἐπειδὴ ἐφοβήθηκα, ἐπῆγα καὶ ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου μέσα εἰς τὴν γην. Ἰδοὺ ἔχεις αὐτό που σου ἀνήκει”.

Ματθ. 25,26 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρέ! ἦδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα!

Ματθ. 25,26 Αποκριθεὶς δε ὁ Κύριος αὐτοῦ τοῦ εἶπε· “δοῦλε πονηρὲ καὶ ὀκνηρέ! Εἰσὶν ὅτι ἐγὼ θερίζω ἐκεῖ ὅπου δεν ἔσπειρα καὶ μαζεύω ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου δεν ἐσκόρπισα.

Ματθ. 25,27 ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις, καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ.

Ματθ. 25,27 Ἐπρεπε λοιπὸν συ να καταθέσης τὰ χρήματά μου στοὺς τραπεζίτας καὶ ὅταν ἐγὼ θα ἐρχόμουν, θα ἐπαιρνα με τὸν τόκο τοῦ αὐτοῦ που εἶναι ἰδικόν μου.

Ματθ. 25,28 ἄρατε οὖν ἀπ’ αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ ἔχοντι

τὰ δέκα τάλαντα.

Ματθ. 25,28 Παρτε, λοιπόν, από αυτόν το τάλαντον και δώστε το εις εκείνον, που έχει τα δέκα τάλαντα.

Ματθ. 25,29 τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

Ματθ. 25,29 Διότι εις εκείνον ο οποίος με την εργασίαν και την τιμιότητά του έχει αυξήσει αυτό που του εδόθη, θα του δοθούν και άλλα πολλά με το παραπάνω. Από εκείνον δε που του εδόθησαν μεν χαρίσματα, αλλά δεν τα εκαλλιέργησε, θα του αφαιρεθῇ, και αυτό που του εδόθη.

Ματθ. 25,30 καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

Ματθ. 25,30 Και τον άχρηστον αυτόν πονηρόν δούλον βγάλτε τον από εδώ και ρίξτε τον στο πυκνό σκοτάδι της κολάσεως· εκεί θα εἶναι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων”.

Ματθ. 25,31 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ,

Ματθ. 25,31 Όταν δε ἔλθῃ ο υἱὸς του ανθρώπου με ὅλην την δόξαν αὐτοῦ και μαζί με αυτόν ὅλοι οι ἄγγελοί του, τότε θα καθίσῃ στον θρόνον του, τον λαμπρόν και ἑνδοξόν.

Ματθ. 25,32 καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων,

Ματθ. 25,32 Και θα συναχθούν εμπρός του ὅλα τα ἔθνη της γῆς από της δημιουργίας του Αδάμ μέχρι της συντελείας του κόσμου και θα χωρίσῃ αὐτοὺς μεταξύ των με ὅσῃν ευκολίαν χωρίζει ο ποιμὴν τα πρόβατα από τα ἐρίφια.

Ματθ. 25,33 καὶ στήσῃ τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων.

Ματθ. 25,33 Και θα θέσῃ τα μεν πρόβατα εις τα δεξιὰ του τα δε ἐρίφια

εις τα αριστερά.

Ματθ. 25,34 τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

Ματθ. 25,34 Τότε θα στραφή ο βασιλεὺς εἰς ἐκείνους που θα εὐρίσκονται εἰς τα δεξιὰ του και θα πη· “ελάτε σεις οἱ ευλογημένοι του Πατρὸς μου και κληρονομήσατε την βασιλείαν των ουρανῶν, ἡ οποία ἔχει ετοιμασθῇ για σας ἀπὸ τότε που εθεμελιώνετο ο κόσμος.

Ματθ. 25,35 ἐπείνασα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην, καὶ συνηγάγετέ με,

Ματθ. 25,35 Διότι επείνασα και μου εδώσατε να φάγω, εδίψασα και με εποτίσατε, ἦμουν ξένος που δεν εἶχα τόπον να μείνω, και με επήρατε στο σπίτι σας.

Ματθ. 25,36 γυμνός, καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἦμην, καὶ ἦλθετε πρὸς με.

Ματθ. 25,36 Ἡμουν γυμνός και με ενεδύσατε, αρρώστησα και με επισκεφθήκατε, εἰς την φυλακὴν ἦμουν και ἦλθατε να με ιδῆτε”.

Ματθ. 25,37 τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν;

Ματθ. 25,37 Τότε θα αποκριθοῦν πρὸς αὐτόν οἱ δίκαιοι και θα πουν· “Κυριε, πότε σε εἶδαμε πεινασμένον και σε εθρέψαμε ἡ διψασμένον και σου εδώσαμε νερό;

Ματθ. 25,38 πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν;

Ματθ. 25,38 Ποτε δε σε εἶδαμεν ξένον και σε περιμαζέψαμε ἡ γυμνὸν και σε ενεδύσαμεν;

Ματθ. 25,39 πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἦλθομεν πρὸς σε;

Ματθ. 25,39 Ποτε δε σε εἶδαμε ασθενή ἡ φυλακισμένον και ἦλθαμε εἰς

- επίσκεψίν σου;”
- Ματθ. 25,40 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ’ ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε.
- Ματθ. 25,40 Καὶ θα ἀποκριθῇ εἰς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς· “Ἀληθινὰ σας λέγω, κάθε τι που ἐκάματε, δια να ἐξυπηρετήσετε ἓνα ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς μου, που φαίνονται ἀσημοὶ καὶ ἐλάχιστοι μέσα εἰς τὴν κοινωνίαν, το ἐκάματε εἰς ἐμέ” (Ὁ Χριστὸς, ὁ βασιλεὺς, που εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ καὶ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, τοὺς πᾶσχοντας, τοὺς πτωχοὺς καὶ γυμνοὺς, αὐτοὺς τοὺς οὐλοῦντες οἱ ματαιόδοξοι καὶ υπερήφανοι περιφρονοῦν, τοὺς θεωρεῖ ἀδελφούς του, τέκνα τοῦ οὐρανίου Πατρὸς καὶ τοὺς περιβάλλει με ὅλην τὴν ἀγάπην. Δι’ αὐτὸ καὶ κάθε βοήθειαν που τοὺς προσφέρεται τὴν θεωρεῖ ὡς προσφερομένην εἰς αὐτὸν τὸν ἴδιον).
- Ματθ. 25,41 τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· πορεύεσθε ἀπ’ ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ.
- Ματθ. 25,41 Τότε θα πῇ καὶ εἰς ἐκείνους, που στέκονται εἰς τὰ ἀριστερά του· “φύγετε μακριὰ ἀπὸ ἐμέ σεις οἱ καταράμενοι καὶ πηγαίνετε στο αἰώνιον πῦρ, που ἔχει ετοιμασθῇ δια τὸν διάβολον καὶ τοὺς πονηροὺς ἀγγέλους του.
- Ματθ. 25,42 ἐπείνασα γάρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με,
- Ματθ. 25,42 Διότι ἐπείνασα καὶ δεν μου ἐδώσατε να φάγω, ἐδίψησα καὶ δεν με ἐποτίσατε.
- Ματθ. 25,43 ξένος ἦμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενής καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με.
- Ματθ. 25,43 Ξένος ἦμουν καὶ δεν με ἐπήρατε στο σπῖτι σας, γυμνός καὶ δεν με ἐνεδύσατε, ἀρρωστος καὶ φυλακισμένος καὶ δεν με ἐπισκεφθήκατε”.

- Ματθ. 25,44 τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι;
- Ματθ. 25,44 Τότε θα ἀποκριθoύν και αυτοὶ λέγοντες, “Κυριε, πότε σε εἶδαμε πεινασμένο η διψασμένο η ξένον η γυμνὸν η ασθενή η φυλακισμένο και δεν σε υπηρετήσαμεν;”
- Ματθ. 25,45 τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ’ ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε.
- Ματθ. 25,45 Τότε θα ἀποκριθῇ εις αυτοὺς και θα εἴπη· “ἀλήθεια σας λέγω· ἐφ’ ὅσον δεν ἐκάματε τα καλά αὐτὰ εις ἓνα ἀπὸ αυτοὺς, που ο κόσμος θεωρεῖ πολὺ μικροὺς, οὔτε εις ἐμὲ ἐκάματε”.
- Ματθ. 25,46 καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.
- Ματθ. 25,46 Και θα ἀπέλθουν αυτοὶ μεν εις την αιωνίαν κόλασιν μαζή με τον διάβολον, οι δε δίκαιοι εις την αιωνίαν ζωὴν μαζή με τον Θεόν. (Ἐτσι η δικαία κρίσις θα ἔχη γίνει, το δίκαιον θα ἀποδοθῇ και η ἀσάλευτος ἀποκατάστασις θα πραγματοποιηθῇ).

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 26

- Ματθ. 26,1 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
- Ματθ. 26,1 Και ὅταν ετελείωσε ο Ιησοῦς ὅλους αυτοὺς τους λόγους, εἶπε προς τους μαθητάς του·
- Ματθ. 26,2 οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται εἰς τὸ σταυρωθῆναι.
- Ματθ. 26,2 “γνωρίζετε ὅτι ἐπειτα ἀπὸ δύο ημέρας γίνεται η εορτὴ του πάσχα και ο υἱὸς του ἀνθρώπου θα παραδοθῇ δια να

σταυρωθή”.

Ματθ. 26,3 τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα,

Ματθ. 26,3 Τότε οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ προεστοὶ τοῦ λαοῦ, ποὺ συμμετείχαν στο Μεγάλο Συνέδριον, συγκεντρώθηκαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχιερέως, ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο Καϊάφας.

Ματθ. 26,4 καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατήσωσι καὶ ἀποκτείνωσιν.

Ματθ. 26,4 Καὶ κατόπιν συσκέψεως ἀπεφάσισαν ὁμοφώνως νὰ συλλάβουν με δόλον τὸν Ἰησοῦν καὶ νὰ τὸν φονεῦσουν.

Ματθ. 26,5 ἔλεγον δέ· μὴ ἐν τῇ ἐορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ.

Ματθ. 26,5 Εἶπαν δὲ μετὰξὺ των, νὰ μὴ τὸν συλλάβουν κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ πάσχα, διὰ νὰ μὴ γίνῃ θόρυβος καὶ ἀναταραχὴ στὸν λαόν.

Ματθ. 26,6 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ,

Ματθ. 26,6 Ὄταν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἦλθε εἰς τὴν Βηθανίαν, εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος τοῦ λεπροῦ,

Ματθ. 26,7 προσήλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου.

Ματθ. 26,7 προσήλθε εἰς αὐτὸν μία γυναῖκα με ἓνα δοχεῖον ἀπὸ ἀλάβαστρον γεμάτο ἀπὸ μύρον πολὺτιμον καὶ ἔχυνε αὐτὸ ἀφθονον εἰς τὴν κεφαλὴν του, καθὼς αὐτὸς εἶχε καθίσει εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ φαγητοῦ.

Ματθ. 26,8 ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγανάκτησαν λέγοντες· εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη;

Ματθ. 26,8 Οἱ δὲ μαθηταί, ὅταν εἶδαν τοῦτο, ἠγανάκτησαν καὶ ἔλεγον· “διὰ τί χάνεται ματαίως τὸ πολὺτιμον αὐτὸ μύρον;

- Ματθ. 26,9 ἡδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι πολλοῦ καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς.
- Ματθ. 26,9 Διότι θα ἠμπορούσε αὐτὸ να πωληθῇ ἀντὶ πολλῶν χρημάτων καὶ να δοθῇ το ἀντίτιμον στους φτωχοῦς”.
- Ματθ. 26,10 γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ.
- Ματθ. 26,10 Ο Ἰησοῦς ὁμως ἀντελήφθη τὴν δυσφορίαν των καὶ τους εἶπε· “διὰτὶ στενοχωρεῖτε τὴν γυναῖκα; Διότι αὐτὴ ἔκαμε εἰς ἐμὲ ἓνα καλὸν καὶ ἀξιέπαινον ἔργον.
- Ματθ. 26,11 τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ’ ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.
- Ματθ. 26,11 Διότι τους πτωχοὺς τους ἔχετε πάντοτε μαζὶ σας καὶ ἠμπορεῖτε, ὅταν θέλετε να τους βοηθήτε, ἐμὲ ὁμως δεν θα με ἔχετε πάντοτε μαζὶ σας.
- Ματθ. 26,12 βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν.
- Ματθ. 26,12 Διότι αὐτὴ ἡ γυναῖκα, που ἔχυσε τὸ μύρον τοῦτο στο σῶμα μου, τὸ ἔκαμε σαν προετοιμασίαν διὰ τὸν ἐνταφιασμόν μου.
- Ματθ. 26,13 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.
- Ματθ. 26,13 Σας διαβεβαιῶνῶ δε, ὅτι οπουδήποτε καὶ ἀν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο-καὶ θα κηρυχθῇ εἰς ὅλον τὸν κόσμον-θα διαλαληθῇ ἐπίσης καὶ αὐτὸ που ἔκαμε σήμερον αὐτὴ εἰς ἀλησμόνητον ἀνάμνησίν της”. (Καθε προσφορὰ, που γίνεται πρὸς τὸν Κυριον ἀπὸ ευλαβὴ καὶ ἀφωσιωμένην καρδίαν, αποκτὰ αἰωνίαν ἀξίαν).
- Ματθ. 26,14 Τότε πορευθεὶς εἷς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς εἶπε·
- Ματθ. 26,14 Τότε ἓνας ἀπὸ τους δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, ἐπήγε πρὸς τους ἀρχιερεῖς καὶ εἶπε·
- Ματθ. 26,15 τί θέλετέ μοι δοῦναι, καὶ ἐγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; οἱ

δὲ ἔσθησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια.

Ματθ. 26,15 “τι θέλετε να μου δώσετε και εγώ θα σας τον παραδώσω;”
Εκείνοι δε του εμέτρησαν τριάκοντα αργυρά νομίσματα.

Ματθ. 26,16 καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ.

Ματθ. 26,16 Και ἀπὸ τότε ἐζητούσε ευκαιρίαν, δια να τον παραδώση
(σύμφωνα με τας οδηγίας των αρχιερέων).

Ματθ. 26,17 Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ
Ἰησοῦ λέγοντες αὐτῷ· ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμέν σοι
φαγεῖν τὸ πάσχα;

Ματθ. 26,17 Κατὰ δε την παραμονήν του πάσχα, η οποία ελέγετο και
πρώτη ημέρα του πάσχα, διότι ετοίμαζαν οι Εβραῖοι τα
άζυμα, ἤλθαν οι μαθηταὶ προς τον Ἰησοῦν λέγοντες· “που
θάλεις να σου ἐτοιμάσωμεν, δια να φάγῃς το πάσχα;”

Ματθ. 26,18 ὁ δὲ εἶπεν· ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα καὶ
εἶπατε αὐτῷ· ὁ διδάσκαλος λέγει, ὁ καιρὸς μου ἐγγὺς
ἐστι· πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου.

Ματθ. 26,18 Ο δε Ἰησοῦς εἶπεν· “πηγαίνετε εἰς τὴν πόλιν προς τον δεῖνα
και εἰπέτε του· ο διδάσκαλος λέγει· Ο καιρὸς μου δια να
τελειώσω το ἔργον μου πλησιάζει. Εἰς το σπῖτι σου ἀπόψε,
παραμονήν του εβραϊκοῦ πάσχα, θα εορτάσω μαζὴ με τους
μαθητάς μου το νέον πάσχα”.

Ματθ. 26,19 καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

Ματθ. 26,19 Και ἔκαμαν οι μαθηταὶ, ὅπως ο Ἰησοῦς τους εἶχε οδηγήσει
και ἐτοίμασαν τα κατὰ το πάσχα.

Ματθ. 26,20 Ὁψίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα.

Ματθ. 26,20 Οταν δε ἦλθε η εσπέρα, ο Κυριος μαζὴ με τους δώδεκα
εξάπλωσε κοντὰ στο τραπέζι σύμφωνα με την συνήθειαν
που εἶχαν τότε οι ἄνθρωποι να κάθονται κατὰ το φάγητον.

Ματθ. 26,21 καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ
ὑμῶν παραδώσει με.

Ματθ. 26,21 Και καθὼς ἔτρωγαν εἶπε· “σας διαβεβαιώνω, ὅτι ἓνας ἀπὸ

σας θα με προδώση”.

Ματθ. 26,22 καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν· μήτι ἐγὼ εἰμι, Κύριε;

Ματθ. 26,22 Εκείνοι ελυπήθησαν παρά πολύ και ἤρχισαν να λέγουν ο καθένας δια τον εαυτόν του· “μήπως εἶμαι ἐγώ, Κυριε;”

Ματθ. 26,23 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ὁ ἐμβάψας μετ’ ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα, οὗτός με παραδώσει.

Ματθ. 26,23 Ο δε Κυριος απεκρίθη· “Εκείνος που εβούτηξε μαζί μου το χέρι στον ζωμόν του πιάτου, αυτός θα με παραδώση.

Ματθ. 26,24 ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι’ οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

Ματθ. 26,24 Ο μεν υιός του ανθρώπου απέρχεται από την ζωήν αυτήν, ὅπως ακριβῶς εἶναι γραμμένο εις την Αγίαν Γραφήν περὶ αὐτοῦ· αλλοῖμονον ὅμως στον ἄνθρωπον εκείνον, δια του οποιου ο υιός του ανθρώπου παραδίδεται· προτιμότερον θα ἦτο δι' αὐτόν να μη εἶχε γεννηθῇ ο ἄνθρωπος εκείνος”.

Ματθ. 26,25 ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτόν εἶπε· μήτι ἐγὼ εἰμι, ῥαββί; λέγει αὐτῷ, σὺ εἶπας.

Ματθ. 26,25 Ελαβε δε τον λόγον ο Ιούδας, ο οποίος και τον παρέδωσε, και εἶπε· “μήπως εἶμαι ἐγώ, διδάσκαλε;” Απήντησε εις αὐτόν ο Ιησοῦς· “Συ εἶπες, ὅτι εἶσαι συ”. (φράσις που σημαίνει· Το εἶπες μόνος σου, ὅπως εἶπες, ἔτσι εἶναι· συ πράγματι εἶσαι αὐτός που θα με παραδώση).

Ματθ. 26,26 Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς καὶ εἶπε· λάβετε φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου·

Ματθ. 26,26 Ενώ δε αυτοί ἔτρωγαν, ἐπήρε ο Ιησοῦς τον ἄρτον και αφού ευχαρίστησε τον ἔκοψε εις τεμάχια και ἐδίδε στους μαθητάς και εἶπε· “λάβετε φάγετε· τούτο εἶναι το σῶμα μου”.

Ματθ. 26,27 καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς

λέγων· πείτε ἐξ αὐτοῦ πάντες·

Ματθ. 26,27

Και αφού ἐπῆρε το ποτήριον και ηυχάριστησε ἔδωκε αὐτό στους μαθητάς και εἶπε· “πείτε ἀπό αὐτό ὅλοι,

Ματθ. 26,28

τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ματθ. 26,28

διότι τοῦτο εἶναι το αἷμά μου, με το ὁποῖον επικυρώνεται η νέα διαθήκη και το ὁποῖον χύνεται δια την συγχώρησιν των ἁμαρτιῶν και την σωτηρίαν πολλῶν.

Ματθ. 26,29

λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πῖω ἀπ’ ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ’ ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς μου.

Ματθ. 26,29

Σας λέγω δε ὅτι δεν θα ξαναπιῶ ἀπὸ το προϊόν αὐτό της ἀμπέλου ἀπὸ την στιγμήν αὐτήν και μέχρι της ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν εἰς την ατελείωτον χαράν της βασιλείας του Πατρὸς μου θα το πίνω μαζή σας νέον, πνευματικόν και χαροποιόν”.

Ματθ. 26,30

Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·

Ματθ. 26,30

Και αφού ἐψαλαν ὕμνους, ἐξήλθαν στο ὄρος των Ελαιῶν. Τότε λέγει προς αὐτοὺς ο Ἰησοῦς·

Ματθ. 26,31

πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, γέγραπται γάρ, πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποιμένης·

Ματθ. 26,31

“ὅλοι σεις κατὰ την νύκτα αὐτήν θα σκανδαλισθῆτε και θα κλονισθῇ η πίστις σας προς ἐμέ. Διότι ἐτσι ἔχει γραφή εἰς την Παλαιάν Διαθήκην· Με την ιδικὴν μου συγκατάθεσιν θα κτυπηθῇ ο ποιμὴν, δηλαδή ἐγώ, και θα διασκορπισθοῦν τα πρόβατα του ποιμνίου, δηλαδή σεις.

Ματθ. 26,32

μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Ματθ. 26,32

Οταν ὁμως ἀναστηθῶ, θα σας προῦπαντήσω εἰς την

Γαλιλαίαν, όπου και θα συναντηθώμεν”.

Ματθ. 26,33 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ δὲ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι.

Ματθ. 26,33 Ο Πέτρος ὁμῶς ἀποκριθεὶς του εἶπε· “ἐάν ὅλοι θα σκανδαλισθοῦν δ’ ὅσα θα συμβοῦν εἰς σε, ἐγὼ ὁμῶς ποτὲ δεν θα σκανδαλισθῶ”.

Ματθ. 26,34 ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρεῖς ἀπαρνήσῃ με.

Ματθ. 26,34 Εἶπε εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· “σε διαβεβαιώνω, ὅτι αὐτὴν τὴν νύκτα, πρὶν ὁ πετεινὸς λαλήσῃ, συ θα ἔχῃς κλονισθῆ τόσον πολὺ, ὥστε τρεῖς φορές θα με ἔχῃς ἀρνηθῆ”.

Ματθ. 26,35 λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· κἂν δέῃ με σὺν σοι ἀποθανεῖν, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι. ὁμοίως δὲ καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον.

Ματθ. 26,35 Λεγει εἰς αὐτόν ὁ Πέτρος· “καὶ ἀν ἀκόμῃ χρειασθῇ νὰ ἀποθάνω μαζὴ σου, δεν θα σε ἀπαρνηθῶ”. Καὶ ὅλοι οἱ μαθηταὶ τα ἴδια καὶ παρόμοια ἔλεγαν.

Ματθ. 26,36 Τότε ἔρχεται μετ’ αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· καθίσατε αὐτοῦ ἕως οὔ ἀπελθὼν προσεύξωμαι ἐκεῖ.

Ματθ. 26,36 Τότε ἔρχεται μαζὴ με αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς εἰς μίαν περιοχὴν, πού ελέγετο Γεθσημανή, καὶ λέγει στοὺς μαθητάς· “καθῆστε ἐδὼ καὶ περιμένετε, ἕως ὅτου υπάγω καὶ προσευχηθῶ ἐκεῖ”.

Ματθ. 26,37 καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.

Ματθ. 26,37 Καὶ αφοῦ ἐπῆρε μαζὴ του τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς τοῦ Ζεβεδαίου, ἤρχισε νὰ λυπῆται καὶ νὰ καταλαμβάνεται ἀπὸ μεγάλην στενοχωρίαν.

Ματθ. 26,38 τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε μετ’ ἐμοῦ.

- Ματθ. 26,38 Τότε λέγει εις αυτούς ο Ιησούς· “πλημμυρισμένη από βαθυτάτην λύπην είναι η ψυχή μου, ώστε κινδυνεύω να αποθάνω από αυτήν. Μείνατε εδώ και αγρυπνήστε μαζί μου”.
- Ματθ. 26,39 καὶ προελθὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ λέγων· πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ’ ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλήν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ’ ὡς σύ.
- Ματθ. 26,39 Και αφοῦ ἐπροχώρησε ολίγον, ἔπεσε με το πρόσωπον αὐτοῦ καταγής προσευχόμενος και λέγων· “Πατερ μου, αν εἶναι δυνατόν, ας περάση ἀπὸ ἐμέ το ποτήριον τοῦτο. Πλην ὁμως ας μη γίνῃ ὅπως θέλω ἐγώ, ἀλλά ὅπως θέλεις συ”.
- Ματθ. 26,40 καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ εὕρισκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ’ ἐμοῦ!
- Ματθ. 26,40 Και ἔρχεται στους μαθητάς και τους εὕρισκει να κοιμῶνται και λέγει στον Πετρον· “ἐτσι λοιπόν σεις που προ ολίγου εἶπατε ὅτι και την ζωὴν σας θα εθυσιάζετε δι' ἐμέ, δεν ἠμπορέσατε οὔτε μίαν ὥρα να αγρυπνήσετε μαζί μου!
- Ματθ. 26,41 γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.
- Ματθ. 26,41 Αγρυπνεῖτε και προσεύχεσθε, δια να μη περιπέσετε εἰς πειρασμόν, που θα σας βυθίσῃ εἰς την ἀρνησιν· το μεν πνεῦμα εἶναι πρόθυμον και ἔχει ἀγαθὴν διάθεσιν, ἀλλ' η ἀνθρωπίνη σαρξ εἶναι ἀσθενής”.
- Ματθ. 26,42 πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο λέγων· πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ’ ἐμοῦ ἐὰν μὴ αὐτὸ πῶ, γενηθήτω τὸ θέλημά σου.
- Ματθ. 26,42 Και πάλιν δευτέραν φορά ἀπῆλθε και προσηυχῆθη λέγων· “πάτερ μου, εἴαν δεν εἶναι δυνατόν να παρῆλθῃ ἀπὸ ἐμέ αὐτὸ το ποτήριον και ὁπωσδήποτε πρέπει να το πῶ, δια την

- σωτηρίαν των ανθρώπων, ας γίνη το θέλημά σου”.
- Ματθ. 26,43 καὶ ἐλθὼν εὐρίσκει αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι.
- Ματθ. 26,43 Καὶ ἦλθεν πάλιν πρὸς τοὺς μαθητὰς τοῦ καὶ τοὺς εὗρε νὰ κοιμῶνται, διότι τὰ μάτια τῶν ἦσαν βαρεῖά ἀπὸ τὴν νύστα.
- Ματθ. 26,44 καὶ ἀφείς αὐτοὺς ἀπελθὼν πάλιν προσηύξατο ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν·
- Ματθ. 26,44 Καὶ ἀφήσας αὐτοὺς ἐπῆγε πάλιν καὶ προσευχήθη τρίτην φορὰν καὶ εἶπε τὰ ἴδια λόγια πρὸς τὸν Πατέρα.
- Ματθ. 26,45 τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε! ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται εἰς χεῖρας ἀμαρτωλῶν.
- Ματθ. 26,45 Τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ τοὺς λέγει· “κοιμάσθε, λοιπὸν, καὶ ἀναπαύεσθε! Ἰδοὺ ἐφθασεν ἡ ὥρα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται εἰς χεῖρα ἀμαρτωλῶν.
- Ματθ. 26,46 ἐγείρεσθε ἄγωμεν· ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με.
- Ματθ. 26,46 Σηκωθήτε, πηγαίνομεν· ἰδοὺ ἐπλησίασε αὐτός, πού πρόκειται νὰ με παραδώσῃ”.
- Ματθ. 26,47 Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα ἦλθε, καὶ μετ’ αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ.
- Ματθ. 26,47 Καὶ ἐνῶ ἀκόμη αὐτὸς ὠμιλοῦσε, ἰδοὺ ὁ Ἰούδας, ἓνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ἦλθε, καὶ μαζὴ με αὐτὸν πολὺς ὄχλος, ὅλοι ὠπλισμένοι με μαχαίρια καὶ ξύλα, σταλμένοι ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ.
- Ματθ. 26,48 ὁ δὲ παραδιδούς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον λέγων· ὃν ἂν φιλήσω, αὐτὸς ἐστὶ· κρατήσατε αὐτόν.
- Ματθ. 26,48 Εκείνος δὲ πού θα τὸν παρέδιδε, ὁ Ἰούδας, εἶχε δώσει εἰς αὐτοὺς σημεῖον λέγων· “ἐκείνον πού θα φιλήσω, αὐτὸς εἶναι ὁ Ἰησοῦς· νὰ τὸν συλλάβετε”.
- Ματθ. 26,49 καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπε· χαῖρε, ῥαββί, καὶ

κατεφίλησεν αὐτόν.

Ματθ. 26,49 Και αμέσως επλησίασε τον Ιησούν και είπε· “χαίρε, διδάκαλε”, και με υποκριτικήν εγκαρδιότητα τον εφίλησε πολλές φορές.

Ματθ. 26,50 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἐταῖρε, ἐφ’ ᾧ πάρει; τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

Ματθ. 26,50 Ο δε Ιησους ειπεν εις αυτον· “φιλε, σκέψου, δια ποιον έργον ἔχεις ἔλθει εδώ;” Τότε επλησίασαν οι άλλοι, έβαλαν τα χέρια των επάνω στον Ιησούν και τον συνέλαβαν.

Ματθ. 26,51 καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον.

Ματθ. 26,51 Και ιδου ένας απο εκείνους που ήταν μαζί με τον Ιησούν, άπλωσε το χέρι, ετράβηξε το μαχαίρι του, εκτύπησε τον δούλον του αρχιερέως και του έκοψε το αυτί.

Ματθ. 26,52 τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀπόστρεψόν σου τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται.

Ματθ. 26,52 Τότε λέγει εις αυτον ο Ιησους· “βάλε το μαχαίρι σου πίσω εις την θέσιν του· διότι όσοι επήραν μαχαίρι εναντίον του πλησίον των, θα πεθάνουν με μαχαίρι.

Ματθ. 26,53 ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων;

Ματθ. 26,53 Η νομίζεις ότι δεν μπορώ εγώ αυτήν την στιγμήν να παρακαλέσω τον Πατέρα μου και να παρατάξη ολογυρά μου περισσοτέρας από δώδεκα λεγεώνας αγγέλων;

Ματθ. 26,54 πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ ὅτι οὕτω δεῖ γενέσθαι;

Ματθ. 26,54 Εάν όμως κάτι τέτοιο γίνη, πως θα πραγματοποιηθούν αι Γραφαί, αι οποίαι προλέγουν ότι έτσι πρέπει να συμβούν τα γεγονότα;”

- Ματθ. 26,55 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· ὥς ἐπὶ ληστήν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με· καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμεν διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με.
- Ματθ. 26,55 Ἐκείνην τὴν ὥρα εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς ὄχλους· “σαν να ἤμουν ληστής, εβγήκατε με μαχαίρια καὶ ρόπαλα να με συλλάβετε· κάθε ἡμέραν ἐκαθόμουν κοντὰ σας διδάσκων στον ναόν καὶ δεν με ἐπιάσατε.
- Ματθ. 26,56 τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον.
- Ματθ. 26,56 Ἀλλὰ αὐτὸ ὅλο ἐγένε, δια να εκπληρωθοῦν ὅλα ὅσα ἐγραψαν οἱ προφῆται”. (Ἡ ἐνοχὴ ἐκείνων μένει, διότι ἐν ἐπιγνώσει ἐνήργησαν κατὰ τοῦ αθώου. Ἡ δε Γραφή τα προεῖπε διότι θα ἐγίνοντο, καὶ δεν ἐγιναν διότι τα προεῖπε ἡ Γραφή). Τότε οἱ μαθηταὶ ὅλοι τον ἀφήκαν καὶ ἐφυγαν.
- Ματθ. 26,57 Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν.
- Ματθ. 26,57 Ἐκεῖνοι δε αφοῦ ἐπιάσαν τον Ἰησοῦν, τον ἔφεραν στον Καϊάφαν, τον ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνεκεντρώθησαν
- Ματθ. 26,58 ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος.
- Ματθ. 26,58 Ὁ δε Πέτρος τον ἀκολουθοῦσε ἀπὸ μακρυὰ ἕως τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως καὶ εἰσελθὼν ἐκάθισε μέσα μαζί με τοὺς ὑπηρέτας, δια να ἰδῇ ποῖον τέλος θα εἶχε αὐτὴ ἡ υπόθεσις.
- Ματθ. 26,59 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτησαν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅπως θανατώσωσιν αὐτόν,
- Ματθ. 26,59 Οἱ δε ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ ὅλα τα μέλη του

- συνεδρίου, που ήσαν παρόντα, εξητούσαν ψευδομαρτυρίαν εναντίον του Ιησού, δια να τον καταδικάσουν εις θάνατον
- Ματθ. 26,60 καὶ οὐχ εὔρον· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὔρον. ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες
- Ματθ. 26,60 και δεν ευρήκαν. Μολονότι δε πολλοί ψευδομάρτυρες είχαν προσέλθει να καταθέσουν, δεν ευρήκαν καμμίαν αληθοφανή ψευδομαρτυρίαν. Ὑστερον δε προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες
- Ματθ. 26,61 εἶπον· οὗτος ἔφη, δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν.
- Ματθ. 26,61 κατέθεσαν· “αὐτὸς εἶπε· ἡμπορῶ να κρημνίσω τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ και εις τρεις ημέρας να τον οικοδομήσω πάλιν”.
- Ματθ. 26,62 καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· οὐδὲν ἀποκρίνη; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν;
- Ματθ. 26,62 Και εγερθεὶς ο αρχιερεὺς εἶπεν εις αὐτόν· “Τίποτε δεν αποκρίνεσαι; Τι καταθέτουν αυτοὶ εις βάρος σου;”
- Ματθ. 26,63 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
- Ματθ. 26,63 Ο δε Ιησοῦς εσιωπούσε. Και λαβὼν τὸν λόγον ο αρχιερεὺς εἶπε εις αὐτόν· “σε ορκίζω στον Θεόν τον ζῶντα να μας εἴπῃς εἴαν συ εἶσαι ο Χριστὸς, ο Μεσσίας, ο Υἱὸς του Θεοῦ”.
- Ματθ. 26,64 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἅπ’ ἄρτι ὅψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.
- Ματθ. 26,64 Λεγει εις αὐτόν ο Ιησοῦς· “το εἶπες συ, και ὅπως εἶπες εἶναι, ὅτι εἶμαι ο Χριστὸς, ο Υἱὸς του Θεοῦ· πλην ὁμως σας λέγω τούτο, ἀπὸ τώρα θα δῆτε τον υἱὸν του ἀνθρώπου να κάθεται, ως Θεάνθρωπος που εἶναι, εκ δεξιῶν του παντοδυνάμου Θεοῦ και να ἐρχεται ἐπάνω εις τας νεφέλας

του ουρανού”.

Ματθ. 26,65 τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων ὅτι ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ.

Ματθ. 26,65 Τότε ὁ ἀρχιερεὺς, ἀπὸ ἀγανάκτησιν τάχα καληφθεῖς, ἐσχίσε, σύμφωνα μετὰ τὴν συνήθειαν ποὺ επικρατοῦσε, τὰ ἐνδύματά του λέγων ὅτι “ὁ Χριστὸς ἐβλασφήμησε. Τί μας χρειάζονται πλέον οἱ μάρτυρες; Ἰδοὺ ὅλοι σας ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν του.

Ματθ. 26,66 τί ὑμῖν δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· ἔνοχος θανάτου ἐστὶ.

Ματθ. 26,66 Λοιπὸν τί γνώμην ἔχετε;” Εκείνοι δὲ ἀποκριθέντες ὅλοι μαζὴ εἶπαν· “εἶναι ἔνοχος νὰ καταδικασθῇ εἰς θάνατον”.

Ματθ. 26,67 τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ ἐρράπισαν

Ματθ. 26,67 Τότε ἐπτυσαν αὐτόν στο πρόσωπον καὶ τὸν ἐκτύπησαν στὸν τράχηλον, ἄλλοι δὲ τὸν ἐρράπισαν

Ματθ. 26,68 λέγοντες· προφήτευσον ἡμῖν Χριστέ, τίς ἐστὶν ὁ παῖσας σε;

Ματθ. 26,68 λέγοντες· “προφήτευσε σε μας, Χριστέ, ποῖός ἐστὶν ἐκεῖνος ποὺ σε κτύπησε;”

Ματθ. 26,69 Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα· καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου.

Ματθ. 26,69 Ὁ δὲ Πέτρος ἐκάθητο ἔξω εἰς τὴν αὐλὴν καὶ τὸν ἐπλησίασε ἐκεῖ μία μικρὰ δούλη, ἡ ὁποία τοῦ εἶπε· “καὶ σὺ ἦσθαι μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου”.

Ματθ. 26,70 ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν αὐτῶν πάντων λέγων· οὐκ οἶδα τί λέγεις.

Ματθ. 26,70 Αὐτὸς δὲ ἠρνήθη ἐμπρὸς εἰς ὅλους ἐκείνους λέγων· “δεν ξέρω τί λες”.

Ματθ. 26,71 ἐξελθόντα δὲ αὐτόν εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτόν ἄλλη

καὶ λέγει αὐτοῖς· ἐκεῖ καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου.

- Ματθ. 26,71 Όταν δε ἐξήλθε εἰς τὴν θολωτὴν μεγάλην πόρτα τῆς αὐλῆς, τὸν εἶδε μία ἄλλη δούλη καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· “ἐκεῖ καὶ αὐτὸς ἦτο μαζὴ με τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον”.
- Ματθ. 26,72 καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ’ ὅρκου ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον.
- Ματθ. 26,72 Καὶ πάλιν ἠρνήθη με ὅρκον ὅτι “δεν γνωρίζω τὸν ἄνθρωπον”.
- Ματθ. 26,73 μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ· ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ.
- Ματθ. 26,73 Ἐπειτα ἀπὸ ολίγον ἐπλησίασαν τὸν Πέτρον ἐκεῖνοι, ποὺ ἐστέκοντο εἰς τὴν αὐλὴν καὶ τοῦ εἶπαν· “χωρὶς ἀμφιβολίαν καὶ σὺ εἶσαι ἓνας ἀπὸ αὐτοῦς, διότι καὶ ἡ προφορὰ σου σε φανερώνει”.
- Ματθ. 26,74 τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε.
- Ματθ. 26,74 Τότε ἤρχισε αὐτὸς νὰ καταριέται καὶ νὰ ορκίζεται ὅτι· “δεν γνωρίζω τὸν ἄνθρωπον”. Καὶ ἀμέσως ἐλάλησε ὁ πετεινός.
- Ματθ. 26,75 καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρεῖς ἀπαρνήσῃ με· καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς.
- Ματθ. 26,75 Τότε ἐθυμήθηκε ὁ Πέτρος τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ, ὁ ὅποιος τοῦ εἶχε πη· “πρὶν ἀλέκτωρ λαλήσῃ τρεῖς φορές σὺ θὰ με ἀπαρνηθῇς”. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἀπὸ τὴν αὐλὴν ἐκλαυσε πικρὰ διὰ τὸ βαρὺ ἀμάρτημά του.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 27

- Ματθ. 27,1 Πρωΐας δὲ γενομένης συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ

ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ
ὥστε θανατῶσαι αὐτόν·

Ματθ. 27,1 Όταν δε ἐγένεε πρῶτῃ ἔκαμαν συμβούλιον ὅλοι οἱ πρεσβύτεροι
του λαοῦ ἐναντίον του Ἰησοῦ, δια να εὕρουν αἰτίαν, ὥστε να
τον θανατώσουν.

Ματθ. 27,2 καὶ δήσαντες αὐτόν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτόν
Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι.

Ματθ. 27,2 Και αφού τον ἔδεσαν, τον ἔσυραν ἀπὸ ἐκεῖ και τον
παρέδωσαν στον Ποντιον Πιλάτον, τον Ρωμαῖον ηγεμόνα.

Ματθ. 27,3 Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτόν ὅτι κατεκρίθη,
μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς
ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις

Ματθ. 27,3 Τότε ο Ἰούδας, ο οποίος τον εἶχε παραδώσει, ὅταν εἶδε ὅτι ο
Ἰησοῦς κατεδικάσθη ἀπὸ το συνέδριον, κατελήφθη ἀπὸ
μεταμέλειαν (ὄχι ὁμῶς ἀπὸ πραγματικὴν μετάνοιαν, που θα
τον οδηγούσε πλησίον του Χριστοῦ) και σαν να ησθάνετο
αβάστακτον βάρος δια τα τριάκοντα ἀργύρια, τα ἔδωσε
πίσω στους ἀρχιερεῖς και πρεσβυτέρους

Ματθ. 27,4 λέγων· ἡμαρτον παραδούς αἷμα ἀθῶν. οἱ δὲ εἶπον· τί
πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει.

Ματθ. 27,4 λέγων· “ἡμάρτησα, διότι παρέδωσα αἷμα αθῶν”. Εκείνοι δε
εἶπον· “και τι μας μέλει ἐμᾶς; Σὺ θα δώσης λόγον δι' αὐτό”.

Ματθ. 27,5 καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώρησε, καὶ
ἀπελθὼν ἀπήγξατο.

Ματθ. 27,5 Και αφού ἔριψεν με ἀγανάκτησιν τα ἀργύρια στον ναόν,
ἐφυγε ἀπελπισμένος και ἐπήγε και ἐκρεμάσθη.

Ματθ. 27,6 οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον· οὐκ ἔξεστι
βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἱματός ἐστι.

Ματθ. 27,6 Οἱ δε ἀρχιερεῖς ἐπῆραν τα ἀργύρια και εἶπαν· “δεν
ἐπιτρέπεται να τα βάλῳμε στο ταμεῖον του ναοῦ, διότι εἶναι
τιμὴ αἱματος, το ὁποῖον μετ' ολίγον θα χυθῇ”.

Ματθ. 27,7 συμβούλιον δὲ λαβόντες ἡγόρασαν ἕξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν

τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις·

Ματθ. 27,7 Αφοῦ δε ἔκαμαν συμβούλιον ηγόρασαν με αὐτὰ τον αγρόν του κεραμιδά, ὡς τόπον ταφῆς των ξένων (οἱ οἱποῖοι συνέβαινε να αποθνήσκουν εἰς την Ἱερουσαλήμ).

Ματθ. 27,8 διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρός ἐκεῖνος ἀγρός αἵματος ἕως τῆς σήμερον.

Ματθ. 27,8 Δι' αὐτό και ο αγρός εκείνος ἔχει ονομασθῇ μέχρι σήμερα “αγρός αἵματος”.

Ματθ. 27,9 τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ,

Ματθ. 27,9 Τότε ἐξεπληρώθη αὐτό που εἶχε λεχθῇ δια του προφήτου Ἱερεμίου, ο ὁποῖος ἔλεγε· “και ἔλαβον τα τριάκοντα ἀργύρια, την τιμὴν του ανεκτιμήτου, τον οἱοῖον μερικοὶ ἀπὸ τους υἱοὺς Ἰσραήλ τόσοι εἶχαν εκτιμήσει,

Ματθ. 27,10 καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρόν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος.

Ματθ. 27,10 και ἔδωκαν αὐτὰ δια τον αγρόν του κεραμιδά, ὅπως με καθωδήγησε ο Κυριος”.

Ματθ. 27,11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· σὺ λέγεις.

Ματθ. 27,11 Ο δε Ιησοῦς ἐστάθη ὀρθίος ἐμπρὸς στον ηγεμόνα και τον ηρώτησε ο ηγεμὼν λέγων· “συ εἶσαι ο βασιλεὺς των Ιουδαίων;” Ο δε Ιησοῦς του ἀπήντησε· “συ λέγεις ὅτι εἶμαι ο βασιλεὺς”.

Ματθ. 27,12 καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο.

Ματθ. 27,12 Και ενώ κατηγορεῖτο ἀπὸ τους αρχιερεῖς και πρεσβυτέρους, αὐτός δεν ἔδωσε καμμίαν ἀπάντησιν.

Ματθ. 27,13 τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι;

- Ματθ. 27,13 Τότε λέγει εις αυτόν ο Πιλάτος· “δεν ακούεις πόσα καταθέτουν αυτοί εις βάρος σου;”
- Ματθ. 27,14 καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν.
- Ματθ. 27,14 Και δεν απήντησεν εις αυτόν ούτε ένα λόγον, ὥστε ο ηγεμὼν να θαυμάζη παρά πολύ την γαλήνην και το ηθικὸν μεγαλεῖον του δεσμώτου.
- Ματθ. 27,15 Κατὰ δὲ ἐορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ᾔθελον.
- Ματθ. 27,15 Κατὰ την εορτὴν δε του πάσχα εἶχε την συνήθειαν ο ηγεμὼν να ἀπολύῃ ἓνα κατάδικον χάριν του λαοῦ, ἐκείνον τον ὁποῖον ᾔθελαν. (Επειδὴ δεν εἶχε το θάρρος να ἀπολύσῃ τον Ἰησοῦν ὡς αῥθών, ὅπως ἐξ ἀρχῆς τον εἶχε ἀναγνωρίσει, ἐκέφθη να τον ἀπολύσῃ κατὰ χάριν).
- Ματθ. 27,16 εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν.
- Ματθ. 27,16 Εἶχαν δε τότε ἓνα κατάδικον διαβόητον δια τα πολλά του ἐγκλήματα, ὁ ὅποιος ἐλέγετο Βαραββᾶς.
- Ματθ. 27,17 συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν;
- Ματθ. 27,17 Εὐὼ δε ἐκεῖνοι ἦσαν συγκετρωμένοι ἐμπρὸς στο πραιτώριον, τους ἠρώτησεν ὁ Πιλάτος· “ποῖον θέλετε να ἀπολύσω πρὸς χάριν σας; Τον Βαραββᾶν ἢ τον Ἰησοῦν, τον λεγόμενον Χριστόν;”
- Ματθ. 27,18 ἤδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν.
- Ματθ. 27,18 Διότι εἶχε ἐννοήσει πολύ καλά, ὅτι ἐνεκα φθόνου τον παρέδωσαν.
- Ματθ. 27,19 Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· μηδὲν σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλά γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ’ ὄναρ δι’ αὐτόν.
- Ματθ. 27,19 Εὐὼ δε αὐτὸς ἐκάθητο εις την δικαστικὴν ἐδραν, ἐστειλε

προς αυτόν η γυναίκα του και του είπε· “πρόσεχε να μην αναμιχθής εις την υπόθεσιν του δικαίου εκείνου, διότι πολλά έπαθα σήμερα ένεκα αυτού στο όνειρόν μου”.

Ματθ. 27,20 Οί δέ άρχιερείς καί οί πρεσβύτεροι έπεισαν τούς όχλους ίνα αίτήσωνται τόν Βαραββάν, τόν δέ Ίησοῦν άπολέσωσιν.

Ματθ. 27,20 Οι δε αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι έπεισαν εν τω μεταξύ τους όχλους να ζητήσουν τον Βαραββάν, να θανατώσουν δε τον Ιησούν.

Ματθ. 27,21 άποκριθείς δέ ό ήγεμών είπεν αύτοίς· τίνα θέλετε από τών δύο άπολύσω ύμίν; οί δέ είπον· Βαραββάν.

Ματθ. 27,21 Ελαβε δε τον λόγον ο ηγεμών και είπεν εις αυτούς· “ποίον θέλετε από τους δυό να σας απολύσω;” Εκείνοι δε εφώναξαν· “τον Βαραββάν”.

Ματθ. 27,22 λέγει αύτοίς ό Πιλᾶτος· τί οῦν ποιήσω Ίησοῦν τόν λεγόμενον Χριστόν; λέγουσιν αύτῷ πάντες· σταυρωθήτω.

Ματθ. 27,22 Τους λέγει ο Πιλᾶτος· “Τι λοιπόν να κάμω τον Ιησούν, τον λεγόμενον Χριστόν;” Λεγουν εις αυτόν όλοι, “να σταυρωθή”.

Ματθ. 27,23 ό δέ ήγεμών έφη· τί γάρ κακόν έποίησεν; οί δέ περισσῶς έκραζον λέγοντες· σταυρωθήτω.

Ματθ. 27,23 Ο δε ηγεμών είπε· “διατί να σταυρωθή; Ποίον κακόν έκαμε;” Εκείνοι δε ακόμη περισσότερον εκραύγαζαν λέγοντες· “να σταυρωθή”.

Ματθ. 27,24 ίδών δέ ό Πιλᾶτος ότι οὔδέν ώφελεῖ, αλλά μάλλον θόρυβος γίνεται, λαβών ὕδωρ άπενίψατο τās χεῖρας άπέναντι τοῦ όχλου λέγων· άθῶός είμι από τοῦ αίματος τοῦ δικαίου τούτου· ύμεῖς ὄψεσθε.

Ματθ. 27,24 Όταν είδε ο Πιλᾶτος ότι καμμίαν ωφέλειαν δεν έφερε η παρέμβασις του υπέρ του Ιησού, αλλά μάλλον προκαλούσε θόρυβον και αναταραχήν, αφού επήρε νερό εξέπλυνε καλά

τα χέρια του εμπρός στον όχλον λέγων· “εἶμαι αθώος από το αίμα του δικαίου τούτου· εις σας θα πέση η ευθύνη και το κρίμα”.

Ματθ. 27,25 καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.

Ματθ. 27,25 Και απεκρίθη ὅλος ο λαός και εἶπε· “το αίμα αυτού ας πέση επάνω εις ημᾶς και επάνω εις τα τέκνα μας”. (Και ο Πιλάτος ἦτο ἔνοχος, διότι δεν ετόλμησε, καθ’ ο καθήκον ως δικαστής εἶχε, να απολύση τον αθών, και οι Εβραῖοι ἀκόμη περισσότερον διότι ἐπέμειναν και εσταύρωσαν τον Σωτήρα και ευεργέτην των).

Ματθ. 27,26 τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ.

Ματθ. 27,26 Τότε τους αφήκεν ελεύθερον τον Βαραββάν, τον δε Ιησοῦν, αφού διέταξε και τον εμαστίγωσαν με το φραγγέλιον, τον παρέδωσε δια να σταυρωθῇ.

Ματθ. 27,27 Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ’ αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν·

Ματθ. 27,27 Τότε οι στρατιῶται του ηγεμόνος, αφού παρέλαβαν τον Ιησοῦν εις την αυλήν του πραιτωρίου, ἐμάζεψαν γύρω από αὐτὸν ὅλην την φρουράν.

Ματθ. 27,28 καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην,

Ματθ. 27,28 Και αφού τον ἐγύμνωσαν από τα ἐνδύματά του, τον ἐνέδυσαν με κόκκινον μανδύαν, δια να τον ἐμπαίζουν ως βασιλέα.

Ματθ. 27,29 καὶ πλέξαντες στέφανον ἐκ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες· χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων·

Ματθ. 27,29 Επλεξαν δε ἀκάνθινον στέφανον και ἐβάλαν αὐτὸν στο

- κεφάλι του αντί για στέμμα· του έδωκαν καλάμι στο δέξι του χέρι αντί για σκήπτρο και αφού εγρονάτισαν εμπρός του τον ενέπαιζαν λέγοντες· “χαίρε, ο βασιλεύς των Ιουδαίων”.
- Ματθ. 27,30 καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
- Ματθ. 27,30 Και αφού τον έπτυσαν, επήραν το καλάμι και εκτυπούσαν την κεφαλήν του.
- Ματθ. 27,31 καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι.
- Ματθ. 27,31 Και όταν τον ενέπαιζαν όσον ήθελαν, έβγαλαν από αυτόν την χλαμύδα, του εφόρεσαν τα ενδύματά του και τον ωδήγησαν, δια να τον σταυρώσουν.
- Ματθ. 27,32 Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.
- Ματθ. 27,32 Καθώς δε έβγαιναν από την πόλιν, ευρήκαν ένα άνθρωπον, που κατήγετο από την Κυρήνην και ωνομάζετο Σιμων, αυτόν ηγγάρευσαν να σηκώση μέχρι του Γολγοθά τον σταυρόν του Ιησού.
- Ματθ. 27,33 Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃ ἐστὶ λεγόμενος κρανίου τόπος,
- Ματθ. 27,33 Και αφού ήλθαν εις τόπον λεγόμενον Γολγοθά, όνομα που σημαίνει “τόπος κρανίου”,
- Ματθ. 27,34 ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελε πιεῖν.
- Ματθ. 27,34 του έδωσαν να πιή ξύδι ανακατεμένον με χολήν, δια να του φέρη κάποιαν προσωρινήν ναρκώσιν. Εκείνος όμως αφού το εδοκίμασε, δεν ήθελε να το πιή.
- Ματθ. 27,35 σταυρῶσαντες δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βαλόντες κλῆρον,
- Ματθ. 27,35 Αφού δε τον εσταύρωσαν, εμοίρασαν μεταξύ των με κλήρον

	τα ενδύματά του οι στρατιώται.
Ματθ. 27,36	καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ.
Ματθ. 27,36	Και καθήμενοι εκεί τον εφρουρούσαν.
Ματθ. 27,37	καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.
Ματθ. 27,37	Και ετοποθέτησαν στον σταυρόν, επάνω από την κεφαλήν του, γραμμένην την κατηγορίαν του· “αὐτός εἶναι ὁ Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων”.
Ματθ. 27,38	Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων.
Ματθ. 27,38	Τότε σταυρώνονται μαζί με αὐτόν δύο λησταί, ἓνας ἐκ δεξιῶν καὶ ἄλλος ἐξ ἀριστερῶν. (Καὶ τοῦτο, δια να ἐξευτελισθῇ ἀκόμη περισσότερο ὁ Χριστός καὶ να προβληθῇ εἰς τα μάτια ὅλων ὡς ἓνας ἀπὸ τοὺς καταδικασμένους εἰς θάνατον κακοῦργους).
Ματθ. 27,39	Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν
Ματθ. 27,39	Εκείνοι δε που περνοῦσαν ἀπὸ τὸν δρόμον κοντὰ στὸν σταυρόν, τὸν ἐβλασφημοῦσαν καὶ ἐκινοῦσαν τὰ κεφάλια τῶν
Ματθ. 27,40	καὶ λέγοντες· ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτὸν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάρβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.
Ματθ. 27,40	λέγοντες· “συ λοιπόν, εἶσαι που θα ἐκρήμνιζες τὸν ναὸν καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας θα τὸν ξανάκτιζες! Σώσε τώρα τὸν εἰσαυτὸν σου. Εἴαν πράγματι εἶσαι υἱὸς τοῦ Θεοῦ, κατέβα ἀπὸ τὸν σταυρόν”.
Ματθ. 27,41	ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ Φαρισαίων ἔλεγον·
Ματθ. 27,41	Παρομοίως δε καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τὸν ἐνέπαιζαν μαζί με τοὺς γραμματεῖς καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς Φαρισαίους καὶ

έλεγαν ειρωνικώς·

Ματθ. 27,42 ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστὶ, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν ἐπ’ αὐτῷ·

Ματθ. 27,42 “ἄλλους ἔσωσε, τον ευατόν του όμως δεν ημπορεί να σώση. Εάν εἶναι πράγματι ο σταλμένος από τον Θεόν βασιλεὺς του Ἰσραὴλ, ας κατεβή από τον σταυρόν και θα πιστεύσωμεν εις αὐτόν.

Ματθ. 27,43 πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ῥυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός.

Ματθ. 27,43 Εχει στηρίξει την πεποίθησίν του στον Θεόν. Ας τον σώση τώρα από τον σταυρόν, αν πράγματι τον θέλη. Διότι ο ίδιος εἶπε, ὅτι εἰμαι υἱός Θεού”.

Ματθ. 27,44 τὸ δ’ αὐτὸ καὶ οἱ λησταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν.

Ματθ. 27,44 Κατά τον ίδιον τρόπον και οι λησταί, που είχαν σταυρωθῇ μαζή του, τον ὕβριζαν.

Ματθ. 27,45 Ἀπὸ δὲ ἑκτῆς ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης.

Ματθ. 27,45 Από δε την δωδεκάτην ὥραν ἕως τας τρστο ἀπόγευμα ἐγινε σκοτάδι εις ὅλην την γην.

Ματθ. 27,46 περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων· ἡλί ἡλί, λιμὰ σαβαχθανί; τοῦτ’ ἔστι, Θεέ μου Θεέ μου, ἵνατί με ἐγκατέλιπες;

Ματθ. 27,46 Περί την τρίτην απογευματινήν ὥραν εβόησε με φωνήν μεγάλην ο Ιησοῦς, λέγων· “Ηλί, Ηλί, λιμά σαβαχθανί;” Δηλαδή, Θεε μου, Θεε μου, διατί με εγκατέλιπες;”

Ματθ. 27,47 τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστώτων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἥλιαν φωνεῖ οὗτος.

Ματθ. 27,47 Μερικοί δε από εκείνους που εστέκοντο εκεί, όταν ήκουσαν τα λόγια του Ιησού (επειδή δεν εγνώριζαν την Αραμαϊκήν γλώσσαν) ἔλεγαν, ὅτι αὐτός επικαλεῖτε τον Ηλίαν.

- Ματθ. 27,48 καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ λαβὼν σπόγγον
πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλὰμῳ ἐπότιζεν αὐτόν.
- Ματθ. 27,48 Καὶ ἀμέσως ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς ἔτρεξε, ἐπήρε σφουγγάρι το
εγέμισε με ξύδι, το προσήρμοσε εἰς ἓνα καλὰμι καὶ τον
επότιζε.
- Ματθ. 27,49 οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλίας
σώσων αὐτόν.
- Ματθ. 27,49 Οἱ ἄλλοι ὁμῶς ἔλεγον· “ἀφησε νὰ ἰδοῦμε, εἴαν θὰ ἔλθῃ ὁ
Ἡλίας, δια νὰ τον σώσῃ”.
- Ματθ. 27,50 ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ ἀφῆκε τὸ
πνεῦμα.
- Ματθ. 27,50 Ὁ δε Ἰησοῦς αφοῦ πάλιν ἐκράξε με φωνὴν μεγάλην, ἀφήκε ὁ
ἴδιος τὸ πνεῦμα του νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ σῶμα.
- Ματθ. 27,51 Καὶ ἰδοῦ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ
ἄνωθεν ἕως κάτω, καὶ ἡ γῆ ἐσεισθῇ καὶ αἱ πέτραι
ἐσχίσθησαν,
- Ματθ. 27,51 Καὶ ἰδοῦ τὸ παραπέτασμα τοῦ ναοῦ, που ἐχώριζε τὰ ἁγία
τῶν ἁγίων ἀπὸ τὰ ἁγία, ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἐπάνω ἕως
κάτω καὶ ἡ γῆ συνεκλονίσθη ἀπὸ τὸν σεισμόν καὶ οἱ πέτρες
ἐσχίσθησαν
- Ματθ. 27,52 καὶ τὰ μνημεῖα ἀνέώχθησαν καὶ πολλὰ σῶματα τῶν
κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη,
- Ματθ. 27,52 καὶ τὰ μνημεῖα εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἱερουσαλὴμ
ανοίχθησαν μόνα τῶν καὶ πολλὰ σῶματα τῶν πεθαμένων
ἁγίων ἀνεστήθησαν·
- Ματθ. 27,53 καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν
αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν
πολλοίς.
- Ματθ. 27,53 καὶ αφοῦ ἐξήλθαν ἀπὸ τὰ μνημεῖα μετὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ
Χριστοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ
παρουσιάσθησαν εἰς πολλούς.
- Ματθ. 27,54 Ὁ δὲ ἐκατόνταρχος καὶ οἱ μετ’ αὐτοῦ τηροῦντες τὸν

Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες· ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος.

Ματθ. 27,54 Ο δε εκατόνταρχος και οι στρατιῶται, που ἦσαν μαζί του δια να φρουρουν τον Ιησούν, εφοβήθησαν παρά πολύ και ἔλεγαν· “ἀληθῶς! αὐτός ἦτο υἱὸς Θεοῦ”!

Ματθ. 27,55 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ καὶ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας διακονοῦσαι αὐτῷ·

Ματθ. 27,55 Ἦσαν δε ἐκεῖ και πολλαὶ γυναῖκες, αι οποιαι ἀπὸ μακρυὰ παρακολουθοῦσαν τα γεγονότα. Αυταὶ ἠκολούθησαν τον Ιησούν ἀπὸ την Γαλιλαίαν και τον υπηρετοῦσαν.

Ματθ. 27,56 ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσὴ μήτηρ, καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.

Ματθ. 27,56 Μεταξὺ αὐτῶν ἦσαν η Μαρία η Μαγδαληνὴ, η Μαρία η μητέρα του Ιακώβου και του Ιωσή, και η μητέρα των υἱῶν Ζεβεδαίου.

Ματθ. 27,57 Ὀψίας δὲ γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τοῦνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ·

Ματθ. 27,57 Ἀργά δε το ἀπόγευμα ἦλθε ἕνας πλούσιος ἄνθρωπος ἀπὸ την Αριμαθαίαν, ονόματι Ιωσήφ, ο οποίος και αὐτὸς εἶχε μαθητεύσει κοντὰ στον Ιησούν.

Ματθ. 27,58 οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ ῆτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα.

Ματθ. 27,58 Αὐτὸς προσήλθε στον Πιλάτον και ἐζήτησε το σῶμα του Ιησού. Τότε ο Πιλάτος διέταξε να του δοθῇ.

Ματθ. 27,59 καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρῷ,

Ματθ. 27,59 Και λαβὼν ο Ιωσήφ το σῶμα το ἐτύλιξε εις σινδόνι καινούριο και καθαρὸ

- Ματθ. 27,60 καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου ἀπῆλθεν.
- Ματθ. 27,60 και το έθεσε στο καινούριο μνημείον του, το οποίον είχε σκαλίζει στον βράχον. Και αφού εκύλισε εμπρός εις την θύραν του μνημείου μεγάλον λίθον, ανεχώρησε.
- Ματθ. 27,61 Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.
- Ματθ. 27,61 Ητο δε εκει Μαρία η Μαγδαληνη και η αλλη Μαρια, αι οποιαι εκάθηντο απέναντι από τον τάφον.
- Ματθ. 27,62 Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλᾶτον
- Ματθ. 27,62 Κατά δε την επομένην ημέραν, η οποία είναι έπειτα από την Παρασκευήν, δηλαδή το Σαββατον, συνεκεντρώθησαν οι αρχιερεῖς και οι Φαρισαῖοι και ήλθαν προς τον Πιλάτον
- Ματθ. 27,63 λέγοντες· κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι.
- Ματθ. 27,63 λέγοντες· “κύριε, εθυμηθήκαμε ότι εκείνος ο πλάνος είπε, ενώ ακόμη εζούσε· Επειτα από τρεις ημέρες θα αναστηθώ.
- Ματθ. 27,64 κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς κλέψωσιν αὐτὸν καὶ εἰπωσὶ τῷ λαῷ, ἡγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης.
- Ματθ. 27,64 Δώσε, λοιπόν, διαταγὴν να φρουρηθῇ ο τάφος μέχρι την τρίτην ημέραν, μήπως έλθουν οι μαθηταί αυτού νύκτα, τον κλέψουν και πουν στον λαόν· Ανεστήθη εκ των νεκρών. Και τότε η τελευταία πλάνη θα είναι χειροτέρα από την πρώτην, που μερικοί τον είχαν πιστέψει ως Μεσσίαν”.
- Ματθ. 27,65 ἔφη αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· ἔχετε κουστωδῖαν· ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὥς οἴδατε.
- Ματθ. 27,65 Είπε εις αυτούς ο Πιλάτος· “έχετε εις την διάθεσίν σας φρουρά· πηγαίνετε και ασφαλίσατε τον τάφον, όπως

γνωρίζετε”.

Ματθ. 27,66 οἱ δὲ πορευθέντες ἡσφαλίσαντο τὸν τάφον
σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας.

Ματθ. 27,66 Εκείνοι δε ἐπήγαν και ασφάλισαν τον τάφον, έβαλαν
δηλαδή σφραγίδες στον λίθον που έκλειε το μνημεῖον και
ετοποθέτησαν φρουράν.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 28

Ματθ. 28,1 Ὅψὲ δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων,
ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία θεωρῆσαι
τὸν τάφον.

Ματθ. 28,1 Πολύ αργά δε κατά την νύκτα του Σαββάτου, όταν βαθειά
εγλυκοχάραζε η πρώτη ημέρα της εβδομάδος, ήλθε η Μαρία
η Μαγδαληνή και η άλλη Μαρία, δια να ιδούν τον τάφον.

Ματθ. 28,2 καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ Κυρίου
καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον
ἀπὸ τῆς θύρας καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ.

Ματθ. 28,2 Και ιδού, σεισμὸς μέγας ἐγινε, διότι ἄγγελος Κυρίου
κατέβηκε ἀπὸ τον ουρανόν, προσήλθεν στο μνημεῖον,
εκύλισεν ἀπὸ την θύραν τον λίθον και ἐκάθητο ἐπάνω εις
αυτόν.

Ματθ. 28,3 ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ
λευκὸν ὥσεὶ χιῶν.

Ματθ. 28,3 Ητο δε η εξωτερική του εμφάνιςις σαν αστραπή και το
ένδυμά του ολόλευκον σαν το χιόνι.

Ματθ. 28,4 ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες καὶ
ἐγένοντο ὥσεὶ νεκροί.

Ματθ. 28,4 Απὸ τον φόβον δε του αγγέλου συνεκλονίσθησαν οι
φρουροί, παρέλυσαν και ἐγιναν σαν πεθαμένοι.

Ματθ. 28,5 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπε ταῖς γυναῖξιν· μὴ φοβεῖσθε

- Ματθ. 28,5 ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε·
Ὡμίλησε δε τότε ο ἄγγελος προς τας γυναῖκας και εἶπε·
“σεῖς μη φοβεῖσθε· διότι ξέρω ὅτι ζητεῖτε να ιδήτε Ἰησοῦν
τον εσταυρωμένον.
- Ματθ. 28,6 οὐκ ἔστιν ὧδε· ἡγέρθη γὰρ καθὼς εἶπε. δεῦτε ἴδετε τὸν
τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος.
- Ματθ. 28,6 Δεν εἶναι πλέον εδώ· διότι ανεστήθη, ὅπως σας εἶχε πη.
Ελάτε να ιδήτε τον τόπον, ὅπου εἶχε τεθῇ ο Κυριος.
- Ματθ. 28,7 καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι
ἡγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν
Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε· ἰδοὺ εἶπον ὑμῖν.
- Ματθ. 28,7 Και τώρα γρήγορα πηγαίνετε και ειπέτε στους μαθητάς του
ὅτι ανεστήθη εκ των νεκρῶν και ιδού προπορεύεται ἀπὸ
σας και σας περιμένει εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Εκεί θα τον ιδήτε.
Ιδού, σας εἶπα ὅσα ἐπρεπε να σας πω”.
- Ματθ. 28,8 καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ
χαρᾶς μεγάλης ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ.
- Ματθ. 28,8 Και αι γυναῖκες εβγήκαν ταχέως ἀπὸ το μνημεῖον με φόβον
και χαράν μεγάλην και ἐτρεξαν να αναγγεῖλουν στους
μαθητάς του το χαρμόσυνον γεγονός.
- Ματθ. 28,9 ὥς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ
ἰδοὺ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς λέγων· χαίρετε. αἱ δὲ
προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ
προσεκύνησαν αὐτῷ.
- Ματθ. 28,9 Ενώ δε ἐπήγαιναν να αναγγεῖλουν αὐτά στους μαθητάς του,
και ιδού ο Ἰησούς τας συνήντησε λέγων· “χαίρετε”. Αὐταὶ δε
αφού τον ἐπλησίασαν, ἐπιασαν με βαθεῖαν εὐλάβειαν τους
πόδας του και τον ἐπροσκύνησαν.
- Ματθ. 28,10 τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε
ἀπαγγεῖλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν
Γαλιλαίαν, κακεῖ με ὄψονται.

- Ματθ. 28,10 Τότε είπε προς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς· “μη φοβείσθε· πηγαίνετε και αναγγείλατε στους ἀδελφούς μου (δηλαδή στους μαθητὰς μου, που εἶναι ἀδελφοί μου) ὅτι με εἶδατε, δια να αναχωρήσουν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Εκεί θα με ἰδούν”.
- Ματθ. 28,11 Πορευομένων δὲ αὐτῶν ἰδοὺ τινες τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα.
- Ματθ. 28,11 Εὐὼ δε αὐταὶ σύμφωνα με τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου ἐπήγαιναν, ἰδοὺ μερικοὶ στρατιῶται τῆς φρουρᾶς ἦλθαν εἰς τὴν πόλιν και ἐγνωστοποίησαν στους ἀρχιερεῖς ὅλα ὅσα εἶχαν γίνεἰ.
- Ματθ. 28,12 καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων συμβούλιόν τε λαβόντες ἀργῦρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις λέγοντες·
- Ματθ. 28,12 Και ἐκεῖνοι, αφοὺ συνεκεντρώθησαν μαζὴ με τους πρεσβυτέρους εἰς συμβούλιον και συνεσκέφθησαν, ἔδωκαν μεγάλο χρηματικὸν ποσὸν στους στρατιώτας λέγοντες·
- Ματθ. 28,13 εἶπατε ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων.
- Ματθ. 28,13 εἰπέτε, ὅτι κατὰ το διάστημα τῆς νυκτὸς, ἐνὼ ἡμεῖς ἐκοιμώμεθα, ἦλθαν οἱ μαθηταὶ τοῦ τὴν νύκτα και ἐκλεψαν αὐτόν.
- Ματθ. 28,14 καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτόν και ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν.
- Ματθ. 28,14 Και ἐὰν τοῦτο φθάσῃ ἕως τα αὐτιά τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς θα τον πείσωμεν να μη σας τιμωρήσῃ και θα σας ἀπαλλάξωμεν ἀπὸ κάθε ἀνησυχίαν”.
- Ματθ. 28,15 οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργῦρια ἐποίησαν ὥς ἐδιδάχθησαν. καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον.
- Ματθ. 28,15 Εκείνοι δε αφοὺ ἐπήραν τα χρήματα, ἔκαμαν ὅπως τους καθωδήγησαν οἱ ἀρχιερεῖς, και διεδόθη ὁ λόγος αὐτός

μεταξύ των Ιουδαίων μέχρι σήμερον.

Ματθ. 28,16 Οἱ δὲ ἑνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.

Ματθ. 28,16 Οἱ δε ἑνδεκα μαθηταὶ μετέβησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, στο ὄρος το οποίον τους εἶχε ορίσει δια συνάντησιν ο Ἰησοῦς.

Ματθ. 28,17 καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίσταναν.

Ματθ. 28,17 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν τὸν ἐπροσκύνησαν, μερικοὶ δε εἶχαν κάποια ἀμφιβολία νὰ πιστεύσουν ὅτι αὐτὸς πράγματι ἦτο ὁ Ἰησοῦς.

Ματθ. 28,18 καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς.

Ματθ. 28,18 Καὶ ἀφοῦ ἐπλησίασεν ὅλους ὁ Ἰησοῦς, ὠμίλησε πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπε· “μου ἐδόθη καὶ ὡς πρὸς ἄνθρωπον, κάθε ἐξουσία στὸν οὐρανὸν καὶ εἰς τὴν γῆν.

Ματθ. 28,19 πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,

Ματθ. 28,19 Λοιπὸν, πηγαίνετε τώρα καὶ διδάξατε εἰς ὅλα τὰ ἔθνη τὴν ἀλήθειαν. Καὶ αὐτοὺς ποὺ θα πιστεύσουν καὶ θα γίνουν μαθηταὶ σας, βαπτίσατέ τους στὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ματθ. 28,20 διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ’ ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Ματθ. 28,20 Διδάσκοντες αὐτοὺς νὰ τηροῦν ὅλας τὰς ἐντολάς, ποὺ ἐγὼ σας ἔχω δώσει. Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ θα εἶμαι μαζί σας ὅλας τὰς ἡμέρας, μέχρις ὅτου λάβῃ τέλος ὁ αἰὼν αὐτός. Ἀμήν. (Θα εἶναι μαζί μας πάντοτε διότι αὐτός εἶναι ὁ Ἐμμανουὴλ, τοῦ οποίου τὸ ὄνομα σημαίνει: Ὁ Θεὸς μαζί μας).